Diui bernardi abbatis ad ſororem modus bene viuendi in chriſtia nā religionem.

¶ Diui Bernardi docto‑
ris clariſſimi ⁊ Abbatis
Clarenalenſis: ad ſororez
ſuam: Modus bene viuē‑
di: in quo ↄtinet omnium
virtutū ſūma ad chriſtia‑
nā religionem neceſſaria.

¶ Prologus.

Cariſſima mihi in xp̄o ſoror. Diu eſt ꝙ rogaſti: vt verba ſācte admonitiōis ſcriberē tibi. Sʒ cū ſcriptū ſit. Superbia eſt quēq̄ʒ velle docere meliorē ſe: indignum me ad hoc opus cōſpexi: ⁊ idō ꝙ rogaſti aliquū facerē diſtuli. Sʒ q: iteꝝ iterūqʒ rogaſti rurſus ad memoriā reduxi ſniam dn̄i dicētis. Quicūqʒ angariauērit te mille paſſus vade cum eo duo milia. oīqʒ petenti tribue: vndiqʒ coact⁹: tādeʒ charitate compulſus tuiſqʒ oīonib⁹ adiutus ſub mēſa piuʒ micas collegi. Et ſi nō vt debui tū vt potui: q̄s i hoc libro me ſanctitati repreſento. Nunc ergo cariſſima ſoror: hūc librū accipe: ⁊ eū an̄ oculos tuos quaſi ſpeculū ꝑpone: eumqʒ oīo ora velut ſpeculū ↄtēplare. Precepta nāqʒ dei ſpecula ſunt: in qb⁹ ſemꝑ aīe inſpiciūt: ⁊ in qbus cognoſcūt maculas: ſique ſūt feditatis: q: nemo mūdus a dlicto: ⁊ in qbus emendāt vitia cogitationū ſuaꝝ: ⁊ relucētes vult⁹ q̄ſi ex reddita imagine cōponūt: q: duʒ ꝑceptis dn̄icis toto intendūt: in eis ꝓculdubio qd i ſe celeſti ſpōſo placeat: vl' qd diſpliceat cognoſcūt. Nunc igit' librū ſoror venerabilis libenter ꝑlege: iterū iterūqʒ relege ⁊ i eo cognoſces qualr deū primūqʒ diligas: quō cuncta terrena ⁊ trāſitoria deſpicias quēadmoduʒ eterna ac celeſtia ↄcupiſcas: q̄liter ꝓ xp̄o aduerſa huius mūdi patiēter ſuſtineas ⁊ ꝓſpera ac blandimēta cōtēnas: quēadmodū in īfirmitatib⁹ tuis deo gratias reddas vel agas: ⁊ i ſanitate nō ſupbias: quō in ꝓſperitate nō eleueris: nec

in aduerſitate frãgaris: ſo
ro: mihi in xp̃o dilecta: li
brũ iſtuꝫ tua prudẽtia ſtu/
dioſe ꝑcurrat: ⁊ pctã mea
aſſidue lugeat. Et qui nõ
ſum dignus ĩpetrare ĩdul
gentiã: ſalteꝫ tuis orõnibꝰ
poſſim ꝯſequi peccatorũ
meoꝝ veniã. Oĩpotẽs ds
te cuſtodiat: ⁊ ab oĩ malo
te defendat: ⁊ cũ oĩbꝰ tecũ
deo pariter ſeruiẽtibus ad
vitã ꝑducat eternã vene/
rabilis ſoror. Amen.

¶ Explicit ꝓlogus. Inci
pit Sermo. j. de fide.

Dominus dicit
in euãge. Oĩa
poſſibilia ſunt
credenti. Ne/
mo pt̃eſt veni/
re ad eternã beatitudineꝫ
niſi ꝑ fidẽ. Ille vo eſt bea
tus q recte credit: ⁊ recte
credẽdo bñ viuit: ⁊ bñ vi
uendo fidẽ rectã cuſtodit.
Vñ btũs yſidorus. Sine
fide nemo poteſt placere
deo. Fides nequaq̃ vi ex/
torquet̃: ſꝫ exẽplis atq ra
tione ſuadet̃. Quibꝰ autẽ
violẽter exigit̃ ꝑſeuerare
i ea nequaq̃ pñt. Exẽplo
nouelle arboris: cuiꝰ ſi qs
cacumẽ violẽter repſſerit:
denuo dum laxatur: in id
qđ prius fuerat cõfeſtim
reuertit̃. Fides ſine opibꝰ
mortua eſt. Et fruſtra ſibi
de ſola fide blandit̃: q bo
nis opibꝰ nõ ornat̃. Qui
crucẽ portat: debet mũdo
mori. Nam crucem ferre
ſemetipſuꝫ ẽ mortificare.
Crucẽ ferre ⁊ nõ mori ſi/
mulatio hipocritaruꝫ eſt.
Qui nõ dubitauerit ĩ cor/
de ſuo: ſꝫ crediderit quod
cũq; petierit fiet ſibi. qui
credit in filiũ dei hꝫ vitaꝫ
eternã. Qui aũt nõ credit
nõ videbit vitã. ſꝫ ira dei
manet ſuper illum. Iaco/
bus. Sicut corpus ſine a/
nima mortuum eſt: ita fi/
des ſine operibus mortua
ẽ. Soror cariſſima magna
eſt fides: ſed nihil valet ſi/
ne charitate. Igit̃ ſoror ve
nerabilis ſerua ĩ te rectã fi
dẽ: tene ſincerã fidẽ: cuſto/
di intemeratã fidẽ. Mane
at ĩ te recta fides. Sit in te
ĩcorrupte cõfeſſiõis fides.
Nihil temere đ chriſto lo
quaris: nihil đ deo prauũ
uel impiũ ſentias. nihil ꝑ
uerſe ſentiendo nec dile/

ctiones ei⁹ offendas. Esto in fide iusta. Habeto in fide recta ꝯuerſationē ſanctā. deū quē inuocas fide. nō deneges ope. Malū mixtū bōis. ꝯtaminat plurima. Unū malū multa bōa ꝑdit. Nō delinquas in ope que ꝑfecta es in fide. Male viuēdo nō polluas fidē. Integritatē fidei prauis moꝛib⁹ nō corrūpas. Nō admiſceas vitiū virtutib⁹ Nō adiūgas malū bonis. Soꝛoꝛ amabilis deus te incolumen cuſtodiat. Amen.

¶ De Spe. Ser. ij.

Omnı⁹ dicīt i euāg. nolite deſperare: ſʒ habete fidē dei in vobis. Spes q̄ videt̄ nō eſt ſpes. Nā qd̄ videt qs: qd ſperat? Si autē ꝙ nō videm⁹ ſperamus: ꝑ patiētiā expectamus. Unū Salomō ait. Expectatio iuſtoꝝ leticia. ſpes aūt impioꝝ ꝑibit. Ergo ſoꝛoꝛ cariſſima: ⁊ tu expecta dn̄ʒ ⁊ cuſtodi viā ei⁹ ⁊ exaltabit te vt hereditate capias regnū dei. Expecta dn̄m cariſſima ⁊ recede a malo: ⁊ exaltabit te in die viſitationis .i. in die moꝛtis tue: ſiue ī die iudicij. Qui male agere nō ceſſant: in vanū miſericoꝛdiā dei expectāt: quā recte expectarent ſi a malo recederent. Uñ beatus yſidoꝛus. Timere debem⁹ ne per ſpeʒ quā deus ꝑmittit nobis: perſeuerāter nobis peccemus. Nec rurſus q: iuſte peccata diſtringit: de dei miſericoꝛdia deſperem⁹: ſed ꝙ eſt melius vtrūqʒ ꝑiculū fugiam⁹: vt a malo declinem⁹ ⁊ de pietate dei veniā ſperemus. Oīs quippe iuſtus ſpe ⁊ foꝛmidine nitit̄: q: nunc illum ſpes ad gaudiū erigit: nūc ad foꝛmidinē terroꝛ gehēne reducit. Qui eni ō peccati veniā deſperat: plus ſe de deſperatiōe q̄ ō peccato dānat. Igit̄ ſoꝛoꝛ dilecta: ſpes tua ſit ī ieſu xp̄o ſponſo tuo firma: q: ſperātes ī dn̄o miſericoꝛdia circūdabit. Spera firmiter in dn̄o ⁊ fac bonitatē: ihabita terrā ⁊ ī celeſti regno paſceris in diuitijs eius. Soꝛoꝛ venerabilis depo

ne iniuſticiã ⁊ ſpera I dei miſericordia aufer a te iniquitatẽ: ⁊ ſpera i ſalutem. Emẽda teipſam: ⁊ ſpera i dei clemẽtiã: expelle a te prauitatẽ: ⁊ ſpera idulgentiã: corrige vitã tuã ⁊ ſpera vitã eternã. Ad quã te pducere digneť ille qui te elegit ante ſecula. Amen.

¶ De grã dei. Ser. iij.

PAulus apl's dicit: vbi abũdauit peccatũ ſupabũdauit ⁊ gratia: vt ſicut regnauit peccatũ i morte: ita ⁊ grã regnet p idulgẽtiã in vitã eternã: Stipendia. n. peccati mors: grã aũt dei vita eterna. Unicuiq; autẽ veſtrũ data eſt gratia ſm mẽſurã donatiõis chriſti. Soror cariſſima ſicut ait btũs yſidorus: profectus hoĩs donũ dei eſt. Ergo ſi dono dei pficimus: neceſſe ẽ vt de bonis opib⁹ nõ noſmetipſos: ſed deũ laudemus. nec a ſe poteſt quiſq̃ corrigi niſi a deo. Hõ nihil boni hꝫ ppriũ cui⁹ via nõ eſt ei⁹ teſtante ppheta qui ait. Scio dñe q2 nõ eſt hoĩs via ei⁹ nec viri eſt vt ambulet ⁊ dirigat greſſus ſuos. Cũ q̃ſq; aliqd donũ pcipit: nõ pl⁹ querat q̃ cum accepit: ne dũ alteri⁹ mẽbri officium ſubripere tẽptat id qd meruit pdat. Coturbat. n. ordinẽ corporis totũ: qui nõ ſuo pẽtens officio: ſurripit alienũ. In diuiſiõe donorũ diuerſi diuerſa dei dona pcipiũt. Nec vni hoĩ pcedunť oĩa dona: ſed vt ſit p humilitatis ſtudio: vt alter habeat vt admireť i altero. Nã qd in Ezechiele. Animalia ale altere ad alterã percutiunť: virtutes deſignanť ſãctorũ mutuo ſeſe affectu puocantiũ: alterno quẽ ſeſe exẽplo erudientiũ. Honeſta ṽgo nolo etiã te lateat q ſine grã dei pueniẽte pcomitãte ⁊ cooperãte: nihil boni poſſumus facere. Gratia dei nos pueniť vt bonũ velimus pcomitatur nos: vt bonũ icipiam⁹ cooperať nobiſcũ vt bonũ perficiamus: ergo a deo dať nobis bonũ velle, icipere, ⁊ pficere. Igiť a deo danť nobis ṽtutes. Uicia ṽo ⁊

peccata oriunt ex nobis. Charitas pudicitia ⁊ ho/neſtas a deo dant nobis. Supbia vero: auaritia: cupiditas: ſunt ex nobis. Sine deo nihil bōi poſſum⁹ facere: per grāz dei multa bona poſſum⁹ operari. Sine grā dei ad bū operādū tardi: pigri: ⁊ tepidi exiſtim⁹. Sz per grāz dei in bonis opib⁹ grati e ⁊ ſolliciti ⁊ dūoti ſum⁹. Sine deo ad peccanduz ſtatim parati ſum⁹: ſed per grāz dei a peccato liberamur. Sine deo terrena ⁊ trāſitoria plus q̄3 oз diligim⁹. Sed p grām dei cūcta q̄ i hoc mūdo ſūt deſpicim⁹: ⁊ celeſtia deſideram⁹: ꝓpter peccatū p̄mi hoīs de paradiſo electi ſum⁹: ſz p grāz dei ad paradiſū nos ꝑuenire credim⁹: p pctm̄ p̄mi hoīs in infernū deſcendim⁹: ſz per grāz dei nos ꝯfidimus aſcēdere in celū. Nam ⁊ qd̄ potētes ſum⁹ qd̄ diuites qd̄ ſapiētes exiſtimus: nō niſi per grāz dei ſumus. Interea volo te ſcire reuerendiſſima ſoror: ꝙ oīa bona q̄ in hoc ſeculo habemus per grāz dei habem⁹. Oīa. n. mala eueniunt nobis ꝑꝑt peccata nr̄a. deus per ſuā ſanctā miſericordiā ⁊ gratiā dat nobis dona. ſz ꝑꝑt pctā nr̄a accidunt nobis mala: p grām dei tribuūt nobis ꝓſpera: ſz ꝓpter iniquitates nr̄as adueniunt nobis aduerſa: p grāz dei dant nobis neceſſaria: ⁊ ꝓpter vitia nr̄a accidunt nobis ꝯtraria. Igit o ſpōſa chriſti neceſſe eſt nobis vt ſemp ad memoriā reducam⁹ cū gratiaꝝ actione benemerita dei: vnde eccleſia in canticis d̄ xp̄o ſponſo ſuo loquit dicens. Memores vberū tuorꝫ ſup vinū recti diligunt te. Ac ſi diceret. Memores gratie tue ⁊ miſericordie tue atq3 beneficioꝝ tuorꝫ diligunt te. Hoc eſt illi te diligūt q recti corde ſunt. Illi recti corde ſunt qui d̄ iuſtitia aūt de ſanctitate nihil ſuis meritis attribuunt: ſed oīa tue gratie tuo dono aſcribūt. Memores grē tue q ſaluati ſē diligūt te. Honeſta virgo ſemp

memo: eſto: q: quicqd bo
ni in te eſt p grām dei eſt.
Audi paulū apoſtolū d ſe
dicentē. Grā dei ſum id
qd ſum. Sic ⁊ tu cariſſi
ma grā dei es quicqd es.
Nā ⁊ ꝙ ſeculū ɔ̄tēpſiſti:
⁊ qd domū patris tui reli
quiſti: ⁊ qd ancilla dei eē
voluiſti: ⁊ ꝙ in monaſte
rio ſeruire deo decreuiſti:
⁊ ꝙ īter ancillas dei viue
re nūc deuouiſti: oīa bōa
hec p grāz dei ꝑuenerūt
tibi. Nā ⁊ ꝙ vgo es: ⁊ ꝙ
prudēs es: ⁊ ꝙ ſapiens es
nō p te: ſz p grām dei es.
¶ Interrogatio. ¶ Dic
mihi q̄ſo frater mi qd eſt
ꝙ in ſacra ſcriptura legit
q: nemo ſanct': nemo bo
nus: nemo iuſt' niſi ſolus
de'? ¶ Reſponſio. ¶ So
ror dilecta ſicut dr: ita eſt.
vere ſolus deus ē bon' ⁊
ſanctus atqz iuſtus q: p ſe
eſt bonus. Hoīes vo ſunt
boni nō p ſe ſz per deū. ⁊
iō ſolus deus ē bon': q: p
ſe eſt bon'. Hoīes vo ſūt
boni: iuſti: ⁊ ſancti: nō per
ſe ſz p grām dei. Qd hī ī
canticis cāticoꝝ. Spōſus
eccleſie .i. xps deſignat di

cēs. Ego flos cāpi ⁊ liliūz
ɔualliū: q: odorē virtutis
mee p vniuerſum mundū
diffundo. Ego inquit ſuz
flos cāpi ⁊ liliū ɔualliū .i.
ego ſuz ſanctitas bonitas
⁊ iuſticia eoꝝ qui cū hu-
militate in me ɔfidunt: q:
nullus eoꝝ poterit eē ſan-
ctus nec bon' ſine me. Si
cut dixi ī euāgelio. q: ſine
me nihil poteſtis facere.
Ego ſum flos cāpi ⁊ liliū
ɔualliuz. Sicut .n. cāpus
florib' adornat ⁊ vernat.
Ita tot' mūdus fide chri-
ſti ⁊ notitia decorat. Ego
flos cāpi ⁊ liliū ɔualliuz:
q: illis hoīb' ampli' meā
gratiā dono qui nō in ſua
bonitate nec in ſuis meri
tis ɔfidūt ſz in me. Soror
venerabilis iō te moneo
vt nihil tuis meritis attri
buas, nihil de te p̄ſumas,
in vtute tua nihil ponas,
in virib' tuis non ɔfidas,
In tua audacia fiduciam
non habeas. Oīa diuino
dono ⁊ diuie gratie aſcri-
be, in oīb' opibus tuis deo
grās age. In oīb' operib'
tuis deo gratias refer. In
oībus actionib' tuis deo

gratias redde. in oi ɔuer/
ſatione tua deo grãs repē
de. Confidētia tua ſꝑ ſit in
xpo q te creauit ex nihilo.

¶ De timore dei. ſer. iiij.

S Oror cariſſima au
di q̄ dico: audi q̄
moneo: auſculta q̄
loquor. Deū time ſuꝑ oīa,
ꝛ mādata ei⁹ ſempꝛ obſer/
ua: q: ecce oculi dñi ſuꝑ ti
mentes eū, ꝛ in eis q ſpe/
rāt ſuꝑ miſericordia eius.
Et Salomon. Time dñꝫ
ꝛ recede a malo. Qui ti/
met dñm nihil negligit.
Etiā qdā ſapiēs ait: timor
dñi gloria ꝛ gloriatio ꝛ leti
tia ꝛ corona exultatiōis.
Timor dñi ditabit cor ꝛ
dabit gaudiū ꝛ letitiā i lō
gitudine dierꝫ. Nāꝫ q ſine
timore eſt nō poterit iuſti
ficari. Timor dñi ē ſapien
tia ꝛ diſciplina: nō ſis icre/
dulus i timore dei. Et ne
acceſſeris ad illū duplici
corde. Timētes dñꝫ ſuſti/
nete ei⁹ miſericordiā, ꝛ nō
deffiectatis ab illo ne ca/
datis. Qui timetis dñm
credite in illū: vt i oblecta
tione veniat vobis miſeri
cordia. Qui timetis dñm
credite i illū ꝛ nō euacua/
bitur merces veſtra. q ti/
metis dñm diligite illum,
ꝛ illuminabunt corda ve
ſtra. qui timēt dominū nō
erūt increduli verbo ei⁹ꝫ
ꝛ qui diligunt illū ɔſerua
būt vias illius. qui timent
dominū inquirūt q̄ bene/
placita ſunt illi: ꝛ qui dili/
gūt illum replebūtur lege
ei⁹. q timēt dominū ꝓba/
būt corda ſua ꝛ i ɔſpectu
illi⁹ ſctificabūt aīas ſuas.
Qui timēt dominū cuſto/
diūt mādata ei⁹: ꝛ patiē/
tiā habebūt vſqꝫ ad inſpe
ctionē ipi⁹. Oculi domini
ſuper timētes ſe: ꝛ ipſe co/
gnoſcit oīa opa eorꝫ. Con
ſumatio timoris dei eſt ſa
piētia. Timēti dñm nō oc
currēt mala: ſꝫ i tēptatiōe
de⁹ liberauit illū a malo.
Spūs timentiū deū reg/
ret, ꝛ in reſpectione illius
benedicet. Timor domi
ni ē ſicut paradiſus, bene/
dictio ꝛ oīs gloria operiet
illū. Beatus vir cui dona/
tū eſt timorē domini hře.
Timor domini ē initium
dilectiōis ei⁹. O ſoror di/
lecta nulla res nos ſic ab

ei peccato cuſtodit ima-
nes, ſicut timor inferni ⁊
amor dei. Deũ timere eſt
nulla mala facere, ⁊ nul-
la bona q̃ faciẽda ſunt ꝑte
rire. Timor dñi eſt fons
ſapie. Timẽti dominũ be
ne erit in extremis, ⁊ ĩ die
mortiſ ſue benedicet. So
ror venerabilis bonũ eſt
nobis timere deum: q: ti-
mor domini expellit pec-
catum. Timor domini ſꝑ
emẽdat. timor domini re-
primit vitiuz. Timor dñi
cautũ facit hoiez atq; ſolli
citũ. Ubi vero timor nõ ẽ,
Ibi ꝑditio eſt aĩe. Ubi ti
mor non eſt: ibi diſſolutio
vite eſt. Ubi timor nõ ẽ:
ibi eſt abundantia pctõꝝ.
Igit̃ honeſta virgo timor
⁊ ſpes ſemꝑ ſint in corde
tuo, pariter ſint ĩ te timor
⁊ fiducia: Spes ⁊ metus
pariter ꝯſeuerẽt ĩ te. Sic
ſpera in miſericordia dei,
vt timeas ei⁹ iuſticiã. Sʒ
tamẽ ſoror mihi in chriſto
amabilis volo te ſcire q̃t-
tuor eẽ timores. vʒ. huma
nũ, ſeruilẽ initialẽ ⁊ caſtũ.
humanus timor eſt vt ait
Caſſyodorus quãdo time

mus pati ꝑicula carnis.
vel ꝑdere bona mũdi ꝓpẽ
qð peccam⁹. Hic mũda-
nus timor malus eſt, ⁊ in
primo gradu cum mũdo
deſeritur, quẽ domin⁹ in
euangelio ꝓhibet dicens.
Nolite timere eos q̃ occi
dũt corpus ⁊c̃. Scðs ti-
mor ẽ ſeruilis. vt ait Bea
tus Auguſtinus. Cũ timo-
re gehẽne homo recedit a
peccato ⁊ oĩa bona q̃ fac̃
nõ ꝓpter dilectionez dei,
ſed ꝓpter timorẽ ĩferni fa-
cit, Ille quaſi ſeruus timet:
qui bonũ ꝙ facit nõ timo
re ãmittendi bonũ ꝙ non
amat, ſed timorẽ patiendi
malũ ꝙ formidat facere.
Ille non timet ꝑdere am-
plexus pulcherrimi ſpõſi,
ſed timet ne mittat̃ in pe-
nas inferni. De hoc ſeruili
timore ait paulus apoſto-
lus. Rõ. vii. accepiſtis ſpi-
ritũ ſeruitutis iterũ in timo
re: ſʒ accepiſtis ſpũʒ ado-
ptionis filioꝝ. i. ſpũʒ filia-
lẽ. Bon⁹ eſt iſte ſeruilis ti-
mor ⁊ vtilis lʒ inſufficiẽs
⁊ imꝑfectus ꝑ quẽ creſcit
paulatim ꝯſuetudo iuſti-
tie. Cũ incipit hõ credere

diem iudicij: incipit time
re. Si cepit credere: cepit
⁊ timere. ſʒ qui adhuc ti-
met: nõ hʒ pfectã fiduciã
in die iudicij. Nõdũ ē in
illo perfecta charitas qui
adhuc timet. Q: ſi pfecta
in illo eſſet charitas nõ ti-
meret. pfecta charitas fa-
ceret in hoīe pfectã iuſti-
tiã ⁊ hõ nõ haberet vñ ti
meret: ſʒ hēret vnde deſi-
deraret: vt trãſeat iniqtas
⁊ veniat regnũ dei: qd eſt
perfecta charitas: niſi pfe
cta ſcītas. Ille hʒ in ſe p
fectã charitatē qui pfecte
viuit. Qui perfecte viuit:
nõ hʒ vnde in inferno dã
net̃ ſʒ vnde in celo coro-
net̃. Qui perfectã hʒ in ſe
charitatē nõ timet in ifer-
no puniri, ſʒ ſperat ĩ celo
cũ deo gl'iari. Unde dr̃ in
pſalmo. Gloriabunt̃ in te
oēs qui diligũt nomē tuũ.
ergo timor nõ eſt in chari
tate, ſed perfecta charitas
foras mittit timorem. Ti-
mor prius venit in corde
hoīs, vt pparet locũ cha-
ritati. Huic ſeruili timori
ſuccedit tertius timor vʒ
initialis: quãdo hõ īcipit
facere bonum ꝓpter dile-
ctionē dei, ꝙ antea facie-
bat ꝓpter timorē inferni.
de hoc initiali timore, ait
Dauid ꝓpheta ĩ pſalmo.
Initiũ ſapiē timor domi-
ni. Initialis timor eſt qñ
hõ incipit amare deũ quē
ante timebat. Et ſic exclu
dit̃ a corde ſeruilis timor.
Huic initiali timori ſucce
dit quart⁹ timor. ſ. caſtus.
per quē timem⁹ ne ſpõſus
.ſ. xp̄s tardet ne diſcedat
a nobis. ne eũ offendam⁹
ne in eũ peccem⁹ ⁊ ne euʒ
perdamus. Timor iſte. ſ.
caſtus de amore deſcēdit.
Timor iſte de amore na-
ſcit̃. de hoc timore legit̃ ĩ
pſalmo. Timor dñi ſctũs
pmanet in ſeculuʒ ſeculi.
In corde hoīs pri⁹ venit
timor. Et quare venit: vt
charitati locũ pparet. Cũ
autē charitas ceperit ha-
bitare ĩ corde hoīs. timor
qui ei prepararat locuʒ
mittit̃ foras. Et quãto ma
gis charitas creſcit in cor
de hoīs tãto magis timor
decreſcit: quãto maior eſt
charitas in corde hoīs: tã
to minor eſt ibi timor: qre

q: charitas mittit euꝫ foras. Audi ſoror dilecta cōgruentē ſimilitudinē. ſepe videm⁹ per ſetā introduci linū qđ aliqd ſuitur prius īrat ſeta: ⁊ poſt ſetaꝫ īrat linū. Sic timor pri⁹ īrat in mēte hoīs: ⁊ poſt timorē īrat charitas. Jō īrat timor vt itroducat charitatē. Sed poſtq̄ īrat charitas: foras mittit timorē. Timor iſte ſanctus ē: q: i mēte hoīs generat ſanctitatē. Timor iſte ſctūs eſt: qui itroducit i mentē hoīs ꝑfectā charitatē. perfecta eteni charitas perfecta eſt ſanctitas. Timor iſte caſtus eſt: q: nō recipit adulterinū amorē. ſ. q: deū ſup oīa diligit: ⁊ nihil amori illius prepōit. Etiā timor iſte dicit filialis: q: nō timet deū q̄ſi ſeruus crudelem dn̄m ſꝫ q̄ſi filius priꝫ dulciſſimū. Hic timor iō dicit filialis: q: nō timet quaſi ſeru⁹: ſed q̄ſi fili⁹: ſꝫ qđ eſt ꝙ ait Dauid ꝓpheta. Timor domini ſāctus ꝑmanet in ſeculuꝫ ſeculi. Cū Joānes dicat: ꝑfecta charitas foras mittit timorem? Hoc eſt ꝙ ſuperius diximus: q: ille hꝫ caſtuꝫ ⁊ ſanctū timorē qui deuꝫ nō timet ꝓpter penas īferni: vel ꝓpter ſupplicia gehēne ſed cum reuerētia ⁊ amore. ⁊ hic timor. ſ. reuerētia dei ꝑmanet ī ſeculuꝫ ſeculi. Jlle vō qui deū timet ꝓpter penas inferni: hꝫ in ſe timorē caſtū: ſꝫ ſeruilē. q: nō hꝫ ꝑfectā charitatē. Si eni deū ꝑfecte diligeret ꝑfectā in ſe iuſtitiā haberet: ⁊ deū non ꝓpter penas: ſed cū reuerētia ⁊ amore timeret. Et ideo timor pene nō eſt in charitate: q: ꝑfecta charitas eū foras mittit. Aliter timet ſeru⁹ dominū. atq; aliter timet filius patrē: ſeru⁹ timet dominū cū deſperatione ⁊ odio. fili⁹ timet patrē cū reuerētia ⁊ amore. Nūc igit ſoror reuerēdiſſima moneo te vt timeas deū cū amore ⁊ reuerēntia. Nolo eni vt ſemꝑ iaceas ſub iugo timoris depreſſa. ſed vt ɔſurgas per dilectionē ad deū patreꝫ tuū qui te creauit quaſi filiā. Etiā te moneo vt deū

caſte diligas ⁊ nihil amo
ri eius preponas. ſꝫ vt pro
amore ei⁹ oīa q̄ ī hoc mū-
do ſunt deſpicias. Iterum
admoneo te atq̃ rogo ho
neſtiſſima virgo: vt corri-
gas vitā tuā cū oī ſtudio.
ita vt ſit ſermo tuus pudi
cus: inceſſus honeſt⁹. vul
tus humilis. ligua affabi-
lis. mēs plena dilectiōe.
manus plena operatiōe.
iuuante domino. ſine quo
nihil boni poteris facere.
Amātiſſima mihi in chri-
ſto ſoror ſi me q̄ſi fratrem
audieris. ⁊ deū ī toto cor-
de tuo timueris. mlta bo
na nō ſolū in hac vita. ſed
⁊ in futura hēbis. Amen.

¶ De charitate. ser. v.

Introduxit me rex
ī cellam vinariā.
⁊ ordinauit ī me
charitatem. Cella vinaria
eccleſia eſt. in qua ē vinū
euāgelice p̄dicatiōis. In
hanc ergo cellam amica
ſponſi ſcilicet ſancta aīa ī-
troducit̄: atq̃ in ea chari
tas ordinat̄: q: nō ſunt eq̄
liter oīa diligēda ſꝫ diffe-
rent. Nō debēus equalr̄
oīa diligere: ſed alia min⁹
⁊ alia magis. Nam ſcire
quid facere debeamus. ⁊
neſcire ordinē faciendi. p̄
fecta ſcia nō eſt. Si nō di
ligimus ea q̄ diligere de-
bemus vel ſi diligam⁹ ea
que diligere nō debemus
ordinatā charitatē nō ha-
bem⁹. Et ſi plus diligim⁹
ea q̄ minus diligere debe
mus. vel ſi min⁹ diligim⁹
ea que plus diligere d̄be-
mus: ordinatā charitatē
nō tenemus. Hec ē ergo
ordiata charitas: Ut deū
ante oīa ⁊ ſup̄ oīa diliga-
mus. Debemus deū dili
gere ex toto corde. i. ex to-
to ītellectu: ⁊ ex tota aīa:
⁊ ex tota volūtate: ⁊ ex to
ta mente: ⁊ ex tota memo
ria: vt oēm ītellectū ⁊ oēs
cogitatiōes noſtras ⁊ oēꝫ
vitā noſtrā ad euꝫ diriga-
mus: a quo oīa bona ha-
bemus. Et vt nulla pars
vite nr̄e ocioſa reliquat̄:
ſꝫ quicq̄d in aīum venerit
illuc dirigat̄ vbi impetus
dilectiōis currit. Igit̄ ſo-
ror cariſſima digniſſimuꝫ
eſt ⁊ valde nobis neceſſa
rium: vt deum in omnib⁹
⁊ ſuper omnia diligamus

qui eſt ſummū bonū. Sū mum ergo bonum dilige re ſūma ē beatitudo. Quā to quiſq3 deum ampli⁹ di/ lexerit: tāto magis beatus erit. Qui deū diligit bon⁹ eſt. Si bonus ē: ergo bea/ tus. Vñ Salomon in can ticis canticoꝝ: fortis ē ut mors dilectio. Vñ dei di/ lectio fortis eē vt mors dr̄ q2 ſicut mors violēter ſepa rat aīam a corpe: ita dile/ ctio dei violenter ſeparat hoīem a mūdano ꝛ carna li amoꝛ. Vere dei dilectio fortis eſt vt mors: q2 dum per dilectionē dei a vitiꝭ mortificāur: ꝙ mors agit ī ſenſibus corpis: hoc agit dilectio dei in ſeculi cupi/ ditatib⁹. Deus diligēdus eſt ꝓpter ſemetipſū: q2 eſt ſūme bonus ꝛ q nos crea uit ex nihilo. Caritas ē di lectō q̄ diligit̄ deus ꝓpter ſe ꝛ ꝓxim⁹ ꝓpter deū. In pͥo loco diligit̄ de⁹: ſicut iam dictū eſt in oib⁹ ꝛ ſup oīa. In ſecūdo vero diligi tur pertinēs ad dilectionē dei: ꝙ eſt maximū māda/ tum. Alterū vero ptinens ad dilectionē ꝓximi: ꝙ eſt

ſimile illi. Sicut. n. ſcriptū eſt. Diliges dñm deū tuū ꝛ ꝓximū tuū ſicut teipm. Ac ſi diceret. Ad hoc de/ bes ꝓximū tuū diligere ad id quod diligis teipm: ſ. vt bonus ſit: ꝛ vt ad vitā eternā pueñire poſſit. De hac dilectiōe dei ꝛ ꝓximi in canticis canticoꝝ ſpon/ ſus. ſ. xp̄s loquit̄ ſponſe. ſ. eccleſie aīe ſancte dicens. Quā pulchre ſunt mamme tue ſoror mea ſponſa: ꝛ o/ dor vnguētoꝝ tuorū ſuper oīa aromata. Quid p mā/ mas cōuenientius in hoc loco: q̄3 ipſa dilectio dei ꝛ ꝓximi de q̄ ſuperius di/ xim⁹ itelligit̄ p q̄s mamat mēs ſancta oēs ſenſus ſu os per ſuam dilectionē nu trit cū deo ſuo caritatis cō iunctione cōglutinat̄: ꝛ ꝓ ximis ſuis quicqd boni po teſt largit̄. Et odor vnguē torū tuorum ſuper oīa aro mata. Per vnguēta quip pe ipſas virtutes q̄ ex cha ritate naſcuntur intelligi/ mus. Debemus ꝓximos no ſtros in bono diligere: q2 qui i malo diligit ꝓximū: nō diligit ꝓximū ſed odio

habet. Qui non diligit fra
trem ſuū quem videt: deū
quem non videt quō pōt
diligere. nequaq̄. Igitur
diligamus nos ad inuicē:
q: caritas ex deo eſt. Et q
diligit fratrem ſuū ex deo
natus eſt ⁊ videt deū. qui
diligit fratrem ſuū quē vi-
det oculis corporis videt
oculis mentis in ſe manē
tem deū. ſ. charitatē: quia
deus charitas eſt: ⁊ q nō
diligit fratrē ſuū quem vi
det oculis corporis: nō vi-
det oculis mētis in ſe ma-
nentē deum. ſ. charitatē q:
ſi in eo eſſet charitas: deꝰ
eſſet i eo q: deus charitas
eſt. Debemus ēt diligere
ꝓpinquos nr̄os ſi boni ſūt
⁊ ſi deo ſeruiunt. Plus d
bemus diligere extraneos
q a nobis ſunt coniūcti vin
culo charitatis chriſti q̄z ꝓ
pinquos qui deū non dili
gunt nec deo ſeruiunt. q̄re
q: ſanctior eſt copula cordi
um q̄z corporū. Oēs fide-
les hoīes debemus dilige
re: ſed cū omnibus ꝓdeſſe
non poſſumus. Illis ma-
xime cōſulendū eſt qui ꝓ
locorū ⁊ temporū vel quo-
rūlibet rerum opportuni-
tatibus conſtrictus nobis
quaſi quadā ſorte coniun-
gunt: pari dilectione ē op
tāda vita eterna oībꝰ hoi-
bus. Oēs homīes affectu
charitatis debemus dili-
gere. ſ. vt deo ſeruiāt: ⁊ vt
ſalui fiant. Sed per opera
miſericordie non debemꝰ
hominibꝰ equaliter impē-
dere: ſed aliis minus atq̄
aliis magis. Soror dilec-
ta ſi verā ⁊ perfectā chari
tatē volumus cuſtodire ad
eternā patriā deo adiuuā-
te poſſumꝰ ꝑuenire. Pre-
terea debemꝰ diligere ini
micos nr̄os ꝓpter deū ſi-
cut ⁊ ipſe ait in euangelio
Diligite inimicos veſtros
benefacite his qui oderūt
vos: ⁊ orate ꝓ perſequenti
bus ⁊ calūniantibus vos
vt ſitis filii pr̄is veſtri qui
in celis eſt. Igit venerabi
lis ſoror neceſſaria eſt no-
bis charitas ſine qua nul-
lus pōt placere deo. Deū
nō diligit qui hoīem odit
Nec deū diligit qui dei p̄
cepta cōtēnit. Charitas eſt
radix omniū virtutū. Si-
ne charitate . n. quodcūq̄

acim⁹ nihil nobis p̄ deſt. Noſtrū ſtudium eſt vacu um ſi nō habemus chari tatem: que deus ē. Ibi re gnat carnalis cupiditas: vbi non eſt dei charitas. Tūc hō eſt perfectus: qñ eſt charitate plenus. Sine amore charitatis: q̄ſuis qſ q̄ recte credat ad beatitu dinem peruenire nō pōt. Tanta eſt ēt virtus chari tatis que ſi deſit fruſtra ha bent cetere virtutes: ſi ad ſit recte habent oīa. Qui deū non diligit: nec ſeip̄m diligit. Nūc ergo moneo te honeſtiſſima virgo vt p̄ amore coniungaris inuiſi bili ſponſo Jeſu chriſto: ⁊ vt ardeas eius deſiderio. Nulla iā q̄ in mundo ſūt concupiſcas. Lōgitudinē preſentis vite penam exti mes: exire de ſecula feſti nes: nullam conſolationē preſentis vite recipias: ſ3 ad chriſtum quem diligis tota mente ſuſpires ferue as: anheles: anxieris etiā ipſa ſalus tui corporis cau ſa amoris chriſti fiat tibi vilis vulnere amoris tran ſigaris: ita vt recte valeas dicere: vulnerata charita te ego ſum. Soror in chri ſto dilecta mihi audi ver ba Jeſu chriſti ſponſi tui. Qui diligit me: diligetur a patre meo: ⁊ ego diligā eum ⁊ manifeſtabo ei me ipſum. Dilige ergo eum cariſſima ī hac vita: vt ip̄e te dignetur diligere cū pa tre in eterna beatitudine. Amen.

¶ De primordijs conuer ſorum. Sermo. vi.

Inchoantibus pre mium p̄mittit: ſed perſeuerantib⁹ da tur ſicut ſcriptum eſt. Qui perſeuerauerit vſq̄ ī finē: hic ſaluus erit. Tunc enī placet deo noſtra conuer ſio: qñ bonū q̄ inchoam⁹ vſq̄ in finem producim⁹: ſicut. n. ſcriptū eſt. Ve his qui ſuſtinētiā perdiderūt. i. bonū opus nō conſuma uerunt. Sunt multi hoīes qui ex ſola mētis deuotio ne conuertunt ad deum. Multi ēt coacti plagis cō uertunt ad deū qui ex de uotione non conuerteban tur ſicut in pſalmo legit: In chamo ⁊ freno maxil

las eoꝝ cõſtringe: qui nõ approximãt ad te. Oĩs cõuerſus a fletu icipiat pctõrũ: ⁊ ſic tranſeat ad deſiderium celeſtiũ bonoꝝ. Soror cariſſima ꝑus debemꝰ mala q̃ fecimꝰ: lachrymiſ lauare: vt tũc mũdamẽtis acie ad ꝙ querimꝰ cõtemplamur: vt dũ antea a nobis plorando detegit calligo pctĩ: mũdatis cordis oculis albe facta inſpiciãt Neceſſe eſt oĩ cõuerſo vt poſt timorẽ ꝯſurgat ad deum ꝑ dilectionẽ q̃ſi filius: ne ſemꝑ ſub timore iaceat ſicut ſeruꝰ. Nouiter ꝯuer-ſi blãdis verbis ſũt cõſolãdi: ne ſi exaſperari ceperit territi ad ꝑiora pctã recarãt. qui .n. nouitiũ cũ ſua-uitate ⁊ dulcedine nõ docet: ⁊ caſtigat: plus nouit exaſꝑare q̃ corrigere: priꝰ corrigendus ⁊ caſtigãdus eſt nouitius a prauo opeꝛ deinde a cogitatione. Oĩs noua ꝯuerſio: adhuc priſtine vite hꝫ pro mixtionez. ¶Propterea nequaq̃ vlla virtus ad oclos hoiuꝫ dꝫ exire donec vetus cõuerſatio funditꝰ ab aĩo extirpe-tur. Tũc magiſ grauari ſe quiſq̃ ĩpulſu vicioꝝ cognoſcit qñ in ſeruitiũ dei accedit. Sicut pplˀs iſrael gra-uiori onere ab egyptijs ꝑmitur cũ per Moyſen diuina cognitio aperit. Ui-tia .n. in hoiem ante ꝯuer-ſionẽ habẽt pacem: quãdo aũt expellũt: grauiꝰ cõtra hoiem inſurgunt. Multi priꝰ ꝯuerſionẽ motũ libidinis ſuſtinẽt: quẽ tñ non ad dãnationẽ tollerãt ſed ad probationẽ ſuſtinẽt. ſ. vt ſꝑ habeãt hoſtẽ cuiꝰ reſiſtant pro excutiẽda inertia: duꝫ tñ nõ ꝯſentiunt. Remiſſa ꝯuerſio multos in p̃ſtinoſ errores deducit: ac viuẽdi corꝑe reſoluit. Tepidus ĩ ꝯuerſatiõe ocioſa verba ⁊ vanas cogitatiões noxias eſſe nõ ꝯſpicit ſed cũ aĩus a corꝑe mẽtis euigilauit ea q̃ leuia extimabãt: ꝯfe-ſtim q̃ſi ꝯtraria ⁊ horrẽda ꝑtimeſcit. Fraus ⁊ deſidia timẽda ſũt in oĩ opere dei Fraudẽ deo facimꝰ qñ nõ deũ: ſed nos metipſos de bono opere noſtro lauda-mus. Deſidiaꝫ facimus: quãdo per torporem lan-

gaudi ea que dei ſunt ope ramur. Oĩs ars hui⁹ ſecu/li ſtrenuos hꝫ amatores: ⁊ ad exequẽdũ promptiſſi mos. Quare: q: pſentem habet remunerationẽ ſui opis. Ars vo diuini timo ris mltos habꝫ ſectatores tepidos lãguidos: pigritie inertia ꝯgelatos. Sꝫ hoc proinde fit: ꝙ merces la/boris eoꝝ nõ in preſenti vi ta: ſed in futura dabitur. Qui nouiter ſũt ꝯuerſi ad deũ: nõ debẽt in exteriori bus curis proueht. Nã ſi ĩplicentur: ſtatim q̃ſi arbu ſcula plãtata: ⁊ nec dũ ra/dice prefixa ꝯcutiunt pa/riter ⁊ areſcunt. tamẽ va/let ꝯuerſis pro aĩe ſalute mutatio loci. Sepe tamẽ dũ mutat locus mutatur etiã mentis affectus. Con gruuꝫ eſt.n. inde etiã qſqꝫ corporaliter recedẽt; vbi ſe meminit vicijs deſeruiſ ſe. Soror venerabilis au/di que dico. Multi cõuer tunt ad deum non tamen mẽte q̃ corpe: ꝙ nos ſine graui gemitu dicere non poſſumus: habitum reli/gionis habent: ſed mentẽ religioſam non hñt. Mul ti habent religionis aĩum Multi enim ad conuerſi/onem veniunt nõ tam pro pter anime ſalutẽ: q̃ pro/pter corporis neceſſitatẽ qui non deũ colunt: ſed ven/trem ſuũ: de quibus apl's ait: quoꝝ deus venter eſt. Non eſt intẽtio eoꝝ vt di gne deo ſeruiãt ſed vt bñ comedant ⁊ bibant ⁊ vt bñ veſtiãtur. ⁊ vt bene ſit eis in hoc ſeculo. Et quia terrena diligunt celeſtia ꝑ dunt. Et ſic ait domin⁹ in euangelio: recipiunt ſuaꝫ mercedem in hoc ſeculo. Unde ſoror dilecta cauen dum nobis eſt: ne tranſito ria ⁊ terrena pluſq̃ opor/tet diligamus. Ideo pſal miſta nos admonet dicẽs Diuitie ſi affluant nolite cor apponere Terrena q dem nobis in vſu eſſe de/bent: celeſtia vero in deſi derio. Terrena debemus expendere: celeſtia deſide rare. Eſt enim quedaꝫ ad mirabilis ⁊ magna multi tudo dulcedinis: que ab/ſcondit de his q̃ diligunt eum. De qua ſcriptuꝫ eſt

q: oculus nō vidit nec au
ris audiuit nec in cor ho/
minis aſcendit: que prepa
rauit deus diligentibus ſe
Unde propheta. Satia/
buntur inquit cum appa/
ruerit gloria tua. Soror in
christo amabilis: ergo illa
ſatietas ſit misericordia fe
licitas. Amen.

¶ De conuerſione. Ser/
mo ſeptimus.

Dominus dicit in euangelio. Qui vult venire poſt me abneget ſemetipſum et tollat crucem ſuam et ſequatur me. Sed quid ē ſemet ipſum abnegare niſi volu ptatibus proprijs renūciare. Ut qui ſupbus erat fit humilis. et qui iracundus ſit manſuetus. et qui luxurioſus ſit caſtus. et qui erat ebrioſus ſit ſobrius. et qui erat auar⁹ ſit largus. Nam ſi ita quiſque renūtiet omnibus que poſſidet vt nō renuntiet ſuis prauis moribus eſt chriſti diſcipul⁹. Qui renuntiat ſuis rebus ſua abnegat. Qui non renūtiat ſuis prauis morib⁹ ſemetipſum abnegat. Ea que amatores ſeculi diligunt ſerui dei velut aduerſa refugiūt. Serui dei pl⁹ gaudent aduerſitatib⁹ mū di q̄ₓ proſperitatibus delectantur: ſoror cariſſima ea que in hoc mūdo ſunt ſeruis dei contraria ſunt vt dum iſta aduerſa ſentiunt ad celeſte regnū cum ſummo deſiderio ſuſpirent.

Magna apud deum reſulget gratia que huic mūdo contemptibilis eſt. Nam re vna neceſſe eſt vt que mūdus odit diligantur a deo. Sancti viri peregrini ſunt et hoſpites in hoc ſeculo: vnde reprehenditur petrus q̄ tabernaculū in monte fieri voluerit: q: ſanctis in hoc mundo tabernaculum non eſt quibus prima et domus in celo eſt: ſoror venerabilis cūcta tēporalia quaſi herbe marcentes ſiccātur et trāſeunt: et ideo eternis rebus que nūquam areſcūt recte ſerui dei iſta contemnunt et deſpiciunt quia in eis nullam ſtabilitatem aſpiciunt. Sancti viri qui perfecte ſeculum contem/

nunt ita huic mũdo mori/
unť vt ſoli deo viuere de/
lectenť. Et quãto ſe a con
uerſatõe hui⁹ſeculi ſubtra
hũt tãto magis oculis mẽ
tis pñtiã dei ⁊ angelice ſo
cietatis frequentiã ꝯtẽplã
tur ꝗ̃uis de⁹ in medio ho
minum carnaliũ vitã ele/
ctoꝝ protegat tñ valde ra
rũ eſt vt hõ inter ſeculi vo
luptates poſit⁹ a peccatis
ſit alien⁹. Nõ erit ſemꝑ ſe
curus qui periculo fuerit
ꝓxim⁹. Soror dilecta bo/
nuꝫ eſt vt hõ ſit corꝑaliter
remot⁹ a mũdo ſed multo
eſt meli⁹ vt ſit voluntate e/
lõgatus a ſeculo. Ergo il/
le eſt perfect⁹: qui mẽte ⁊
corꝑe a ſeculo eſt elõgat⁹.
Unde btũs Job Onager
ꝯtemnit ciuitatẽ. Et ſuus
dei ꝯtemnit ſeculariũ ho/
minũ ſocietatẽ. Qui perfe
cte mũdũ deſpiciũt aduer
ſa vite nr̃e appetũt ⁊ pro/
ſpera ꝯtemnũt ⁊ dũ ab eiſ
vita hec ꝯtemniť celeſtis
inueniať. Lõge quippe a
deo eſt aĩus: cui hec miſe
rabilis vita dulcis ẽ. Iſte
enim qd de celeſtib⁹ con/
cupiſcat vl' qd de terrenis
dſpiciat ignorat. Nã ſicut
ſcriptũ eſt: qui apponit ſci
entiã appõit dolorẽ. Quã
to hõ plus põt ſuꝑna co/
gnoſcere qui ꝯcupiſcat: tã
to ampli⁹ doleť dꝫ de ter
renis ⁊ trãſitorijs reb⁹ qui
bus inuoluiť. Serui dei g
parentũ ſuoꝝ vtilitatẽ pro
curãt a dei amore ſe ſepa/
ranť vñ ſpũalis ita ꝓdeſ/
ſe dꝫ ſuis parẽtib⁹: vt duꝫ
illis grãm carnis preſtare
ſtudet: ipſe a ſpũali opere
vel ꝓpoſito non declinet.
Soror in xp̃o dilecta: mi/
hi audi ſniam beati Iſido
ri. Multi canonicoꝝ mo/
nachoꝝ. ſctimonialiũ fe/
minarũ: ꝑ amoř ſuoꝝ pa
rentũ inuoluũtur terrenis
curis: ⁊ forenſib⁹ iurgijs
ac negocijs: ⁊ tẽporali ſa/
lute ſuoꝝ parentũ perdũt
anias ſuas: tamẽ ordinata
diſcretio eſt: vt ꝙ extrane
is miſericorditer impẽdi/
tur: parentib⁹ nõ negetur.
Dignũ eſt vt dem⁹ paren
tibus nr̃is ꝙ mediocriter
damus extraneis: parentĩ
bus. n. carnaliter p̃ſtatur:
ꝙ extraneis pie impendi
tur: hõeſta ſoror: nõ debe/

mus odio hře parẽtes no ſtros ſed ĩpedimenta eoꝝ qui nos a recto itinere de/ uiant per vaccas filiſteoꝝ que ducebãt archã dñi ad terrã iſrael: itelligimus fi/ guram eoꝝ: ꝓpter deũ de reliquerũt ſeculũ. Nã phi liſtei ſicut iũxerũt vaccas plauſtro vitulosq; eoꝝ re/ duxerũt domi: ⁊ ſup plau ſtrũ impoſuerũt archã te/ ſtamẽti dñi: ita iugũ xpi le ue ⁊ ſuaue: impoſitũ eſt ſu per ceruices ſeruoꝝ dei. Et ſic vacce amore filioꝝ ſuoꝝ mugiebãt ⁊ tñ nõ de clinabãt ad dextram neq; ad ſiniſtrã: ſed recto tramĩ te incedebant vſq; bethſe mes qui erat introitus ter/ re iſrael: ita ſerui dei recto tramite incedere debent: ⁊ pro amore parentũ ſuo/ rũ nõ debẽt ad dextrã ne/ q; ad ſiniſtraʒ declinare a bono ope vel ꝓpoſito: ſed recto itinere vſq; ad beth/ ſemas. i. vſq; ad introituʒ celeſtis regni puenire. Et ſic vacce pro filijs ſuis mu giendo pergebãt. ita cõue nit ſeruis dei: pro parenti bus ſuis mugire. i. pro eis debent orare: vt bñ ſit eis ⁊ vt a malo liberent̃ atq; in bono ꝯfirment̃. Soror in xpo amabilis mihi: ſicͭ ſuperius dixi tibi: non de/ bemus parẽtes nr̃os odio hře: ſed diligere: ſed ſic ait btũs Augu. Si in via dei nobis fuerint ꝯtrarij: nec ſe/ pultura a nobis illis debe tur. Tu cariſſima egreſſa es cuʒ Abraã de terra tua ⁊ de cognatõe tua ⁊ d̃ do mo pr̃is tui: ⁊ vẽiſti in ter ram q̃ deus mõſtrauit ti/ bi. i. in monaſteriũ. Obſe/ cro ergo vt pſeueres in eo bñ viuendo: quieſcas in ſi nu eiuſdẽ abrahe: hoc eſt ĩ btã requie: vt poſt morteʒ tuaʒ poſſis requieſcẽ. Tu ſoror mihi in xpo dilecta: cũ Loth egreſſa es d̃ So doma. i. de ſeculari vita: iõ moneo te ne cũ vxore il lius retro reſpicias: ne qḋ abſit in exẽplũ puerſitatis oĩbus hoĩbus fias. Sʒ ro/ go vt cuʒ loth in monte. i. monaſterio ſaluãte facias ⁊ alijs exẽpluʒ ſanctitatis tribuas. Tu honeſta virgo egreſſa es cum Joſue de egypto hoc eſt de ſeculo:

nunt ita huic mūdo moꝛi/
unť vt ſoli deo viuere de/
lectenť. Et quāto ſe a con
uerſatōe huiꝰſeculi ſubtra
hūt tāto magis oculis mē
tis pñtiā dei ⁊ angelice ſo
cietatis frequentiā ꝯtēplā
tur. Q̄uis deꝰ in medio ho
minum carnaliū vitā ele/
ctoꝝ protegat tñ valde ra
rū eſt vt hō inter ſeculi vo
luptates poſitꝰ a peccatis
ſit alienꝰ. Nō erit ſempꝛ ſe
curus qui periculo fuerit
ꝓximꝰ. Soꝛoꝛ dilecta bo/
nuꝫ eſt vt hō ſit coꝛpaliter
remotꝰ a mūdo ſed multo
eſt meliꝰ vt ſit voluntate e/
lōgatus a ſeculo. Ergo il/
le eſt perfectꝰ: qui mēte ⁊
coꝛpꝛe a ſeculo eſt elōgatꝰ.
Unde btūs Job Onager
ꝯtemnit ciuitatē. Et ſeruus
dei ꝯtemnit ſeculariū ho/
minū ſocietatē. Qui perfe
cte mūdū deſpiciūt aduer
ſa vite nr̄e appetūt ⁊ pro/
ſpera ꝯtemnūt ⁊ dū ab eiſ
vita hec ꝯtemnit celeſtis
inueniatť. Lōge quippe a
deo eſt aīus: cui hec miſe
rabilis vita dulcis ē. Iſte
enim qd de celeſtibꝰ con/
cupiſcat vl' qd de terrenis
deſpiciat ignoꝛat. Nā ſicut
ſcriptū eſt: qui apponit ſci
entiā appōit doloꝛē. Quā
to hō plus pōt ſupꝛna co/
gnoſcere qui ꝯcupiſcat: tā
to ampliꝰ dolet dꝫ de ter
renis ⁊ trāſitoꝛijs rebꝰ qui
bus inuoluiť. Serui dei q
parentū ſuoꝝ vtilitatē pro
curāt a dei amoꝛe ſe ſepa/
ranť vñ ſpūalis ita ꝓdeſ/
ſe dꝫ ſuis parētibꝰ: vt dūꝫ
illis grām carnis pꝛeſtare
ſtudet: ipſe a ſpūali opere
vel ꝓpoſito non declinet.
Soꝛoꝛ in xp̄o dilecta: mi/
hi audi ſniam beati Iſido
ri. Multi canonicoꝝ mo/
nachoꝝ. ſctimonialiuꝫ fe/
minarū: ꝑ amoꝛ ſuoꝝ pa
rentū inuoluūtur terrenis
curis: ⁊ foꝛenſibꝰ iurgijs
ac negocijs: ⁊ tēpoꝛali ſa/
lute ſuoꝝ parentū perdūt
anias ſuas: tamē oꝛdinata
diſcretio eſt: vt q̄ extranie
is miſericoꝛditer impēdi/
tur: parentibꝰ nō negetur.
Dignū eſt vt demꝰ paren
tibus nr̄is q̄ mediocriter
damus extraneis: parenti
bus. n. carnaliter p̄ſtatur:
q̄ extraneis pie impendi
tur: hōeſta ſoꝛoꝛ: nō debe/

mus odio hȳe parētes no
ſtro : ſed īpedimenta eoꝝ
qui nos a recto itinere de/
uiant per vaccas filiſteoꝝ
que ducebāt archā dñi ad
terrā iſrael: itelligimus fi/
guram eoꝝ: ꝑpter deū de
reliquerūt ſeculū. Nā phi
liſtei ſicut iūxerūt vaccas
plauſtro vitulosq̄ eoꝝ re/
duxerūt domi: ⁊ ſup plau
ſtrū impoſuerūt archā te/
ſtamētī dñi: ita iugū xp̄i le
ue ⁊ ſuaue: impoſitū eſt ſu
per ceruices ſeruoꝝ dei.
Et ſic vacce amore filioꝝ
ſuoꝝ mugiebāt ⁊ tñ nō de
clinabāt ad dextram neq̄
ad ſiniſtrā: ſed recto tramī
te incedebant vſq̄ bethſe
mes qui erat introitu ter/
re iſrael: ita ſerui dei recto
tramite incedere debent:
⁊ pro amore parentū ſuo/
rū nō debēt ad dextrā ne/
q̄ ad ſiniſtraꝫ declinare a
bono ope vel ꝓpoſito: ſed
recto itinere vſq̄ ad beth/
ſemas.i. vſq̄ ad introituꝫ
celeſtis regni ꝑuenire. Et
ſic vacce pro filijs ſuis mu
giendo pergebāt. ita cōue
nit ſeruis dei: pro parenti
bus ſuis mugire.i. pro eis
debent orare: vt bñ ſit eis
⁊ vt a malo liberent̄ atq̄
in bono ꝯfirment̄. Soror
in xp̄o amabilis mihi: ſic̄
ſuperius dixi tibi: non de/
bemus parētes nr̄os odio
hr̄e: ſed diligere: ſed ſic ait
btūs Augu. Si in via dei
nobis fuerint ꝯtrarij : nec ſe/
pultura a nobis illis debe
tur. Tu cariſſima egreſſa
es cuꝫ Abraā de terra tua
⁊ de cognatōe tua ⁊ d̄ do
mo pr̄is tui: ⁊ vēiſti in ter
ram q̄ deus mōſtrauit ti/
bi.i. in monaſteriū. Obſe/
cro ergo vt pſeueres in eo
bñ viuendo: quieſcas in ſi
nu eiuſdē abrahe: hoc eſt i
btā requie: vt poſt morteꝫ
tuaꝫ poſſis requieſcē. Tu
ſoror mihi in xp̄o dilecta:
cū Loth egreſſa es d̄ So
doma.i. de ſeculari vita:
iō moneo te ne cū vxore il
lius retro reſpicias: ne qđ
abſit in exēplū ꝑuerſitatis
oībus hoībus fias. Sꝫ ro/
go vt cuꝫ loth in monte.i.
monaſterio ſaluāte facias
⁊ alijs exēpluꝫ ſanctitatis
tribuas. Tu honeſta virgo
egreſſa es cum Joſue de
egypto hoc eſt de ſeculo:

⁊ cū eo morieris in deſerto.i.in monaſterio in quo deꝰ mānā pluit tibi. hoc ē panē celeſtis verbi dat tibi: Jdeoq; ſoror amātiſſima in xp̄o mihi: moneo te vt pſeueres in monaſterio ſicut cepiſti ⁊ in eo vigilando orando pſallēdo cōtra diabolum viriliter pugnādo ad poſtremū deuictis hoſtibꝰ cunctis atq; oībus ſeculi delectationibꝰ ſuperatis cū eodem ioſue peruenire poſſis ad terrā promiſſionis: hoc eſt ad beatitudinē vite celeſtis: atq; ibi videre merearis faciē ɋdeffenſi ſolis. amē. ℭ De cōtemptu mūdi. ſer. viij.

Soror cariſſima audi dn̄m Jeſum xp̄m dicentē in euāgelio. Oīs qui reliq̄rit domū aut prēm aut matrē: aut frēs: aut ſorores aut filios: aut agros pp nomē meū: centuplū accipiet ⁊ vitā eternam poſſidebit. Uāvalde bonū eſt nobͦ oīa terrena ꝑpter nomē dn̄i relinq̄re. vt ab eo poſſimꝰ celeſtia accipe. Quicunq; voluerit eē amicus huius ſeculi inimicus dei erit. Igit ſoror in xp̄o amabilis nō diligamus mundū ne inimicum deum hēamus. facile cōtemnit oīa. qui ſe quotidie moriturū extimat. ſi quotidie mortē noſtrā ad memoriā reducimus. libēter oīa terrena deſpicimꝰ Si diem mortis noſtre in mēte habemus. cito oīa q̄ in hoc mūdo ſunt reſpicimus. ℭ Interrogatio.

ℭ O frater mi libēter propter nomē dn̄i oīa que in hoc mundo ſunt relinquerem: ſi aliquid haberē: ſed q: nō habeo aurum neq; argentū: neq; diuitias huius mundi: neſcio quid relinquam ꝑpter nomē domini. ℭ Reſponſio. ℭ O ſponſa xp̄i q̄ꝫ multum relinqs: ſi voluntatē habēdi dimittis. multū dimittis ſi deſideriū hūdi poſtpōis multū relinqs: ſi carnalia deſideria deſeris: multū relinqs: ſi delectationē huius mundi ꝑpter deū deſpicis: multum dimittis ſi cupiditatibus ⁊ deſiderijs terrenis renuncias: plus auiat deus hominū aīas

q̄ diuitias terrenas: de⁹ plus diligit mentē mūdā₃ ⁊ ſctām q̄₃ terrenā ſubſtā/ tiam.ſoror venerabilis: re gnū dei tm̄ valet quantu₃ habes. Deus a te nō req/ rit ꝙ tibi non dedit. Ergo tu hoc da illi ꝙ ille dedit tibi.ſ.mentē ſctām: caſta₃ mundā: ꝓdicā: religioſā timoratā ac bonis morib⁹ ornatā. Jgr̄ honeſta ſoror regnū dei tantū valet quā tum es tu. Trade teipſa₃ xp̄o: ⁊ cōpera regnū eius ab illo. Non turbetur de precio: preciū nō te turbet Nō tibi videat̃ difficile. Nō ſit tibi graue: quoniā ieſus xp̄s rex celoꝝ ſemet/ ipſum dedit: vt te de pote ſtate diaboli liberaret: ⁊ deo patri acquireret. Er/ go libēter da temetipſam illi: qui te redemit de ma/ nu inimici. Jntegrā te da illi: q: ille vt te ſaluaret in tegrum ſe tradidit. Dile/ cta mihi in xp̄o ſoror con/ tēne terrenas diuitias: vt acqrē poſſis celeſtes. Di/ uitie ꝑducunt hoīem vſq₃ ad periculū corꝑis ⁊ aīe. Diuitie ꝯtrahunt hoīem vſq₃ ad mortē. Multi ꝓ pter opes periclitati ſunt: ⁊ multi ꝑpter diuitias ꝑe riculū deuenerūt. Multiſ eritiabiles ſiunt diuitie. Opes multis hoībus ge/ nerauerūt mortē. Nunq̄₃ habēt requiē mentis: qui curis terrenis ſe implicāt Sollicitudines. n. rerum mentē cōturbant. Mens occupata in terrenis curiſ ſemꝑ eſt in anguſtijs. Ue nerabilis ſpōſa xp̄i: ſi ergo vis eē quieta nihil ex hiſ/ que in ſeculo ſunt queras. Semꝑ requiē mētis habe bis: ſi a te mundi cura re/ moueris: ſꝑ hēbis pacem mētis: ſi te a ſtrepitu terre narū actionū ſubtraxeris: q: diuitie nunq̄₃ ſine pctō acqrunt̃. Nullus admini ſtrat res terrenas ſine pec cato. Ualde raru₃ eſt qui diuitias poſſidēt ad requi em ꝑueniāt: qui curis ter/ renis ſe iplicat ab amore dei ſe ſepat. Qui deſigit̃ i amorē tpaliuꝫ reꝝ: in deo nullatenuſ delectat̃. Cure tpaliū reꝝ ab intentiōe dī auertūt aīum. Nēo pōt ſiſ amplecti gl'ia₃ dei ⁊ gl'ia₃

ſeculi. Nemo põt diligẽ ſi
mul xp̃m ⁊ ſeculũ. Diffi/
cile eſt ſimul ſeruire cele/
ſtibus curis ⁊ terrenis nego
cijs. Difficile eſt deum ſi
mul ⁊ mundũ diligẽ. Ne
mo põt ſimul perfecte de/
um ⁊ mũdũ diligẽ. Uter/
q̃ aũt ſimul equalr̃ amari
nõ põt honeſta virgo au/
di q̃ dico: q̃uis hõ in gl̃ia
ſeculi fulgeat q̃uis purpu
ra ⁊ auro veſtit⁹ ſit. q̃uis
p̃cioſis veſtimẽtis indutus
ſit. q̃uis ſecularib⁹ veſtib⁹
ornat⁹ appareat. q̃uis gẽ/
mis ac lapidib⁹ decoratus
reſplẽdat. q̃uis p̃cioſa ha/
bitu redimitus icedat. q̃/
uis ſit multitudine ſuorũ
circũdat⁹. q̃uis ſit excubã
tiũ armis protectus. q̃uis
ſit inumeris obſeqũtium
cuneis ↄſtipatus. q̃uis ag
minib⁹ tut⁹. Semꝑ eſt in
pena. ſꝑ eſt in anguſtia ſꝑ
eſt in luctu. ſemꝑ eſt in pe
riculo. ſꝑ in ſicis ſtratib⁹
manet. ſed turbat⁹ in lectiſ
aureis iacet. ſed infirm⁹ in
lectis argenteis cubat ſed
fragilis in pluma iacet: tñ
fragilis ⁊ mortalis ẽ. So/
ror amãtiſſima in xp̃o mi/
hi. Jõ hec dixi tibi vt co/
gnoſcas q̃ vana eſt gloria
hui⁹ mũdi felicitas h⁹ mũ
di breuis eſt. modica ẽ hu
ius ſeculi gl̃ia. Caduca eſt
⁊ fragilis tp̃alis potentia.
Igit̃ venerabil' v̄go vt ac
quirẽ poſſis celeſtes diui/
tias ↄtẽne terrenas libẽter
diſpice terrena vt ꝑuenire
poſſis ad celeſtia bõa: re/
ſpue tranſitoria vt hẽe me
rearis eterna da parua vt
a deo ↄſeq̃ris magna. Fu/
ge in terra ſocietatẽ hoĩuz
vt in celo hẽas ſocietatem
angelorũ. ad q̃ te ꝑducere
dignet̃ ille q te redimit p̃/
cioſo ſuo ſanguine. Amẽ.

¶ De habitu. ſermo. ix.

Dominus noſter ie
ſus xp̃s dic̄ i euãg.
Ecce qui mollibus
veſtiunt̃ in domib⁹ regũ
ſunt. Mollia dñr veſtimẽ
ta q: molle faciunt aium.
Mollibus veſtimẽtis de/
lectat̃ regis curia. aſperis
v̄o ⁊ hũilib⁹ delectat̃ xp̃i
eccleſia. Talia dñt eẽ ve/
ſtimẽta ſuorũ ⁊ ancillarũ
dei. in qb⁹ nihil poſſit no/
tari nouitatis. nihil vani/
tatis. nihil ſupfluitatis. ni/

bū qđ pſeat ad ſupbiā. ⁊ ad vanāglīam. Vñ btīs Hiero. ñ ſac oꝛnatū cleri-cū tenera veſtis ſȝ mundi tia mētiſ. Soroꝛ cariſſima gº oīnemⁿ noſmetipōs ſpi ritualibº oꝛnamētis. ſ. cha-ritate būilitate māſuetudi ne ⁊ obia ⁊ patientia: hec ſūt veſtimēta qbº placere poterimus ieſu xp̄o celeſti ſpōſo. xp̄s iuiſibil' ſponſus nō reqrit pulchritudinem foꝛis ſed itus ſic ſcriptū eſt in p̄s. Oīs glīa eiº filie re-gis ab intus. Igit' ſoroꝛ in xp̄o amabil' diuitie tue bo ni moꝛes ſūt. pulchritudo tua ſit bōa vita: cariſſima opto vt de te dicat' qđ in cāticis cāticoꝝ legit'. Tota pulchra es aīca mea ⁊ macula ñ ē in te. ⁊ iteꝝ ve ni de libano coꝛonaberiſ. Vere btā eſt illa aīa q̄ ieſu xp̄o ſpōſo celeſti fuit ſine macula. Sīc ⁊ tu ſoroꝛ ve nerabil' btā eris ſi ieſu xp̄o ſpōſo tuo ſine macula ſer-uieris. Stude gº placere xp̄o nō p̄cioſis veſtibus ſȝ bonis moꝛibº. nō pulchri tudine carnis. ſed pulchri tudine mētis. Stude pla-cere illi nō in facie ſed in coꝛde. Veſtimēta tua ⁊ cal ciamēta nec nimiū ſint p̄-cioſa nec multū vilia ſȝ ex moderato ⁊ cōpetēti habi tu. ſic enim ait beatº Aug. de ſemetipſo. Fateoꝛ de p̄ cioſa veſte erubeſco. Et iteꝝ. Nō decet hanc pfeſ ſionē nō decet hāc ammo nitionē. Nō decet hec mē bra. Nō decet hos canos honeſta virgo veſtis pura circūdet' tibi non ad pul-chritudinē ſȝ pp̄ter coꝛpis neceſſitatē. vt dū p̄cioſiſ ve ſtimētis veſtiris cadas in turpitudinem aīe: q; q̄to āplius coꝛpº foꝛas pp va-nāglīam cōponit' atq; oꝛ natur tanto interiº aīa fe datur ⁊ ſoꝛdidat'. Igit' ſo roꝛ in xp̄o amabilis: pfeſ-ſionē tuā habitu ⁊ inceſſu demōſtra. Sit igreſſu tuo ſimplicitas ſit in motu pu ritas: ſit in geſtu grauitas: ſit in inceſſu honeſtas. Ni hil dedecoꝛis: nihil laſci-uie nihil petulātie: nihil i-ſolentie: nihil leuitatis in inceſſu tuo appareat. Ani mus enim in coꝛpoꝛis ge-ſtu apparet. Geſtº coꝛpo-

ris ſignū eſt mentis. Cor‑
poris geſtu aīus proditur:
Soror cariſſima ergo in‑
ceſſus tu⁹ nō habeat ima‑
ginē leuitatis. Inceſſus tu
us nō offendat oculoſ alte
rius. Nō p̄beas de te ſpe‑
ctaculū. Nō des alijs lo
cū de te obtrectādi. Soror
dilecta: munda ɔſciam tu
am ab oī malitia vt felicit̄
dicatur tibi a ieſu xp̄o ſpō
ſo celeſti: ecce tu pulchra
es amica mea ecce tu pul
chra oculi tui columbarū
Pulchra vʒ ꝓpter perfe‑
ctionē corporis ⁊ mundi‑
ciam cogitatiōis. Ecce tu
pulchra es: habens mun‑
dam ⁊ ſimplicem intenti‑
onē cordis q: cuncta bo‑
na que agis: nō vt homini
bus videaris ſʒ vt ſoli dō
placeas operans. Oculos
habeas colūbaꝝ q: tūc in
munē cuſtodis ab oī ma‑
litia: ⁊ ſimulatione atqꝫ fi‑
ctione. ſoror mihi in chri‑
ſto amantiſſima iō hoc di
xi vt plus gaudeas itus in
anima de ſanctis virtuti‑
bus: q̄ꝫ foris in corpe de p̄
cioſis veſtibus. Unde dic̄
beatus Greg. Nemo gp‑
pe veſtimēta precioſa que
rit: niſi ad inanem gloriā:
vʒ vt inde laudet̄: ⁊ vt ho
norabilioꝛ ceteris appare
at. Nemo.n. vult p̄cioſis
veſtibus indui niſi vbi ab
alijs poſſit videri. Ergo ꝓ
ſola vanagloria veſtimen
tum p̄cioſum querit̄. Ergo
venerabilis in hoc cogno
ſcimus: qꝺ ſeculū diligi‑
mus q: precioſa veſtimen
ta amamus. Qui ſeculum
nō diligit: p̄cioſa veſtimē
ta nō querit. Quando ho‑
mo gaudet de pulchritu‑
dine corporis mens ei⁹ el
longat̄ ab amore creato‑
ris. Quāto amplius in cō
poſitione corpis letamur
tanto magis a ſupno amo
re diſiungimur. Quanto
plus in terrenis ⁊ trāſito‑
rijs reb⁹ gaudemus: tanto
min⁹ celeſtia deſideram⁹
vere maculā hʒ in ſe ſan‑
ctimonialis femina ſi dili
git precioſa veſtimēta: nō
eſt ſine macula chriſti ſpō
ſa: ſi amat veſtē precioſaꝫ.
Ancilla chriſti que ſeculū
pfecte reliquit: vilia veſti
mēta querit. Ancilla chri‑
ſti que precioſa veſtimen‑

ta deſiderat: adhuc perfecte ſeculũ non contempſit Nigra veſtis inſinuat humilitatem mẽtis. Uile veſtimentũ denunciat mundi contemptuꝫ. Nigredo velli munditiam ꝛ puritatem demõſtrat animi. Nigrum vellum caſtitatis ꝛ ſanctitatis eſt ſignũ. Nũc ergo reuerẽdiſſima ſoror moneo te vt habitũ quem oſtẽdis ſpecie: ipleas ope. Obſecro te vt habitũ ordinis bonis ornes moribus: ſanctus eſt habit⁹: ſanct⁹ ſit anim⁹: ſicut ſcã ſunt veſtimẽta ſic opa tua ſint ſancta: ꝛ ſicut ſacratũ eſt velũ ſic opus tuũ ſit ſanctũ non aliud abſcondas intus ꝛ aliud oñdas foris. Nõ ſis aliud in ſecreto ꝛ aliud in publico: qualis vis haberi talis eſto: qualis es i facie: talis eſto in operatione: ꝛ qualis es in vultu: talis eſto in actu. Amen.

¶ De cõpunctiõe. ſer. x.

Compunctio cordis eſt humilitas mentis veniens de recordatione peccati ꝛ de timore iudicij. Illa compunctio eſt pfecta: que repellit a ſe oẽm delectationem carnalium rerũ: ꝛ toto ſtudio mentis figit intentõeꝫ ſuã in contemplatiõe dei. Duplicẽ eẽ cõpunctioneꝫ legim⁹: vnã. ſ. quã propter deũ anĩa cuiuſcꝫ ſerui dei afficit. i. cũ ad memoriaꝫ reducit mala q̃ fecit. Altera vo cũ ſuſpicat ppter deſideriũ eterne vite. Quatuor modis cõpungit mẽs iuſti hoĩs. Hoc eſt memoria pctõꝝ: recordatiõe futurarũ penaꝝ: cõſideratione peregrinatiõis hui⁹ vite: deſiderio ſuperne pñe: q̃tenus ad eã poſſit cito puenire. Oĩs pctõr tũc ſe cognoſcit viſitari a dño quãdo cõpungitur ad lachrymas. Nã ꝛ petrus tũc fleuit: quãdo in eũ xp̃s reſpexit: ſicut ſcriptuꝫ eſt. Et cõuerſus dñs reſpexit petrũ Qui ſtatim egreſſus foraſ fleuit amare. Unde etiaꝫ pſalmiſta dicit. Reſpexit ꝛ commota eſt ꝛ contremuit t̃ra. Tũc terra cõtremiſcit: quãdo pctõr ad lachrymas cõmonetur. Admoneo igit̃ te ſoror cariſſi

ma. vt in orone cū lachry
mis ad memoriā reducas
pctā tua. q: qui nō hꝫ cor/
dis cōpunctionē vel ꝯtriti
onē nō hꝫ mundā orōnē.
Soror mihi in xp̄o amabi
lis. audi exēpla ſanctoꝝ: q
per cōpunctionē ⁊ lachry
mas apd̄ deū obtinuerūt
veniā pctōꝝ ſuorꝫ. Anna
mater Samuelis per cō/
punctionē ⁊ lachrymas
meruit hēc filiū inſuꝑ obti
nuit apud deum ꝓphetie
donū. Dauid per cōpun/
ctionē ⁊ lachrymas obti/
nuit veniā ꝑpetrati homi
cidij atqꝫ adulterij. Sic
enī audiuit per ꝓphetam.
Nō morieris. q: dn̄s tran
ſtulit pctm̄ tuū. Pater
Thobias per cōpunctio/
nē ⁊ lachrymas meruit ac
cipe curationē cecitatis. ⁊
ꝯſolatiōes pauꝑtatis. Sic
enī dixit ei raphael ange/
lus. Gaudiū tibi ſꝑ ſit ⁊
adiecit. forti aīo eſto. in ꝓ
ximo eſt vt a deo cureris.
Etiā maria magdalena ꝑ
cōpunctionē ⁊ lachrymas
meruit dn̄o audire. Re/
mittunt tibi pctā tua. So
ror venerabilis. ideo exē/
pla ſanctoꝝ propoſui tibi.
vt lachryme per cōpuncti
onē ſuaues ſint tibi. bona
cōpunctio theſaurus ē de/
ſiderabilis: ⁊ inenarrabi/
le gaudiū in mēte hominis
Aia que in orone hēt com
punctionē. ꝓficit ad ſalutē
Uir fortis nō eſt minꝰ lau
dandus in luctu: q̄ꝫ in bel
lo. Quia ergo poſt baptiſ
mū inquinauimus vitam
baptizemꝰ lachrymis cō/
ſcientiā nr̄aꝫ. Ubi lachry
me fuerint: ibi accenditur
ſpūalis ignis qui illumīat
ſecreta mentis: lachryme
penitētiū pro baptiſmate
reputant apud deūꝫ. So/
ror mihi in chriſto dilecta
ſi cōpunctionē ſm̄ deum
habueris: btā eris. Cōpū/
ctio cordis ſanitas eſt ani
me. Compūctio mentis: il
luminatio eſt anime: quia
tūc aīa illuminatur: quan
do ad lachrymas cōpun/
gitur. Cōpunctio lachry/
marū remiſſio eſt pctōꝝ
q: tūc pctā dimittunt quā
do cum lachrymis ad me
moriā reducunt. Cōpun
ctio ſpūm ſanctū reducit
ad ſe: q: cum ſpūs ſanctus

mente viſitatur: ſtatim hō pctā ſua plorat. ¶ Interrogatio. ¶ O frater mi q̄ſo dic mihi que ſunt cauſe noſtri doloris: pro qbus in hac vita mortali ploram⁹ ¶ Reſpōſio. ¶ Soror dilecta: ploram⁹. ſ. pp peccata nr̄a: ⁊ propter miſerias hui⁹ mūdi: ac ꝑpter cōpaſſionē ꝓximi: ⁊ ꝑpter dilectionem celeſtis premij. Propter pctā flebat ille q dicebat. Lauabo ꝑ ſingulas noctes lectū meū: lachrymis meis ſtratū meū rigabo. Idem de miſerijs huius mūdi gemebat cū dicebat. Heu mihi q: incolatus meus ꝓlongatus eſt: habitaui cum habitātibus cedar multū īcola fuit anima mea. Dn̄s ꝑ cōpaſſionē fleuit: ſuꝑ Lazarū ⁊ ſuꝑ ciuitatē Hieruſalē dicens. Q: ſi cognouiſſes ⁊ tu etiā paulus apl's qui ꝑcipit gaudere cū gaudentib⁹ ⁊ flere cū flentib⁹ per cōpaſſionē ſolebat dicēs. Quis īfirmat ⁊ ego nō infirmor? Cum dilectōe celeſtis premij plorabāt iuſti dicētes. Suꝑ flumina babylonis illic ſedim⁹ ⁊ fleuimus: dū recordarēur tui ſyon. Uita pn̄s mors ē q: eſt plena miſerijs: q: nō eſt in p̄ria ſed in via. Nec eſt in domo ſed in exilio. In hoc mūdo nō ſum⁹ in nr̄a ciuitate: ſed in pegrinatione ſicut ſcriptum eſt. Nō habemus hic manētem ciuitatē: ſed futurā inquirim⁹. Soror dilecta mō moneo te: vt p̄mo lugeas ꝑpter pctā tua: deinde ꝑpter miſerias hui⁹ mundi atq; cōpaſſionē ꝓximi ad poſtremū vō ꝑpter dilectionē dei ac celeſtis p̄mij. Honeſta vgo dep̄care deum cū oī deuotiōe: vt det tibi verā mētis cōpunctionem ⁊ cordis ꝯtritionem. Cōpunctio vnigenitū xp̄m dei filium facit hīc in ſe ſicut dn̄s ipſe ait. Ego ⁊ pr̄ veniemus ⁊ apud eū qui me diligit manſionē faciemus. Ubi lachryme abūdant: ibi graues cogitationes nō ꝓpinquant: ⁊ ſi aliquando appropinquāt ibi radices non habent. Lachryme apud deū ſemper nobis dant fiduciam ma-

gna Soꝛoꝛ in chꝛiſto ama
bilis mihi: audi voceȝ Je
ſu chꝛiſti ſpõſi tui dicẽtis.
Surge amica mea ⁊ ve/
ni ꝑ dilectiões̃ iã.n.iemis
trãſijt imber abijt ⁊ receſ/
ſit. floꝛes apparuerunt in
terra.tp̃s putatiõis adue/
nit. vox turturis audita ẽ
in terra nr̃a hoc eſt vox p̃/
dicantiũ apl'oꝝ in eccleſia
Turtur que ẽ auis caſtiſſi
ma.que in excelſis ⁊ in ar
boꝛib⁹ ſꝑ nidificare vl' mo
rari ſolet.apoſtolos vel ce
teros doctoꝛes ſignificat.
qui pñt dicere nr̃a ꝯuerſa
tio in celis ẽ.que ẽt gemi/
tũ hȝ ꝓ cãtu. ⁊ ſignificat
ploꝛatũ ſctõꝝ qui ſuos ad
lamẽtum ⁊ fletũ oꝛtant di
centes. Miſeri eſtote ⁊ lu
gete. Igit' honeſta v̉go ac
cipe exemplũ hui⁹ turtu/
ris ⁊ luge ꝓpter amoꝛẽ ie/
ſu xp̃i ſpõſi tui q̃uſq3 eũ vi
dere poſſis regnantẽ in ſo
lio regni ſui. Meli⁹ eſt ti/
bi lugẽ cũ amoꝛe ieſu xp̃i
q̃3 cũ timoꝛe inferni. Pul
chꝛe ſũt gene tue ſicut tur/
turis. Natura turturis eſt
vt ſi per occaſionem ꝑdi/
derit coniugẽ alteruȝ am
plius nõ q̃rit. O ſpõſa xp̃i
aſſimulare ⁊ tu huic turtu
ri. ⁊ p̃ter ieſum xp̃m ſpon
ſum tuũ amatoꝛes nõ q̃ras
alteꝝ. O ſponſa xp̃i eſto ſi
milis turturi. ⁊ luge die ac
nocte cũ d̃ſiderio ieſu xp̃i
ſponſi tui q: iam aſcendit
ad celos: vt aliquãdo faci
em illi⁹ vider̃ merearis in
dextera p̃ris. pulchꝛe ſũt
gene tue ſicut turturis. In
gẽnis ſolet eſſe verecũdia.
Soꝛoꝛ venerabilis genas
hẽs turturiſ. ſi p̃ verecũdia
ieſu xp̃i ſponſi tui nihil cõ
tra voluntatẽ illius facis.
genas hẽs turturis ſi cum
amoꝛe ⁊ reuerentia xp̃i ea
q̃ illi diſplicẽt poſtponis.
genas hẽs turturis ſi pꝛe/
ter xp̃m alterũ amicũ non
diligis. Igitur ſoꝛoꝛ cariſ/
ſima indeſinenter peccata
tua cũ lachꝛymis laua. q̊/
tidie laua tuas negligen/
tias per cõpunctionem ⁊
lachꝛymas. Tranſgreſſio
nes tui oꝛdinis ſine inter/
miſſione ablue cũ lachꝛy/
mis. per lachꝛymas ⁊ cõ/
punctionẽ acquire tibi tuo
rum remiſſionem pctõꝝ:
per lachꝛymas ⁊ crebꝛa

ſuſpiria. acquire tibi eterna gaudia. plange iniqtates tuas. Mala ſcelerum tuoꝝ deplora. mala q̄ egiſti flēdo cōmemora. Merons vnda te irriget. Compellat te plangere fluuius lachrymarū. Que geſſiſti praue: fletib⁹ dele. q̄ illicite ꝯmiſiſti lachrymas ablue. Honeſta vgo ſi pctā nō ploraueris in hoc ſeculo. qn̄ dictura es deo: poſuiſti lachrymas meas in conſpectu tuo cariſſima ſi iniqtates tuas nō fleueris in hac mortalitate qn̄ dices fuerunt mihi lachrymę mee panes die ac nocte: Moneo igit̄ te ſpōſa xp̄i: vt in hac mortali vita lugeas pctā tua: vt conſolari merearis in celeſti patria: ſic̄ ſcriptū eſt. btī q lugent qm̄ ipſi cōſolabūtur.

¶ De triſticia. ſer. xj.

Omin⁹ dicit in euāgelio amē am̄ dico vobis: q: plorabitiſ ⁊ flebitis vos: mūdus aūt gaudebit: vos aūt ꝯtriſtabimini: ſꝫ triſtitia v̄ra vertet̄ in gaudiū. etiā ſalomō ait. Cor gaudens exilarat faciem: ſpūs vero triſtis deicitur in merore anime. Anim⁹ gaudens facit etatem floridā: ſpūs vo triſtis exiccat oſſa. fili in bōis nō des querelam: ⁊ in omni dato non des triſticiā verbi mali. Oīs plaga triſticia cordis eſt. Jocunditaſ cordis eſt vita hominis. Cor prauum dabit triſtitiaꝫ: ⁊ homo ſapiens reſiſtet illi. per triſticiā feſtinat mors triſticia flectit ceruicē cordis. Cor letū bonam facit valitudinē. viro aūt triſti exſicant̄ oſſa. Etiā beatus Athanaſius dicit Hō triſtis ſp maliciat̄ ⁊ ꝯtriſtat ſpūm ſctm̄ ſibi a deo dōatū. hoc ēt docet apl's dicēs. Nolite ꝯtriſtari ſpm̄ ſctm̄ q hītat in vob̄ in q̄ ſignati eſtis in die redēptiōis. Uide ergo ſoror chariſſima: ne ꝯtriſtes ſpm̄ ſanctū qui habitat in te: ne forte derelinquat te. Aufer a te dubietatem ⁊ aīoſitatem. qꝛ vtriqꝫ cōtriſtant ſpūm ſanctum. Aufer a te triſticiaꝫ: qꝛ ipſa eſt ſoror dubietatis ⁊ animoſitatis. Certe triſticia ſecularis ꝯmuniꝫ

maloꝝ ſpũum eſt peſſima rũ: ⁊ nocet ſeruis dei. Triſticia ſecularis ledit ⁊ cõterit: atqꝫ allidit ſeruos dĩ Spũs.n.ſctũs nõ ſuſtinet triſtitiã carnalẽ. Igitꝰ ſoror dilecta indue ſemꝑ letitiã ſpũalem: q̃ bꝫ grãz apud deũ: oĩs leticia ſpũalis ſꝑ bona eſt: ⁊ bõa cogitat atqꝫ cõtẽnit vanã triſticiam Si leticia ſpũalis bona ñ eſſet. nunqꝫ ꝓpheta dice ret. Letamĩ in dño ⁊ exultate iuſti. ⁊ glorıamini oẽs recti corde. Et iteꝝ letabitur iuſtus in dño ⁊ ſꝑabit in eo ⁊ laudabunt omnes recti corde. ¶ Interroga. ¶ O frater cariſſime: ſi triſtitia mala eſt ⁊ nocet ſeruis dei qd eſt qđ ait ſalomon. Cor ſapientiũ vbi triſticia eſt. ⁊ cor ſtultoꝝ vbi eſt leticia. ¶ Reſponſio. ¶ Soror venerabilis hoc ꝙ ait Salomõ: Cor ſapiẽtium vbi triſtitia eſt: ⁊ cor ſtultoꝝ vbi ẽ leticia. Nõ ẽ ĩtelligendũ niſi de ſpũali triſtitia: ⁊ de ſeculari leticia. Ac ſi apertius diceret Cor ſapientiũ vbi triſticia eſt ſpũalis: ⁊ cor ſtultorũ vbi ẽ ſecularis leticia. Qui ẽm deũ triſtitiã hñt ſapiẽtes ſũt. Qui aũt ſcðm ſeculũ triſtitiã hñt: ſũt ĩſipiẽtes Uñ dñs ĩ euãg. gaudete ⁊ exultate: q: nõia vr̃a ſcripta ſũt in celis ⁊ Paulus apl's. Quaſi triſtes: ſꝑ aũt gaudẽtes: ⁊ iteꝝ. gaudete in dño ſꝑ iteꝝ dico gaudete: gᵒ triſtitia ſpũalis bõa ẽ Triſtitia vo q̃ naſcitur de cupiditate tꝑaliũ rerũ eſt mala. De triſtitia ſpũali ſcriptũ ẽ. Bt̃i q lugẽt: qm̃ ipſi cõſolabũtur: de triſtitia aũt ſeculari aıt ſalomõ Multos occidit triſticia ⁊ nõ eſt vtilitas in ea. Iterũ de leticia ſpũali dĩ. Letet cor q̃rentiũ dñm. Et iterũ de leticia ſeculari legitur. Ue vobis qui ridetis nũc quoniã plorabitis ⁊ flebitis. Soror cariſſima: audi etiã ꝙ btũs paulus dicit. Triſtitia q̃ ẽm deum eſt: opat ſalutẽ penitẽtie. Triſticia vo q̃ eſt ẽm ſeculũ opatur. Oĩo hoĩs qui ſemper ẽ triſtis: nõ habet virtutẽ nec põt aſcendere ad deum. Ubi triſtitia fuerit cooperata ſpũi ſancto: nõ

ibi eſt acceptabilis oꝛatio
q: infirma eſt. ⁊ nõ poteſt
aſcēdē ad deū: Igit̃ ſoꝛoꝛ
mihi amabilis: omitte tri
ſticiam: deſine triſtis eſſe:
triſticiã repelle a te. Noli
dar̃ te multe triſticie. Nõ
perſeueres i triſticia. Ne
dederis triſticie coꝛ tuum
Triſticia vnū eſt ex ſeptē
pͥncipalibus vicijs ⁊ idõ eſt
cauenda ab oībus ſuis dī
Unde beat⁹ yſido. Si be
ne ⁊ pie vixeris: nūq̃ꝫ eris
triſtis. Bona vita ſemper
hꝫ gaudiū. Honeſta ſoꝛoꝛ
ergo expelle a te triſticiã:
q: ſicut tinea cōedit veſti-
mētū: ⁊ ſic vermis rodit li
gnū: ita triſticia nocet coꝛ
di. mūda g° coꝛ tuū ab oī
triſticia carnali: atq3 ſecu-
lari: ⁊ oīo tua erit accepta
bilis apud deū. Igit̃ ſoꝛoꝛ
venerabilis de recoꝛdati
one pctōꝝ tuoꝝ luge ⁊ in
amoꝛem ieſu xpi ſpōſi tui
gaude. de mēoꝛia pceden
tiū delictoꝝ tuoꝝ ploꝛa: ⁊
d ſpe celeſtiū bonoꝝ exul
ta. De trāſactis culpis ⁊
negligētijs tuis dole: ⁊ de
pmiſſiōe celeſtis regni le
tare. de pteritis tuis deli-
ctis ↄtriſtar̃: ⁊ de gaudio
eterne retributōis hylare
ſce. Ad qḋ te pducē digne
tur ille: cui in tuo vgineo
coꝛpe iocūdū habitaculū
pparaſti. Amē. ¶ De di-
lectione dei. ſermo. xij.

Dominus nr̃ ieſus xpſ
dicit in euāgelio. Si
qs diligit me ſmo
nē meū ſeruabit: ⁊ pr̃ me
us diliget eū: ⁊ ad eū ve-
niem⁹ ⁊ mãſionē apud eū
faciem⁹. Et ioānes apl's.
Nos diligim⁹ deum: qm̄
ipe poꝛ dilexit nos. Qui di
ligit deū exoꝛabit p pctīs
ſuis: ⁊ ↄtinebit ſe ab illis.
Soꝛoꝛ cariſſima dilige d
um ⁊ inuoca eū i ſalute tua
q: dilectio ē vita: ⁊ odiū ē
moꝛs. De⁹ nō vult ſe tm̄
diligi vbis ſꝫ puro coꝛde
⁊ opib⁹ bōis. Deū nō di-
ligit q dei pꝛecepta ↄtēnit
Mens hoīs qui deū dili-
git nō eſt in terrā ſꝫ in ce-
lo: q: ſp celeſtia deſiderat
Moneo te ſoꝛoꝛ cariſſima
vt diligas deū ſup oia. q:
ipſe te elegit ante ſecula.
Plus debemus deū dili
gere q̃ꝫ parentes noſtros.
Quare? q: de⁹ fecit nos ⁊

parẽtes noſtros proprijs manibus.i.ꝓpria virtute. Sicut ſcriptū ē ipſe fecit nos: ⁊ nō ipſi nos. Maiora tribuit nobis xp̄s: q̃ parẽtes nr̄i. Et iō ſuꝑ parentes debemus diligē xp̄m. Stultū ē aliqd pluſq̃ deū amare: q plus diligit creaturā q̃ creatorē peccat. ⁊ qui ꝑponit amorē creatur̃ amori creatoris errat. Ergo ſuꝑ omnia ē deus a nobis diligēdus. Dic obſecro honeſta virgo cū amore ⁊ dilectiōe de xp̄o dilectus me⁹ mihi ⁊ ego illi q paſcitur inter lilia donec aſpiret dies ⁊ inclinentur vmbre. Sponſa xp̄i rogo vt apertius dicas. Dilect⁹ meus mihi ſocietur vinculo charitatis ⁊ amoris ⁊ ego illi cōiungar ⁊ ſocier viciſſitudine mutue dilectionis qui paſcit̃ inter lilia hoc eſt delectatur: ⁊ iocundatur iter candidas ⁊ odoriferas virtutes ſctōꝝ: atq̃ inter choros virginū donec aſpiret dies ⁊ inclinent̃ vmbre: donec nubila tranſeant ꝑſentis vite ⁊ appareat dies. hoc eſt veniat claritas ſempitẽne btitudinis. Soror cariſſima iuſtitia eſt deū toto corde amare. Illiq̃ tota adherere volūtate. qui ē ſummū bonū. Sūmū bonū amare ſumma eſt beatitudo. Qui deū amat bonus eſt: ſi bon⁹ g° ⁊ btūs. Quāto hō plus deū diligit: tanto magis btūs erit. Dilectio eſt ſpecialis ⁊ ꝓpria v̇tus ſanctoꝝ. Amantiſſima mihi in xp̄o ſoror: iō hec dixi vt nullus amor ſeculi te ſepararet ab amore xp̄i: ſpōſa xp̄i etiā rogo: vt aliqd nobis de amore celeſtis ſpōſi tui dicas. Faſciculus mirre dilectus meus mihi inter vbera mea cōmorabitur. Dic g° cariſſima planius vt ea q̂ dicis itelligamus. Faſcicul⁹ mirre dilectus meus mihi inter vbera mea cōmorabit̃. Loc⁹ cordis eſt iter vbera: hoc eſt iter mām̄illas: g° dilectus meus iter vbera mea cōmorabitur.i.mēoria: dilectio: ⁊ amor ieſu xp̄i ſpōſi mei: ſemꝑ erit inter mām̄illas meas hoc eſt i corde meo. Et ſiue in proſpe

ris ſiue in aduerſis ſemper ad memoriam reducam omnia bona que mihi tribuit: q2 dilexit me ⁊ mortuus eſt pro me: atq3 aſcēdit ad celos: ⁊ vt ad eum perueniā quotidie vocat me dicens. Ueni de libano ſponſa: veni de libano veni coronaberis. Leua ieſu xp̄i ſponſi mei ſub capite meo. i. donū ſpiritusſancti: requieſcat in me in hac pñti vita: ⁊ intellect⁹ ſanctarū ſcripturarū ſit in mente mea: vt eū cognoſcam: ⁊ perfecte diligā: ⁊ dextera illius amplexetur me: hoc eſt ad eternā btitudinē puenire faciat. Cariſſima ſoror: roga ancillaſ xp̄i que tecū ſūt ⁊ dic eis fulcite me floribus: ſtipate me malis: q2 amore ieſu xp̄i ſpōſi mei lāgueo. o vos ſancte ſorores mee: q̄ iam xp̄m ſuper oīa diligitis: ⁊ nihil amori illi⁹ preponitis: fulcite me bonorum viorū exēplis ⁊ qualiter xp̄m dilectū meum inuenire valeā oſtendite. q2 pro amore illius īfirmor. Hic amor dulcis: hic languor ſuauis: hec īfirmitas ſancta: hec dilectio caſta: hec cōiunctio intemerata hec copula inuiolata. hec cōplexio illibata. O vos ſcē ſorores mee. fulcite me floribus. i. vr̄e ꝯuerſatōis exēplis q2 pro amore xp̄i ſponſi mei infirmor. hone ſta virgo vere pro amorꝫ ieſu xp̄i ſponſi tui langues ⁊ infirmaris. ſi pro amore illius oīa que in hoc mūdo ſunt ꝯtēnis ⁊ deſpicis. vere pro amore ieſu xp̄i infirma iaces in lecto contemplationis. ſi chriſtum ſup oīa diligis: vere pro amore xp̄i es īfirma. ſi plus diligis celeſtia q̄ trena Uere propter amorē ⁊ dilectionē xp̄i languida iaces in lecto intime dilectiōis ac ſuauitatis: ſi in ſanctis opibus es fortis. ⁊ in terrenis actibus es debilis. Soror mihi in chriſto amabilis: ſi chriſtum ex toto corde tuo dilexeris ⁊ nihil amori illius prepoſueris. cum eodem ieſu chriſto ſponſo tuo in celeſti regno letaberis. Si chriſtū in tota mēte ſecuta fueris ⁊ eum

tota mēte dilexeris. abſq; vlla dubitatiōe cū eo in celeſti p̄ria gaudebiſ. ⁊ eū cū ſctis v̄ginib⁹ q̄cunq; ie rit ſeq̄ris. Si cū omni de/ uotōe chriſto adheſeris ⁊ ad eū die ac nocte ſuſpira ueris in hoc p̄nti ſeculo ſi ne dubio cū eo exultabis in celeſti palatio: atq; īter virginū choros cantabis il li dulces hinos: ſicut ſcri/ ptū ē. qui paſcis īter lilia ſept⁹ choris virginū ſpon/ ſus decorus glīa ſponſiſq; reddēs p̄mia. quocūq; p/ gis virgines ſequūtur atq; laudib⁹: p⁹ te canētes cur ſitant: hinoſq; dulces pſo/ nant. Jō hoc dixi ſoror ca riſſima: vt xp̄m ſup oīa di ligas: ⁊ vt nihil amori illi us p̄ponas. Obſecro te di lecta ſoror: vt nullam p̄ter xp̄m ſentias dulcedinem: nullū preter xp̄m queras amorē: ⁊ nullā p̄ter xp̄z di ligas pulchritudinez. pro amore xp̄i luge. pro amorē xp̄i plāge. donec cū merē aris videre in dextera pa tris ſui regnantem.

De dilectione proxi/ mi. Sermo. xiij.

Soror cariſſima au/ di que dn̄s nr̄ ieſus xp̄s ait diſcipulis ſu is in hoc cognoſcent oēs q: mei eſtis diſcipuli: ſi di lectionē habueritis adin/ uicē. Oēs fideles diſcipuli xp̄i ſūt. Unuſq̄ſq; illius di ſcipulus eſt: cui⁹ doctrinā ſeq̄tur. Ergo q vult xp̄i di ſcipulus eē: ſtudeat p̄xios ſuos tāq̄ ſeip̄z diligē. Di lectio p̄ximi malū nō opa tur. q̄re? q: plēitudo legis eſt dilectio. Et paul⁹ apl's Ambulate in dilectiōe: ſic ⁊ xp̄s dilexit nos: ⁊ tradi dit ſemetipſuz pro nobis. Etiā ioānes apl's ait: q di ligit frēm ſuuz in lumine manet: ⁊ ſcādaluz nō eſt ī eo: qui odit frēm ſuū in te nebris ē. ⁊ in tenebris am bulat: ⁊ neſcit quo vadat qm̄ tenebre obcecauerūt oculos eius. Si quis dixe rit diligo deū: ⁊ frēm ſuū oderit mēdax eſt: ⁊ vitas in eo nō eſt. Et hoc māda tū habemus a deo vt qui diligit deū: diligat ⁊ frēz ſuū. q nō diligit frēz ſuum quē videt deū quē n̄ videt quō p̄t diligē? ⁊ Salomō

nit. Oī tpe diligit: q alcus eſt. Et fr in neceſſitate cō/ pꝛobat. Et btūſ Aug. Do minē vincis humana feli citate: diabolū vincis ini/ mici dilectōe. Tū ſoꝛoꝛ di lecta: nō dȝ īter frōs dei carnalis dilectio eē: ſȝ ſpū alis. Nihil deo ſpeciali⁹ vtute dilectiōis. Nihil de ſiderabili⁹ diabolo quaȝ extīctio charitatis: ſanct⁹ amoꝛ nō hȝ ſcādalū. Oēȝ hoīem fidelē indica tuum eē fratrē. Memēto ꝙ vn⁹ artifex cōdidit nos. Uer⁹ amoꝛ nō hȝ amaritudinē ſcandali. Soꝛoꝛ venerabi lis: in ꝓximi dilectone co gnoſces qūo debeas ꝑue/ nire ad dilectionē dei. Si cut dilectio mentē eleuat: ita malitia demergit. nec deū vere ſine ꝓximo pote ris diligē: nec ꝓximū ſine deo. Ueram charitatē te/ nes ſi ⁊ amicuȝ diligis in deo: ⁊ inimicū diligis ꝓ/ pter deum. qꝫtū fueris lar ga in dilectiōe ꝓximi. tm̄ eris alta in cognitiōe dei. Si in veritate diligis pꝛo ximū tuum in tranquillita te eſt coꝛ tuuȝ. Ille vero q

pꝛoximū ſuuȝ hȝ odio. cir cūdatus eſt tenebꝛis ⁊ te/ dio diligēdo ꝓximū. pur/ gas oculū mentis ad vidē dum deū. Tamen reuerē diſſima ſoꝛoꝛ mōeo te. vt nulluȝ hominē carnaliter diligas. Unū beatus Iſido rus. Multū ī terra diuer ſus ē q diligit hoīeȝ moꝛi/ turū pluſqꝫ oȝ carnalr cū deo manerē nō poſſumus ſi in hoc ſeculo vnanimes eē nolum⁹ amicus ī neceſ ſitate cōpꝛobat. Si pꝛece pta dei volum⁹ cuſtodire: ſicut ⁊ noſmetipſos debe/ mus ꝓximos nr̄os diligē. qui ſine diſſimulatiōe dili git hoīem frēȝ cito placat deū pꝛem qui diligit pꝛo/ ximū nō pōt facere homi cidiū. nō adulteriū. nō fur/ tum. nō periuriū. nō falſū teſtimoniū. nō rapinā. nō inuidere. nō litigare. Igi tur honeſta virgo dilectio nē dei ⁊ pꝛoximi in q̄ tota lex pēdet ⁊ ꝓphete ſemꝑ meditemur. ⁊ opere perfi ciamus. Sȝ ſi ꝓximus no ſter patitur aliqꝫ tribulati onem. aut infirmitatem. aut dānum. aut in carcerē

mittitur ſi dolemus pro il
lo in corpe eccleſie ſumus
Si autē nō dolemus iam
a corpore eccleſie pciſſi ſu
mus. charitas que colligit
⁊ viuificat omnia mēbra
eccleſie. ſi nos viderit de
ruina proximi gaudē. ſta
tim nos pcidit a corpore.
Tādiu dolet mēbrum q̃
diu in corpe cōtinetur. Si
aūt mēbrum preciſuʒ fue
rit a corpe nec ſentire po
terit nec dolē. Si manus
aut pes aut aliquid mem
brū preciſum fuerit a cor
pore. ſi totuʒ corpus tunc
in multis partibꝰ diuidat
aut in igneʒ mittat. manꝰ
illa iam nō ſentit q2 iaʒ di
uiſa eſt a corpore. Talis ē
oīs chriſtianus qui de al
terius damno. aut tribula
tione. aut anguſtia. aut ne
ceſſitate nō dolet. Sed ꝑ
peius eſt gaudet: q2 iaʒ a
lienus eſt a corpe eccleſie
Nos vero honeſta vgo ſi
verā ⁊ perfectam charita
tem voluīꝰ cuſtodire: di
ligamus bñ oēs homines
fideles ſicut noſmetipſos
ſtudeamus diligē: vt quia
chriſtus eſt caput noſtruʒ
nos mereamur mēbra illi
us eē: vt cum chriſtꝰ appa
ruerit qui eſt glia nr̄a. noſ
per cōcordiā charitatis ⁊
per dilectionē dei ⁊ proxi
mi: cum ipſo poſſimus ap
parere in glia. Tunc vō
amicus amat ſi nō pro ſe
ſʒ pro deo amat. Uñ btūſ
yſido. Qui intemperāter
amat amicū. magis amat
illū pro ſe q̃ pro dō. Tūc
qſq bonitati atq diuīe iu
ſtitie fit ꝑ̄mus: qñ deſpicit
amicū aliq̄ aduerſitate ꝑ
cuſſuʒ. Uera amicitia nul
la occaſione excludit: nul
lo tpe delet: ſʒ vbicūq ſe
verterit tpꝰ: illa firma eſt.
pauci ſunt aīci q vſq ad fi
nē ſint cari. Illa vera eſt
aīcitia: q̄ nihil ex rebꝰ aīci
q̄rit: niſi ſolam beniuolen
tiā. ſ. vt gratis amet aman
tem ſe. Igit ſoror amabi
lis in xp̄o: moneo te vt di
ligas amicos tuos in deo
hoc eſt in bono. Dilige ēt
inimicos tuos propter de
um. Sicut ſcriptuʒ ē. dili
gite inimicos vr̄os: bñfa
cite his qui oderūt vos ⁊
iterum. Si eſurierit inimi
cus tuus ciba illum: ſi ſitit

potum da illi. Et iterum. Bñdicite pſequẽtib⁹ vos bñdicite ⁊ nolite maledicere. Dilectio ẽ ſoror charitatis. Charitas nũq̃ fuit ſine dilectione nec dilectio ſine charitate: hõeſta ṽgo q̃ neceſſaria eſt nob dilectio in q̃ tãte ṽtutes cõſiſtunt: ⁊ de qua tãta bõa naſcunt. Dilectio hʒ duas alas. Ala dextera ẽ dilectio dei. Siniſtra ala ẽ dilectio ꝓximi. Null⁹ hoĩuʒ cũ vna ala poterit volare ad celũ. Quare? q: nec ſola dilectio dei ſine dilectione ꝓximi: nec ſola dilectio ꝓximi ſine dilectione dei. velet: ad ꝯſequendaʒ eternã btĩtudineʒ. Uirgo prudẽs ſume tibi has duas alas: vʒ dilectõʒ dei ⁊ ꝓximi: vt libẽ poſſis volarẽ bõa operãdo ⁊ puenif ad patriã celeſt s regni. Amẽ

¶ De cõpaſſione ſer. xiiij.

Soror cariſſima audi qd dñs nr̃ ieſus xp̃s dicat: Oĩa bõa q̃ vultis vt faciant vobis homines: ⁊ vos facite illis. Hec eſt. n. lex ⁊ prophete. Et paul⁹ ait: Gaudere cum gaudentib⁹ flere cum flentibus. Et iter. Suſcipite ĩfirmos patientes eſtote ad oẽs. Et ſalomon ait. Qui deſpicit proximũ ſuum peccat. fidem poſſide cuʒ ꝓximo tuo: in paupertate illius: vt ⁊ in bonis eius leteris. In tp̃e tribulationis pmane ꝓximo tuo fidelis: vt in hereditate illi⁹ ſi coheres. Qui cauat proximo ſuo foueaʒ cadet in illã. Et qui parat lacũ ꝓximo ſuo operibit ĩ illo. Uñ pſalmiſta. Lacũ aperuit ⁊ effodit eũ: ⁊ incidit in foueã q̃ʒ fecit. Perfecte proximũ non diligit qui illi ĩ neceſſitate nõ ſuccurrit: q̃to amplius per compaſſionẽ ꝓximis noſtris in neceſſitate ſuccurrimus: tanto amplius creatori nr̃o appropinquam⁹. Sic debemus hr̃e curam noſtri: vt nõ negligam⁹ curam ꝓximi. Igif ſoror dilecta q nõ vis tibi accidẽ nec ꝓximo tuo cupias euenire. Condole alienis calamitatibus. Saucia te fletibus in alienis merorĩbus. In tribulatione al-

terius ꝛ tu eſto triſtis. cū īfirmis eſto infirma. Sic alienos merores tanq̄ tuos luge. Cū plangentib⁹ plange: cū lugentibus luge: cū flentib⁹ fle: cū plorātib⁹ plora. Talis eſto alijs qualis optas circa te eſſe alios. qđ nō vis pati: non facias alteri nō facias alteri mala: ne tu patiaris ſimilia. Ita clemēs eſto in alienis delictis: ſicut in tuis: vt nō aliē te ꝛ aliē alios pēſes. Si ceciderit inimicus tuus: noli gratulari in ruina aduerſarij tui: noli extolli: non leteris ſup inimici interitū: ne forte ꝛ tibi ſuueniat malū. Non extollaris de caſu inimici ne forte ꝯuertat deus irā ſuā in te. Qui.n.gaudet de caſu inimici: cito vēiet ſuper eū malū. Sit igitur human⁹ affectus erga miſerū: ſit erga pauperē dolor cōpaſſionis. Sit erga defectū amor miſeratōis. Si eſurierit inimicus tu⁹ ciba illū: ſi ſitit potū da illi. Nō deſpicias paupes. Nō cōtēnas egenos. Nō vilipēdas pupillos. Nullus a te triſtitiam habeat. Nemo a te ꝯfuſus abſcedat. Viſita infirmos: ꝯſolare puſillanimes: vt tu a dn̄o conſolari merearis ī eterna beatitudine. Amē.

¶ De miſericordia ſer. xv.

Soror cariſſima audi ieſum chriſtū in euangelio dicentē. Beati miſericordes: quoniam ipſi miſericordiam conſequentur. Et iterum. Eſtote miſericordes: quia ꝛ pr̄ veſter celeſtis miſericors ē. ꝛ paul⁹ apl's. Eſtote aūt inuicē benigni ꝛ miſericordes: ꝛ induite vos ſicut electi dei: ꝛ ſcti viſcera miſericordie. Pietas āt ad oīa vtilis ē. Et ſalomō ait: facere miſericordiā ꝛ iudicium magis placet deo q̄ ſacrificiū. Miſericordia faē locū vnicuiq3 ſm meritū operū ſuoꝝ. Miſeratio hominis circa ſe ꝛ circa proximum ſuū. Miſericordia autē dn̄i ſup oēm carnē. Ille offert ſacrificium qui facit miſericordiā. Mia aūt dn̄i a compatiēdo aliene miſerie: vocabulum ſortita eſt. Qui in al/

tero miſericors nõ fuerit: miſericordiã dei inuenire nõ poterit. Soror dilecta mihi in xp̃o: Mĩa ⁊ veritas te precedãt. Mĩaꝫ nũ q̃ deſeras. Bñfacies aĩe tue ſi miſericors fueris.

Qui alteri miſeret: miſericordiã a dño cõſequetur Soror venerabilis qd̃ habes habeto ad mĩaꝫ. Prebe mĩam ſine murmure. Tale erit opus tuũ: qualis fuerit ĩtentio tua. Non eſt mĩa vbi nõ eſt beniuolentia. Bonũ q̃ facis: propter mĩam fac: nõ ꝓpter vanamglĩaꝫ. Nihil faciaſ ꝓpter laudem: ſed ꝓpter eternam remunerationẽ. Nihil facias ꝓpter tpalẽ opionem: ſed ꝓpter eternã mercedẽ. Nihil facias ꝑꝑ famã ſed ꝓpter vitam eternã. Ad quã te perducẽ digneẽ oĩpotens deꝰ reuerendiſſima ſoror. Amen.

¶ De exẽplis ſanctorum Sermo. xvj.

AD conuerſionẽ vel emẽdationẽ fideliũ multũ exempla ſctõꝝ pſunt: ſoror cariſſima idõ ſcribunt caſus ⁊ reparatiões ſanctoꝝ vt nos miſeri propter multitudinem peccatoꝝ nõ deſperemꝰ ſed vt ꝑ pniam reſurgẽdi ẽt poſt lapſuꝫ ſpẽ habeamꝰ: vt nullus poſt pctm̃ de bonitate dei deſperet duꝫ ꝓſpicit ẽt poſt ruinã reparationem fuiſſe ſctõꝝ: ꝓpterea poſuit deꝰ vtutes ſctõꝝ ad exẽplũ noſtrũ vt per veſtigia ipſoꝝ ꝑuenire poſſimꝰ ad regna celoꝝ: vel ſi eos ad bñ operandũ ſequi nolue rimus in penis: inexcuſabiles ſimus: ſancti dei homines q̃diu fuerũt ĩ hoc ſeculo nõ ceſſauerũt currere in bonis opibꝰ. ſ. ĩ ieiunijs. ĩ vigilijs. in elemoſynis. ĩ caſtitate. ĩ ꝯtinẽtia. ĩ lõganimitate. ĩ patiã. ĩ ſanitate. ĩ orõnibꝰ. ĩ perſecutionibꝰ. ĩ beniuolẽtia. ĩ fame ⁊ ſiti. ĩ frigore ⁊ nuditate. ⁊ ĩ laboribus multis pro xp̃i nomĩe. Sancti homines deſpexerũt pñtem mundũ: vt eternũ regnuꝫ acqrerẽt. nõ acceperũt hic ꝓmiſſiões vel diuitias miſerabiles huiꝰ ſeculi q̃ perducunt homies male eis vtẽtes ad tormẽta inferni:

ſed hanc p̄ſiam tota ītenti
one relinquentes ad cele/
ſtē hierl'm leuauerunt ocu
los ſuos hoīes ſcti vitaue/
runt pctm̄ in v̄bo.in facto
ī cogitatōe.ī viſu.ī auditu
ī motu.ī oculiſ.ī manib⁹.
ī ira.ī pedibus.ī ira.ī fu/
roꝛe.ī diſcēſiōe.ī vanaglīa
ī ſupbia.ī elatione.ī cupi/
ditate.ī gula.ī ſomnolētia
ī foꝛnicatione.ī violentia.
Cuſtodientes coꝛpa ſua ⁊
aīas ſuas. Duob⁹ modis
ieiunauerūt.ſ.a vitijs ⁊ ci
bis. Bōa eſt abſtinētia ci
boꝝ: ſed multo eſt melioꝛ
abſtinētia vitioꝝ. Uñ ec/
cleſia de ſuis mēbꝛis.i. de
eiſdē ſcis p̄ſibus dic. Ma
n⁹ mee ſtillauerūt mirrhā
qd per man⁹ niſi opatiōes
ſcōꝝ intelligim⁹: ⁊ qd per
mirrhā niſi moꝛtificatō cā
niſ ⁊ moꝛtificatio vitioꝝ ac
cipit? man⁹ ecclē ſci hoīeſ
ſūt: bōa operātes: de qb⁹
dicit. Opati ſunt iuſticiā.
Man⁹ ergo eccleſie mir/
rhām bonoꝝ operū ſtillāt
qꝛ nobis exēpla bñ viuēdi
demōſtrant: ⁊ vt vitia car
nis nr̄e moꝛtificemur p̄di.
cant: vñ qdam eoꝝ dixit.

Si.n.ſm carnem vixeri/
tis moꝛiemini. Et iterū moꝛ
tificate mēbꝛa veſtra que
ſunt ſup terrā. Et iteꝝ ec
cleſia dic: digiti mei mir/
rha ꝓbatiſſima. Tūc vere
eſt mirrha pꝛobatiſſima:
quādo ꝑfecte caro moꝛtifi
catur: ⁊ vitia atq; pctā ex/
tinguntꝰ. Igiť ſoꝛoꝛ in xp̄o
dilecta: ſi ſocietate ſctōꝝ
hic cupimus: neceſſe ē vt
exēpla ſctōꝝ ſeqmur. Si
peccam⁹ iā de pctō nullā
excuſatōē habem⁹. Qua
re? qꝛ ⁊ lex dei quottidie
nos admonet: vt bñ viua/
mus: ⁊ exēpla ſanctoꝝ pa
trū ſemper inuitāt ad be/
ne operandū: ſ; ⁊ ſi aliqñ
ſecuti ſum⁹ exēpla maloꝝ
hoiꝝ: cur nō ſeqmur exē/
pla ſctōꝝ patrū? Et ſi apti
fuimus ad imitandū ma/
los in malū: cur pigri ſu
mus ad imitandū bonos
in bonū? Soꝛoꝛ venerabi
lis ergo depcemur deū vt
v̄tutes ſancte q̄s ſuis ſan/
ctis p̄parauit ad coꝛonā
nobis nō ſint ad penā ne/
q; ad dānationē ſed ad p/
fectum ⁊ ſalutē. Sine du/
bitatiōe credimus quia ſi

exẽpla ſctõꝝ ſequuti fueri mus: poſt hanc vitã cum eis i celo regnabim⁹: quã to ampli⁹ vitã ſctõꝝ patrũ legimus: ſi exẽpla eoꝝ ſeq nolum⁹: tanto ãplius cul pabiles ſum⁹. Nunc igiť honeſta vgo. Oĩpotentez deuz dep̃ecoꝛ: vt det tibi has vtutes ſanctoꝝ patrũ ſ. humilitatẽ xp̃i: deuotio nem petri: charitatẽ ioan nis: obediẽtiaz abrae: pati entiã Iſaac: Tolerantiaz Jacob: caſtitatez ioſeph: manſuetudinẽ Moyſi: cõ ſtantiã Joſue: benignitatẽ Samuelis: miſericoꝛdiaz dauid: abſtinentiã danie lis: ⁊ cetera digna fctã pꝛi oꝛum ſanctoꝝ. vt poſt hãc moꝛtalẽ vitã ꝑuenire poſ ſis ad ſocietatẽ eoꝛũ. Uir go xp̃i quotidie conſidera quo moderamĩe: qua ĩtẽ tione: vel qua ꝯpunctiõe homines xp̃i placuẽ deo. Unde in pſona xp̃i ĩ canti cis canticoꝛũ: eccleſie dĩ: quã pulchꝛa ſũt greſſus tui ĩ calciamentis filia pꝛinci pis. Chꝛiſtus per potẽtiaz diuinitatis pꝛinceps ẽ om nium creaturaruz. ⁊ ideo ſancta eccleſia filia princi pis dicitur q: per predica tionem xp̃i in nouam vitã regeneratur. Que ſunt au tẽ calciamenta eccleſie ni ſi exẽpla ſanctoꝝ patrũ q bus in via hui⁹ ſeculi mu niť. vt per omnes tribula tiones calciata ambuletꝭ Soꝛoꝛ in chꝛiſto amabilis ⁊ ſpũaliter pedes calcia mus quãdo a ſanctis pr̃i bus exẽpla beneuiuẽdi ſu mim⁹. vt ad ſimilitudinẽ eoꝝ tentationes hui⁹ mun di vicamus. Jterum i eiſ dem canticis. ſponſus ec cleſie. ſ. xp̃s loquiť dicẽs. Deſcendi in oꝛtũ vt vide rem poma cõuallium ⁊ iſpi cerem ſi floꝛuiſſent vinee. ſi germinaſſent mala pu nica. vinee floꝛent quãdo in eccleſijs filij recenter in fide generantur. ⁊ ad ſan ctam conuerſationẽ quaſi ad ſoliditatem bonoꝛum operum p̃eparantur. ma la punica germinant. quã do pfecti homines p exẽ pla bonoꝝ opeꝝ ſuos pꝛo ximos edificant. ⁊ in noui tate ſctẽ cõuerſationis per p̃dicationẽ ſuã ⁊ per om̃sio

nem bone vite in ſctis opi
bus renouant. Unde mo-
neo te in xp̄o ſp̄ualis ami
ca. Ut des bonum exēplū
de te oībus hoībus in om
ni tua vita. Venerabilis v
go cōſidero vt luceas om-
nibus ancillis dei q̄ tecū
ſunt in monaſterio bn̄ vi-
uēdo q: ſic ait btūs Gre.
qui alijs ſuā bonā vitā ab
ſcōdunt in ſemetipſis accē
ſi ſunt. ſed alijs in exēplū
luminis nō ſunt: illi vō qui
exēpla virtutum ⁊ per vitā
ſanctitatis atq; per vbum
p̄dicationis alijs lumē de
monſtrant lāpades arden
tes ſūt. q: alijs viā ſalutis
oſtēdunt. vnde dn̄s dicit.
Lux vr̄a luceat corā ho
minibus vt videāt opa ve
ſtra bona ⁊ glorificēt p̄rē
vr̄m qui i celis eſt. q: vz
ſoli deo ē reddēda omnis
glīa: xp̄i virgo te moneo
tn̄ vt ita ſit op⁹ tuum in pu
blico q̄ten⁹ intētio tua ma
neat in occulto. Igit̄ amā
tiſſima mihi in xp̄o ſoror:
ſicut ſupius dixi tibi: in oī
bus actibus tuis: in oī ope
re: in oī ɔuerſatione tua.
Imitare ſcōs: emulare iu
ſtos: habeto an̄ oculos tu-
os exēpla ſctōꝝ: exēpla iu-
ſtoꝝ imitādo ɔſidera. Exē
pla iuſtoꝝ p̄pone tibi. pa-
trē exēpla ſint tibi icitamē
ta diſcipline. Intēde vtu-
tem ſctōꝝ ad bn̄ opandū:
intēde ad bn̄ viuendū do-
cumēta ſanctoꝝ. Nulla i-
famia ſcandalizet vitā tuā
Nulla opinio aduerſa te
ɔtriſtet. diſce flagrare bo-
no p̄conio: bēto teſtimoni
um bonū: cuſtodi tuam fa
mā bonam tua bōa fama
nullis fetorib⁹ obſcuretur
tua bōa fama nulliſ obp̄ro
brijs laceretur. Amen.

¶ De cōtētione ſer. xvij.

Paulus apl's ait. Cū
in. ſunt iter vos zel⁹
⁊ contētio nōne ħm
hoīem ambulatis ⁊ carna
les eſtis? ⁊ ſalomō ait. In
ter ſupbos ſp̄ ſunt iurgia:
ſp̄ malus iurgia q̄rit: ange
lus mal⁹ mittit̄ ɔ eū: qui
per loca piculoſa vadit ci
to cadit: ſic ille qui quoti-
die cum ɔximis ſuis ɔten
dit: cito in ſcandalū cadit.
Viri mites: ſemp̄ deſpici
unt lites qui quotidie con
tendunt ⁊ rixantur a pau-

cis hoibus amantur. ppterea pax ⁊ cocordia oibus hoib⁹ ſunt neceſſaria. Soror: cariſſima audi beatū Aug. dicentē. O q̄ irreprehēſibiles eē poteram⁹ ſi tā diligēter nr̄a vicia emēdarem⁹ q̄to ſtudio aliena reprehendim⁹. ſ3 ſi nos bn̄ cōſideramus: multa in nos reprehendē poſſumus: volo q̄ cognoſcas q: nihil ē turpius q̄ liteſ īter religioſos qui dn̄t p cōcordiā: ⁊ dilectionē lucē in mūdo: ſicut luminaria in celo. Cōtentiones ex inuidia ⁊ d̄tractione ſolēt euenir̄ atq3 oriri. Sed ſi detractio ⁊ iurgia ſūt in clauſtro vbi ē taciturnitas regularis: vbi ſcitas religiōis. vbi ſilētiū ordis vbi religioſitas monaſterij: vbi vinculū charitatis vbi pax vnitatis: vbi ↄcordia fr̄nitatis: vbi amor ſocialis: heu ꝓh dolor: perijt taciturnitas regularis: ablata ē ſctitas religionis: defecit ſilētiū ordis: ad nihilū deuenit religioſitas monaſterij: annulata ē charitas fr̄nitatiſ: ſ3 ſi illi qui in pace dn̄t viuē incipiūt cōtendē. litigar̄. detrahē. vbi eſt vita tranqlla. vbi vita quieta. vbi vita pacifica. vbi vita honeſta. vbi vita modeſta. vbi vita ↄtēplatiua. vbi vita āgelica: Certe nō pōt ibi eē pax itegra vbi regnat d̄trahēs ligua vbi regnāt rixe ⁊ ↄtētiōes non pōt eē pfecta religio. Uide g⁹ ſoror: dilecta ne p lites ⁊ contētiōes pdas tuos labores. Caue ne dies tuos pdas p detractiones ⁊ rixas. Attēde tibi diligēter ne p iurgia ⁊ cōtētiōes pdas celeſtes pmiſſiones Eſto ſolicita ne p ſtulta verba pdas gaudia eťna. Igitur linguā tua3 refrena. ⁊ eris religioſa: q: ſi eā non refrenaueris r̄ligioſa non eris. S3 ſi forſitā mihi nō credis: audi Jacobū apoſtolum dicentē. Siqs putat ſe religioſum eē nō refrenans linguā3 ſuam ſed ſeducēs cor ſuum hui⁹ vana ē religio. lingua modicum ē mēbrum in corpore hominis: ſed tamē ſi refrenata non fuerit: totum corpus maculat ⁊ corrumpit nam ſicut modicū fermen

num corrumpit totaʒ maſ ſam. ⁊ ſicut parua ſcītilla ignis magnam ſiluam in/ cendit. Ita lingua ſine fre no dn̄os ⁊ p̄poſitos: equa les ⁊ ſocios ſbiectoſ ⁊ par uulos: oēs ſcandaliʒat: ⁊ ad iracundiam prouocat. Lingua ɔtentioſa ſi frenū nō habeat: nullus hō cuʒ ea in pace viuere poterit. Rixoſa lingua veneno eſt plena q̄ ſi n̄ fuerit caſtiga/ ta. omnes ſocios ſuos per ducet ad ſcandala. Soror venerabilis ergo bonū eſt tibi vt prohibeas linguaʒ tuā a malo ⁊ labia tua ne loquatur doluʒ. Conſide/ ra vñ veniſti ⁊ ad quid ve niſti. de mūdo exiſti ⁊ ad caſtra dei: hoc eſt ad mōa ſterium fugiſti. Diuitias ſe/ culi poſtpoſuiſti ⁊ ad cele ſtes diuitias promerēdas veniſti. Et iō paup̄tatem elegiſti. gratis pauperta/ tem elegiſti. Et iō obliuio ni debes tradē oīa que p̄/ pter deum reliq̄ſti: Caue ergo ne velis alijs te p̄fer re q̄ꝫto maior es: tanto te humilia in omnib⁹ dimit te ɔuenticulam cōſpiratio nis ⁊ detractionis. fuge murmurationes ⁊ ſuſurra tiones: ſuſurratōes nō au/ dias. Murmurationibus aurē tuam nō p̄beas. Se/ para aures a detrahētib⁹ quaſi a ſerpētib⁹: fuge de/ trahētibus q̄ſi ſerpentes: detrahentes infundūt ve/ nenuʒ mortiferū in aurib⁹ ſe audientiū: qui detrahit ⁊ qui detrahentē libenter audit vterq̄ꝫ peccat. nō ſo lum ille qui detrahit pec/ cat: ſʒ ⁊ ille qui voluntarie detrahentem audit. Ho/ neſta v̄go: audi ea que di/ cit vir p̄fectus in pſalmo. Nō ſedi ɔcilio vanitatis: ⁊ cū iniqua gerentib⁹ nō introibo. Tu ergo cū cōci lio vanitatis nō ſedeas ⁊ cū malo loquentib⁹ nō cō miſcearis: nō ɔtendas in vlla cauſa: in nulla cā de/ certare ſtudeas. Cōtentio lites parit. Contentio pa/ cem cordis extinguit. Con tentio rixas gignit: Contē/ tio iurgia ſeminat. conten tio faces odiorum accen/ dit. Cōtentio ɔcordiā rū/ pit. contentio ɔturbat ocu lum mētis ſicut ait dauid

Turbatus est oculus me/
us a furore. Igitur amabil'
in xpo soror: moneo te vt i
nulla cā contendas. Nō
cōtendas pro cibo neq; p
potu neq; pro veſtimēto:
ſed accipe de manib⁹ pro
poſitarū tuarū ea que tibi
dederint ſine murmurati
one qd a ppoſitis tuis tibi
fuerit miniſtratū ſine mur
muratōe accipe. Si ſoror
tua meliora veſtimenta ac
cepit q̄z tu accepiſti non ſit
tibi cure: ſi prepoſita tua
dederit tibi vile veſtimen
tū ⁊ ſorori tue dederit pre
cioſuz de hoc nō murmu
res. Si meliora veſtimen
ta ſororibus tuis fuerint ⁊
tu accepis viliora. ſup hoc
nō ꝯtendas. In nulla tpa
li cā eligas meliora: i tran
ſitorijs reb⁹ meliora nō q̄
ras. In reb⁹ mundi melio
ra non concupiſcas: q̄re?
q: nō veniſti ad diuitias:
ſed ad paupertatē. Nō ve
niſti ad monaſteriū vt di/
uitias terrenas hēas: ſed vt
virtutes ſpūales acqras.
Nō veniſti ad clauſtra vt
in veſtimētis precioſis re/
ſplēdeas: ſed vt in ſimpli/
citate deo ſeruias. Nō ve
niſti ad ordinez vt an̄ ocu
los hominū in veſtib⁹ glo
rioſa appareas: ſed vt per
hūilitatē deo ſuias ⁊ pla/
ceas: nō veniſti ad ſanctā
cōgregationē: vt volunta
tem tuā cōpleas: ſ; vt volū
tati aliene obedias. ⁊ pro
deo oīa terrena deſpicias
Alioquin meli⁹ tibi fuerat
in domo pr̄is tui remane/
re: q̄z in monaſterio pcio/
ſa veſtimenta q̄rere. Me
lius tibi fuerat i domo pa
rentum tuoꝝ habere ſola
cium: q̄z iter ancillas dei
pro t̄renis ⁊ trāſitorijs re/
bus mouē ſcādalū. Melī
us tibi fuerat i terra tua cō
morari: q̄z i domo dī pro
tpalib⁹ reb⁹ ꝯtendē: aut li/
tigaē aut murmuraē. Igr
ſoror cariſſima: ſic ſupius
dixi tibi: i nulla cā decerta
re ſtudeas: niſi vt ſoli deo
placeas. Amen.

De diſciplīa ſer. xviij.

Sapientiſſimus ſalo
mon ait: Audi fili
mi diſciplinam pa
tris tui: ⁊ ne dimittas legē
mr̄is tue: vt addat gratia
capiti tuo: ⁊ torques collo

mo. Tene diſciplinam: ⁊ ne dimittas eã. Cuſtodi il lam: q: ipſa ẽ vıť tua. Ac/ cipe diſciplinã: ⁊ noli abij cere eã: Qui odit caſtiga/ tiões: ſtultus ẽ. Qui incre pationes relinqt multũ er rat. Qui diſciplinã deſpi/ cit peccat. Qui cuſtodie/ rit diſciplinã inueniet vitã Qui vo diſciplinã nolue/ rit cuſtodire: īueniet mor/ tez. Egeſtas ⁊ ignominia erit illi qui deſerit diſcipli nã. qui acqeſcit caſtiganti glo:iabiť. Stultus irridet diſciplinã pŕis ſui. Qui ãt cuſtodit ĩcrepatões ſapiẽs eſt. Plus pficit caſtigatio lingue apud p:udentẽ. q̃ cẽtum plage apud ſtultũ. Uir ſapiẽs ⁊ diſciplinat⁹ ñ murmurabit. aduerſus eũ qui caſtigat illũ. Tam̃ caſtigatio dz eẽ moderata Uñ btũs Amb:oſi. Leni/ ter caſtigat⁹ exhibet reue/ rẽtiam caſtiganti: qui vo crudeliť caſtigatur vel in/ crepatur nec increpatões ſuſcipit nec ſalutẽ. blanda pietate ſunt po:tandi. qui p:o ſua infirmitate nõ poſ ſunt increpari p:o diuerſi tate peccantiũ alij po:tãdi ſunt. alij caſtigandi. quia modus diuerſus ẽ pctõx. p:elati eccleſie po:taŕ dñť ſubditos ſuos q̃s co:rigũt ⁊ co:rigere quos po:tant. Hinc ſalomõ in baſib⁹ tẽ/ pli dñi imaginem leonis ⁊ bouis ⁊ cherubin. ope ſculpto:io feč pigẽ. Quid aliud deſignãt baſes in tẽ/ plo. niſi p̄latoſ in eccleſia: quicũq; ſollicitudinẽ regi minis ſuſcipiũt. tanq̃ ba/ ſes po:tãt onus ſuppoſitũ Cherubin plenitudo ſcie iterp̃tatur. In baſib⁹ che/ rubin mõſtrať. q: p:elati eccleſie pleni dñt eẽ cele/ ſtis ſcĩe. Per leonẽ terro: ſeueritatis figurať. Per bouẽ vo patiẽtia mãſuetu dinis oſtẽditur. itaq; ĩ baſi bus neq; leones ſine bo/ bus. neq; boues ſine leoni bus exp:imunť. q: p:ela/ ti eccľie. aliqñdo rigide. aliqñdo cũ dulcedie. ali qñdo cũ aſpitate. aliqñ doverbis. aliqñdo flagel lis dñt ſubiectoſ ſuos co: rigẽ. q: ille qui per blan/ da verba caſtigatus non co:rigiť. neceſſe ẽ vt acri⁹

corrigatur. vel arguatur. Cum dolore.n.abſcōdē/da ſunt vulnera q̄ leniter ſanari nō pn̄t. qui ſecreto admonitus de pctō corri/gi negligit publice eſt ar/guendus. vt vulnus ꝙ oc culte ſanari nequit. mani/feſte debeat emēdari palā ſunt arguendi. qui palam nocēt. Ut dū aperta obiur gatione ſanant̄ hi qui eos imitando deliquerūt corri gant̄. vt dū vnus corripit̄ ceteri emēdentur. Melius eſt vt pro multoꝝ ſaluatio ne vnus condēnetur quaꝫ per vnius licentiaꝫ multi periclitentur. Cuā beatus Grego. ait. Sunt multi q verba īcrepatiōis audiūt ꝛ ad penitentiā redire cō/temnunt. Unuſquiſqꝫ au/diat de regno dei quod di ligat. Audiat de īferno qđ timeat. vt ſi per amorē ad regnū nō venit. Saltē per timorē veniat. Uerba ſūt beati Jſidori. Juſti beni/gne ſuſcipiunt caſtigatōeꝫ quādo de ſuis culpis argu untur. Soror cariſſima di ſciplina eſt emendatrix q̄ nō eſt vilipēda. ꝛ iō debe mus prelatos nr̄os diligē ꝛ verba eoꝝ benigne ſuſci pere qui per īcrepationes ꝛ caſtigationes ſuas aufe/runt a nobis ꝓprias volū/tates: ꝛ mūdi cupiditateſ. Uñ in canticis canticorū de eiſdem prelatis. Eccle ſia vel quelibet fidelis aīa dicit. Jnuenerūt me cuſto des qui cuſtodiunt ciuita/tem percuſſerūt me ꝛ vul nerauerunt me. tulerunt mihi pallium meuꝫ cuſto des murorū. per cuſtodes ciuitatis: ītelligimus pre/latos qui ſtatuꝫ ſancte ec/cleſie cuſtodiunt ꝛ qui etiā animā fidelem inueniunt eamqꝫ ſuis predicatiōibꝰ ꝛ exhortationibꝰ atqꝫ mi/nis ꝑcutiunt ꝛ amore cha ritatis xp̄i vulnerant. nec ſolum hoc ſufficit eis ſed etiam pallium ei tollunt. ideſt omnē terrenam dele ctationem atqꝫ ſubſtantiā tēporalē ab ea auferunt ꝛ eam nudā peccatis ac ſpo liatam diuitijs ad regnuꝫ celorum traſmittunt. Jgi/tur ſoror mihi ī chriſto di/lecta valde dignum eſt. vt prelatos noſtros quaſi ꝑa/

tres diligamꝰ. ꝛ vt ab eis
diſciplinā noſtre ſalutis li
benter ſuſcipiamꝰ ſm cō/
ſilium dauid ꝓphete dicē
tis. apphēdite diſciplinā
ne qñ iraſcatur dñs ꝛ pe/
reatis de via iuſta. ergo ſi
de via iuſta nolumus peri
re neceſſe eſt nos diſcipli/
naꝫ ſuſcipe. Si ille qui di
ſciplinā nō ſuſcipit de via
iuſta peribit ꝓculdubio ī
via iuſta. cōfirmatus erit
q diſciplinā ſuſcipit. Nūc
ergo ſoror venerabil' mo/
neo te vt libēter ſuſcipias
diſciplinā vt ab ira dei de
libereris ꝛ in uia iuſta cō
firmeris. multas age grāſ
illi qui caſtigauerit te: illi
qui icrepauerit te grās re
pēde. Si abbatiſſa vel pri
oriſſa pro ſalute tua incre/
pauerit te nō contriſteris.
qnū abbatiſſa vel prioriſſa
monſtrauerit tibi viā ſalu
tis tue ſuſcipe doctrinā illi
us gratis. qñ aliquis mon
ſtrauerit tibi cām tue ſalu
tis: tu nō ſis rebellis. Dili
ge eas que te reprehēdunt
de tuis tranſgreſſionibus.
Ama eas que te caſtigaue
rūt de tuis negligētijs: q̄ſi

mſes dilige eas que te re
prehēdunt de tuis trāſgreſ
ſionibꝰ: caſtigantibꝰ iniu
riam non reſpondeas. In
crepātibus te ꝯtumeliam
nō dicas: mala pro bonis
nō reddas. Aduerſus bōa
ꝯſilia nō reſpondeas iur/
gia. Aduerſus bona vba ñ
reſpondeas mala: q̄re? q2
qui diligit diſciplinā dili/
git ſapiētiā: ergo ꝛ tu ſi di/
ſciplinā dilexeris ſapiens
eris. Prudens eris ſi icre
pationes patiēter ſuſtinue
ris: ſapiens eris ſi humilr
caſtigationes portaueris.
Honeſta virgo iō a dño ꝛ
ꝛ a prelatis nřis in hac vi
ta corripimur: vt nō cum
hoc mundo damnemur.
Multo melius eſt nobis ī
hac vita a prelatis noſtris
pro negligētijs corripi q̄
in futura vita dānari. Me
lius eſt nobis in hoc ſeclo
a prepoſitis nřis pro tranſ
greſſiōibꝰ ꝛ culpis caſtiga
ri q̄ in futuro ſeculo puni
ri. Amabilis mihi in xpo
ſoror: meliꝰ eſt tibi manu
abbatiſſe flagellis cedi: q̄
in inferno penas pati: me
lius eſt tibi manu abbatiſ

ſeu el prioriſſe flagellari in
hac vita: q̄ȝ in inferno cru
ciari in futura. Melius ti
bi eſt manu abbatiſſe fla/
gellis verberari q̄ȝ in infer
no torqueri. Melius tibi
eſt in hoc mundo de ma/
nu abbatiſſe vel prioriſſe
ſuſtinere flagella: q̄ȝ pati
eternas penas in gehēna
Melius eſt tibi manu ab
batiſſe vel prioriſſe tpali/
ter affligi virgulis: q̄ȝ cre/
mari eternis incendijs. A
quibus te dignetur libera
re ille qui te redemit ſuo
precioſo ſanguine. Amē.

¶ De obedientia ſer. xix.

SOror cariſſima audi
verba pauli apoſto/
li. Nō eſt poteſtas ni
ſi a deo. Que aūt ſūt a dō
ordinata ſunt. Jdeoq̄ȝ qui re
ſiſtit poteſtati: dei ordina/
tioni reſiſtit: ergo nō debe
mus ɔtemnere poteſtates
ſiue mūdi ſint ſiue eccleſie
q: oēs a deo ordinate ſūt.
Jgr̄ qñ per obediētiā pre
latis nr̄is ɔtradicim⁹: dō
iniuriā facim⁹: qñ per ſup
biam ⁊ inobiaȝ p̄latis no
ſtris rebelles ſum⁹: cōtra
dei p̄cepta facimus: quan
do prelatis noſtris contu/
maces ſumus atq̄ȝ inobe/
dientes: deū cōtemnim⁹:
qui dixit. Qui vos audit
me audit. i. qui vobis eſt
obediens: mihi obediēs ē
Et qui vos dſpicit: me de
ſpicit. Soror dilecta mihi
in xp̄o ergo qui p̄latū ſuuȝ
deſpicit: deuȝ deſpicit. Et
qui p̄latuȝ ſuum honorat.
deū honorat. Et qui obe/
diens eſt prelato ſuo: obe
diens eſt deo. Hanc vtu/
tem. ſ. obiam laudat Sa/
muel ꝓpheta dicēs. Ma
ior eſt obia: q̄ȝ ſacrificiuȝ:
⁊ obedire magis q̄ȝ offerr̄
adipē arietū: qm̄ q̄ſi pcm̄
ariolandi ē: repugnare: ⁊
q̄ſi ſcelus ydolatrie nolle
acquieſcē. i. nolle obedire
Maria ſoror aaron per ſu
perbiā ⁊ inobiaȝ murmu
ravit ɔ̄ Moyſen frēm ſu/
um: ⁊ ſtatiȝ pcuſſa ē lepra
maria q̄ ɔ̄ Mo ſen frem
ſuum. i. prelatū murmura
uit: per inobiam ⁊ rebelli
onem ſignificat aīaȝ cuiuſ
libet hoīs qui murmurat
ɔ̄ p̄latum ſuū: cui nō vult
obedir̄ nec p̄cepta ſalutis
accipe. Et q: nō vult per

obedientiã precepta ſui p̃lati ſuſcipere: lepra pctõꝝ percutiť atqꜫ fedať. Etiã chore dathã: ꝛ abyrõ qui ↄtra moyſen ꝛ aaron per ſupbiã ꝛ ↄtumeliã atqꜫ in obedientiã iſurrexerũt: ſtatim pro ſua p̃ſumptiõe penas ſuſtinuerũt: ſicut ſcriptũ eſt in pſalmo. Aperta ẽ terra ꝛ deglutiuit dathã ꝛ operuit ſup cõgregationeꝫ abyrõ. Et iterũ. Exarſit ignis in ſinagoga eorũ ꝫ flãma combuſſit pctõres. Nã ꝛ ozias rex cũ per ſuperbiã: ꝛ inobedientiã atqꜫ ↄtumaciã turribulũ accepiſſet ꝛ cõtra legem dei ſacrificare voluiſſet deo ẽ lepra percuſſus: atqꜫ maculatus in fronte. Nam ꝛ Saul q: inobediens fuit: regnum perdidit: ĩ manibus inimicoꝝ ſuoꝝ cecidit etiã ionas propheta per ĩobedientiã fugit: ꝛ euꝫ piſcis abſorbuit atqꜫ in pfundum maris miſit. Cauẽdũ eſt igiť nobis: ne ↄtra prelatos noſtros per inobedientiã audeamus inſurgerẽ ne dominus per eis velit in nos q: vice ſua fungũť aſpere viſitare. Venerabilis ſoror: pro ſalute nr̃a poſuit deus prelatos in eccleſia: vt nobis prouideant ꝛ vt deo pro nobis rationeꝫ reddãt: atqꜫ nos ne mala faciamus cuſtodiant. Vñ pau. apo. Obedite p̃poſitis veſtris ꝛ ſubiacete eis: ipſi .n. peruigilãt q̃ſi rõnẽ redituri pro aĩabus vr̃is: prelati debẽt cuſtodire ac regẽ gregẽ dñi cũ magna vigilantia ac ſollicitudine De qbus in canticis canticoꝝ legitur. Lectulnꝫ ſalomonis ſexaginta fortes ambiũt: ex fortiſſimis iſrael: oẽs tenẽtes gladios: ꝛ ad bella doctiſſimi vniuſcuiuſqꜫ enſis ſuper femur ſuum: pp̃ter timores nocturnos. Verus ſalomon xp̃s eſſe itelligiť: qui reuera pacificus ẽ: q: pacẽ iter deuꝫ ꝛ hoĩem reformauit Lectulum v̇o ſalomonis ↄgregatio eſt fidelium in qua deus habitat ꝛ regeſcit: Lectulũ v̇o ſalomõis ſexaginta fortes ambiunt: ſ. p̃lati: qui defendẽdo. caſtigãdo. increpando. corripiendo. admonẽdo. circũ

eunt: ⁊ eccleſiam dei ꝯtra vicia: ⁊ ꝯtra inimicos viſi biles atq̧ iuiſibiles: Qui idō fortes eē dñr: q: prelati ſancte eccleſie pfecti ſunt ī obſeruatiōe mandatorum dei. Oēs tenentes gladios i. ſpūale verbū q: pdicando vitia ſubiectoꝝ dñt reprimere. Ad bella ſunt doctiſſimi: q: neceſſe ē vt ad bella ſpūalia ſint inſtructi Unuſquiſq̧ enſis ſuper femur ſuum. Prelati ſcē eccleſie ſup femur enſes tenent: q: prius in ſe: ⁊ tunc in ſibi ſubiectos vicia carnis debēt reſecare. Et hec oīa faciunt pter timores nocturnos. i. pter occultas īſidias malignoꝝ ſpūum: qui in nocte hui⁹ ſeculi maxime īſidiantur ſctīs plātis: vt illis deceptis lectulū ſalomonis. i. cōgregationem ſeruoꝝ dei fedare ac maculař poſſint. Soror cariſſima: idō hec dixi tibi: vt cognoſcas q̄ deuote q̄q̧ humiliter debem⁹ prelatis noſtris obedire.

Obediētia ſola virtus eſt: q̄ vtutes ceteras mēti inſerit: inſertaſq̧ cuſtodit. De qua ſalomon ait: Melior eſt obedientia q̄ victime: q: per victimas aliena caro: mactatur: per obedientiam vero ppria voluntas religař. Unde vir obediens loquiť victorias: quia qui dum aliene voci humiliter obedit: ſemetipſuꝫ in corde ſuperat. Adā in infernum cecidit: q: inobediens fuit: xp̄s vero ad celum aſcendit: q: vſq̧ ad mortem deo pr̄i obediuit Sicut per inobedientiam Ade pctōres cōſtituti ſunt mlti: ita per obīam xp̄i iuſti cōſtituti ſunt multi. Et ſicut pter pctm̄ ade oēs hoīes ſunt ī ꝯdemnationē mortis: ita per iuſticiā xp̄i oēs hoies in iuſtificationē vite. Et iterū. Sicut iobediētiā pmi parētis generauit mortem: ita obia xp̄i generauit vitam. Igiť ſoror dilecta: ſi pro xp̄o fueris obediēs tuis prelatis: cū chriſto regnabis in celis. Contra matrē tuam. i. abbatiſſam vel prioriſſaꝫ: nunq̄ verbū aſperū dicaſ Prelatis tuiſ nunq̄ rebellis exiſtas: ppoſitis tuis in

nulla cauſa contradicas.
Venerare aūt oēs melio-
ris ſcie: ac melioris vite.
Venerare vnūquēqꝫ ho-
mines pro ſuo merito ſan
ctitatis. Maiori gradui re
uerentiā tribue cōpetentē
ſm dignitatē vnicuiqꝫ ho
mini tribue honorē. Supi
ori gradui equalē te nō ex
hibeas. Senioribꝰ preſta
obūam: ⁊ famulare humi
liter imperijs eorꝫ Cede
auctoritate maiorū: defer
digna ſeruitia maioribus
Eſto cūctis obediēs in bo
nis preceptis. O ſpōſa xpi
ita obedias hoi vt non of
fendas voluntatē dei. In
malis opibus nunquā ſis
obediens. Non obedies
illi qui male tibi facere
mandauerit. malū facere
iuſſa nō conſentias. Noli
obedire in malo cuiqꝫ po
teſtati. Etiā ſi pena cōpel-
lat: ſi ſupplicia immineāt: ſi
tormenta occurrāt. Meli
us eſt morte pati: quā ma
la iuſſa īplere. Melius ē
ab hoie iugulari: quā eter
no iudicio dānari. Neqꝫ
eni eſt ſine culpa: q vt ma
lum fieret obediuit. Igiť
ſoror: venerabiliſ: eſto obedi
ens vſqꝫ ad mortem ⁊ da
bit tibi deꝰ coronam vite.
¶ De pſeuerātia ſer. xx.
Soror cariſſima audi
btm̄ hiero. dicenteꝫ
Nō queruntꝰ in xpi
anis initia vel exordia ſed
finis ⁊ pſeuerātia. Paulꝰ
apoſto. male cepit ſꝫ bn̄ fi
niuit. Juda vō ſcarioth be
ne cepit ſed male finiuit.
Laudatur initiū iude ſꝫ fi
nis vite illius cōdēnatur:
ſed in vanū initiū hois col
laudať ſi finis vite eius cō
dēnať. Unde btūs Gre.
Uirtꝰ boni operis pſeue-
rantia eſt icaſſum bonum
agiť ſi ante terminuꝫ vite
deſerať. de hoc ēt beatus
Jſido. ait. Nō iudicat deꝰ
hoiem de p̄terita vita: ſed
de ſuo fine. Unuſquiſqꝫ .n.
in die mortis ſue iuſtifica-
bitur aut cōdemnabitur:
vnde ſcriptū ē vbi te inue
nero ibi te iudicabo. Etiā
btā magdalena ideo xp̄m
reſurgenteꝫ primo meruit
videre: q: euꝫ requirendo
perſeuerauit: vnde etiam:
in canticis canticorum di
citur in lectulo meo p no-

etes q̄ſiui quem diligit aĩa mea. Doneq gº te hone/ſta vgo vt q̄ras eundē ie/ſum xp̄m ſpōſum tuū in le ctulo tuo. i. in rege mētis atq; quiete cōtemplatiōis per noctes q̄re eū: hoc eſt in hac vita ad deum ſuſpi rando: eūq; deſiderando: vt eū perfecte in futura vi ta inuenire poſſis ac vide/re regnantē in patris ſolio Sine intermiſſiōe q̄re eū bene viuendo: vt faciē ei⁹ merearis videre in celeſti regno. Rogo xp̄i ſpōſa vt dicas cum dauid ꝓpheta Sitiuit aĩa mea ad te deū fontē viuū quando veniaꝫ apparebo ante facieꝫ dn̄i. Uere aĩa tua deuꝫ ſitit ſi eū ſuper oĩa diligit. Uere aĩa tua deū ſitit ſi p̄ro amo re illius deſpicit oĩa terre na. Uere aĩa tua deuꝫ ſitit ſi eū in dextera p̄ris regnā tem cōcupiſcit. Etiā idem ꝓpheta nos admonet di/cens. Querite dn̄ꝫ ꝛ cōfir mamini q̄rite facieꝫ eius ſemp. i. in ꝓſperitate ꝛ an guſtia: in paupertate ꝛ abū/dantia: in īfirmitate ꝛ in ſanitate: in iuuentute ꝛ in ſenectute debem⁹ deū q̄re re tota mente: tota ītentio ne vt ab eo mereamur cō firmari in ſctā ꝯuerſatiōe ꝛ vt illū mereamur īueni re ac vidē in celeſti regno mūdem⁹ nos ab oī ingna/mēto carnis ac ſpūs: q: ñ niſi caſto corpore ad celos poteſt ſubleuari ī die r̄ſur rectōis. Nec poteſt vidē gl̄iaꝫ diuine maieſtatis: niſi illi q ſt mūdo cor: d. Soror dilecta mihi credo q: ñ oci oſis ꝛ vagātib⁹ dabit̄ r̄gnū celoꝝ: ſꝫ q̄rētib⁹ ꝛ petētib⁹ atq; pulſātib⁹. Sic. n. ait dn̄s: petite ꝛ accipietis: q̄rite ꝛ īuenietis: pulſate ꝛ apiet̄ vob. Petēda ē gº ia nua regni orādo: querēda bn̄ uiuēdo: pulſanda in dei ſuitio pſeuerādo: nō ſufficꝫ bona īcipere niſi etiā q̄ſq; ſtudeat ea que bn̄ incohoa uit vſq; ad finē vite pducē q: meli⁹ eſt viā iuſtitie nō cognoſcē: quā poſt cogni/tionē retrorſū cōuerti. Uñ dn̄s ī euāge. Nēo mittēs manū ſuā ī aratrū ꝛ reſpi ciēs retro apt⁹ eſt regno dī Igit̄ ſoror venerabilis ne ceſſe eſt vt per deſideriuꝫ

eterne beatitudinis pulſemus q̃tidie aures dei oīpotentis: nec deficiam⁹ a bonis q̄ incepimus p̄uſq̄ illo aspiente mereamur d̄ carcere mortis hui⁹ eripi ⁊ ad portā celeſtis patrie puenire. Soror ī xp̄o amabilis mihi bonū eſt nobis perſeuerare in ſeruitio dei qm̄ qui de monaſterio ad ſeculuʒ reuertunt̄ pluſq̄ carbones nigri efficiūtur. Qui de monaſterio ad ſeculum deſcendūt efficiuntur nigri ſicut carbões frigidi. Quare? q: per torporem mentis ab igne charitatis dei ſunt mortui atq̄ extincti: vñ btūs Iſidor⁹. Qui de bona vita ad malam reuertunt̄ per cupiditatē mundi ſunt ɔtenebrati ⁊ nigredīe vitiorꝶ ſūt fedati ⁊ fuſcati atq̄ a luce ſupne claritatis dei ſūt extranei ⁊ alieni. Qui d̄ monaſterio ad ſeculū fugiunt a ſocietate angelorꝶ ſeparātur ⁊ demonibus ſociant̄ Qui ſanctā ɔgregationeʒ relinquūt. ⁊ ad ſecularem vitā deſcendunt a ſocietate dei elōgant̄: atq̄ domimo diaboli ſubiūgantur. Soror ī xp̄o amantiſſima ɔſidera qd feciſti. Quotidie reduc ad memoriā vnde veniſti ⁊ ad qd veniſti ⁊ quare veniſti. Tu ꝑpter deū oīa que ī hoc mundo ſūt reliq̄ſti ac deſpexiſti. ⁊ pro amore ill⁹ mōaſteriū elegiſti. Tu regnū celorū cōparaſti. ⁊ teipſaʒ ī p̄cio illius tradidiſti. Stude ergo cū ſūma vigilantia: vt nō perdas regnū ꝙ cōparaſti ſed vt hēre poſſis in ꝑpetuū ꝙ optaſti ⁊ deſideraſti. Caue ne ꝑdas regnū pro q̄ teipſaʒ dediſti p̄ciū. Audi pau. apl'ū dicentē, Nō coronabit̄ niſi qui legittime certauerit. Ille laborat legittime qui in bonis opibus ꝑſeuerat vſq̄ ad diē mortis ſue. Ille certat legittime. qui in ſuitio dei pſeuerat ſine fraude ⁊ ſimulatōe. Ille deo digne ſuit q bonuʒ op⁹ qđ cepit vſq̄ ad cōſumationē ꝑducit. Ille in bonis opib⁹ bene deſudat. qui ea q̄ bene incboauit conſumat. Unde eccleſia de ſuis mēbris in dei ſeruitio perſeuerāti

bus in canticis canticorū
dicit. Digna domorꝫ nſaꝝ
cedrina laquearia vo cipſ
ſina. Domus eccleſie ſunt
ↄuenticula fideliū deo ſer
uientiū. atqꝫ i his qui dei
ſunt pſeuerantiū. Cedrus
itaqꝫ atqꝫ cipreſſus arbo/
res ſunt ipūtribilis nature
ꝛ ſignāt ſcōs dei q īfatiga
bili atqꝫ imarceſſibili deſi
derio ↄditoris ſui flagrāt.
ꝛ i bonis operibꝰ vſqꝫ ad
conſumationeꝫ vite pſeue
rant. Igit venerabilis uir
go ꝛ tu eſto cipreſſus i do
mo dei in bona vita pſeue
rādo. Etiā in domo dei ce
drus eris: ſi de te exēpluꝫ
bōe vite dederis: atqꝫ odo
rem bone ↄuerſationis ſo
ciabꝰ tuis. Uirgo prudēs
iō hoc dixi vt tota mēte de
ſpicias amore ſecli. Ideo
hec dixi: vt nunq̄ꝫ velis re
ligioſaꝫ vitā relinq̄re ꝛ ſe
cularē regrere. Jō hec di
xi: vt nunq̄ꝫ velis mona/
chalē vitam deſerē: ꝛ ſicut
canis ad vomitū ita redīr
ad ſeclū. Moneo te vt ī
monaſterio cūctis diebus
vite tue pſeueres ꝛ vt ſecu
larem vitā nūq̄ꝫ deſideres
moneo te vt cū ſummo de
ſiderio mōaſteriū diligas
ꝛ vt toto corde ſeculū poſt
ponas. Moneo te vt oī tē
pore ī domo dī pmaneas
ꝛ vt nūq̄ꝫ ad ſeculū redire
q̄ras: q̄re? q: ī monaſterio
eſt vita ↄtēplatiua ī ſeculo
eſt vita laborioſa. ī mona
ſterio eſt vita ſctā: ī ſeculo
eſt vita crimioſa. ī mona/
ſterio ē vita ſpūalis. ī ſeclo
eſt vita carnalis. ī mōaſte
rio eſt vita celeſtis. ī ſecu/
lo ē vita terreſtris. ī mona
ſterio ē vita quieta: ī ſecu/
lo ē vita turbulēta. ī mona
ſterio ē vita pacifica. ī ſecu
lo eſt vita litigioſa. ī mōa
ſterio eſt vita trāqlla. ī ſe/
culo eſt vita ↄtentioſa. in
monaſterio ē vita pacifica
ī ſeculo eſt vita iurgijs ple
na. ī mōaſterio eſt vita ca
ſta. in ſeculo eſt vita luxu/
rioſa. in monaſterio eſt vi
ta perfecta. ī ſeculo eſt vi/
ta vicioſa. in monaſterio ē
vita plena v̄tutibꝰ. in ſecu
lo eſt vita plena vicijs. in
monaſterio ē vita ſctitatis
in ſeculo eſt vita inigtatis.
Soror reuerendiſſima au
diſti bona que ſunt in mo

naſterio audiſti mala que ſunt in ſeculo. audiſti vtu/tes monaſterij: audiſti vi/cia ſeculi: audiſti ſalutem monaſterij: audiſti perdi/tionē ſeculi. audiſti vitā au diſti mortē. Nunc igit̃ ec/ce in ↄſpectu tuo bonū ⁊ malū. Ecce añ oculos tu/os pditionē aīe ⁊ ſalutem Ecce añ te vitā ⁊ mortē. Ecce ignis ⁊ aq̃: extende manū tuā ⁊ elige qđ vis. Ecce via padiſi ⁊ ecce via īferni. Ecce via q̄ ducit ad vitā ⁊ ecce via q̄ ducit ad mortē. Ergo ambula per quā volueris. Hoc ſolum rogo vt eligas meliorem. Frater mi ↄſilium tuū ac/cipiā ⁊ meliorem viā elli/gam: bonū eſt mihi ↄſiliū accipe: ⁊ per viā que du/cit ad paradiſum ambula re cū dei iuuamie. Hone ſta vgo q: meliorē viā eli/gis: deo grās reddo. Igit̃ vitam bonā quā cepiſti te nere: nō deſeras. Pꝛopo ſitū bone vite iam ↄſerua oībus dieb⁹ vite tue: tunc erit opus tuū perfectū ſi perdurauerit vſq₃ adfinē Salus pſeuerātib⁹ pmit/tit: pmiū perſeuerantibus dat. Nō eſt beat⁹ qui bo/nū facit ſed qui īceſſabilit̃ facit. Si ergo in bōis ope ribus vſq₃ in finem vite p ſeueraueris ſalua eris aīa.

¶ De vginitate ſmo. xxj.

Prudētes vgines ac ceperūt oleū in va/ſis ſuis cum lāpadi bus. Soror cariſſima: au/di que dico. Mēte ⁊ cor/pore vgines nō ſūt fatue: ſ₃ prudētes: ⁊ pñt exire ob uiā ſpōſo: q: hñt oleū ī va ſis ſuis. i. caſtitatē ī mētib⁹ Uirgines vo corpe ⁊ non mēte: nō ſunt prudētes ſ₃ fatue: nec pñt exire obuiā ſpōſo: q: nō hñt oleū ī va/ſis ſuis. i. nō hñt caſtitatē ī mētib⁹. ſic ait btūs Iſido. Uirgo corpe ⁊ nō mēte: nīl h₃ pmiū ī remuneratōe ⁊ dñs ī euāge. de fatuis vgi nibus ait. Amē dico vob: neſcio vos. Hac de cā te moneo ſoror dilecta mihi ut ſis mente ⁊ corpe vgo: ut poſt hāc uitā merearis collocari ī celeſti thalamo a Ieſu xpo celeſti ſponſo. Uirginitas nō ē iuſſa: ſed admonita: q: nimis eſt ex

celſa. Duplicatū ē donū
vginitatis: q2 in hoc mun
do ſollicitudīe caret ſecli:
⁊ in futuro p̄miū caſtita-
tis recipiet. Sine dubio q
caſti pſeuerāt ⁊ vgines an
gelis dī erūt eq̄les. Uirgi
nes credo feliciores eē in
eterna btītudine: Eſaia te
ſtāte qui ait. Hec dic dn̄s
eunuchis. Dabo eis i do
mo mea: ⁊ in muris meis
locū: ⁊ nomē meliꝰ a filijs
⁊ filiabꝰ nomē ſempiternū
dabo eis qꝺ non pibit. Oē
pctm̄ per pniaꝫ recipiet i-
dulgētiā. Uirginitas vo ſi
labit̄. nullo mō reparat̄.
nā quāuis per pniam reci
piat veniā: tn̄ in corruptio
nē nūq̄ꝫ recipiet p̄ſtinam.
Soror venerabil' nihil va
let vginitaſ carnis: ubi nō
eſt ītegritas mentis. Uir-
gines de ſuis meritis glo
riātes: hypocritis ꝯparāt̄
q gliaꝫ boni opis foris ap
petūt q̄ꝫ intra ꝯſciam hr̄e
debuerunt. Hoc eſt. n. in
euangelio: vgines nō hr̄e
oleū in vaſis ſuis. i. nō ſer
uaūe in ꝯſciaꝫ teſtimoniū
boni opis: ſꝫ in facie glia-
ri apud hoieſ: nō in corde
apud deū. Uerba ſunt btī
Aug. Nihil prodeſt vgini
tas carnis ubi hitat iracū
dia mentis. Multū diſtat
inter puritatē vginalis aie
nulla ꝯtagione pollute: ⁊
eaꝫ q̄ multoꝝ libidini ſub
iacuit. Soror venerabilis
audi beatū Hieronym. di-
centē: Nihil prodeſt habe
re carnē uirgineꝫ ſi mente
qui nupſerit: nihil etiā p-
deſt corporis virginei cu-
ſtodire vginitatē: ſi oculos
a ꝯcupiſcentia noluerit re
frenar̄. Uirgitas in corpo
re nihil pderit ſi charitas
aut humilitas a corde di-
ſceſſerit. Moneo igitur te
honeſta ſoror in chriſto ut
ſis mente ⁊ corpe uirgo.
Moneo etiam te ut acci-
pias oleum bonoꝝ operū
tecū: atq3 ut ornes lampa
dem tuam bonis morbꝰ
⁊ illumines eaꝫ ſacris uir
tutibus ut cum clamor fa-
ctus fuerit ecce ſpōſus ve
nit exite obuiam ei: poſſis
occurrere ieſu chriſto ſpō
ſo tuo celeſti ⁊ ab eo col-
locari in celeſti thalamo.
Amen.

De ꝯtinentia. ſer. xxij.

Soror cariſſima rogo vt cũ omni deuotõe audias admonitõis v̄ba. Tricẽnari⁹ numer⁹ p̄mus gradus eſt ⁊ ſignifi cat federa nuptiaꝝ. Sexa gẽnarius numer⁹ ſecũdus grad⁹ eſt.. ⁊ ſignificat cõti nentiã viduaꝝ. Centenari us numerus terti⁹ gradus eſt: qui pro v̄ginitatis co/ rona v̄ginib⁹ dͥputat̃. bea tus Iſido. ait. Quidã in iu uentute luxurioſe viuẽtes: in ſenectute cõtinẽtes fieri uolũt: ⁊ tũc uolũt caſtitatẽ ſeruare qñ eos luxuria ſer uos h̄re cõtempſit. Tales nõ habẽt p̄mium; q: nõ ha buerũt laboris certamen. Eos v̄o expectat glĩa qui bus fuerũt laborioſa certa mina. Caſtitatis.n. fruct⁹ eſt ſuauitas. Caſtitas ẽ pul chritudo inuiolata ſctõꝝ. Caſtitas ſecuritas eſt mẽ/ tis ⁊ ſanitas corpis. Luxu ria carnẽ debilitat fractã/ q; celeriter ducit ad ſene/ ctutem. Lõga caſtitas p̄ro v̄ginitate reputat̃. Igr̃ ſo ror venerãda amãda ẽ pul chritudo caſtitatis. Conti nẽtes ⁊ caſte uiuẽtes. deo in ſemetipſis p̄parãt ha bitaculũ. Unde aplš. Ca/ ſte uiuentes t̄plũ dei ſũt: ⁊ ſpũs ſanct⁹ habitat ĩ eis Cõtinentia facit hoĩem p̄ ximũ deo: Ibi habitat de us. ubi permanet ɔtinẽtia Caſtitas iungit hominẽ ce lo. Caſtitas p̄ducit hoĩem ad regnũ. Caſte uiuentib⁹ p̄mittitur regnũ celorum Caſte uiuentes habebunt hereditatẽ in celo. Bona eſt caſtitas ɔiugalis ſ; me lior eſt ɔtinentia vidualis Optĩma vero ĩtegritas vir ginalis melior ẽ vidua hu milis q̃ virgo ſup̄ba. me/ lior eſt vidua cũ humilita te: q̃ virgo cũ ſupbia. me lior eſt vidua lugens pctã ſua q̃ v̄go iactans ſemet/ ipſam corã hoĩbus de vir ginitate ſua. melior eſt vi/ dua plorãs iniqtates ſuas q̃ virgo extollens ſemet/ ipſa; de meritis ſuis. Nõ d; virgo glĩari coram hoĩ bus de dono ſue v̄ginita/ tis: q: ſi h̄ fecerit nõ h; ole um ſecum: extincta eſt.n. lampada ſua. Non debet virgo deſpicẽ viduaſ. Uir go que vult deo placẽ: nõ

dꝫ mulieres caſte viuētes ꝯtemnere:q: ſi hoc fecerit deo diſplicebit ⁊ ſibi noce bit. Uirgo que mulieres caſte viuentes ⁊ deo ſeruiē tes deſpicit ſuperbiā facit Quare? Q: melioꝛ ē pec catoꝛ humilis q̄ꝫ iuſtus ſu perbus. Tu ergo venera bilis ſoroꝛ n̄ deſpicias mu lieres que de ſeculo vene rūt. maritos habuerūt. fili os genuerūt. q: ſi eas de ſpexeris nimis ante deūꝫ culpabilis eris. Anna pꝛo phetiſſa maritū habuit: ſꝫ tū de chꝛiſto ꝓphetauit ⁊ eū videre meruit. Et Ma ria magdalena ſecl'aris fu it ſed tū chꝛiſtum reſurgē teꝫ vidit ⁊ apoſtoloꝝ apo ſtola eē meruit. Honeſta virgo ideo hec dixi vt nul lo modo deſpicias ancil las xp̄i que ad ſuiendum deo venerūt de vita ſecu lari. Nō debeſ ergo hone ſtas feminas que de ſecu lo ad monaſterium vene runt deſpicē ſed honoꝛare quia quas de⁹ dignat⁹ eſt eligē tu nō debes ꝯtemnē Moneo g° te virgo vene rabilis: vt pꝛo amoꝛe chꝛi

ſti ſeruias eis ⁊ diligas eaſ quaſi matres. Soroꝛ i xp̄o dilectiſſima tū debes eis ſuire quaſi filia q: de⁹ cō uertit eas ad ſe de ſeculari vita. Igitur deo iniuriam facis. ſi ancillas dei deſpi cis. Tu v̄o amabilis mi hi in chꝛiſto ſoroꝛ non di cas ecce ego lignum ari dum. non dicas ecce ego arboꝛ īfructuoſa. q: ſi chꝛi ſtum ſpōſum tuum diligiſ ⁊ times ſicut debes. ſeptē filios habes. Pꝛimus fili us eſt verecundia. ſecun dus patiētia. tertius ſobꝛie tas. quartus temperantia quintus charitas. ſext⁹ hu militas. ſeptimus caſtitas Ecce venerabilis ſoroꝛ p gratiam ſp̄ūſſancti ſine do loꝛe ex incoꝛrupto vtero. ſeptem filios chꝛiſto pepe riſti. vt impleatur in te qͥ ſcriptum ē. Q: ſterilis pe perit ſeptem. itaqꝫ ſoroꝛ amabilis mihi in chꝛiſto. hos filios quos Ieſu chꝛi ſto ſponſo tuo genuiſti. de bes nutrire. fouere. lactaſ reficē cōfoꝛtare. ⁊ caſtiga re. Nutri eos bonis moꝛi bus. foue eos inſinum inti

ꝯtemplationis. ⁊ da
eis mamillas eterne dul-
cedinis. Refice eos amo
re ſuperne ſuauitatis ⁊ cõ
forta eos pane uerbi cele-
ſtis. caſtiga eoſ flagellis ti
moris dei ⁊ manda eis ut
nõ ſuperbiãt. ⁊ ut non ſint
leues. nec tranſgreſſores.
atq; ut nũq̃ꝫ a te diſcedãt
nec a te ſeparent̃. Uides
ſoror dilecta ꝙ ṽgines ꝑn
cipalem locũ teneãt in re-
gno dei. ⁊ nõ inmerito. Q:
ꝯtempſerũt pñtem mũdũ
ideo ꝑuenerunt ad celeſte
regnum ad ꝙ te perducer̃
digneť ille in cui⁹ ſeruitio
corpus tuum ⁊ animam
tuam conſecraſti.

De fornicatõe ſer. xxiij

Soror in chri-
ſto dilecta mi
bi moneo te
vt cũ oĩ deuo
tione audias
hec ṽba: dñi nři ieſu xp̃i.
Sint lumbi vři ꝑcincti: ⁊
lucerne ardentes in mani
bus vřis. Lũbos precingi
mus cũ carniſ luxuriã per
cõtinentiã coartam⁹. Lu-
cernas in manib⁹ tenem⁹
qñ proximis nřis lucis exẽ-
pla mõſtram⁹. Fornicatio
carnis vt ait btũs Iſidor⁹
adulteriuꝫ eſt. Fornicatio
aĩe ſeruitus ydoloꝝ ẽ. pri-
ma fornicationis tela ocu
loꝝ ſunt: ſcdã verboꝝ: ſꝫ q
nõ capit̃ oculis: põt reſi
ſtere ṽbis. Oĩs inmunda
pollutio: fornicatio dr̃ q̃ꝫ-
uis qſq; diuerſa turpitudi
nis voluptate ꝓſtituatur.
ex delectatione. n. fornicã
di vana gignunt̃ flagitia q
bus regnũ dei clauditur:
⁊ hõ a deo ſeparat̃. īter ce
tera ſeptẽ vicia: fornicatio
maximũ ſcelus eſt: q: per
carnis inmundiciã: tẽplum
dei violat: ⁊ tollens mem
brũ xp̃i facit mẽbrum me-
retricis. Igit̃ honeſta ṽgo
ſi veꝝ eſt ꝙ in te de⁹ viuit:
mortua ſit in te fornicatio:
luxuria inimica eſt deo: ⁊
pr̃ne bñdictionis: atq; ſub
ſtantie: perditio. Fornica-
tio nõ ſolum maculat cor-
pus ſed ⁊ cõſcientiã. Qui
luxuriat̃: q̃ꝫuis videat̃ vi-
uens: tñ mortu⁹ eſt. Forni-
catores ⁊ adulteros iudi-
cabit de⁹. i. damnabit eos
audi igitur ſoror cariſſima
beati Iſidori verba. Forni

cation coingnari deteri⁹ eſt omni pctō: fornicatio maior eſt oibus pctis. fornicatio graue pctm̄ eſt. fornicatio cīa mala ſuperat: fornicatio grauior eſt morte. Melius eſt mori q̄ꝫ fornicari. Melius ē mori q̄ꝫ fornicatiōe maculari: melius ē mori q̄ꝫ p fornicatioǹeꝫ aīam pdere. Luxuria pdūc hoīeꝫ ad penas iferni, luxuria mergit hominē in ifernuꝫ. Luxuria mittit hoīem ad tartaruꝫ. Oculi nūcij ſunt fornicatōis. Viſio eſt prima occaſio fornicationis. Mens. n. p oculos capit. per oclōs intrat ad menteꝫ ſagitta amoris viſio oculoruꝫ mittit ſagittas fornicationis in mentē. Ocul⁹ ē pma ſagitta fornicationis. Igr̄ amabilis in xp̄o ſoror: reprime oclōs tuos. g⁰ ſubtrahe viſū. nō defigas oclōs tuos ī ſpēꝫ carnis. Nullū hoīeꝫ hac intentione aſpicias vt eū ꝯcupiſcas: nullū hoīem ideo aſpicias vt euꝫ carnalr̄ diligas? faciē viri nō videas vt eum in malo diligas. Auerte oculos tuos ne videāt vanitatē. pulchritudinē hoīs n̄ ꝯcupiſcas. Dic mihi ſoror venerabil': q̄lis pfect⁹ i pulchritudine carnis? Nōne ſic fenū ſicatur hō ⁊ fugit pulchritudo ei⁹ ſicvmbra? Et qū mors venerit dic rogo q̄nta plchritudo i corpe remanebit? Cū videris totū corpus tumidū eē ⁊ in fetorē ꝯuerſum: nōne claudes nares tuas: vt nō ſuſtineas fetorem fetidiſſimū? Dic rogo vbi tē pulchritudo vultus: vbi blāda verba que corda audiētiū molliebāt: vbi tūc ſmōes dulces qui hoīes letificabāt? Dic mihi hōeſta vgo vbi tūc erit imoderat⁹ riſus ⁊ ioc⁹ turpis? Vbi tūc vana ⁊ inutilis leticia q̄ in riſuꝫ hoīes cōmonebat? perijt ad nihilū deuenit. ſic fum⁹ euanuit. Iſta ē ꝯſumatio pulchritudīs carnis ⁊ ꝯſumatio corpīs. Cognoſce g⁰ ſoror venerabilis q: vana ē pulchritudo. Vñ et Salomon ait. fallax gratia ⁊ vana eſt pulchritudo. Igatur ſoror ī xp̄o amātiſſima ſi pulchritudo carnis va-

na eſt:gᵒ pulchritudo car nis putredo eſt ⁊ vermis: itaq͡ȝ ſi pulchritudo corpo ris cinis ⁊ terra ē: caue ne ideo homines aſpicias: vt eorūȝ pulchritudinem cō cupiſcas: Quare? Quia mundus tranſit in concu/ piſcentia eius. Omne q̄ ī mundo eſt: concupiſcētia carnis eſt: aut concupiſcē/ tia oculorūȝ: aut ſuperbia vite. deſpiciendus ergo ē mundus ꝓpter chriſtum cum omnibus que in eo ſunt. Tu vo honeſta vir/ go que propter chriſtūȝ re linquiſti ſeculūȝ nō debes letari in pulchritudine ho minū. Te ergo moneo ſo ror in chriſto dilecta vt ie/ ſum xp̄m ſponſum tuū di/ ligas ſuper omnia: vt cūȝ eo regnare poſſis in cele/ ſti curia. Certe ſi plus de/ lectat mentem cōcupiſcē/ tia fornicationis: q̄ȝ amor caſtitatis: adhuc peccatūȝ regnat in homine. Sed ſi magis delectāt mentē pul chritudo caſtitatis: quam turpitudo fornicatiōis: iā non regnat peccatū in ho mine: ſed regnat iuſticia.

Quamuis homo ſit caſtus in corpore tamen ſi luxuri oſus eſt in mente peccatū regnat in corde eius. For/ nicatio cordis eſt ydolorū ſeruitus. Eſt ⁊ alia forni/ catio ſpūalis d̄ qua domi nus ait. Qui viderit muli erem ad concupiſcēdā eā iam mecatus eſt in corde ſuo: maxime per carnis lu xuriam: hoīes ſubijciunt̄ diabolo: q̄ȝ per cetera vi/ tia. Caſtitas eſt pulchritu do anime: ⁊ per hāc vtu/ tē coequat̄ hō meritis an gelorꝫ. Soror in xp̄o ama bilis crede mihi: q: multi per incuriam oculorūȝ īci derunt in periculū anima rum ſuarū. ¶ Interroga/ tio. ¶ Frater dilecte dic mihi ſi aliquēȝ hoīem no/ ſtri per viſionē oculorum deceptūȝ? ¶ Reſponſio. ¶ O ſoror venerabilis: q̄ȝ multos ſcio per viſum eſſe deceptos ⁊ in laqueū dia boli miſſos. Tamē ex hijs quos audiui aliquos dicā tibi. Dina filia Jacob e/ greſſa eſt vt videret mulie res regionis illius: ⁊ ada/ mauit eam: ſicbē atq͡ȝ ra/

puit ⁊ v̓ginitatē illius tur
piter corrupit. Et ſic miſe
ra puella q: incaute vidit
ꝙ vidē non debuit: bonc
ſtatē ac v̓ginitatē ſuā ꝑdi
dit. Dauid etiā quadā die
ſtans in ſolario dom⁹ ſue
vidit mulierē ⁊ adamauit
eā pro cuius amore cōmi
ſit adulteriū ⁊ homicidiū
⁊ ſi decept⁹: fact⁹ eſt ſue le
gis re⁹: Et q: vidit incau
te: ꝙ nō debuit videre: ꝑ
xit maculā oī tpe vite ſue.
Fortiſſim⁹ Sanſon deſcē
dit in regionē ꝑhiliſtino
rum: ⁊ vidit ibi mulierē
atqȝ adamauit ⁊ ī gremio
illi⁹ dormiuit: illa v̓o crīes
capitis ei⁹ raſit: ⁊ tradidit
eū ī manib⁹ inimicoꝝ ei⁹
qui ſtatī oculos eius erue
rūt: ⁊ ſic miſ q: vidit ꝙ vi
dere nō debuit: oculos ꝑ
didit: ⁊ in periculū corꝑis
incidit. Cognoſce ergo ſo
ror dilecta: ꝙ multi per vi
ſionē oculorū īciderūt in
periculū corpoꝝ ⁊ aīaꝝ ſu
arū. Moneo ergo te ſoror
in xp̄o amabilis: vt facias
pactū cū oculis tuis: ne in
caute videas ꝙ vidē non
debes. Caue etiā ne mors
intret per feneſtrā oculoꝝ
tuoꝝ ad aīam tuā. Itaqȝ
ſoror in xp̄o dilectiſſima: ſi
cut iam ſuperi⁹ dixi tibi ſi
te caro tua adhuc ipugnat
ſi te adhuc luxuria tēptat:
ſi te adhuc libido īuitat: ſi
adhuc memoria fornicati
onis te cruciat: memoriā
mortis tue tibi obijce. Fi
nem vite tue ante oculos
adhibe diem exitus tui ꝑ
pone tibi. Prepone tibi
futura tormenta futurū iu
dicij: quotidie cogita ver
ſetur ante oclos tuos ima
go futuri iudicij. Reduc
ad me memoriā tuā horri
biles penas īferni. Ardor
gehēne extinguat in te ar
dorem luxurie. recordatio
eterni iudicij excludat ar
dorem corporis tui. Flam
ma īferni inextinguibilis
repellat a te memoriā for
nicationis. Maior ardor
minorem ardorē ſuperet.
Maior ardor minorē ar
dorem vincat. Stridor flā
marum horribilis: amorē
depellat libidinis. Sicut
clauus clauū expellit. ita
ſepe ardor gehenna īmit
tit foras ardorem luxurie.

Soꝛoꝛ venerabilis oipotē
tem deū depcoꝛ: vt det ti
bi veram caſtitatem men
tis ⁊ coꝛpoꝛis. Amen.

¶ De abſtinētia. ſ. xxiij.

HOc eſt perfe-
ctum ieiunū
quādo nr̄ hō
exterioꝛ ieiu-
nat: īterioꝛ ve
ro oꝛat: oīo per ieiuniū fa
cili⁹ penetrat celū: per ie-
iuniū ⁊ oīonē mens hoīs
ꝯiungit̄ angelis ⁊ copula
tur deo: ieiunia foꝛcia ar-
ma ſunt aduerſus tempta
tiones demonioꝝ. per ie-
iuniū ⁊ oīones vincuntur
demōes. Soꝛoꝛ in xp̄o di
lecta: vis ſcire per ꝙ ma-
gis luxuria reſtringit̄. ffr̄
mi volo: atqꝫ vt illud mi-
hi oſtendas rogo. Audi er
go amabil' ſoꝛoꝛ in xp̄o. ꝑ
ieiuniū foꝛnicatio ſeparat̄
per ieiuniū luxuria reſtrin
gitur. Remota ſaturitate
nō dn̄atur luxuria: Abſti-
nentia carnē ſuperat: abſti
nētia luxuriā refrenat: ab-
ſtinentia frangit motū libi
dinis ⁊ abſtinētia diſſoluit
v̓tutē foꝛnicationis. per fa
mē ⁊ ſitiꝫ. luxuria deſtrui
tur. fames ⁊ ſitis luxuriaꝫ
vincunt̄. Mens multitu-
dine ciboꝝ laſſata. perdit
vigoꝛem oīonis. q̄lis ē ca
ro q̄ nō ꝑcipit diu cibū ta
lis eſt. aīa que aſſidue nō
paſcit̄ v̓bo dei. Hierony
mus ſic ait. Ieiunia mod̄
rata dn̄t eē. ne nimis debi
litent ſtomachū q: modi-
cus ⁊ tēperatus cibus coꝛ
poꝛi ⁊ anime ē vtilis. Pi
guis venter nō gignit ſub-
tilē ſenſū. Multo meli⁹ eſt
quotidie parū ſumē q̄ꝫ ra
ro ſatis comedē. parcus ci
bus ⁊ vēter ſemꝑ eſuriens
triduanis p̄fert̄ ieiunijs.
Ille bn̄ ieiunat. qui ab oī-
bus vitijs declinat. Meli
oꝛ eſt abſtinentia vitioꝝ q̄ꝫ
ciboꝝ. Nō ē reputata ab-
ſtinentia: Ubi fuerit ven-
tris ſatietas ſubſecuta. Et
btūs Iſido. Tota die epu
las ī cogitatiōe rumiat. q
ad explendā gulā veſpere
ſibi delicias pꝛeparat. Uē
ter vacu⁹ in oīone vigilat̄
fac̄. Nā q repleť⁹ ē īfert ſō
nū grauiſſimū. Nō bn̄ vi
gilare poſſim⁹ qn̄ vent̓ nr̄
cibis ē repleť⁹. Soꝛoꝛ ve-
nerabilis aridū poꝛta coꝛ

pns tuū pp deſideriū cele
ſtis rḡni. vt ipleas qḋ ſcri
ptum ē in pſal. Sitiuit aīa
deū q̄ multiplicit̄ et caro
mea. Caro.n.tūc deū ſitit
qn̄ per ieiuniū abſtinet et
areſcit. Soror in xp̄o ama
bilis crede mihi q: ſi i hac
vita pfecte deū eſurieris et
ſitieris ex eo in celeſti p̄ria
ſatiaberis. Abſtinentia vi
uificat et occidit. viuificat
aīam et occidit corp⁹. Ab
ſtinentia edificat in aīa vir
tutes et deſtruit vitia cor-
poris. Oī ſtudio debem⁹
deſpicē gulā ciboꝝ. Sper
nēda eſt ꝯcupiſcētia eſcaꝝ
Cauēda eſt cura vētris q̄
do vēter īmoderate reficit̄
corp⁹ ad luxuriā excitatur
Nō debem⁹ cōcedē vt ven
ter ipleat̄: ſed vt corp⁹ ſu-
ſtentet̄ vbi vēter ē cibis re
plet⁹ ibi ē ignis luxurie ſuc
cēſus. Corp⁹ aūt qḋ abſti-
nētia frāgit. ignis luxurie
nō exurit. Ille purpurat⁹
diues qui q̄tidie epulaba
tur ſplēdide: q: abſtinet̄ a
cibis in hoc ſeculo noluit.
iō īter flāmas poſit⁹ ī guttā
aque q̄ſiuit nec accipe me
ruit. Sicut per abſtinētiā
oēs virtutes ſpūales radi
cant̄ atq; edificant̄ in aīa
ita et per ſacietatē ciborū
oīa vitia nutriunt̄ et cōfor
tant̄ in corpe nō pōt q̄ſq̄
accipe pfectionē v̄tutū ni
ſi prius domuerit in ſe vē
tris gulā ideo tres pueri ī
caminū ignis nō arſerūt
q: abſtinētes fuerūt. Da-
niel etiā iō liberat⁹ eſt de
ore leonū. q: ſeruauit in ſe
abſtinentiam ciborum.
Nemo pōt a ſemetipſo tē
tationes demonū expelle
re niſi refrenauerit ī ſe ape
titum gule. ¶ Interroga-
tio. ¶ Frater cariſſime ro
go te vt dicas mihi quali
ter debeo caſtigare corp⁹
meū p abſtinentiā. ¶ Re
ſponſio. ¶ Soror dilecta
ſic debes nutrire corp⁹ tu-
um vt nō ſuperbiat. et ite-
rum ſic debes illud repri
mere vt nō cadat. ſic.n. de
bes reficere carnē tuam vt
ſeruiat. Et ſic eam debes
caſtigare per abſtinentiā
vt non pereat. ſi carnem
tuam ſupra modū affligis
ciuē tuum occidis. Et ite
rū ſi eam pluſq̄ opꝫ refi
cis inimicum tuū nutris.

cariſſima ſoror mea hꝰ de bes ſemper obſuare in oī abſtinentia vt nō occidas carnē tuā ſed vitia. Igitur ſoror mihi in xp̄o amantiſ ſima per abſtinētiā corpꝰ tuū caſtiga. Ieiuna vt ab ſtines a cibis. Palida ge re ora ⁊ nō rubea: facies tua non ſit rubicunda ſed pallida. Aridū porta cor pus tuum ⁊ nō craſſum: nō ſit corpus tuū craſſum ſed ſiccū. Nō nutrias car nem tuā vermibꝰ. ita mā duca vt ſemꝑ exurias. ita comede vt ſemꝑ habeas famē. venter tuꝰ nunq̄ i pleatur cibis. Eſuri ⁊ ſiti abſtie ⁊ areſce. Crede mi hi ſoror venerabilis q᷑ tē tationes vincere nō pote ris niſi corpus tuū per ab ſtinentiā caſtigaueris. per cibum ⁊ potū creſcit luxu ria. ciborū ſaturitas ſuſci tát luxuriā carnis: luxuria ſemper eſt adiuncta ſatu ritati. Frigus vigiliarū ex tinguit luxurie ardorem. Maligni ſpūs ibi plus eſ cam ⁊ potū vidēt. Soror in xp̄o amabilis ſicut iam dixi tibi: ſi ꝑfecte vis ten tationes fugeꝛ carnis ab ſtine nō ſolū a cibis ſ; etiā ab oībus ſeculi delectatio nibꝰ vt poſt hāc vitā in ce lo letari poſſis cū angeliſ.

De ebrietate ſer. xxv.

Soror cariſſima mea audi dñi nr̄i ieſu xp̄i uerba attēdite ne cor da veſtra grauētur crapu la ⁊ ebrietate. Paulꝰ etiā apl's caſtigādo ſuos diſci pulos ait. Nolite inebria ri vino in quo eſt luxuria. Et ſalomon ait. luxurioſa res eſt vinū: ⁊ tumultuoſa ebrietas. ne ītuearis vinū qn̄ flaueſcit nec cū ſplēdu erit in vitro color eiꝰ. In gredit̄. n. blāde: ſed in no uiſſimo mordebit vt colu ber: ⁊ quaſi ſerpens vene nū effundit. nullū; ſecretū eſt: vbi regnat ebrietas. Multos exterminauit vi nū: ⁊ ꝑduxit eos ad peri culum corpoꝝ ⁊ aīaꝝ. Ui nū in iocūditate creatū eſt nō inebrietate. Ubicunq̄ ſaturitas abūdauit: ibi lu xuria dn̄abit̄. Uentrē di ſtentū cibis ⁊ vini potatio nibꝰ irrigatū voluntas lu xurie ſequit̄. Ebrietas cor

pus debilitat: animā illa-
queat. Ebrietas generat
ꝑturbationē mētis. Ebrie
tas auget furorem cordis.
ebrietas nutrit flammam
fornicationis. ebrietas ita
alienat mentē: vt hō neſci
at ſemetipſuꝫ. Hō ebrius
ita eſt a ſemetipſo alienꝰ:
vt neſciat vbi ſit ⁊ pleriſqꝫ
laus eſt multum bibere ⁊
nō inebriari. quos ꝓphe-
ta increpat dicens. Ue q
potentes eſtis ad bibēduꝫ
vinuꝫ: ⁊ viri fortes admi-
ſcendā ebrietatē. Et iterū.
Ue qui cuꝫ ſurgitis mane
ad ebrietatē ſectandā ⁊ po
tandū vſqꝫ ad veſperam:
vt vino eſtuetis: etiā Joel
ꝓpheta clamat dicēs. Ex
pergiſcimini ebrij ⁊ flete
⁊ vlulate oēs qui bibitis
vinū in dulcedine. Nō di
cit qui bibitis vinuꝫ in ne
ceſſitate: ſed qui bibitis vi
num in dulcedine hoc eſt
in delectatione. Ebrietas
mortale crimē eſt. Ebrie-
tas graue pctm̄ eſt. Ebrie
tas iter homicidia ⁊ adul
teria atqꝫ fornicationes re
putat̄. Ebrietas eijcit ho-
mineꝫ a regno dei. Ebrie-
tas expellit hoiem a para
diſo. Ebrietas demergit
hominē in iferuum. Noe
bibit vinū ⁊ virilia que ꝑ
ſexcētos annos celauerat
nudauit: etiā Loth vino
inebriatus: dormiuit cum
filiabus ſuis: nec tamē pec
catuꝫ ſenſit q: alienatus a
ſemetipo fuit. cogita ergo
ſoror dilecta quāta ſit dete
ſtanda ⁊ fugiēda ebrietas
ab oībꝰ ſeruis dei. ¶ In-
terrogatio. ¶ Frater mi ē
pctm̄ bibere vinū? ¶ Re
ſpōſio. ¶ Uenerabilis ſo
ror: nō eſt pctm̄ bibē vinū
temperatū. i. cū ſobrietate
ſic. n. ait paulꝰ aplꝰs. Ti-
motheo diſcipulo ſuo.
Modicū vinū bibe ꝓpter
ſtomachū ⁊ frequētes in-
firmitates tuas. Audi etiā
qd Salomō dicat. Uinū
cū mēſura potatū: ſanitas
eſt aīe ⁊ corꝑis. Uinū in-
temperatū venenū eſt. Ui
nū ſine mēſura ſuꝑat men
tē. Per multū vinū graua
tur mēs: per vinū luxuria
creſcit: per vinuꝫ luxuria
excitatur: per multū vinū
luxuria excitat̄: ꝑ multuꝫ
vinum luxuria nutrit̄. Ui

nuin.n.nobis deus ad le-
titiam cordis dedit: nõ ad
ebrietatē donauit. Jgr̃ ho
neſta virgo: bibamus nõ
quantū gula querit ſʒ q̃tū
neceſſitas requirit. Cauea
mus igr̃ ne illud qđ deus
ad medelā nobis corporiſ
tribuit vitio gule depute-
mus caueamus ne vinuʒ
qđ deus nobiſ dedit ad ſa
lutem corpoꝝ in vſuʒ ver
tamus vitioꝝ. Caueamus
ne medicinā carnis in vi-
tiū cõuertamus ebrietatiſ
Multi per vinū a demo-
nibus capti ſunt. Nec eſt
aliud ebrietas q̃ manife-
ſtiſſimus demõ. Tu ergo
ſoror i xp̄o amabilis bibe
vinū tēperatū ⁊ erit tibi ſa
nitas corpis ⁊ letitiā men
tis. bibe vinū cū ſobrieta-
te: ⁊ auferet a te pigritiaʒ
atqꝫ deſidiā ⁊ in dei ſerui
tio te faciet ſolicitam atqꝫ
deuotā. q̃re? q: vinū tēpe-
rate potatū facit hoīeʒ ad
orōnem ſollicitū: ⁊ in dei
ſeruitio acutū. Jgit̃ ſoror
cariſſima ſi me quaſi ſrem
tuū audieris: ⁊ hec oīa ſi-
cut dixi feceriſ ſapiēs eris

¶ De peccato ſer. xxvj.

Soror cariſſima au-
di dn̄m in euāgelio.
dicentē: oīs qui facit
pctm̄ ſuus eſt pctī. Duo-
bus modis ↄmittit̃ pctm̄
i. aut amor̄ cupiditatiſ aut
metu timoris: vʒ dum hõ
vult hēe quod cõcupiſcit
vel cum timet ne incurrat
malū qđ metuit. quattuor
modis cõmittit̃ pctm̄ in
corde: q̃tuor ēt modis ꝑ-
petrat̃ in ope. Cõmittitur
pctm̄ i corde ſuggeſtiōe de
monū delectatiōe carnis
ↄſenſiōe mētiſ: dfenſiōe el
latõ s. Cõmittit̃ ēt in opeř
aliq̄n latēter: aliq̄n publi-
ce: aliq̄n ↄſuetudie: aliq̄n
deſpatiōe. iſtis ergo mõis
⁊ corde peccamus ⁊ ope-
re perpetramꝰ pctm̄. Tri-
bus modis pctm̄ cõmitti-
tur vʒ per ignorantiā: ⁊ ꝑ
īfirmitatē: ac per īduſtriā
i. ſcienter. per ignorantiaʒ
peccauit Eua in paradiſo
ſicut ait apl's. Uir nõ ē ſe-
ductꝰ ſed mulier fuit ſedu
cta: gº Adā peccauit ꝑ īdu
ſtriā. Eua vº ꝑ ignorātiā.
Qui vº decipitur ignorat
qd ↄſentiat. per īfirmitatē
peccauit petrꝰ: q̄n ꝑ timo

rem ancille xp̄m negauit. Grauiꝰ ē peccare ꝑ īfirmitatē ꝙ̄ ꝑ ignorātiā. ſꝫ multo ē grauiꝰ peccaſ ꝑ īduſtriā ꝙ̄ per īfirmitatē. Grauiꝰ ēt peccat q in publico delīquit. ꝙ̄ qui abſcōdito. duplicit̄ peccat qui in publico peccat. q: ⁊ peccat. ⁊ alijs peccare demōſtrat. Iā quedā ps iuſtitie eſt ho minē ſuā iniqtatē cognoſcē ⁊ de pctīs ꝓprijs in ſemetipſo verecūdiam hr̄e. meliꝰ ē hoīem nō peccare ꝑp amorē dei q̄ꝫ ꝑp timorē īferni. meliꝰ eſt etiā non peccare ꝙ̄ pctm̄ emēdare Oīs peccās ſupbus ē. faciens. n. vetita ꝯtemnit diuina p̄cepta. Audi gͦ ſoror cariſſima q̄ dico audi que moneo ꝑ vnū malū pereunt multa bona. Cuſtodi gͦ aīam tuā a pctō. qui in vno peccauit factꝰ ē oīum reus. ꝑ vnū pctm̄ milie iuſtitie pereūt. Nō declineſ cor tuū in hoc ꝙ delectaſ corpꝰ. nō des aīaꝫ tuaꝫ in ꝟtāte carnis. non ꝯſentias carnali dlectatiōe. Soror venerabil̄ſi ſ̄m carnē vixeris morieris. Mūda gͦ ꝯſciam tuaꝫ ab oī pctō. ſit mens tua pura. ſit etiā corpus tuū ab oī iniqtate purgatum ſit corpus tuū īmaculatū. Macula peccati ī corde tuo non remaneat. nō pōt corpus corrūpi niſi p̄us corruptꝰ fuerit aīus Si aīa labitur ſtatī corpꝰ ad peccandū paratū eſt. Aīa precedit carnē. in crimine: aīmia prima vadit ad peccādū. Nihil p̄t corpꝰ facē niſi ꝙ voluerit aīuſ mūda gͦ cor tuū ab iniqtate ⁊ caro tua ñ peccabit.

¶ Interroga. ¶ frat̄ inrogo vt dicas mihi ſi anīa hoīs pctōriſ ē feda ⁊ nigra vel ſi aīa iuſti hoīs ē pulchra aut formoſa. ¶ Reſpōſio. ¶ Soror in xp̄o dilecta. Tria ſūt in hoc mūdo nigriora ⁊ deteriora oī malo. vꝫ aīa pctōris perſe uerans in pctō q̄ ē plus nigra q̄ꝫ corꝰ. ⁊ mali angeli q eā rapiūt in die mortiſ eius. ⁊ infernus in quo iactaſ. nō ſunt peiora vel nigriora his tribꝰ in hoc mūdo. ateꝫ tria ſunt quibꝰ nō ſūt meliora. aīa vꝫ iuſti hominis perſeuerans bonis

operibus q̄ eſt pulchra ſic̄
ſol ⁊ ſancti angeli qui eaȝ
ſuſcipiūt in die mortis ſue
⁊ paradiſus in quo collo-
catur. Hiis tribus nō ſunt
meliora in creaturis. An-
geli ſancti pſentāt aīaȝ iu-
ſti hominis ante deū dicen-
tes. Ecce quē elegiſti dn̄e
⁊ aſſumpſiſti ſemꝑ habita
bit ī atriis tuis ſoror in xp̄o
amabilis: ſi mentē tuā ab
oī iniquitate mūdaueris ⁊
in ſeruitio dei ſic̄ pmiſiſti
pſeueraueris ſine dubita-
tiōe in celeſti thalāo cū te
ſu xp̄o ſpōſo tuo letaberis

¶ De confeſſione pctōꝝ ⁊ penitentia ſermo. xxvij.

Tunc hō incipit eſſe
iuſtꝰ qn̄ dē pctīs ſuis
ꝓprijs icipit accuſa
re ſeipm̄: vnde ſcriptū eſt.
Juſtus in pncipio accuſa
tor eſt ſui. Nihil aūt peiuſ
ꝗ̄ culpā cognoſcē nec de
flere. Oīſ pctōr duobꝰ mo
dis dȝ flere pctā ſua. Vnū
qr per negligentiā bonum
nō fecit: alterū ꝙ per au
daciā malū cōmiſit. Bo-
num ꝙ debuit facē nō fec̄
⁊ malū ꝙ nō debuit face-
re fec̄. Ille hō digne agit
pniam: q pterita pctā plā-
git: ⁊ iterū plāgenda non
cōmittit. Nā qui plangit
pctm̄ ⁊ iteꝝ facit pctm̄: q̄
ſi ſiquis lauet laterē crudū
q̄ ꝗ̄to amplius lauerit: tā
to amplius faciet lutū. Si qn̄
hō peccare pōt penitet: ⁊
vitā ſuā viuens ab oī cri-
mine corrigit: ſine dubita
tione quādo ei mors adue
nerit ad eternā ꝑueniet re
quiem. Qui aūt male vi-
uit: ⁊ in morte pniam agit
ſicut dānatio illiꝰ eſt incer
ta: ita ⁊ remiſſio illiꝰ ē du-
bia. Qui ergo ſecurꝰ cupit
eſſe in morte de indulgen
tia in ſanitate pniam agat
⁊ in ſanitatate pctā ſua lu-
geat. Igit̄ qr miſeratio dī
occulta eſt: ſine itermiſſio
ne flere neceſſe ē. ſoror ca-
riſſima audi btī Iſido. uer
ba. Nō opȝ penitentē de
pctīs ſuis hr̄e ſecuritatē: q̄
reꝛ qr ſecuritas negligētiā
parit. Negligentia vero ſe
pe hoīeȝ incautū ad pora
pctā reducit. Nec g° ſoror
cariſſima: accipe cōſilium
meū ⁊ dū potes vitā tuaȝ
emenda. Dū deꝰ dat tibi
licētiā pctā tua manifeſta.

Dū datur tibi ſpaciū pctā
tua plora. Dū potes peni
te. dū potes pctā tua ꝯfite
re. dum adhuc viuis pctā
tua luge moꝛientiū voca
tio tua ſit emēdatio. Dum
poteſ mala q̄ feciſti emēda
dū potes a pctō ꝛ vitio te
retrahe. duꝫ tp̄s eſt clama
ad deū pꝛo te. duꝫ adhuc
viuis in coꝛpe: tibi indul-
gentiā pctōꝝ tuoꝝ acqui-
re. Pꝛiuſq̄ dies moꝛtis
adueniat tibi pniam age.
anteq̄ pute⁹ te abſoꝛbeat
penite pꝛiuſq̄ infernus te
rapiat. Pctā tua luge pꝛi
uſquā in pꝛofundū inferni
demergaris. negligentias
tuas plāge. Ubi iam non
eſt locus indulgētie vbi iā
nō ē penitēdi licētia. Ubi
iam nō eſt licētia emenda
tionis. vbi iam nō eſt loc⁹
ꝯfeſſionis. quare? q: in in
ferno nulla ē redemptio.
quāuis ſis peccatrix tamē
per pniam habebis veniā
Nulla taꝫ grauis ē culpa
que per pniaꝫ nō habeat
veniaꝫ. Deſperatio auget
pcm̄ deſperatio maioꝛ eſt
oībus pctīs. deſpatio pe-
ioꝛ eſt oī pctō. Igit̄ ſoꝛoꝛ
dilecta: certiſſime crede.
qꝛ eſt ſpes in ꝯfeſſione. nul
lo mō dubites. nullo mo-
do de miā dei deſperes.
Habeto fiduciam in ꝯfeſ
ſione. de bonitate dei non
dubites. Frater cariſſime
bū dicis. bonuꝫ das mihi
cōſilium. ¶ Confeſſio.

Heu me pecca
trix: heu me
miſera: ī tātis
pctīs in tantis
criminibus: ī
tantis negligētijs cecidi ꝛ
quid pꝛimū plangā: qd p̄-
mū ploꝛē: qd p̄mū lugeā:
Ego miſera q̄ luctū p̄mū
ſumā. Ego indigna q̄s la-
chꝛymas pꝛius fundā. me
moꝛia nō ſufficit referre:
geſta tātoꝝ criminū. O la
chꝛyme vbi vos ſubtraxi-
ſtis: o lachꝛyme vbi eſtis:
vbi eſtis fontes lachꝛyma
rū mouemī obſecro ad fle
tū meū: fontes lachꝛyma
rū fluite ſup faciē meaꝫ ri
gate maxillas meas. date
mihi plantū amarū ſuccur
re mihi deus me⁹ anteq̄
moꝛiar: anteq̄ moꝛs me
p̄ueniat: anq̄ me infern⁹
rapiat: anq̄ꝫ me flāma cō

burrat: anq̃uã me tenebre
inuoluãt. Subueni mihi
de⁹ me⁹ p̃uſq̃ȝ ad tormẽta
puẽniã: p̃uſquã me deuo-
ret ignis gehẽne. p̃uſquaȝ
ſine termino crucier i infer
no. Deus meus qd faciã:
cũ venerit tremẽdũ iudici
um tuũ? Quid r̃ndebo cũ
venerit examẽ iudicij tui?
qd dicã ego miſera ⁊ pec
catrix cũ p̃ſẽtata fuero an-
te tribũal Chriſti? ve diei
illi in quo peccaui: ve diei
illi q̃n malũ feci: ve diei il
li q̃n tranſgreſſa ſum p̃ce-
pta dei. Utinã nõ illuxiſſȝ
ſol ſuꝑ me. Utinã nõ fuiſ-
ſet ortus ſol ſuꝑ me. O di
es deteſtãda: o dies abho
minanda. o dies penitus
nõ nominãda que me in
hoc ſeculo ptulit: q̃ mihi
clauſtra vẽtris aperuit. me-
lius mihi fuerat nõ eſſe in
hoc ſeculo natã q̃ȝ in infer-
no ppetuo cruciatã: meli⁹
mihi fuerat nõ eẽ genitaȝ
q̃ȝ pati eternas pẽas. me-
lius mihi fuerat nõ eẽ ge-
nitã q̃ȝ ppeti flãmas infer-
ni. meli⁹ mihi fuerat ñ eẽ
genitã: q̃ȝ pati et̃nas pẽas
gehenne. Satis mihi fue

rat melius non eſſe in hoc
mũdo pereatã: q̃ȝ pati et̃-
na mala: flete ſuꝑ me celũ
⁊ t̃ra: plorate me oẽs crea
ture. Et q̃ poteſtis ſenſum
vite h̃re: lachrymas effun
dite ſuꝑ me. peccaui enĩȝ
grauiter: peccaui infelici-
ter peccaui inn̄abilr̃ innu-
merabilia ſũt pctã mea vt
bñ viuerẽ vltro p̃miſi ſed
bona q̃ p̃miſi nũquã ſua-
ui: ſꝑ ad pctm̃ meũ redij:
ſꝑ pctã mea multiplicaui
ſꝑ d̃licta mea iteraui. Nũ
q̃ȝ in meli⁹ mores mutaui
A malis factis nunq̃ȝ ceſ-
ſaui. Orate pro me dñi vi
ri ſc̃i: itercedite pro me ad
dñm oẽs ſc̃i. Oẽs ſc̃i cho-
ri iuſtoꝝ intercedite ꝑ me.
Si forte miſereat̃ mihi de
us: ſi forte d̃leat pctã mea
ſi forte iniquitates meas
auferat. O miſera anima
mea qs miſerebit̃ tui? qs
ꝯſolabitur te? o aĩa miſera
o aĩa qs dabit lamẽtũ pro
te: vbi es cuſtos hoĩum?
vbi es redẽptor aĩaꝝ? vbi
es paſtor boẽ? Cur deſpe-
xiſti me: cur auertiſti faciẽ
tuã a me. Deus me⁹ non
me obliuiſcaris in finem.

Non me deſeras in ppe/
tuū: nō me deſeras in po/
teſtate demonū: peccatrix
ſum: indigna ſum: tū ad te
deū meū ꝯfugio. Tu cle/
mens tu pius tu multe mi
ſerationis. Nullū ſpernis
nullū deteſtans: nullū re/
cuſas a mīa. Dn̄e oñde in
me mīam tuam. Obſecro
dn̄e vt non deneges mihi
ꝙ miſericorditer mīus de
diſti. Scelera mea nō de/
fendo: pctā mea nō aſcon
do. Diſplicet mihi malū
ꝙ feci: Ego miſera pecca
ui. Errorē meum ꝯfiteor.
culpā meā manifeſto: ini/
quitatē meam cognoſco.
peccaui deꝰ miſereř mei.
peccaui deꝰ meus ꝓpitius
eſto mihi peccatrici. par/
ce maľ meis: ignoſce pec
catis meis: idulge crimini
bus meis. Dn̄e ſi inigta/
tes obſeruaueris: dn̄e qs ſu
ſtinebit. Nullꝰ ad examē
tuū nec iuſtitia iuſti ſecu/
ra erit qs. n. iuſtus q ſe au
deat dicē ſine pctō? Nul/
lus hō eſt ſine pctō. Ne/
mo eſt mundus a delicto:
nemo ē mūdus ī cōſpectu
tuo ecce inter ſctōs nemo
eſt imaculatus: ecce q ſer/
uierūt deo nō fuerūt ſtabi
les ⁊ in angelis inuenta ē
inigtas. Stelle nō ſūt mū
de corā te. Celi nō ſūt mū/
di in ꝯſpectu tuo. ſi igiť ne
mo in ꝯſpectu tuo eſt ſcūs
nemo imaculatus: quāto
magis ego peccatrix ⁊ pu
tredo ac vmis filia hoīuꝫ
qua bibiinigtates q̄ſi aq̄s
⁊ multiplicaui pctā mea.
q̄ ſedeo in puluere: q̄ habi
to in domo lutea: q̄ terre/
nū habeo fundamētū. dn̄s
meꝰ porrige dexterā tuam
mihi peccatrici. Mcoraſ
obſecro dn̄e q̄ ſit mea ſub
ſtantia. Memento dn̄e qꝛ
ēra ſum. Memēto qꝛ ciniſ
⁊ puluis ſū. Medicinā q̄
ſaner tribue. Medicinā q̄
curer impende. Ego miſe
ra cecidi in foueā pctōꝝ
meoꝝ. ego indigna cecidi
in ꝓfundū inferni. Deus
meus libera aīam meā ca
ptiuā ab iferno: Nō ꝯclu
dat me ꝓfundū: nō abſor
beat me infernus. nō vrge
at ſuper me puteus os ſu/
um. Abyſſus nō deneget
mihi exitum. Ecce dies ti
mendꝰ iam iminet iā ve/

nit vltima dies iã ꝓpe eſt dies mortis. Nihil ſupeſt mihi niſi tumul⁹: nihil niſi ſepulchrũ. parce mihi dñe anteq̄ꝫ vadã ad terram tenebroſã. Subueni mihi de⁹ meus p̄uſq̄ꝫ vadã ad terrã miſerie ⁊ tenebrarum. Redẽptor animarũ ſuccurre mihi anteq̄ꝫ moriar: ſolue vincula pctõꝝ meoꝝ: p̄uſq̄ꝫ ad morte͂ ꝑueniaꝫ. ¶ Soror mihi in xp̄o dilecta: de⁹ miſereat̃ tui: ⁊ dimittat tibi oĩa pcã tua. De⁹ tribuat tibi idulgentiã tuoꝝ delictoꝝ. Deus idulgeat tibi quicquid peccaſti: de⁹ te lauet ab oĩ pctõ. Age itaq̄ iaꝫ vt opꝫ ꝓpone in corde tuo vt amplius nõ pecces. Statue i corde tuo vt ampli⁹ malũ nõ facias. Caue culpas tuas iterare. Nõ te polluas poſt pctm̃: poſt luctũ pnĩe nõ redeas ad pctm̃. Non iteꝝ facias: q̄ iteꝝ plãgas Nõ eſt penitẽs ſed irriſor qui adhuc agit vñ peniteat. Nõ videt deũ depreca ri humilis: ſed ſubſanare ſuꝑbis. Qui adhuc malũ agit: vnde iã pniam accepit. Unde ⁊ beat⁹ Iſidor⁹ ait: Inanis eſt pnĩa quaꝫ ſeq̄ns coinquinat culpa. Et uerũ: iteratum vulnus tardius ſanat̃. frequẽter peccans ⁊ lugens vix meret̃ veniam. Eſto igit̃ cõfirmata i pnĩa: vitã bonã q̄ꝫ cepiſti tenere nõ deſeras. Salus perſeuerãtib⁹ ꝓmittitur. p̄miũ ꝑſeuerãtibus dat̃. Uñ dr̄ bñ qui cuſtodiunt iudiciũ: ⁊ faciunt iuſticiã in oĩ tp̄e. ⁊ iterũ. Qui ꝑſeuerauerit vſq̄ in fine͂ hic ſaluus erit. Honeſta v̄go moneo te vt ſuꝑ portes verecũdiã in vultu de recordatiõe pctĩ: porta pudore͂ in facie de memoria delicti. ꝓpter verecundiã pctĩ oculos tuos leuare erubeſce ambula depoſita facie meſto ore in cede abiectu vultu. ciliciũ ⁊ cinis inoluant mẽbra tua: ciliciũ operiat corpus tuũ terra ſit tibi cubile. ſtratu͂ ſit tibi humus. puluis es in puluereꝫ ſede. Cinis es in cinerem vive. Eſto ſemper plangens: ſemper merens: ſemper ſuſpiria cordis emittens: ſemꝑ ſit cõ

punctio in corde tuo. Sit lamentum in tuo pectore ſint gemitus in tuo corde. Frequenter lachrymę fluant ab oculis tuis. ſemper eſto parata ad lachrymas Venerabilis virgo crede mihi: q: nunq̄ſ ſui dei in hac vita debēt eſſe ſecuri: q̄uis ſint iuſti. Serui dei ſemꝑ debēt vigilare ⁊ peccata ſua cū lachrymis ad memoriā reducere. Unde in laudibus ſpōſi. ſ. xp̄i in canticis canticoꝝ dr̄. Come eius ſunt elate palmarum nigre quaſi coruus. Quid per comas xp̄i itelligimus: niſi fideles hoīes qui dum fidem ſancte trinitatis in mente cuſtodiūt ⁊ deo adherentes: ꝙ credūt faciunt: quaſi in capite pendētes illi honorē cōferunt. Palma aūt valde in altuꝫ creſcendo proficit ⁊ victoriam ſua ſignificatione p̄tendit. come gͦ xp̄i ſicut elate palmarū ſunt q: electi q̄ꝗꝫ duꝫ ſemꝑ ad alta virtutū ſe efferunt per diu͂ grām qn̄ꝗꝫ ad victoriā ꝑducunt. Nigre aūt ſunt ſicut coruus: q: q̄uis v̄tutibus in celū ſe erigant: ſem per tn̄ pctōres ſe eē cognoſcūt. ſic ⁊ tu ſoror mihi in xp̄o amātiſſima: q̄uis bn̄ ⁊ religioſe viuas: q̄uis iuſte ⁊ deuote deo ſeruias: te tn̄ moneo vt nūq̄ꝫ deſeras lachrymas. ſi igit̄ vis abluere pctōꝝ tuoꝝ maculas: ſemper dilige lachrymas. dulceſ tibi ſint lachrime. delectet te ſemꝑ planctus ⁊ luctus: nunq̄ꝫ deſeras planctū ⁊ luctū tanto eſto ꝓna ad lamenta: quāto fuiſti prona ad culpam Quāta fuit tibi itentio ad peccādū tanta ſit ad penitendū deuotio. Scd̄m īfirmitatē adhibēda eſt medicina grauia pctā: grandia lamēta deſiderant. Soror venerabil: ipe te adiuuat̄ ⁊ ꝯſolari dignet̄ in hac p̄ſenti vita: quē angeli adorāt in celeſti curia. Amē.

¶ De cōmuniōe ſ. xxviij

Quicunꝗꝫ mādu cauerit panē: ⁊ biberit calicem dn̄i indigne: reus erit corpis ⁊ ſanguinis dn̄i. i. peccatū ⁊ maculaꝫ ꝯtrahet ſibi: quare? q: ad bonum male ac

cedit. ꝓbet aũt ſeipm hõ: ⁊ ſic de pane illo edat ⁊ d̃ calice bibat. Ac ſi diceret: vnuſquiſq ꝯſideret vitã ſuã: ⁊ emundet cor ſuũ ab oi malicia: vt digne poſſit accedere ad tã magnũ ſa/cramentũ. Quicunq.n. corp⁹ ⁊ ſanguinẽ dñi mã/ducat ⁊ bibit idigne iudi/ciũ ſibi manducat ⁊ bibit ſ. cãm ſue dãnationis. Vñ ẽt btũs Jſid. ait. Qui in ec cleſia ſcelerate viuũt: ⁊ cõ municare nõ deſinunt ꝓu tantes ſe tali cõmunióe a peccatis poſſe mũdari: ſci ant hi tales ad emundati/onẽ ſibi nõ ꝓficere: dicen/te propheta. Quid ẽ ꝙ di lectus me⁹ in domo mea fecẽ ſcelera multa? nũquã carnes ſancte auferẽt a te malicias tuas? qui g° cor/pus xp̃i vult accipe: prius ſtudeat in xp̃i fide ⁊ dile/ctione manere. Hinc ẽ ꝙ ait dñs in euãge. Qui mã ducat meã carnẽ ⁊ bibit meũ ſanguinẽ in me ma/net ⁊ ego in eo. Ac ſi dice/ret. Jlle in me manet: qui in bonis operibus volun/tatem meã iplet. Aliogn

niſi ꝑus in me maneat ꝑ fi dem ⁊ bonã operationẽ: ⁊ ego in eo. carnẽ meam mãducar nõ põt: nec ſan/guinẽ bibere qd ẽ ergo ꝙ mãducant homines? Ec/ce omnes frequẽter ſacr̃a altaris ꝑcipiunt: ꝑcipiunt plane: ſed alius carnẽ xp̃i ſpũaliter mãducat: ⁊ ſan/guinẽ bibit. Alius v̾o nõ: ſed tñ ſacr̃m .i. corpus xp̃i ſub ſacr̃o ⁊ nõ rem ſacra/menti. Sacr̃m hoc dicit corpus xp̃i ꝓpriũ de vir/gine natũ: rem v̾o ſpũalẽ xp̃i carnẽ: bonus igit̃ acci pit ſacr̃m ⁊ rem ſacr̃i. ma lus v̾o q: mãducat idigne ſicut apl̾s ait iudiciũ man ducat ⁊ bibit. non ꝓbans ſe prius nec diiudicãs cor pus dñi. Ergo qd mãdu/cat pctõr ⁊ qd bibit? Nõ vtiq carnem ⁊ ſanguinẽ ſpũaliter ad ſuam ſalutẽ. ſed iudiciũ ad ſuã dãnatio nem. lz videatur cũ cete/ris ſacramentũ altaris ꝑci pe. Jtaq alius accipit cor pus dñi ad ſalutem alius v̾o ad dominationẽ ille q cum iuda traditore corp⁹ dñi accipit cũ iuda condẽ

natur. qui cũ petro ⁊ cum ceteris fidelib⁹ deuote ac fideliter illd̄ ſumit ſine dubio cũ petro ⁊ ceteris apoſtolis. in corpe xp̄i ſctifica tur audi igit̄ ſpōſa xp̄i verba beati Aug. qui ad iſtd̄ altare caſto corpe ⁊ mundo corde cũ pura ꝯſcīa atq̧ deuota mente ad communionē venit ad illud altare q̄ eſt in celis añ oculos dei felici trãſmigratione perueniet. ſoror in xp̄o amabilis rogo vt audias prudentiã ſerpentis. Serpens.n.cuꝫ ceperit ire ad bibendũ antequã pueniat ad fontē vomitat oē venenum. imitare g° ⁊ tu cariſſima hunc ſerpentē in hac parte vt antequaꝫ venias ad fontē.i.ad cōmunionē corpis ⁊ ſanguīs dñi nr̄i ieſu xp̄i Euomas oē venenum.ſ.odiũ. irã. maliciã. inidiã. voluntatē malaꝫ ⁊ noxias. cogitatiōes ex corde tuo. Dimitte etiã omnibus ſociab⁹ tuis. ⁊ oīb⁹ ꝓximis tuis ea q̄ in te peccauere vt dimittant̄ a deo pctã ſua. ſicut ip̄e domin⁹ ait. Dimittite ⁊ dimittet̄ vobis. Itaq̧ ſi hec omnia feceris ſic̄ dixi poteris accedere ad fontē viuũ.i.ad chriſtũ qui eſt fons omnium bonoꝝ. Ip̄e etiam ait de ſeipſo. Ego ſum panis viuus qui de celo deſcendi. de hoc pane dicit dauid in pſal. Panē angelorum manducauit hō alio quin eſca illa lꝫ de celo venerit ⁊ potus q: corpore⁹ erat angelis nō ꝯgruebat ſed vtiq̧ ille panis ⁊ pot⁹ qui per hoc p̄figurabatur. xp̄s v̄o panis eſt angelorum ⁊ ſacramētũ hoc: vera caro eius eſt: ⁊ verus ſanguis qd̄ ſp̄ũaliter manducat ⁊ bibit homo. ac p hoc vnde viuunt angeli in celis: inde viuit hō in terris q: totuꝫ ſp̄ũale eſt ⁊ diuinuꝫ in eo quod percipit hō. ſed ſic̄ apoſto. ait. Qui dã in deſerto eandē eſcaꝫ ſp̄ũaliter manducauere ⁊ tamen mortui ſunt. Ita ⁊ nunc in eccleſia qbuſdam corpus dñi eſt vita. quibuſdam v̄o eſt pena ⁊ ſupplicium pctī. Corpus dñi ſine dubio eſt vita illis: qbus chriſtus eſt vita. Illis

vo eſt mors qui per culpã ⁊ ignorantiã atqȝ negligẽtiam mẽbra ſunt diaboli. Unde ſoror amantiſſima mihi ĩ xp̃o moneo te vt aliud guſtando ĩtelligas qñ corp⁹ dñi recipis q̃ȝ q̇ ore ſentis. Audi etiaȝ honeſta virgo qd ſacerdos in ꝯſecratione corporis xp̃i dicat. Rogam⁹ inquit oblatõeȝ hãc fieri bñdictã per quã nos bñdicamur. Aſcriptã per quã nos oẽſ in celo cõſcribamur ratam per quã ĩn viſcerib⁹ xp̃i cẽſeamur. Rõnabilem per quã a beſtiali ſenſu exuamur. Acceptabilẽqȝ facere dignerⁱs quatenus ⁊ nos ꝑ hoc q̇ in nobis diſplicuim⁹ acceptabiles in eius vnico filio ieſu xp̃o ſimus: Igitur honeſta v̇go ſicut ſuperi⁹ iam dictũ eſt. Chriſtus ex ſemetipſo in celo ſctõs angelos paſcit. xp̃s etiã ex ſemetipſo in terra oẽs fideles reficit: xp̃s per ſpẽ ſanctos angelos ſaciat in p̃ria Xp̃s nos paſcit per fidẽ in terra ne deficiam⁹ in via: xp̃s angelos ⁊ hoĩes reficit ex ſemetipſo: tñ ĩteger remanet in ſuo regno: q̃ȝ bon⁹ panis ⁊ q̃ȝ mirabiľ de quo in celo angeli ſaturantur: ⁊ in t̃ra hoĩes reficiunť: quẽ mãducat angelus pleno ore in p̃ria ip̃m comedit peregrin⁹ hõ pro modulo ſuo ne laſſeť ĩ via xp̃s panis viuus q̃ eſt refectio angeloꝝ: ipſe eſt redẽptio ⁊ medicina hoĩum. Nũc g⁰ ſoror cariſſima deprecare dñm in tota mente tua vt mũdet conſciam tuaȝ ab oĩ malitia q̃tenus digne poſſis accipe corporis ⁊ ſanguĩs dñi nr̃i ieſu xp̃i myſteria.

¶ De cogitatõe ſer. xxix.

Soror cariſſima audi ea q̃ dñs ait ꝑ eſaiã ꝓphetam. Auferte malũ cogitationũ v̇raruȝ ab oculis meis: q̃ȝuis hõ ceſſet ab ope malo tamẽ ſi malã cogitatõeȝ hȝ ĩ corde ſuo: non eſt ſine culpa. Uñ ait btũs Iſido. Nõ ſolũ in factis peccam⁹: ſed ⁊ in cogitationib⁹ ſi eis illicite occurrentib⁹ delectemur ſic vipa a filijs ſuis ĩ ventre adhuc poſitis occidiť: ita nos occidũt cogita

tiones nr̄e intra nos enu/
trite q: cōſumūt aīam no/
ſtrā veneno viperino. Igi
tur ſoꝛō dilecta mihi i xp̄o
moueo te vt coꝛ tuū cum
oī ſtudio cuſtodias. Qm̄
ibi eſt initiū boni operis
aut mali. Unde ſcriptū ē
oī cuſtodia ſerua coꝛ tuū
qm̄ ex ipſo vita procedit.
Audi etiā rogo hoēſta vir/
go quid ſpōſus in laudibꝰ
eccleſie dicat in canticis
cāticoꝝ. Come capitis tui
vt purpura regis iūcta ca
nalibꝰ eē memoꝛanť: pur
pura qppe per faſciculos
in canalibus ligať. Sup
quos duꝫ aqua proiciť: ꝑ
canales ad veſtē que ſup/
poſita eſt currit: vt veſtis ti
gať: ꝛ inde nomen accipit
vt tincta coloꝛe purpureo
purpura voceť que oīa ſcē
menti cōgruūt. Come qp
pe capitis ſunt cogitatōes
mentis: que in canalibꝰ li
ganť q: in ſcripturis diui
nis: ne inutilit̄ fluant ſtrin
gūtur: Cuſtodi ergo coꝛ tu
um venerabil' virgo a co/
gitatione noxia. Menteꝫ
tuā turpis cogitatio nō ſb/
repat; ſit mens tua pura.

Deus non ſolū examinat
carnē ſed ꝛ mentē: dn̄s iu
dicat ꝯſciam hoīum: deꝰ
index ē de cogitatiōibꝰ iu
dicat aīam: qū titillat ma/
la cogitatio: nō ꝯſentias il
li: Non ſinas malā cogita
tionē manere in coꝛde tuo
Quacunq; hoꝛa mala co/
gitatio venerit: expelle eā.
Quācito apparuerit ſcoꝛ/
pio: ꝯtere caput eius. Con
tere caput ſerpentis. i. ma
le cogitationis. Ibi emen
da culpā vbi naſcitur. ſ. in
coꝛde: caput cogitationis
prauc expelle a coꝛde tuo
Ibi peccas vbi neſcis eſſe
deū. Nihil celatur aū de/
um. Uidet occulta qui fe/
cit abſcondita Dn̄s vbiq;
p̄ſens eſt. Spūs dei totuꝫ
implet. Maieſtas oīpotē/
tis dei penetrat oīa elemē
ta. Nullus locus eſt extra
deū. Dn̄s ſcit cogitatiōes
hominū. ſoꝛoꝛ dilecta: vis
nunq̄ eē triſtis. frater mi
volo ergo bn̄ viue. Si bn̄
vixeris nunq̄ eris triſtis.
Secura mēs leniter ſuſti/
net triſticiā. Bona mens
ſemper habet gaudiū. Si
enim in bona vita ꝑſeue/

raueris triſticia elongabi-
tur a te in ſctitate pſeuera-
ueris: triſticia nō occurret
tibi. ſi bn̄ ꝛ pie vixeris ne
qꝫ plagā neqꝫ morté time-
bis. ꝯſcia aūt pctōris ſem
per eſt in pena. Nūqꝫ re⁹
hō ſecur⁹ eſt. Mēs.n.ma
le ſibi conſcia: pprijs agi-
tatur ſtimulis. Soror ve-
nerabilis: audi dn̄s dicat
de muliere ad ſpenté. Ip
ſa pteret caput tuū. Caput
ſerpētis pterit: qn̄ ibi cul-
pa emendat vbi naſcitur
Oīpotens de⁹ mūdet cor
tuū ab oī cogitatiōe mala
vt eis poſſis ſuire ſine ma
cula. Amen.

¶ De ſilentio ſermo.xxx.

ESaias pppeta dic:
Cult⁹ inſtitie eſt ſilē-
tium: ꝛ ſecuritas vſqꝫ in
ſempiternū. Et iterū: da-
uid obſecrādo poſtulat di
cens: pone dn̄e cuſtodiaꝫ
ori meo ꝛ oſtiū circunſtā
tie labijs meis. Sctī pr̄es
ſūma cū vigilātia ſilentiuꝫ
cuſtodiētes: ſtuduerūt va-
care ꝛ vidē qꝫ dulcis ꝛ qꝫ
ſuauis eſt dn̄s. Et actiue
vite curis poſtpoſitis: ad
deſerūt ꝯtemplatiue vite.

Soror cariſſima reſpice h-
oneſta verba: fuge īpudi
cos ſermones. Uan⁹ ſmo
cito polluit mentē: ꝛ faci-
le agitatur qꝫ libēter audi-
tur. Nihil vnquaꝫ ex ore
tuo pcedat qꝫ poſſit impe
dire te a bono opere. nihil
vnqꝫ loqris qꝫ nō ꝯueniat
Hoc pcedat de labijs tuiſ
qđ aures audientis edifi-
cet: fuge turpitudiné ſer-
monis. Uanus ſermo de
monſtrat vanā ꝯſciam: li-
gua oſtēdit ꝯſciam hoīs
q̄lis ſermo oſtēditur: talis
aīus cōpbat. Ex abun-
dātia.n.cordis os loqtur.
Ab occiſo.n.ſermōe refre
na linguā tuā. reſtringe li
guaꝫ tuā ab occiſo verbo.
Turpes fabulas non loq̄
ris: nō garrias vana vba.
Sermo ocioſus non erit
abſqꝫ iudicio. Unuſquiſqꝫ
rōnem redditurus eſt ſer
monū ſuoꝝ. Ante vniuſcu
iuſqꝫ faciē vba ſua ſtabūt
in die iudicij. Ea que loq̄
ris: grauitate atqꝫ doctri-
na digna fiant. ſit ſmo tu⁹
irrepbēſibil'. Ligua tua ñ
te perdat. ligua tua nō te
dānet. Nō loquaris qꝫ ſu.

ſcipiat aduerſari⁹ amicus tuū ſit ſilentiū. pone cuſtodiam ori tuo: in labijs tuis pone ſignaculū. pone lingue tue clauſtra ſilētij: ſcito quo tpe dicas. Conſidera qua hora loquaris. tpe cōgruo loq̄re tace. Tace vſq3 quo interrogeris: interrogatio os tuū aperiat. ſint v̄ba tua pauca: nō trāſeas mēſurā loq̄ndi. Multiloquia nō effugiunt culpā multiloquiuz nō declinat pctm̄. Uirgo linguoſa ſtulta eſt: virgo ſapiens paucis vtitur v̄bis. Sapiētia breuē ſermonē facit: loqui multū ſtultitia eſt. ſic ergo in v̄bo tuo menſura: ſit in ſermone tuo ſtatera. Modū loquēdi non trāſeas. Uenerabilis ſoror ille dignetur ori tuo ponere cuſtodiam: qui te ſibi elegit in ſponſam. Amen.

¶ De mēdacio. ſer. xxxj.

Mendaces faciunt vt nec vera dicentib⁹ credatur. Sūmo ſtudio cauendū eſt oē genus mendacij: q̄uis ſit quoddā genus mendacij leuioris culpe. velut ſi q̄s q3 pro ſalute hoīum mentiatur: ſed q: ſcriptū ē. Os quod mentit̄ occidit aīaz. Hoc genus mendacij pfecti viri ſummo ſtudio fugiunt: vt nec vitam cuiuſlibet per eoꝝ fallaciā defendāt. ne ſue aīe noceant duz preſtare aliene carni volunt: Tū hoc gen⁹ mēdacij facile credim⁹ dimitti. ſoror cariſſima mōeo te vt ſūmopere fugias oē genus mēdacij: Nec per occaſionē: nec per ſtudiū loquaris falſuz: nō ſtudeas mentiri: nec etiā vt p̄ſtes alicui. Non alienā vitam per mēdacium defendas. nullū iuſtum mendaciuz. oē mēdacium in oībus eſt pctm̄. oē qđ a veritate diſcordat iniquitas eſt. Leges ſeculi damnant falſarios. leges ſeculi puniunt mendaces. Si mendaciū apud oēs dānat̄. Si falſitas humano iudicio punit̄ tur: quāto magis ante deum qui eſt teſtis v̄boꝝ ⁊ operū? Ante quē ēt de ocioſo v̄bo vnuſquiſq3 rōnem redditurus eſt. Ante quē ⁊ pro ocioſo ſmone

penas quiſq ſubſtinebit. vnde ſcriptū eſt: pdes oēs qui loquūtur mendaciuʒ. Et teſtis falſus nō erit īpu nitus. Soror venerabilis declina ergo mendaciuʒ falſuʒ nō loquaris. Qd vcrū eſt loqre: nūq̄ mētiariſ Eſto verax neminē mētiē do decipias. Nō aliō dicaſ ⁊ aliō facias. ſoror dilecta ds det tibi vera loq. Am.

De periurio ſer. xxxij.

Dominus dicit in euāgelio. Nō iu res per celū q: ſedes dei eſt: neq per terrā q: ſcabellū pedū eius eſt: neq per caput tuū: q: nō potes in eo vnū capillum facere albuʒ aut nigrū. ſit aūt ſermo tu᷒. ē eſt nō nō. Qd amplius eſt a malo ē ſicut mētiri nō poteſt q nō loquitur ſic piurare nō po terit qui iurare non appetit. Quacunq arte vbozū quiſq iuret: de᷒ tamē qui eſt teſtis ↄſcie hoc ita accipit ſicut ille cui iuratur intelligit. Id aliū qd iuram᷒ facere non debemus iplere. Soror venerabilis vis vt dicā tibi qualiter nunq̄ periurabis. nunq̄ iures. ſi nō iuraueris nunq̄ piurabis ſi piurare times nū quā iures. Prohibe ēt tibi iuramentū. tolle vſum iurādi. periculoſuʒ eſt. n. iurare. vſus iurandi facit ↄſuetudinē periurij. Uſus iurādi ducit hoīem ad piuriū. Sit in oze tuo eſt. ſit in oze tuo nō eſt. Ueritas nō indiget iuramēto. fidelis ſmo retinet locū ſacramenti. firma etiā ſit ſacramenti tui fides. Amantiſſima ſoror: ſpūs ſctūs qui in tuo virgineo coꝛpe ſibi feć téplū ponat in oze tuo moderatiōis ſignaculū. amē.

De dtractōe ſer. xxxiij.

Soror mihi in xp̄o dilecta: audi que dico auſculta que moneo attēde que loquoꝛ. Detractio graue vitiū eſt. detractio graue pctm̄ eſt. detractio grauis dānatio ē. Detractio grande crimē eſt. Oēs repzehēdūt detractorem. oēs vituperant detrahenté. oēs dehoneſtāt illū qui detrahit. Et Dauid ꝓpheta. Detrahenteʒ ſecreto pꝛoximo ſuo. hunc per/

ſequebar hoc ſumme tur/
pitudinis eſt hoc nihil fe/
dius eſt. detrahētes latrāt
quaſi canes. Sicut canes
rodunt pedes tranſeūtiū
ita detrahentes rodunt vi
tam proximoꝝ. Canes ſo/
lent mordere hoīes ⁊ den
te peſtifero lacerare tran/
ſeuntes. Soror venerabilꝭ
ergo abſcide a lingua tua
vitiū detrahendi. alienā
vitam nō rodas vitā alie/
nam nō reprehēdas. vitā
alienā nō lacereſ. De alie
no malo non inquines os
tuum. Nō detrahes pec/
cāti ſed cōdole. qđ in alio
detrahis. in te potius per
timeſce. qđ in alijs repre/
hendis. in te emēda. Quā
to ſtudio reprehēdis alie/
nam vitā tanto emenda te
metipſam. quādo alterius
detrahiſ te diſcute. quādo
aliū mordes. tua peccata
redargue. Si vis detrahe
re tuis pctīs detrahe. Nō
ꝯſpicias aliena pcā. ſꝫ tua
ꝓpria. Non itendas alie/
nis vitijs. ſed tuis ꝓprijs.
Nunquā alij detrahis ſi
te bene ꝯſpicias. De tua
ergo emendatiōe eſto ſol/
licita. De tua ſalute ⁊ cor
rectiōe eſto attēta. Detra/
hentes nō audias. Suſur
rantibus auditū nō prebe
as. pari reatu detrahētes
⁊ audiētes tenent. Simi/
liter eſt culpabilꝭ ⁊ qui de
trahit. ⁊ qui detrahētē au/
dit. Maledici regnū dei
nō poſſidebūt. Uirgo que
ad celeſtē thalamū deſide
rat peruenire: nō dꝫ oīb⁹
detrahere. O virgo vene/
rabilis: ſi aures tuas a de/
trahentib⁹ ſeparaueris: ⁊ li/
guam tuā ſic dixi ab oī lo/
quutiōe ꝑuerſa refrenaue
ris iter prudentes ṽgines
computaberis.

¶ De inuidia ſer. xxxiiij.

COmo inuid⁹
membrū eſt
diaboli. cui⁹
inidia mors
itrouit in or/
bē terrarū. Inuidia cūcta
germina ṽtutū ꝯcremat: i
nidia cūcta bōa peſtifero
ardore deuorat. Inuidia ti
nea eſt aīe. Inuidia ꝑmū
nocet ſibi q̄ꝫ alteri. Inui/
dia ꝑmū ſeipſū mordet q̄ꝫ
alteꝝ. īuidia ꝑmū ſuū mor
det auctorē: inuidia ſenſum

hoīs comedit: pect⁹ vīit: mentē lacerat cor hoīs q̄ſi quedā peſtis paſcit. Igitˀ cōtra inuidiā occurrat bonitas. Charitas ꝓparetur aduerſus inuidiā3. Soror amātiſſima de bono alterius non doleas. De alterius profectu nō tabeſcas De alterius felicitate nō crucieris. Nulla virtus ē que nō habeat ꝯrium inuidie malū. ſola miſeria caret inuidia. Quare? q: nemo īuidet miſero. Uirgo que in celo d̄ſiderat habitare hoībus nō d3 inuidere. Uirgo que cu3 xp̄o ad nuptias deſiderat intrare de alteri⁹ honoī nō d3 cōtriſtari. Cariſſima ſoror d̄s mundet cor tuum ab omni malitia atq3 īuidia vt ei poſſis ſine macula ſeruirˀ.

¶ De Ira ſermo. xxv.

HOneſta v̄go. audi q̄d Salomō dicat. Reſponſio molliſ frangit irā. ſermo durus excitat furorē. Et iter̄. Dulce v̄bū mitigat inimicos ⁊ multiplicat amicos. Tanto quiſq3 cōuincitˀ minus ſapiēs q̄to eſt minus patiēs per ira3 oculus mentis turbatˀ per irā ſapiētes perdūt ſapīa3 per irā alienatˀ hō a ſemet ipſo. Quidā cito iraſcuntˀ ſed ad pacē cito redeūt. q̄dam v̄o tardi⁹ iraſcuntˀ ⁊ ad pacē tardi⁹ reuertuntˀ. Alij autē q̄d graui⁹ ē ⁊ ad iram citius incitantˀ ⁊ ad pacē tardius inclinantur. Melior eſt tamē qui citi⁹ iraſcitˀ ⁊ ad pacem cito reuertitˀ q̄3 qui tardius iraſcitur ⁊ ad pacē tardi⁹ īclinatur. Cariſſima ſoror audi etiā Jacobū dicentē: ſit āt oīs hō velox ad audiēdu3 tardus ſūt ad loquendu3 ⁊ tardus ad ira3. Quare? q: ira viri dei iuſtitia3 nō operatur: ꝓculdubio nec ira v̄ginis iuſtitiā d̄i operari poterit. v̄go q̄ tēplu3 d̄i d3 fieri nullo mō d3 iraſci. Nō decet xp̄i ſponſa3 eſſe iracūdā. virgo q̄ in pectore ſuo ꝓparat manſionem xp̄o oībus mōis d3 expellere iracūdiā a corde ſuo. Uirgo q̄ deſiderat cū xp̄o ad celeſtē thalamū ꝑuenire d3 oīno a corde ſuo irā

expellē. Amātiſſima ſoroꝛ ſi te p̄uenerit iracundia re ſtringe illā: ſi te p̄occupa/ uerit ira mitiga eā. Tēpe ra furoꝛē: tēpera indignati onē. Motum iracūdie re ſtringe. Refrena īpetū ire. Si nō potes vitare irā: vł tēpera. Nō te rapiat furoꝛ nō te inflāmet ira: nō te cō moueat indignatio: ſol nō occidat ſup iracūdiā tuā.

¶ De odio ſermo. xxxvj.

Oneſta virgo audi que di/ co. Odium ſe parat hoīem a regno dei. Odiū ſepat hoīez a para/ diſo. odiū ſubtrahit hoīez a celo. odiū nec p paſſiōez delet: nec p martyriū pur gat: nec per ſanguinē effu ſum abluit. Nō debem⁹ odio hēre hoīes ſed vicia. Qui frem ſuū odit homi/ cida eſt: qui frem ſuū odit in tenebꝛis ē: ⁊ in tenebꝛiſ ambulat. Deū nō diligit qui hominē odit. Quantū ītereſt īter feſtucā ⁊ trabē tm̄ diſtat īter irā ⁊ odiuz. Odiū eſt. n. ira inueterata p irā turbat oculus mētis per odiū extinguit oculus coꝛdis. Soroꝛ in xp̄o amā tiſſima mihi audi que lo/ quoꝛ tibi. Si ꝯtriſtaueris in aliq̄ ſoroꝛē tuā ſatiſfac il li. Si peccaueris ī ſoroꝛez tuā age pniam coꝛā illa. Si ſcandalizaueris aliq̄z ex ancillis dei roga eā vt dimittat tibi. Perge feſti nanē ad recōciliatōz. Nō doꝛmias donec p̄us veni as ad ſatiſfactionē. Nō re quieſcas p̄uſq̄ reuertaris ad pacē. Si ceciderit ini/ micus tu⁹ noli gratulari. Nō leteris ſuper inimici interitū: ne foꝛte ſuperue/ niāt in te ſimilia: ne ꝯuer/ tat de⁹ ab eo in te irā ſuam Delectet te dolē ſuper eū qui affligit⁹ ē. ꝯdole alieniſ miſeriis. In tribulatōe al teri⁹ eſto triſtis. Cū plāgē tib⁹ plāge: cū lugētib⁹ luge Soroꝛ venerabil' n̄ ſis du/ ra: nō ſint tibi dura p̄coꝛ/ dia: peccāti in te nō retri/ buas ſcd'z culpā ſuā: q2 ⁊ in te vētuꝝ ē iudiciuz dei. Dimitte vt dimittat tibi: nō. n. habebis īdulgentiā niſi dederis veniā. Expel le a coꝛde tuo odiū. In mā

te tua odiũꝫ non maneat. Soror amabilis deus det tibi dilectionem ſui ⁊ proximi. Amen.

¶ De ſuꝑbia ſer. xxvij.

Superbia eſt radix omniũ malorũ. Hõ ſuperbus deo ⁊ homib⁹ eſt odibilis: ſuꝑbus homo ſimilis eſt diabolo. Superbia ⁊ cupiditas in tm̃ eſt vnum malum: vt nec ſuꝑbia ſine cupiditate: nec cupiditas ſine ſuꝑbia eſſe poterit. Diabolus per ſuperbiã ⁊ cupiditatem dixit: in celum aſcẽdam. xp̃s cum humilitate dicit. Humiliata eſt in puluere anima mea. Diabol⁹ per ſuꝑbiam ⁊ cupiditatem dicit ero ſimilis altiſſimo. xp̃s per humilitatẽ factus eſt obediens pr̃i vſqꝫ ad mortem. Ad vltimũ diabolꝫ per ſuperbiã precipitat̃ in infernũ. Xp̃s vero per humilitatẽ ad celos eleuatur quid eſt omne peccatũ niſi dei cõtemptus quo eiuſ ꝑcepta cõtemnimus. Soror cariſſima crede mihi ꝙ multorum tẽporꝫ vigilie: orationes ieiunia: elemoſyne ⁊ labores ſi cũ ſuperbia finẽ habuerint: pro nihilo reputant̃ apud deum. Igitur ſoror venerabilis alas ſuꝑbie nõ extẽdas pennas ſuꝑbie nõ erigas. Quare? q: ſuperbia angelos depoſuit: potẽtes ſtrauit: ſuꝑboſ deiecit: ſuꝑbia reſiſtit deus: Humilibus aũt dat grãm. Moneo te etiã chriſti ſponſa: vt plus gaudeas de ſocietate ãgelorũ ⁊ ancillaꝝ dei: q̃ꝫ de nobilitate generis tui. rogo te amantiſſima ſoror vt magis exultes de ſocietate pauperũ virginũ q̃ꝫ de tuoꝝ nobilitate parẽtuꝫ diuitũ. quare? q: nõ eſt pſonarũ acceptio apud deuꝫ: qui pauperẽ deſpicit deo iniuriã facit. Qui cõtẽnit pauperẽ exprobrat factori ei⁹. Venerabilis ſoror deꝰ det tibi ꝓfundã humilitatem ⁊ veram charitatẽ.

¶ De iactãtia ſ. xxviij.

Tam in factis quã in dictis cauere debemus iactantiã. Igr̃ ſoror cariſſima circũſpice

teipſam ⁊ nihil tibi arro-
ges ex his q̄ in te ſunt p̄ter
pctā. Caue iactantiā. fuge
appetitū vanegloꝛie: caue
inanis glīe ſtudiū nō te ar
roges: non te iactes: nihil
de te pꝛeſumas: nō te iſo-
lenter extollas: nihil boni
tibi tribuas: de bono ope
nō gloꝛieris. Non ſis cir-
cūflata vento fauoꝛis. Cō
tēne laudem hoīum nō ex
quiras ſiquiſ te laudet aut
ſi quis te vituperet. Laus
nō te ſeducat nec vitupe-
ratio frangat. qui laudem
nō appetit nec ꝯtumeliaꝫ
ſentit. Uirgines que de ſu
is meritis gloꝛiātur coꝛaꝫ
hoībus nō hn̄t oleū in va
ſis ſuis q: per inanis glīe
appetitū mercedē q̄ꝫ me-
rebanť a dn̄o ꝑdiderunt.
ſemꝑ ſuam aſpiciant fedi
tatē: q: vanāgloꝛiā diligūt
⁊ doleāt ſe ꝑdidiſſe opꝰbo
nuꝫ ꝙ pꝛo humana laude
fecerūt. Unde dn̄s in euā
gelio. Amē dico vobis re
ceperūt mercedē ſuā. vir-
tutes ſctōꝝ per inanisglīe
ſtudiū dominio ſubijciun
tur demonuꝫ ſicē ezechias
rex: qui iactanter diuitias
ſuas caldeis manifeſtauit
ppterea per ꝓphetaꝫ eas
perituras audiuit. phariſe
us ēt qui oꝛare ad tēplum
venerat: iō bona ſua ꝑdi-
dit: q: ea iactāter manife-
ſtauit. Sicut ex alto aqui-
la ad eſcā deſcendit ſic hō
de alto bone ꝯuerſationis
per vane glīe appetitū ad
īferioꝛa demergitur. ſoꝛoꝛ
dilecta mihi in xp̄o: nō po
nas ꝯſciam tuaꝫ in aliena
lingua. Laudet te aliena
lingua ⁊ nō tua: laudet te
alienū os ⁊ nō tuū. tuo iu
dicio te decerne non alie
no. Nemo magis ſcif pōt
q̄ ſis ſicē tu: q̄ ꝯſcia tui es.
Soꝛoꝛ venerabilis: vis vt
dicā tibi qualiter poteris
oēs v̄tutes augere. ff dile
cte volo: atq; vt mihi oſtē
das rogo. Auſculta gᵒ ſoꝛoꝛ
venerabilꝰ. Si vis oēs v̄tu
tes tuas augere ꝑdē noli.
Abſcōde v̄tutes tuas pꝛo
elatiōe. abſcōde tua bona
facta pꝛo arrogātia. fuge
videri ꝙ eē meruiſti. Uir
tutes tuas cela: pctā mani
feſta: vitia coꝛdis tui reue
la. Abſcōde tua bona ope
ra. Nunq̄ȝ in mediū pꝛo-

ſeras ſi quid boni feceris
aut dixeris. prauas cogi/
tationes ſtatim manifeſta
pctm̄.n.manifeſtū cito cu
rat̄. Crimē aūt tacēdo am
pliat̄. Si latet: fit ex mini
mo magnū: pctm̄ manife
ſtando decreſcit: tacendo
creſcit. Uirtutes in occul/
to creſcūt in publico dere
ſcūt: v̄tutes iactāter mani
feſtando annihilant̄. hu/
militer occultādo multipli
cant̄. Igit̄ honeſta ſoror
ↄſiliū ⁊ opus tuū ſemp̱ ad
deū ↄuerte. In oi ope tuo
dei auxiliū pete. Oia diui
ne gr̄e diuio dono aſcribe
Nihil meritis tuis attri/
buas. In v̄tute tua nihil p̄
ſumas: nihil ponas in tua
audacia. Cariſſima ſoror
audi apl̄um dicentē. Qui
gl̄iat̄ in dn̄o glietur. Igit̄
venerabilis virgo gl̄iatio
tua ⁊ laus tua ſemp̱ ſit in
xp̄o ieſu ſponſo tuo. Amē.

¶ De humilitate ſ. xxxix

Soror cariſſima audi
dn̄m ieſum xp̄z ſpō
ſum tuū dicentez in
euāgelio. Diſcite a me q:
mitis ſum ⁊ humilis cor/
de. Soror venerabilis hu
milia temetipſam ſub po/
tēti manu dei: vt te exaltet
in tp̱e tribulatōis. Cōſcia
v̄ginis ſemp̱ dȝ eſſe humi
lis ⁊ triſtis. ſ. vt per humi
litatē nō ſuperbiat: ⁊ per
vtilē triſticiā cor ad laſciui
am nō diſſoluat. Humilitas
eſt ſūma v̄tus v̄ginis. Sū
mū eius vitiuȝ eſt ſup̱bia
Uirgo humilis lȝ habitu
ſit vilis: gl̄oſa tn̄ eſt apud
deū v̄tutibus. Uirgo aūt
ſuperba q̄uis ante oc̄los
hoīum pulchra: formoſa
atq; cōpoſita: tn̄ ante ocu
los dei vilis eſt: ⁊ deſpe
cta: atq; reproba. Quare
q: aīa iuſti ſedes dei eſt.
Sicut ipſe dn̄s ait: ſuper
quem requieſcā. niſi ſuper
humilē ⁊ quietum ⁊ timētē
ſermones meos: dilecta
mihi ſoror in xp̄o: eſto hu
milis eſto i humilitate fū
data: eſto vltima oiuȝ eſto
nouiſſima omniū. Cariſſi
ma nulli te ſuperiorez de
putes. Eſtima oēs ſupio/
res eē te. quāto maior es.
tāto te humilia i oīb⁹. Si
humilitatem tenueris ha
bebis gloriam. Quāto.n.
humilior fueris tāto te ſe/

quetur glorie altitudo. deſcende vt aſcēdas humiliare. vt exalteris ne exaltata humilieriſ. Q: qui ſe exaltat humiliabitur. ⁊ qui ſe humiliat exaltabit̃ qui.n. extollit̃ humiliabit̃. De excelſo grauio: caſus eſt. De alto maio: ruina eſt. humilitas caſuȝ neſcit. humilitas caſum non nouit. humilitas ruinā nunq̄ȝ incurrit. humilitas lapſum nunq̄ȝ paſſa eſt. O ſponſa xp̄i agnoſce q: de⁹ humilis venit. Agnoſce q: ſe in forma ſerui humiliauit: factus obediēs vſq; ad mortē. Amabilis ſo:o: ambula ſicut ille ābulauit. Sequere exēpluȝ eius imitare veſtigia illius. Eſto vilis: eſto deſpecta. eſto abiecta. diſplice tibi. qui.n.ſibi vilis eſt ante deum magnus eſt. qui ſibi diſplicet deo placet. Cariſſima eſto paruula in oculis tuis. vt ſis magna in oculis dei. Tāto eris ante oculos dei ꝓcioſio:. quāto fueris ante oclo's tuos d̄ſpectio:. So:o: venerabil'ſi humilitatem ꝓfundā tenueris cuȝ prudētib⁹ vginib⁹ in celeſti regno letaberis. Amē.

¶ De patiētia ſermo. xl.

Omin⁹ dic̄ i euāge. Bti pacifici qm̄ filij dei vocabūtur. So:o: cariſſima ergo ſi hoīes pacifici ſūt btī ⁊ vocabunt̃ filij dei neceſſaria eſt tibi patiā. Patiētia opus pfectuȝ hȝ. virgo pacifica ſapiēſ eſt: v̄go iracūda nō eſt p:udēs ſȝ ſtulta. So:o: venerabil̃: ſine ferro martyr eē poteris: ſi patientiā in aīo veraciter ꝯſeruaueris. Hō pacific⁹ conſo:tiū merebit̃ angelo ruȝ. Hō inuid⁹ ⁊ iracūd⁹ erit p:īceps demonio:uȝ. Hō pacificus fugat diſco:dias: hō iracūdus ſuſcitat lites. Uirgo benigna ēt ſi patiat̃ iniurias: p:o nihilo ducit v̄go pacifica ī co:de ſuo p̄parat manſionē xp̄o: quare? q: xp̄s pax eſt: ⁊ in pace conſueuit requieſcē. filia pacis pacē dȝ diligē plus te p:epara ad ſuſcipiendam iniuriam q̄ȝ ad īferendā. Diſce potius mala tolerare: q̄ȝ mala facere. Eſto patiens: eſto mi

tis: esto suauis: modesta mãsueta. Ama pacē. Dilige pacē: pacē cũ omnib⁹ retine. Oēs in mãsuetudine ꝛ charitate amplecteꝛ: pba te ampli⁹ amare: ꝙ ipsa ameris: proba te amplius diligeꝛ ꝙ diligaris. Nō sis leuis in amicitia. Retine semꝑ vinculũ amicitie. Habeto semꝑ patiētiam mētis. Esto benigna esto prōpta affectu. esto affabilis in sermone. Grato animo apparere ad oēs. Tolle ocasionē litis: Sperne litē viue sp in pace cariſſima soror. si fieri pōt cum oibus hoibus retine pacē Contumelias detrahētiũ per patientiã supera. Clipeo patiētie frãge sagittas cōtumelie. pbe scutum cōsciētie ꝯtra gladiũ lingue. Magne virtutis es si non ledas: a quo lesa es. Magne fortitudis es: si etiã lesa dimittas. Magne es glorie si cui potuisti nocere parcas. venerabilis soror: pax dei que exuperat oēm sensum custodiat cor tuum ꝛ animam tuam.

¶ De ꝯcordia sermo. xli.

Sex sunt que odit dñs: ꝛ septimus detestatur aïa ei⁹ vz eũ q seminat discordia iter fratres. Maledictus hō qui inter fratres dei discordias seminat: qui pacē ꝛ ꝯcordiã rũpit: aduersus deum facit: xpo facit iniuriã: qui inter seruos dei seminat discordiã: quare? q: xps est pax nrã: q fecit vtraqꝫ vnũz vz q: angelos ꝛ hoies fec eē ꝯcordes. Cōcordia malorũ ꝯnetas est bonorꝫ sicut optandũ est vt boni pacez habeant: ita optare debemus: vt concordia malorꝫ rũpat. cōcordia ad faciendũ petm̃ mala est. concordia vō ad faciēdum bonũ ad sectãdũ iusticiã: ad seruiēdum deo bona est. pp hoc sum⁹ ꝯgregati in vnũ vt in seruitio dei oēs vnuz spũm ꝛ vnũ aĩm habeamus. Oibus habitantib⁹ in domo dei: dz esse aĩa vna ꝛ cor vnũ in dō. Nihil pdest si nos contineat vna dom⁹ ꝛ sepet volũtas diuersa. plus diligit dš vni

tatē al:q̄ꝫ loci. ecce ſum⁹ i
domo iſta multi hoīes: di
uerſi mores: diuerſa corda
diuerſe aīe. Hec oīa dꝫ in
vnuꝫ ꝯiungē: vna intētio:
vnū amor in deū. Debe/
mus ergo in hoc eē vnius
aī: ⁊ vni⁹ volūtatis vt ſer
uiam⁹ deo: ⁊ vt diligam⁹
deū ex toto corde ⁊ ex tota
aīa: ⁊ ex tota mente: ⁊ ꝓxi
mū noſtrū ſicʒ ⁊ nos: neceſ
ſaria itaqꝫ eſt nobis virtus
cōcordie. Qđ ſi ego volo
facē voluntatē meaꝫ ⁊ iſte
ſuā ⁊ ille ſuā: fiunt diuiſio
nes oriunt̄ lites: ire quo/
qꝫ ⁊ rixe q̄ ſunt opa carnis
⁊ ſicʒ ait apl's: q talia agūt
regnū dei nō ꝯſequentur.
Soror cariſſima: credo mi
hi q: dō nō tm̄ placēt nr̄a
ieiunia: nr̄e orōneſ: nr̄a ſa
crificia: q̄ꝫtū ꝯcordia. Jō
deus dicʒ in euāge. Uade
p̄us reconciliari fr̄i tuo ⁊
tūc veniens offeres mun⁹
tuū. Uenerabil' ſoror: ma/
gna eſt v̄tus ꝯcordie: apđ
deū ſine qua nō placēt đ o
nr̄a ſacrificia: qbus delen
tur pctā. Scire debem⁹ q:
cū ad ꝯuerſionē venim⁹ lu
ctamē ꝯtra diabolū ſumi/
m⁹. ¶ Interroga. ¶ Frat
dilecte: dic mihi ſi aliqd ti
met diabol⁹. ¶ Reſpon/
ſio. ¶ Soror: amabilis: ni
hil eſt ꝙ diabol⁹ tm̄ time/
at q̄ꝫtū ꝯcordiā ⁊ charita
tem: ⁊ nā ſi totū ꝙ hēmus
dam⁹ ꝓpter deū: hoc dia
bolus nō timet q: ipſe ni/
hil hꝫ: Si ieiunam⁹: hoc
diabolus nō timet: q: ipſe
nūq̄ꝫ comedit: ſi vigilam⁹
hoc diabol⁹ nō timet q: ip
ſe nunq̄ꝫ dormit: ſꝫ ſi cha/
ritatē ⁊ ꝯcordiā tenemus:
hoc diabolus vehemēter
timet: q̄re? q: hoc tenem⁹
in terra ꝙ ip̄e in celo tene
re noluit. hoc ē etiā ꝙ ſctā
eccl'ia terribil' eē vt caſtro
rū acies ordinata dr̄. q: ſi/
cut hoſtes timēt: qn̄ acies
caſtrorū bn̄ ordinatas ad
bellū vidēt. Jta certe dia/
bolus expaueſcit qn̄ ſpūa
les viros v̄tutū armis ac/
cinctos in vnitate ꝯcordie
viuē ꝯſpicit: ipſe victus ⁊
ꝯfuſus vehemēter dolꝫ cū
eos p diſcordiaꝫ diuidē ⁊
penetrare nō valet: oēs g°
vnanimiter ⁊ ꝯcorditer đ
bem⁹ viuē in domo đi: vt
poſſim⁹ diabolū vicē. An/

ancilla dei q̄ vult ɔcordit vi
uere: prius dз prauas cō/
ſuetudines relinq̄re: ne ſit
ꝑuerſa. ne ſit inordīata. ne
ſit in diſciplinata: ne puer
ſitate ſua ceteras ancillas
dei ɔturbet vel ſcādalizet
Dз etiā menſurare act⁹ ſu
os. motus ſuos. ſermones
ſuos: ⁊ totā vitaз ſuam: vt
ſm̄ deum ɔcordare poſſit
cum illis cū quibus viuit.
Igitur ſoror dilecta mōeo
te: vt ɔcorditer ⁊ humilit̄
viuas in monaſterio cum
oibus ancillis dei. Soror
venerabil' odientes ad pa
cem in vita diſcordantes
ad ɔcordiā reuoca. Null⁹
exiſtat ſermo iurgioꝝ qui
cōcordiā diuidat. o ſponſa
xp̄i charitas q̄ te ſeparauit a
ſeculo. ipſa te ɔiungat deo.

¶ De tollerantia ſer. xlij.

Cariſſima ſoror: di/
ſce a Chriſto mode
ſtiam. diſce tollerā/
tiam: Chriſtū attēde ⁊ nō
dolebis de iniurijs: p no/
bis namq̄ paſſus reliqt no/
bis exēpla. Palmis. n. p
cuſſus: flagellis ceſus: ſpu
tis deriſus: clauis cōfixus
ſpinis coronatus cruce dā
natus ſemp ɔticuit. quan/
do eni aliqs tibi ɔuitiatur
ꝓpter tua pctā cōtingit ti/
bi: quomō tibi iniuriatur:
mala tua hec faciūt: quic/
quid tibi ɔtingat aduerſū
pro tuo euenit pctō. Leui
us ſuſtinebis ſi p q̄ b⁹ ti/
bi īfertur ītēderis cū ergo
derogatur tibi tu ora: qñ
aliqs maledicit tibi: tu bn̄
dic ei: bn̄dic ei qui male/
dixerit tibi. Male dicenti
tibi bn̄dictioneз appone.
Iraſcentē patiētia delini/
re: blandimēto iracundiā
furentis diſſolue: lenitatē
vince nequitiaз: bonitatē
vince maliciaз. tuo bono
ſupera mala alioꝝ. tua trā
quilla mente alioꝝ ɔtume
lias diſperde. ſoror vene/
rabilis: ad bona ⁊ ad ma/
la prepara corз tuuз: ⁊ bo/
na ⁊ mala ꝙ̄ tibi euenē
rint porta. Suſtine aduer
ſa ⁊ ꝓſpera vtcūq̄ occurre
rint tibi: q̄cūq̄ euenerint
tibi mēte placida ſuſtine.
Reſpue ꝓbra illate cōtu/
melie. Deſpiciēdo ſupera
irriſionū ꝓbra. Diſſimulā
do ɔtēne errores detrahē/
tiū. Moleſta ꝟgo q̄zuis te

quiſq̃ irritet: q̄zuis te inci
tet q̄zuis exaſpet: q̄zuis in
ſultet: q̄zuis ꝯuicietur: q̄z
uis crimineť: q̄zuis ad li/
tem ꝓuocet: q̄zuis ad iur/
giū vocet: q̄zuis ꝯuicium
dicat: q̄zuis iniuriā faciat
q̄zuis afficiat ꝯtumelias:
tu ſile: tu tace: tu diſſimu/
la: tu ꝯtĩne: tu nō loquariſ
tu tene ſilētiū: iniuriā non
reſpōdeas. mala v̄ba nō
dicas. ꝯuiciū nō retorq̄as
ꝯtumeliā nō reſpondeas.
Tene ſilentij pacē. Tacē/
do citius vinces. O ſpōſa
xp̄i ſume luctamē ꝯtra tē/
porales moleſtias. Eſto ī
cunctis caſibus firma. pa
tiēter tollera oīa. patiēter
ab vno ſuſtinendū eſt ꝙ
multis accidit. Et qui af/
fligit ⁊ qui affligiť. morta
lis eſt. Et qui mala facit ⁊
qui mala ſuſtinet morieť.
Amabilis ſoror crede mi/
hi q: nullus tibi aduerſari
potuiſſet niſi dn̄s ptātem
dediſſet. Nec habuiſſꝫ in
te ptātem diabolus. niſi ꝑ
mitteret de⁹. Oportet per
multas tribulationes nos
introire in regnū dei. Nō
ſunt ꝯdigne paſſiōes hui⁹
tp̄is ad futurā gl'iam. So/
ror cariſſima īpoſſibile eſt
vt ſis femina ⁊ nō guſtes
anguſtias. oīa in hoc ſecu
lo euētu ſimile ſuſtinem⁹.
nullus eſt qui in hac vita
poſitus nō ſuſpiret. Iſta vi
ta lachrymis ē plena. Vi
ta iſta a fletib⁹ ichoat. In/
fans. q: naſciť a fletu inci
pit viuē. Infans qñ egre/
ditur de vulua ꝑ̄ius inci
pit lugē q̄z ridē. Flentes
ꝓijcimur in hāc miſerā vi
tā. Utilis ē tribulatio. vti/
les ſunt vite hui⁹ preſſure.
quāto in hoc ſeculo frāgi/
mur. tāto in perpetuo ſoli
damur. q̄nto ī pn̄ti tp̄e af/
fligimur tāto ī futuro gau
debimus. Si hic flagellis
atterimur purgati in iudi/
cio inueniemur. Amen.

¶ De īfirmitate ſer. xliij.

Domin⁹ loquitur in
apocalypſis dicēs.
Ego q̄s amo arguo
⁊ caſtigo. Trib⁹ mōis d̄s
ī hac vita caſtigat hoīeſ. ſ.
ad dānatōꝫ ꝑcutit rep̄boſ
Ad purgatōēꝫ corripit q̄s
videt errare electoſ. Caſti
gat iuſtoſ ad auḡdā gl'iaꝫ
meritoꝝ. d̄s ꝑcuſſit egyptū

plagis ad dãnationez. fla/
gellatꝰ eſt pauper lazarus
ad purgationez. flagellatꝰ
eſt etiã iob ad probationẽ
flagellat etiaz hoiem ante
pctm̃. ne malus ſit ſic fla/
gellauit paulũ. qui inſtigã
te angelo ſathane tollera/
bat ſtimulos carnis. fla/
gellat̃ ẽt hõ a deo pꝰ pctm̃
vt emẽdetur ſicut ille qui
traditꝰ eſt ſathane: in inte
ritũ carnis vt ſpũs ſaluus
eẽt. Qui valentiores ſũt ⁊
ſani. vtile ẽ ei ĩfirmari. ne
per vigorẽ ſalutis plus le/
tent̃ in trãſitorijs ⁊ terrẽis
rebꝰ q̃ʒ dĩt. Mala eſt ſani
tas carnis q̃ hoiem ducit
ad ĩfirmitatẽ aĩe. Et valde
bona ẽ ĩfirmitas carnis. q̃
ꝑducit hoiem ad ſanitatẽ
aĩe. Infirmitatẽ carnis lau
dat apl̃s dicẽs. Cũ. n. infir
mor tũc fortior ſum. ſ. ſpũ.
In flagell̃ dei nõ dʒ mur
murare hõ q: ꝑ hoc ꝙ ca
ſtigat̃ a pctõ emẽdat̃. Le
uius ſuſtinebimꝰ ĩfirmita/
tes corꝑis ſi ad memoriaʒ
reduxerimꝰ mala que feci
mus. in ĩfirmitate hõ non
dʒ murmurar̃. q̃re? q: ab
illo iudicat̃. cuiꝰ iudicia ſꝑ
ſunt iuſta. qui infirmitatẽ
patit̃ ⁊ ꝯtra deũ murmu/
rat. iuſticiã iudicãtis accu
ſat. ac per hoc irã dei ad/
uerſuz ſe ꝓuocat. Nõ põt
eſſe in iuſtuz qδ iuſto pla/
cet iudici, quẽ. n. diligit δs
caſtigat flagellat aũt oẽm
filiũ quẽ recipit. ⁊ q̃ſi pr̃ in
filio cõplacet ſibi. In hac
vita δs parcit pctõribꝰ. ⁊
parcit iuſtis. In futura vi
ta parcet iuſtis. ⁊ nõ ꝑcet
pctõribus. qui in hac vita
flagellari nõ meret̃ in ĩfer
no torquebit. Soror cariſ/
ſima dolor ⁊ triſticia oĩbꝰ
ſunt cõia. Nemo eſt qui ĩ
hoc ſeculo nõ doleat. Sẽ/
per deꝰ hos caſtigat quos
ad ſalutẽ preparat perpe/
tuũ. Soror venerabil̃ in ĩ/
firmitatibꝰ tuis nõ ꝯtriſte/
ris. in langoribꝰ tuis gr̃as
age δo. Valere te magis
opta animo q̃ʒ corꝑe. De
ſidera te plus valẽ mente
q̃ʒ carne. Aduerſa carnis
remedia ſũt aĩ. Egritudo
carnem vulnerat. menteʒ
curat. Lãguor. n. vitia ex/
quoquit. languor vires li/
bidinis frangit. Probari
te in dolore cognoſce non

frangaris in fornace ꝓba
tur aurũ. vt ſordibus care
as tribulatiõis camīo pur
garis. vt purior appareas
ꝑſecutiõis igne conflaris.
Conflaris vt oī peccatoꝝ
ſorde purgeris: ad ꝓbatio
nem ſunt oīa iſta que ſuſti
nes. Igitͬ dilecta mihi in
xp̄o ſoror in īfirmitatibus
tuis nõ murmures. n̄ blaſ
phemes: nõ dicas q̄re ſu
ſtineo mala. nõ dicas cur
affligor: vt qd mala patior:
Frater mi obſecro te vt di
cas mihi qd in infirmitati
bus meis debeo dicere vl
qualr oʒ memetipſam ac
cuſare. Soror: hõeſta hoc
mõ te accuſa. Peccaui vt
erã digna non recepi. Eq̄
lem vindictã peccati mei
nõ ſentio. Minus me ſen
tio ꝑcuſſã q̄ʒ mereor. Iu
xta modũ criminis minor ē
tribulatio vltionis. Secũ
dum meritũ pctõꝝ meo
rũ. diſpar eſt cauſa pena
rum. Nõ ſunt tanta ſup
plicia quãta extiterũt pctã
O ſpõſa xp̄i vis a pctis tu
is purgari in pena te accu
ſa ⁊ dei iuſtitiã lauda. Ad
purgationē tuã ſufficit. ſi

ea que pateris ad iuſticiã
dei retuleris. Si pro irro
gata īfirmitate tu humilis
deum glorificaueris. Cor
ripit. n. te de⁹ flagello pie
caſtigationis. Exercet in
te diſciplinã. Et qui par
cendo te a ſe abijciebat. fe
riendo clamat vt redeas.
Venerabilis virgo cogita
quoſlibʒ mũdi cruciatus.
itende aīo quaſcũqʒ mũdi
penas. q̄ſcunqʒ tormẽtorũ
dolores. q̄ſcunqʒ doloꝝ
acerbitateſ. cõpara hoc to
tum gehēne ⁊ leue erit qd
pateris. Soror amabiliſ ſi
times: penas inferni time
Iſte. n. pene tpales ſunt.
ille eterne in iſtis penis mo
riendo tormẽta recedũt in
illis moriẽdo eternus do
lor ſuccedit. Si. n. ꝯuerſa
fueris emẽdatio eſt qd pa
teris. Cõuerſum nãqʒ fla
gella a pctis abſoluũt. Cõ
uerſo inſtantes plage ad
purgationē ꝓficiunt. Qui
n. hic caſtigatus corripitͬ
illic liberatͬ. qui vero nec
ſub flagello corriguntur ⁊
tpali pena ⁊ eterna dãnã
tur. Et in hoc pri⁹ iudicã
tur ſeculo ⁊ illic denuo in

futuro. Hic duplex eſt pe na ⁊ damnatio. Gemina his percuſſio ē. ⁊ q: ⁊ hic būt initia tormētoꝝ. ⁊ illic ſupplemētū penaꝝ. Ma nus igr̄ dei te ad penā tra didit. idignatio dei te affli gi iuſſit. Ipſe irat⁹ iuſſit te mala oīa experiri. Soror venerādiſſima nā ꝙ ⁊ cor poris debilitatib⁹ frāgeriſ ꝙ carnis morbis afficeriſ ꝙ langoꝝ ſtimulis crucia ris. ꝙ paſſionib⁹ aīe q̄te ris. ꝙ mentis āguſtia torq̄ ris. ꝙ craſſante īpugnatio ne malignoꝝ ſpūum agi taris. hoc ipſum pro pctō dīna iuſticia irrogat. Tua ꝯtra te dimicāt arma. Sa gittis tuis plagaris. Teliſ tuis vulneraris. Per que enī peccaſti. per hec ⁊ tor quaris. Q: ſecuta es car nem flagellaris in carne: in ipſa gemis ī qua pecca ſti. Soror amabilis ī ipſa carne cruciaris: in qua de liqſti. In ipſa tibi eſt cen ſura ſupplicij in qua fuit cā peccati. Vnd̄ corruiſti ad vicia: īde ſuſtines torm̄ ta. O ſpōſa xp̄i: iuſte argu eris: iuſte flagellariſ. iuſto iudicio iudicaris. procel la iuſte te conterit: iuſtitie pena te premit. Amen.

¶ De auaritia ſer. xliiij.

Dominus dic̄ in euā gelio. Cauete ab oī auaritia: q: non in abundātia cuiuſq3 vita ei⁹ eſt ſup terrā ex his q̄ poſſi det. ⁊ paulus aplus. Ois fornicatio ⁊ imunditia ⁊ auaritia nō nomietur iter vos. Et iter. Ois fornica tor aut imundus: aut aua rus ꝙ eſt ydoloꝝ ſeruitus nō h3 hereditatē in regno dei. vn̄ Salomon Cōtur bat domū ſuam: qui ſecta tur auaritiam. Auarus nō implebitur pecunijſ. Qui amat diuitias non capiet fructum ex eis. Nihil eſt peius q̄3 amar̄ pecunias: hic .n. aīam ſuā venalem h3. Sicut auaritia mergit hoīem in īfernu3 ita oīno largitas elemoſyne leuat ad celū. Auarus hō ſimil̄ eſt īferno: ſicut īfern⁹ nūq̄3 dicit ſatis eſt ita auar⁹ nū q̄3 ſatiatur pecunijs: ſicut ydropicus q̄to plus bibit tanto plus ſitit: ita auarus quanto plus acqrit tanto

plus cõcupiſcit. Auaritia ⁊ cupiditas ſorores ſunt: ſuperbia vero ē mater earum. Nunquã ſupbia fuit ſine cupiditate: nec cupiditas ſine auaricia. Soror venerabilis: nõ ſit manus tua porrecta ad accipiẽdũ ⁊ collecta ad dãdũ: plus te delectet dare q̃ accipe: Melius eſt dare q̃ accipẽ. Soror cariſſima: Auaritia non defigat radices in corde tuo: auaritia non ſit i te. Expelle a corde tuo auaritiã. Si perfecte pro xp̃o cõtempſeris oĩa terrena cum eodẽ ieſu xp̃o ſpõſo tuo letaberis in celeſti patria. Amen.

¶ De cupiditate ſer. xlv.

Radix oĩum malorũ eſt cupiditas. Nẽo põt perfecte ſpũalia bella ſuſcipe: niſi prius carniſ edomuerit volupta tes. nõ põt mens ad contẽplandũ deũ eſſe libera: q̃ terrena ⁊ tranſitoria hui⁹ mundi ↄcupiſcit. Nõ põt vidẽ oculus mentis alta ſi eũ claudit puluis terrene cupiditatis. Cupiditas graue pctm̃ eſt: oĩum criminũ materia eſt. Nõ eſt mirũ ſi morientes iferni igni b⁹ deputent: q vinctes fũmã cupiditatis ſue nõ extĩxerũt. Soror cariſſima: q̃uis nõ habeas pecuniã: tñ ſi hẽs cupiditatẽ habendi nihil valet tibi. Nihil valet tibi corpis nuditas: ſi tibi eſt veſtimẽti cupiditas. Iudas per cupiditatẽ vẽdidit xp̃m. Nudi naſcimur in hac vita: nudi exituri ſumus d̃ hac vita. Cur ergo ↄcupiſcim⁹ terrena ⁊ trãſitoria: Si ergo bona hui⁹ mũdi credimus peritura: cur tanto amore diligim⁹ ea? Si terrena ⁊ tranſitoria huius mundi pluſquã opꝫ diligimus peccamus Soror: ergo dilecta curſum tuũ ↄſidera: ⁊ cognoſce tibi pauca ſufficẽ poſſe que habes. Si igr̃ cupiditas eſt radix omniuꝫ malorum ſicut ſuperius diximus. Neceſſe eſt vt expellas eã a corde tuo: vt cetere ſoboles nõ pullulent viciorũ: cupiditas peruerſa nõ ſit in te. Soror venerabilis oĩpotens deus te faciat ꝓpter ſemetipſuꝫ pro

ſpera huius mūdi deſpice
re ⁊ nulla ei⁹ aduerſa for/
midare. Amen.

¶ De paupertate ſer. xlvj.

Beati pauperes ſpū
q̄m ipſoꝝ eſt regnū
celoꝝ. Multi ſūt pau
peres quos ipſa pauptas
nō facit btōs ſed miſeros.
q: ipſam pauptatē nō pro
pter deum ſuſtinēt ſꝫ coa/
cti. ſunt et nōnulli paupes
quos pauptas nō facit mi
ſeros ſed btōs q: eam pro
pter deū ſuſtinēt de quib⁹
dī. Beati pauperes ſpū.
Soror cariſſima iterū ad
te reuertor loquēdo. Audi
ſti tribulationē ⁊ patiētiā
Job: ⁊ ideo te moneo vt
ne in tribulatione franga/
ris. nec ī pſperitate eleue
ris. Tu patriarchas diui/
tes opib⁹ ſed humiles fuiſ
ſe anīo legis. Qualis fuit
Abraam qui dicebat loq̄r
ad dn̄m deū meū. cū ſim
terra ⁊ cinis. Ideo beata
eris ſoror venerabil'ſi ⁊ in
pſpis ⁊ in aduerſis ſem
per deo grās egeris ⁊ feli
citatē huius tpalis vite ve
lut fumū ⁊ vaporē euane/
ſcentē credideris. Ait eni
paulus apl's. Si in hac vi
ta tm̄ ſperantes ſumus in
xpo miſerabiliores ſum⁹
oībus hoībus: xps eni ne
aurū diligerem⁹ oblata vi
te munera cōtemnē docu
it: ne famē timerem⁹ q̄dra
ginta diebus ieiunauit ne
nuditatē timerem⁹: vnā
tunicā diſcipulis ſuis ha
bere mādauit ne tribulati
ones expaueſceremus: il/
le pro nobis tribulatiōes
ſuſtinuit: ⁊ ne mortē timē
mus pro nob mortē ſuſti/
nuit: ⁊ ſuſcepit. Oē qd in
mūdo eſt: ꝯcupiſcētia car
nis: ⁊ ꝯcupiſcentia oculo
rū ⁊ ambitio ſeculi. ⁊ mū
dus peribit ⁊ ꝯcupiſcētia
eius. Igitur dilecta ſoror
nō diligamus ea que ſunt
in mūdo: ne peamus cū
mūdo. Certe dauid regna
bat ⁊ cum haberet theſau
ros argenti ⁊ auri ⁊ impe
raret populis manu forti:
tamē humilē ſe cognoſcit
⁊ dicit paup ſū ego ⁊ in
laboribus a iuuētute mea.
⁊ iterū. Egenus ⁊ paup
ego ſum. Itē dicit. Inco/
la ego ſum in terra: ⁊ pe/
regrinus ſicut oēs patres

mei. Soror venerabilis nõ te delectẽt blandimẽta trã ſitoria: nec cõmoda terre- na: nec de mundanis lu- cris gaudeas: et non ↄtri- ſtaberis de terrenis dam nis. Sic.n.ſcriptũ eſt. Di uitie ſi affluant: nolite cor apponere: que cuz amore poſſidemus cũ dolor per- dimus. Audi ſponſa xp̃i q̃ dico: ille cui celeſtia et ter reſtria ſeruiunt: paup pro nobis factus eſt. Quare? vt nos ſua paupertate face- ret diuites. Tu ergo bone ſta v̓go: ambula p viã qua ꝓceſſit ieſus xp̃s ſponſus tu⁹: et paſſib⁹ ĩdefeſſis ſeq̃ re celeſtẽ ducẽ. ſine dubio ſi eũ ſequuta fueris: cũ ipo in celo regnabis. Soror ve nerabil' v̓ginitatẽ et paup tatem beate marie virgĩs ꝯſpice: q̃ tam diues ĩ dño fuit: vt mater dñi eẽ mere retur. Et in tñ fuit rebus paupcula: vt tpe part⁹ nõ hñ́et obſtetrices vel ancil las ad ſeruiendũz ſibi. Et ĩ tñ fuit reb⁹ paupcula: vt ipſum etiã diuerſoriũ: tã anguſtũ fuit vt infantẽ nõ in lectulo ſed in ꝓ̃ſepio re clinaret. Sꝫ et ioſeph cui fuerat deſponſata: cũ eſſet iuſt⁹ erat tñ pauper ita vt victũ et veſtitum artificio quereret. Certe faber fuiſ- ſe legit̃. Etiã de ſctĩs apo- ſtolis legimus: q: fuiebãt deo in fame et ſiti. Unde paul⁹ apl̃s. In fame et ſiti in ieiunijs mltis: in frigo re et nuditate: et in vigilijs multis. O ſponſa xp̃i ha- bes exempla quib⁹ poſſis terrenas diuitias ↄtemnẽ et celeſtes ↄcupiſcer̃. Qm̃ qui volunt diuites fieri in hoc mundo ĩcidũt in ten tationẽ: et laqueũ diaboli et in deſideria multa et no ciua que mergũt homĩes ĩn ĩfernum. Libẽter contẽ nũt terrenas diuitias qui perfecte ſperant celeſtes. Q: voluntaria paupertas ĩtroducit hoĩem in regnũ celorum. Non ideo veni- mus ad monaſteriũ: vt in delicijs in eo viuamus: ſꝫ vt vigilando orando: ieiu nando: pſallendo: contra aduerſarium noſtruz dia- bolum dimicando: ad re- gnũz nobis ꝓmiſſum xp̃o adiuuante perueniamus.

Nā ideo naſcimur in hoc
ſeculo: nudi etiam accedi
mus ad baptiſmū vt nudi
⁊ ſine ipedimento perue/
niamus ad celū. Quaʒ in
congruū eſt ⁊ abſurdum
⁊ quā turpe: vt quē nudūʒ
mater genuit nudūʒ ſuſce
pit eccleſia diues itrare ve
lit in celū. Facilius eſt ca/
melū per foramē acus trā
ſire: q̄ꝫ diuitē itroire in re/
gnum celoꝝ. meliꝰ eſt mi/
nus egere q̄ꝫ plus hr̄e. Mi
nus eſt auarꝰ: cui nō ſuffi
cit dominꝰ. Soror dilecta
ſi in hoc ſeculo famē ⁊ ſitī
atqꝫ nuditatē pro xp̄o ſuſti
nuerimus gratis cū eodeʒ
domino nr̄o ieſu xp̄o in ce
leſti regno gaudebimus.

De murmuratōe. F. xlvij.

Hoſpitiū cordis
noſtri per gra
tiā dei ſctīfica
tur ⁊ per inha
bitationē ſpūs
ſctī quādo intus eſt chari/
tas pax bonitas, humili/
tas. patiētia. ꝯcordia. mā/
ſuetudo: ⁊ alia huiuſmōi.
Hec ſunt nr̄e diuitie. ſ. bo
ni mores ⁊ v̄tutes. Sed ſi
icipimus inter nos litigar̄
⁊ murmurare: cōtendere
ſtatim ab his ſpūalibꝰ bo
nis vacui remanemꝰ ⁊ nu
di. Quare? q2 v̄tutes non
poſſunt remanē cū vitijs.
Nā ⁊ modicū fermentuʒ
totā maſſaʒ corrūpit. quiſ
qꝫ ſeruus dei dʒ penſare ī
corde ſuo. q̄ꝫ magnū ma/
lum icurrit. ſi pro rebꝰ tpa
libus murmurat. vnde de
buerat eſſe diues. fit paup
que ſunt diuitie nr̄e? v̄tu/
tes. ſ. Uirtutes ergo perdi
mus. ſi pro cibo vel potu
murmuramꝰ. Graue pec
catū eſt murmuratio. Un
de gregorius. Regnuʒ ce
lorum nullus qui murmu
rat accipit. Nullus q illud
accipit murmurare pōt.
Precordia fatui ſicut ro/
ta currꝰ fenū portat ⁊ mur
murat. Tales ſunt multi
fratres ⁊ multe ſorores in
ꝯgregatione: qui ſunt car/
nalibus deſiderijs ſubdi/
ti: ⁊ murmurare nūq̄ꝫ ceſ
ſant. igr̄ ſoror cariſſima ne
ceſſariū ē valde nobis ꝯſi
liū pauli apl̄i dicētis. Ne
qꝫ murmuraueritis ſicut q/
dam eorum murmurauē
runt in deſerto vʒ ⁊ perie

runt ab exterminatoꝛ: igr̄ periculoſum ē nobis mur murare: ne foꝛte pereamꝰ ab exterminatoꝛe in mo/ naſterio: ſicut illi periērūt in deſerto. Linguas ergo noſtras a murmuratione cuſtodiamꝰ ne (qđ abſit) ſicut illi perierūt in hoc ſe culo nos pereamus in fu/ turo. Non ergo murmu/ remꝰ: ne foꝛte ſicut illi pe/ rierūt in hac vita: nos pe/ reamus in futura. Lauea/ mus ab oī murmuratione ne foꝛte qͥ illi paſſi ſunt in coꝛpoꝛibꝰ: nos patiamur in aīabus. Iterū apoſtolꝰ ꝯſulendo nobis loquit̄ di cens. Neq̧ tentemꝰ xp̄m ſicut qdā eoꝛū tentauerūt: ⁊ a ſerpētibus perierunt. Xp̄m tentat qui pꝛo cibo vel potu ſine pꝛo veſtimē/ to murmurat: ſicut ſcriptū eſt: de eodē populo. Tēn/ tauerūt deū in coꝛdibꝰ ſu/ is: vt peterent eſcas aīabꝰ ſuis. ⁊ iterū. Murmura uerūt in tabernaculis ſuis ⁊ nō exaudierūt vocē dn̄i: xp̄m tentat qui in mona/ ſterio ſuperflua requirēdo murmurat. Contra xp̄m facit: qui in monaſterio pluſq̧ opoꝛtet regrit. In chꝛiſtum peccat: q in mo/ naſterio res terrenaſ ⁊ trā ſitoꝛias regrendo pꝛepoſi tos ſuos ſcandalizat. Et a ſerpentibꝰ perierūt. Qua re a ſerpētibus perierunt niſi q: ſerpēs venenoſus ē: ⁊ oīs qui murmurat vene num diaboli h; in lingua Unde Jacobus apoſtolꝰ Lingua inquietū malum plena veneno moꝛtifero. Lauendu; eſt ergo nobis a murmuratōe ne moꝛtife ro ⁊ diabolico veneno pe reamꝰ. Soꝛoꝛ dilecta mi/ hi in xp̄o. Audi quid dn̄s noſter ieſus xp̄s dīc in euā gelio. Dico vobis ne ſolli citi ſitis aīe veſtre qd mā/ ducetis neq̧ coꝛpi veſtro quid iduamini. Ac ſi aper tius dicat: Deus q dedit vobis aīam: dabit eſca;. Et qui dedit coꝛpus da/ bit veſtimentum. Et adie cit. Reſpicite volatilia ce li qm̄ non ſeminant neq̧ colligunt: neq̧ congregāt in hoꝛrea nec in celaria: ⁊ deꝰ paſcit illa. ideſt ſi deꝰ gubernat aues: que hodie

ſunt ꝛ nõ cras non erunt: quorum aĩa eſt mortalis quã to magis dabit ſuis ꝛ an cillis ſuis cibũ ꝛ veſtimẽ tum: quorum aĩa eſt imortal ꝛ qbus regnũ celorum pmit tit. Et iterũ. Cõſiderate li lia agri quõ creſcunt: non laborãt neq̧ nent. i. nõ te xunt neq̧ filãt ꝛ deus ſic veſtit illa: quãto magis ve ſtiet ſuos ſuos ꝛ ancillas ſuas. Nõ occidet deus ani mas ſeruorum ſuorum fame aut ſiti aut nuditate. Et ad iecit: q̃rite pͥmum regnuꝫ dei ꝛ iuſticiaꝫ eius. ꝛ hec oĩa adijciẽtur vobis. ac ſi dicẽt. Seruite dño ĩ timo re: cãtate ꝛ exultate ei die ac nocte cũ tremorẽ: ꝛ ipe dabit vobis in hac vita ꝛ in futura oĩa neceſſaria.

Inquirentes dñm: nõ mi nuũtur oĩ bono. Soror ca riſſima: deus qui te eduxit de domo patris tui: ſi ĩ ſer uitio eius pſeuerauerís: da bit tibi in bono petitiones cordis tui.

¶ De proprio ſer. xlviij.

Soror charíſſima pe culiare: q̄ hĩ apud ſuos dĩ pro magno crimine: nunq̄ ĩueniatur in te. Oĩa que in monaſte rio ſunt: oĩbus ſunt cõmu nia. Ergo ſi ancilla dei ali quid hꝫ abſcõſum vel pro prium: q̄ a ceteris ancil lis dei ignoratur. furtũ eſt peccũ furti eſt: q̃re? q: oĩa hꝫ in cõmuni cũ ceteris ancillis dei. Et quaſi pro priuꝫ ſibi aliqd abſcondit furtiue: aliud hr̃e in cõe cũ ceteris ancillis dei ꝛ qua ſi pͥpriuꝫ ſibi aliud abſcõ dere. hoc furtũ ẽ: hec ma nifeſta fraus eſt. Hoc grã de pctm̃ eſt: hoc eſt iter in ferni: per hanc viã latro nes deſcenderũt ĩfernũ Sic. n. paulus apl's: neq̧ latrones: neq̧ rapaces re gnũ dei poſſidebũt: ancil la dei que ſemetipſam ſe parat a cõmuniõe mona ſterij aliud q̃ſi pͥpriuꝫ ab ſcondendo: cõſeq̃ns eſt vt ſeparatur a cõſortio celeſtis vite. multi ad cõmunẽ ſo cietatẽ monaſterij veniũt: ſꝫ q̄ ſine graui gemitu di cẽ nõ poſſumus: nõ oẽs ĩ eo ſꝫ euãgeliũ viuũt. In mo naſterio ſunt ſctĩ apl'i ieſu xp̄i. Eſt etiaꝫ ibi iudas ſca

rioth tradito: domi: ⁊ ibi anania cũ vxoꝛe ſua ſaphi ra. Eſt ẽt ibi Giezi diſci/ pulus heliſei: qui pp deũ oĩa que hñt in hoc mũdo admiratiõez aplõꝝ dereli quũt cã ſolius eterne vite in eidẽ apoſtolis letabunt ⁊ remunerabunt in etna beatitudine. Qui aũt poſt q̃ȝ ad ↄuerſionẽ monaſte/ rij venit ⁊ de reb⁹ mona/ ſterij facẽ fraudẽ pꝛeſumit iudas eſt ⁊ penã inde ſuſti nebit in iferno: q: de hoc qꝺ cõe eſt: ꝓpꝛiuȝ facit: q aũt de ſeculari vita ad ſer uitium dei ↄuertunt: ſi de his q̃ in hoc ſeculo habue rũt vnã partẽ ſibi reſeruãt alterã vero ſecũ in mona/ ſterio tradũt: cũ anania ⁊ ſaphira ſniam maledictio nis merẽt. Qui aũt de ſe culo ad monaſteriũ venit: ⁊ q in domũ ſuã hꝛe non potuit: ſi illud monaſterio hꝛe voluerit vel reqſierit: ſine dubitatiõe lepꝛa giezi adherebit ei. Et lepꝛa quã giezi ſuſtinuit i coꝛpe: iſte ſuſtinebit in aĩa. Honeſta ſoꝛoꝛ ſicſ ſapi⁹ dixi tibi ma/ gna differẽtia eſt int̃ eos q in monaſterio vivũt. Illis q in monaſterio moꝛ apo ſtoloꝝ viuunt: qui ex his que in ſeculo habuerũt vĩ hñt: in mõaſterio nihil ab ſcondũt ↄuenit illud pſal/ miſte. Mihi aũt adhereẽ deo bonũ ẽ: ponẽ in dño ſpẽ meã. Et illõ. Iacta co gitatũ tuũ in dño: ⁊ ipẽ te enutriet. Illis qui ſicut iu das ſcarioth ꝓpꝛiũ retinẽt vel de reb⁹ monaſterij ab ſcondũt ↄuenit illõ. Aſcen dunt vſq; ad celos: ⁊ de/ ſcendunt vſq; ad abyſſos anĩe eoꝝ in malis tabeſce bant. Illis võ q̃ȝ cum ana nia ⁊ ſaphira ex his que i ſeculo habuerũt vnã par/ tem monaſterio tradũt al teram vero ſibi in ꝓpꝛiuȝ retinent: conuenit illud. Qui ↄfidunt in vtute ſua: ⁊ in multitudĩe diuitiarũ ſuaꝝ gloꝛiant. Etiã illis q ſicut giezi ea que nõ pote/ rũt hꝛe in ſeculo requirũt in monaſterio ↄuenit illõ Ecce hõ qui nõ poſuit de um adiutoꝛẽ ſuũ ſed ſpera uit in multitudine diuitia rũ ſuaꝝ: ⁊ ꝑualuit in vanĩ tate ſua. Tu g⁰ ſoꝛoꝛ venẽ

rabilis: nihil celes nihil abſcondas: nihil apud te abſcōſuȝ reponas. In abſcōdito nihil retineas apđ te nihil remaneat abſconſum. Quicqd hēs habeto cū licentia: ſi quid habes habeto cū bñdictione. Sine licētia abbatiſſe vel pōriſſe: nihil hēas. Sine bñdictōe: nihil accipias. Sine lnīa nihil tribuas hone ſta vgo: iacta cogitatū tuū i dño: ⁊ ipē te enutriet. aūī

De oratione ſer. xlix.

Cariſſima ſoror: audi que dico. Ante tps orare eſt ꝓuidentia In tpe cōſtituto orare eſt obedientia. Tēpus orādi. ꝑterire eſt negligētia. Tāto crebrior dȝ eſſe oratio: quanto eſt vtilior. Dñs dicit in euāge. Oīa quecūqȝ petieritis in orōne credentes accipietis. Et paulus aplūs. Sine ītermiſſione orate. Et iacobus. Multum enī valet deꝑcatio iuſti aſſidua. Soror venerabilis ante orōneȝ prepara aīam tuam ⁊ noli eē quaſi homo qui tētat deum. In orōne prepara te: ⁊ oſten de conſciam cordis tui: vt ampliorē grām ꝯſequaris a deo tuo. Tunc veraciter oras: quādo aliud ī corde nō cogitas. Citiꝰ ad precē iudex flectiť: ſi peccator a prauitate ſua corrigatur. Orō cordis eſt nō labiorū Melius eſt cū ſilentio cordis orare ꝗ̄ ſolis verbis ſine ītentione mentis. pura eſt orō quā in ſuo tpe ſupflue cogitationes nō ꝯturbant. Longe quippe eſt a deo aīus: qui in orone cogitationibꝰ ſeculi eſt occupatus. Duobꝰ modis orō īpediť: ne īpetrare quiſqȝ poſſit ꝙ poſtulat. Hoc eſt ſi adhuc hō mala cōmittit: aut ſi peccāti in ſe ex toto corde ñ dimittit. Mēs nr̄a celeſtis eſt: tūc deū in oratione bñ contemplať: quādo nullis terrenis curis aut erroribꝰ īpeditur: quando quiſqȝ orat ſpūm ſcm̄ ad ſe vocat. Sed poſt ꝗ̄ venerit ꝯfeſtim oīa tēptamēta demoniorꝝ que ſe mētibus hoīum īmergunt pn̄tiaȝ eiꝰ ferre nō ſuſtinētes effugiūt. qui lediť ñ deſiſtat orare p̄ ſe ledētibꝰ.

aliogn iuxta dñi snīaʒ pec cat q pro inimicis suis nõ orat. Sicut nullũ ꝓficit in vulnere medicamẽtum. ſi adhuc in eo eſt ferruʒ. ita nihil ꝓficit oīo illi⁹ q odiũ hʒ in corde. Culpabiliter expãdit manus ad deũ q facta sua orando iactanter manifeſtat. Sicut phariseus in tẽplo iactanť orabat ⁊ magis laudabat ſemetipſum de bonis operibus q̃ʒ deũ. Soror dilecta ora cũ lachrymis īdesinẽter. Ora iugiter p̃care deũ diebus ac noctib⁹. Oratio ſit ſine ceſſatiõe. oro ſit frequẽs. ſint orõis arma aſſidua. oĩo de ore tuo nõ cadat. īſiſte orõni freqũter. incumbe oratõi freqũter Geme ſemper ⁊ plange. Surge in nocte ad p̃cem vigila ⁊ ora per nocte in oratõe ⁊ prece īcumbe nocturnis vigilijs. ad modicũ clauſis oclis rurſus ora oro frequẽs diabõli iacula ſubmonet. oratio q̃tidiana diaboli tela erſuperat. oratio eſt p̃ima v̄tus aduerſus tẽptationum īcurſus. Oratio ſugat temptamẽta inimicoꝝ. vicit demones ſugat imũdos ſpũs. p orationẽ vicunť demõia: orones demõia ſupanť olb⁹ malis p̃ualet oro. Honeſta ſoror ſit oro tua pura. Moneo te cariſſima vt ores pro bõis hoĩb⁹. vt ī bono perſeuerẽt. Rogo ẽt te vt ores pro malis hoĩbus. vt de malo ad bonũ ꝯuertãtur. Ora pro amicis tuis. ⁊ ora ꝓ tuis inĩcis. Ora ẽt pro oĩbus fidelibus viuis ⁊ defũctis. dirigať oĩo tua ſicut incẽſuʒ in ꝯſpectu dĩ.

De lectõe ſ. X.

Per orõnem mũdamur a pctĩs. p lectionẽ docemur qd faciam⁹ vtrũq; bonũ ẽ ſi lʒ. Si vero nõ licet meli⁹ eſt orare quã legẽ. Nã cũ oramus cũ deo loquĩur. Cum legimus de⁹ nobiſcũ loquiť. Soror cariſſima ſi vis cuʒ deo ſp eẽ. ſp ora ⁊ ſp lege. Ualde nobis ẽ neceſſaria lectio diuia. Nã per lectionẽ diſcim⁹. qd facẽ quid cauere. quo tẽdere debeamus. Unde dicitur lucerna pedibus meis verbum tuũ. ⁊ lumẽ ſemitis meis.

Per lectionē ſenſus ⁊ intellectus augētur. Lectio nos ad orōnez iſtruit ⁊ ad operationē lectio nos iſformat ad actiuā ⁊ cōtēplatiuā vitam vñ dr̄ in pſalmo. Beat⁹ vir qui in lege dn̄i meditabit̄ die ac nocte. lectio ⁊ orō ſūt arma. qbus diabolus expugnat̄. hec ſunt iſtra quib⁹ eterna beatitudo acquirit̄. per orōnē ⁊ lectionē vitia deſtruunt̄ ⁊ v̄tutes in aīa nutriunt̄. ancilla dei ſemꝑ dz orare ⁊ legē. Unde legit̄ in pſalmo. Tūc nō ꝯfundar cuz pſpexero in oībus mādatis tuiſ. igr̄ dilecta mihi ſoror in xp̄o inſiſte orōni frequēter pſeuera in meditatione ſcripturarūz. in lege dei eſto aſſidua. bēto ſtudiuz in diuīs legib⁹. vſus legendi ſit tibi. ſit tibi frequens lectio. ſit tibi quotidiana legis meditatio. lectio demit errorē vite ſubtrahit hominē a vanitate mūdi. per lectionē ſenſus ⁊ intellect⁹ creſcūt. Lectio enī docet qd faciaſ. demōſtrat qd caueas. oñdit q̄ tēdas multū pꝛoficis cū legis tamē ſi facis ea q̄ legiſ ſoror venerabil̄ adaperiat deus cor tuū in lege ſua ⁊ in pꝛeceptis ſuis.

¶ De oratione ſer. li.

Ieremiaſ ꝓpheta dicit leuem⁹ cōda nr̄a cū manib⁹ ad deū. Qui orat ⁊ laborat cor leuat ad deum cū manibus. Qui vero orat ⁊ nō laborat cor leuat ad deuz ⁊ nō manus. Qui autē laborat ⁊ nō orat: man⁹ leuat ad deū ⁊ non cor. Igit̄ ſoror cariſſima neceſſe ē nobis cor in orōne ad deū leuar̄ ⁊ manus cū operatiōe ad deū extendē. Quare? Ne de negligentia mādatoꝝ repꝛehēdamur dū ſalutez q̄rimus obtinere ſola orōne: aut ſola operatōe. Unde paul⁹ apl̄s. Qui nō laborat nō manducet. Ancilla xp̄i debet ſemꝑ orare legere ⁊ operari. ne forte ſpūs fornicationis decipiat occioſam mentē. Delectatio carnis per laborez vincit̄. Soror cariſſima diuide tibi ſpaciūz diei in tres partes. ⁊ in pꝛima ora. in ſecūda lege. ⁊ in tertia

pte labora. Rex ſalomon
per ocium ſemetipſum in
noluit in multis fornicati
onibus ⁊ per cupiditatē
fornicatiōis adorauit ydo
la. Soror venerabil' hec
tria ſunt tibi neceſſaria val
de.ſ.oro. lectio ⁊ opatio.
Orōne mundamur. lecti/
one inſtruimur. operatōe
beatificamur. Sicut dicit
ſpūs ſanct⁹ in pſalmo. La
bores manuū tuarū q: mā
ducabis. beat⁹ es. ⁊ bene
tibi erit. Si aliquādo a le
ctione ceſſaueris opari de
bes. vt nūq̄ ſis ocioſa. q:
ociū inimicū eſt aīe. Dia
bolus cito decipit eū quē
ocioſuz inuenit. Diabol⁹
quotidie in clauſtra intrat
⁊ ſi aliquem inuenit ocio/
ſum ſtatim accuſat. O ſpō
ſa chriſti vide ne cum dia
bolus clauſtra itrauerit. ⁊
vniuſcuiuſq̄ facta ſcruta/
tus fuerit aliquid inueniat
vñ te accuſare poſſit. Hac
de cā te moneo. Soror mi
hi in chriſto dilecta vt per
amorē xp̄i nunquā ſis oc/
cioſa. rogo vt amorez chri
ſti oſtendas ſociabus tuis
non ſolū verbis ſed ⁊ ope
ribus bonis. Tunc vere
deū diligis ſi pro amore il
lius bona que potes ope/
raris. Unaqueque ſancta
anima debet in ſe mōſtra
re amorem dei. ⁊ verbis
ſanctis ⁊ actiōib⁹. Unde
in canticis cāticorū. Spō
ſus.ſ.xp̄s ſponſam.i. ſan/
ctam aīam hortatur dicēs
Pone me vt ſignaculum
ſuper cor tuū. ⁊ ſuper bra
chium tuū. In corde ſunt
cogitationes ⁊ in brachio
operationes. Ergo ſuper
cor ⁊ ſup brachiuz ſponſe
dilectus in ſignaculum q:
in ſctā aīa q̄tum ab ea di/
ligatur ⁊ voluntate ⁊ acti
one deſignat'. q: amor dei
nunq̄ eſt ocioſus. ſi vere
amor magna operatur. ſi
vero nō operatur. non eſt
amor. Rogo igit' te vene
rabil' vgo vt deū perfecte
diligas ⁊ vt pro amore il/
li⁹ nūq̄ ocioſa ſedeas. Si
vere deū diligis nulla ho
ra ocioſa eris. ſi deum in
veritate amas pro amore
illius ocium recuſas. Si
ex toto corde diligis deuz
omni tempore cōtemnis
ocium. Qui deū tota mē/

te diligit ppter deum oci
um poſtponit. regnū dei
nō dabitur ocioſis. ſed in
ſuitio dei ſtudioſis. regnū
dei nō dabit̄ vagantibus
ſed pro deo digne labora,
tibus. Qui in bonis opib⁹
ſunt pigri ⁊ tepidi nō ha,
bebunt locū in regno dei.
Luxuria cito decipit ho,
mines ocio deditos. Lu,
xuria cito decipit hominē
ocioſuʒ decipit hoīem va
gantē. Luxuria graui⁹ vrit
quē ocioſuʒ inuenit. Ubi
do cedit reb⁹. Luxuria ce
dit operib⁹: luxuria cedit
induſtrie ⁊ labori. hō per
laborē ſepe vincit libidinē
Corpus. n. labore fatigatū
minus delectatur flagitio
ꝙpropter amabilis in xp̄o
ſoror p̄caue ociū. non dili
gas ociū fatiga corpus la,
bore. Exercet opus bonū
quere tibi opus vtile quo
animi implicetur itentio.
Opus tuum ⁊ itentio tua
ſemper ſit in deo. Amen.

¶ De pſalmis ⁊ hymnis
ſermo. liij.

Soror cariſſima cum
in ꝯſpectu dei cātas
pſalmos ⁊ hymnos: hoc
tracta in mēte tua qđ cau
tas in voce. Mēs tua cuʒ
voce cōcordet: ꝯcordet cū
lingua. Nō aliud cogites
⁊ aliud cantes. Si aliud
cogitas in mente ⁊ aliud
cantas in voce perdis fru
ctum laboris tui. Si cor,
pus tuū ſtat in eccleſia fo,
ris vagatur mens perdis
mercedem tuā. Unde dr̄
Populus hic labijs me
honorat: cor aūt eoꝝ lōge
eſt a me. Sicut. n. ait apl's
Pſalā ſpū: pſalam ⁊ mē,
te. Cantabo ore ⁊ corde.
Bonū eſt ergo ſemp ora,
re deū mente. bonū eſt ēt
cuʒ ſono vocis hymnis ⁊
pſalmis ⁊ canticis ſpūali
bus glorificare deuʒ. Si,
cut orōnibus iuuamur ita
pſalmorū modulationib⁹
delectamur. Uſus cantan
di cōſolatur triſtia corda.
Cantus in eccleſia mētes
hoīuʒ letificat: faſtidioſos
oblectat pigros ſollicitat
peccatores ad lamēta iui,
tat. Nam ꝙuis dura ſunt
corda ſeculariū hoīuʒ: ſtā
tim vt dulcedinē pſalmo,
rū audierint: ad amorē pie
tatis ꝯuertunt̄. Sunt mul

ti qui ſuauitate pſalmoꝛuȝ
cõpuncti: pctã ſua lugent.
Oꝛatio tm̃modo in hac vi
ta effundit̃ in remiſſioneȝ
pctõꝝ. ¶Pſalmoꝝ aũt de-
cantatio ſignificat perpe-
tuaȝ laudem dei in eterna
gaudia: ſicẽ ſcriptũ eſt: bea
ti qui habitãt in domo tua
dñe in ſecula ſeculoꝝ lau-
dabũt te. Quicũq; fidelit̃
⁊ intenta mente: pſalmos
decantat: quodãmodo an
gelis dei ſociat̃. Quoniã
q: hõ illuȝ ꝓ modulo ſuo
laudat in terris: quẽ ange-
li ſine ĩtermiſſione adoꝛãt
⁊ gloꝛificãt in celis. ¶Pſal
moꝝ decantatio aliqñ cõ
mouet nos ad lachꝛymas
aliquãdo inuitat nos ad oꝛa
tionẽ. pſalmi faciunt nobꝭ
gratas eſſe vigilias noctis
dicẽtes. Exultate iuſti in
dño: rectos decet collau-
datio: pſalmi pꝛonũciant
nobis hoꝛã diei pꝛimã cũ
exultatione lucis dicendo
Deus in noĩe tuo ſaluum
me fac: ⁊ in ṽtute tua iudi
ca me pſalmi ꝯſecrant no
bis hoꝛã diei tertiã cũ di-
cunt. Et veniat ſuper nos
mĩa tua dñe: ſalutare tuuȝ

ſm eloquiũ tuum. pſalmi
nos letificãt hoꝛa diei ſex-
ta in panis ꝯfractiõe: pſal
mi ad hoꝛã diei nonã ieiu
nia reſoluũt: ⁊ nos faciant
dulcedie ac ſuauitate ſpũa
li. pſalmi nos deo ꝯmen-
dant hoꝛa diei veſpertina
dicẽdo. Dirigat̃ dñe oꝛõ
mea. ſicẽ incenſuȝ in cõſpe
ctu tuo. Eleuatio manuũ
tuarum ſacrificiũ veſperti
nũ. pſalmi nos admonent
vt bñdicam⁹ dño ad com
pletaȝ dicẽtes. Ecce nunc
bñdicite dñȝ oẽs ſerui dñi
Soꝛoꝛ mihi i xp̃o dilecta
firmiter retine in tua me-
moꝛia: ꝙ in aurib⁹ dei bñ
ſonat cũ ſcã aĩa ꝑ dilectõȝ
⁊ amoꝛẽ ac deuotõeȝ: pſal
mos hymnos ⁊ canticos
ſpũales dõ cãtat. Vñ ſpõ-
ſus .ſ. xp̃s i cãticis cãticoꝝ
ſpõſaȝ .i. eccl̃iaȝ vel ſctãm
aĩaȝ admõet dicẽs. Oſten
de mihi faciẽ tuã: ſõet vox
tua in aurib⁹ meis: q: vox
tua dulcis ⁊ facies decoꝛa
Tu inqt dilecta mea q̃ ia-
ces i lectulo dulciſſime cõ
templatiõis: in q̃ mihi in
pſalmis ⁊ hymnis ⁊ cãti
cis ſpũalib⁹ atq; oꝛõnibus

placere deſideras: veni ⁊ oſtende mihi faciē tuaȝ ti. egredē a ſecreto cordis: ⁊ alijs pulchritudinē bonorū operū ſuoꝝ ad exēpluȝ demonſtra: vt eſt illud videant opa vr̄a bona: ⁊ glorificent pr̄em veſtrū qui in celis eſt. Sonet vox tua in aurib⁹ meis. Uox. ſ. predicationis: vox diuine laudis: vox iubilationis que alios ad laudē ⁊ glīaȝ meam ꝓficere facias. Cant⁹ pſalmoꝝ oblectat aures audientiū ⁊ īſtruit aīas fidelium ad bñ viuendum. Uox cantātiū ſit vna ⁊ cū angelis dei quos vidē nō poſſum⁹: verba laudis mifcem⁹. Serui dei ſemper dñi laudare nomē dei: aq̄ ſuperiores inſinuāt: de quibus dī: Bñdicite aq̄ oēs que ſup celos ſunt dño: q: electi nō tacebūt in perpetuū laudarꝭ nomē dñi. De aquis vō inferiorib⁹ dictū eſt. Cōgregentꝭ aq̄ que ſub celo ſunt in locū vnū q: reprobi per totū mundū mō diſperſi ꝯgregabuntꝭ in infernū cruciandi. Sine intermiſſione fideles debēt referre laudes deo q: de⁹ delectatur in illis. Qđ deus delectatꝭ in laudib⁹ fidelium teſtatur ſponſus. ſ. xp̄s qui in canticis canticoꝝ ſponſe. ſ. ſctē aīe loquitꝭ dicens. Que habitas in ortis. In ortis habitat eccleſia vel quelibet ſancta aīa qua iā viriditate ſpei ⁊ bonoꝝ opeꝝ eſt repleta. que gº iā in ortis habitat oȝ vt ſpōſuȝ ſuū vocē ſuam audire faciat. i. cantuȝ bone p̄dicationis vl' ſancte iubilatōis vel vocē diuine laudis emittat in qua ille delectetꝭ quē dſiderat: q̄ȝ amici auſcultant vȝ oēs electi: q verba vite. ſ. lectiōes: pſalmos: hymnos ⁊ canticos ſpūales audire deſiderāt: vt ad celeſtē pr̄iam reniatꝭ ſcāt. igitꝭ ſoror reuerēdiſſima: ſic taȝ ſuperi⁹ dixi valde neceſſariū eſt tibi: vt in oī vita tua laudes oīpotentem deū creatorē tuū: q: ſi inde ꝑmittitur tibi veniā: vnde ⁊ laudes. Lauda ergo eū in corde: lauda eū i voce. lauda eū in voce iubilatiōis. lauda ēt eū in ſecreto ꝯtemplatiōis lauda

cum in cubiculo mētis in iubilatōe vocis: q̄uis ad laudandū deū pctōꝛes ⁊ ī dignī sim⁹ tñ cessare a laudibus nō debem⁹. q: īde cōsequi veniā pctōꝝ credimus: vñ deū laudamus. Vñ vox diuīa in psalmis Sacrificiū laudis honorificabit me. inqt. ⁊ illic iter quo ostēdā illi salutare dī. Ac si apertius diceret. In psalmis ē iter laudis quo ad eternā laudē perueniꝛ possis. sed si ego illud tibi nō ostendero. illud inuenire nō poteris. Propterea carissima soroꝛ: q: iter nr̄e salutis in manib⁹ est creatoris. moneo te vt nūq̄ʒ laus dei discedat ab oꝛe tuo Soroꝛ mihi ī xp̄o amātissima deus est laus tua g⁹ ⁊ tu laus illi⁹ esto. ita vt sp̄ sit laus illi⁹ in oꝛe tuo. Amē.

¶ De actiua ⁊ contēplatiua vita sermo. liij.

Vidit iacob scalā stantē super terrā angelos q̄ꝫ dei ascēdētes ⁊ descēdētes per eā: ⁊ cacumē illi⁹ celos tāgebat. In hac scala sūt positi oēs ad vitam eternā p̄destinati: ⁊ oīs qui spectat ad regnū celorū in hac scala hʒ locum. Scala ista gn̄alis ē: eccl̄ia q̄ ex pte adhuc militat in terris: ⁊ ex pte iā regnat ī celis. In hac scala sūt tres oꝛdīes hoīuꝫ. s. seculares actiui ⁊ cōtemplatiui. Seculares sūt ī inferiori gradu. Actiui sūt ī altioꝛi loco. cōtēplatiui v̓o sunt in sūmo. Et de istis trib⁹ oꝛdib⁹ hominū: qdā sunt in mola: qdā sunt ī agro qdā v̓o sunt in lecto: mola ē vita secularis: ager ē aius hoīs secl̄i. In agro sūt p̄dicatoꝛes v̓bi dei: ī lecto est amoꝛ spōsi. s. xp̄i. Qui sūt ī mola terrā circueunt: q: terrena q̄rūt ⁊ diligūt. Qui sunt in agro terrā collūt q: semināt verbuꝫ dei in auribus hoīuꝫ: qui ī lecto sūt despiciunt ⁊ ꝯtēnunt. ad pedes hui⁹ scale sūt hoīes hui⁹ seculi. In medio scale sunt actiui: in sumitate v̓o scale sūt ꝯtēplatiui iā q̄si in celo positi: q: celestia cogitant. isti sūt angeli dei per scalā ascēdētes ⁊ descēdētes: q:

aſcendūt per ꝯtemplatio/
nē ad deū ⁊ deſcēdūt p cō
paſſionē ad pximū. Acti/
ua vita inoccētia eſt bono
rū operū. Contēplatiua vi
ta eſt ſpeculatio ſupernoꝝ
Actiua vita cōis eſt multo
rū: ꝯtemplatiua vō pau/
coꝝ. Actiua vita terrenis
reb⁹ bñ vtitur. Cōtempla
tiua vō ſeculo renūcians.
ſoli deo viuē delectatur.
¶ Interrogatio. ¶ Frat
dilecte: rogo vt oſtēdas mi
hi differentias actiue ⁊ cō
tēplatiue vite. ¶ Reſpō.
¶ Soror cariſſima iter ac
tiuā ⁊ ꝯtemplatiuā vitam
maxima eſt drīa: actiua ē
panē eſurienti dare. Ver/
bū ſapie pximos docē. er
rantē corrigē. ad viam hu
militatis ſuperbientē redu
cere. Diſcordātes ad con
cordiā reuocare: infirmos
viſitare: mortuos ſepelire
captiuos ⁊ in carcere poſi
tos redimē. q̄ ſingulis qui
buſcunqꝫ expediat diſpen
ſare. neceſſaria vnicuiqꝫ p
uidere. Soror mihi i xp̄o
dilecta. ecce audiſti opera
actiue vite. Nūc ſi placet
audi v̄tutes vite ꝯtēplati/
ue. Cōtemplatiua vita eſt
Charitatē dei ⁊ pximi to
ta mente retinē. ab exterio
ri actiōe acquieſcē. ſoli de
ſiderio conditoris inherē.
ita vt iaꝫ nihil agē libeat.
ſed deſpect⁹ oībus curis ſe
culi ad videndā facieꝫ ſui
creatoris aīus inardeſcat:
ita vt iā nouerit carnis cor
ruptibil' pōdus cū meror̄
portare totiſqꝫ deſiderijs
optare hymnidicis ange/
lorū choris ītereſſe. Appe
tere admiſceri celeſtib⁹ ci
uib⁹ de eterna incorrupti/
one in ꝯſpectu dei gaudē.
venerabil' ſoror. audiſti ac
tiuā vitā. audiſti ēt ꝯtēpla/
tiuā. nūc rogo vt cū maria
magdalena eligas melio/
rē partē. ſ. vitā cōtēplatiuā
bona ē vita actiua. ſꝫ mul
to eſt melior cōtēplatiua.
Qui pri⁹ in actiua vita pfi
cit ad ꝯtēplatiuā bñ ꝯſcen
dit: qcunqꝫ adhuc tēpora/
lem gl'iaꝫ: aut carnalē affe
ctat ꝯcupiſcentiā a ꝯtēpla
tione phibet̄. Exēpluꝫ. n.
actiue vite: ⁊ ꝯtemplatiue
de iacob accipe. qui dum
adamaret racheleꝫ que ſi
gnificat contemplatiuam

vitaȝ data eſt ei lya que ſi
gnificat actiuā. actiua vita
in laboꝛib⁹ hui⁹ mundi do
ſeruit: dū pauperes rece
pit paſcit ꝛ veſtit: viſitat ꝛ
conſolat̃: ſepelit: ꝛ cetera
opa mie eis ipendit. Et tñ
lya eſt fecunda in filijs: qꝛ
multi ſunt actiui: ꝛ pauci
cōtemplatiui. Rachel ve
ro ouis vel vidēs pꝛīcipiū
īterpꝛetatur: qꝛ cōtēplatiui
ſimplices ꝛ inocētes ſunt
ſicut oues: ꝛ ab oī tumul-
tu ſeculi alieni vt ſoli diui
ne ꝯtēplationi adherētes
videant illuȝ qui ait. Ego
ſum pꝛīcipiū qui ꝛ loquoꝛ
vobis. Rachel duos fili-
os hȝ: qꝛ duo ſunt genera
cōtemplatiuoꝝ. Alij nāqȝ
viuunt in cōe in monaſte
rijs. Alij vero ſunt ſolitarij
ꝛ ab oībus ſeparati. Sed
beatioꝛ eſt ꝛ pfectioꝛ con-
templatiua vita. q̄ȝ actiua
Sicut aqla defigit oculos
in radio ſolis nec deflectit
niſi quādo vult coꝛp⁹ ſuuȝ
reficē cibis. ita ꝛ ſancti ali
quādo a cōtemplatiōe ad
actiuā vitā reuertunt̃. con
ſiderātes illa ſublimia ſic
eē vtilia: vt tñ iſtā humilia
paululū nr̄e īdigentie ſint
neceſſaria. vñ in canticis
cāticoꝝ. ſpōſus. ſ. xp̄s ſpō
ſam. i. ſcāȝ aīam ꝯtēplatōi
deditā hoꝛtat̃ dicēs. Sur
ge ꝑpera amica mea colū
ba mea: fōmoſa mea ꝛ ve
ni. Ac ſi apertius diceret.
Surge ꝑpera amica mea
ꝑ dilectionē ꝛ fidē: colūba
mea ꝑ īnocentiā ꝛ ſimpli
citatē: formoſa mea ꝑ vtu
tem ꝛ caſtitatē. Surge de
illo dulciſſimo ſtatu tuo:
hoc eſt de gēte ꝯtemplati-
onis in q̄ mihi ſoli ꝯplacē
deſideras: ī pſalmis hym
nis ořonib⁹ ꝛ canticis ſpū
alib⁹. feſtina ergo ꝛ veni
i. egredē ad vtilitatem pxi
moꝛuȝ: vt illos ēr per offiñ
p̄dicatiōis: ꝛ ꝑ exēpla bo-
noꝛū operū imitatoꝛes tui
facias: ad ſalutē aīaꝝ ſuaꝝ
ꝑducas. Uiſio aīalium in
ezechiele: que ibāt ꝛ non
reuertebant̃: ptinet ad pſe
uerantiā actiue vite. Et ite
rum aīalia q̄ ibāt ꝛ reuer-
tebant̃ ptinēt ad mēſuraȝ
contemplatiue vite in qua
dū quiſqȝ intēderit ſua re-
uerberatus infirmitate ſta
tim deſcendit. Atque ite-

rum renouata mētis acie ad ea vnde deſcēderat rurſus aſcēdit: qđ fieri in actiua vita nō pōt: De q̄ſi qſ q̄ vel ad modicū deſcenderit:ſtatim inquatiōibus vitioꝝ inoluit. Sepe mēs de t̄ra ad celū erigit̄ ⁊ iterū grauata īfirmitate carnis de celo ad terrā deſcēdit. Multos ſeculares hōmines viſitat de⁹ ⁊ p ſuaꝫ grāꝫ eleuat eos ad altitudinē cōtēplatiōis ⁊ m̄ltos ɔtemplatiuoſ iuſto atq̄ occulto iudicio ſuo de⁹ in terrenis actib⁹ lapſos dereliquit. Sicut ſepult⁹ in monumēto ceſſat ab oī terreno negocio: ita hō ɔtēplatiu⁹ ceſſat ab oī t̄reno ope vel miſterio ⁊ ſicut hoīes ab actiua vita aſcēdentes ſepeliunt̄ in q̄te ɔtēplationis: ita a ſeculari vita recedētes actiua vita ſuſcipit eos in ſe q̄ſi ſepeliendos. Ac per hoc ſicut actiua vita eſt ſepulchꝛū ſecularis vite. ita ɔtēplatiua vita eſt monumētū actiue vite. viri ſctī ſicut aliq̄ñ egrediuntur a ſecreto ɔtemplatōis ad actiuā vitaꝫ. ita rurſus ab actiua reuertunt̄ ad ſecretū intime ɔtēplationis vt itus deuꝫ laudēt vbi accederūt vnde foꝛis ad ei⁹ gloꝛiā operant̄. Sicut dn̄s vult vt aliq̄ādo ɔtemplatiui egrediant̄ ad actiuaꝫ vitā. vt alijs ꝓficiāt ita aliquādo vult vt nemo eos ī quietet. ſꝫ vt q̄eſcāt ī ſecreto ſuauiſſime ɔtemplationis. Qđ bñ in cāticis canticoꝝ ſpōſus īſinuat. cuꝫ filias hierl'm ne ſponſam vigilare faciāt adiurat dicēſ Adiuro vos filie hieruſalē per capꝛeas ceruoſq̄ camꝑoꝝ: ne ſuſcitetis: neq̄ euigilare faciatis dilecta: donec ipſa velit. Hoc ē ne ſuſcitetis neq̄ euigilar̄ faciatis aīam diuine ɔtemplationi deditā: oꝛōnib⁹ ⁊ lectionib⁹ diuis occupatam Et ne eā ad exterioꝛa opa inq̄etare velitis. donec ipa velit. Hoc ē: donec exple to ɔtēplationis tpe admonente coꝛpoꝛis fragilitate quādo velit ſuſcitari a ſōno interne quietis: ⁊ intime dulcedīs. Sed tamen in hac moꝛtali vita nemo poteſt ꝑfecte contemplari

deū. vnde btūs ioānes in apocalypsi dic̄ factū est ſilentiū in celo quaſi media hora. Celū quippe eſt aīa iuſti: ſicut dn̄s per ꝓphetā dicit. Celū mihi ſedes ē. Cū ergo quies ꝯtemplatiue vite agit̄ in mente ſilentiū fit in celo.i.in aīa quia ſtrepit⁹ terrenaꝝ rerū atq̄ opationū ceſſat in cogitatiōe. Sed q: ꝯtemplatiua vita in hoc mūdo nō pōt eſſe pfecta nequaq̄ hora integra factū ſilentiū d: i celo: ſed quaſi media hora. Qui pfecte vitā cōtemplatiuā vult tenē: d3 ab omni terreno ope ceſſare. Und̄ in eiſdem canticis ſponſa de ſe dic̄. Ego dormio ⁊ cor meū vigilat. Ac ſi apte mens ſctā loq̄retur dicēs. dū a mūdanis tumultib⁹ exterius dormio: in iteriori cogitatiōe que ſunt celeſtia atq̄ ſpūlia pēſo. Etiā archa Noe que bicamerata d: : ſignificat actiuos ⁊ cōtemplatiuos: quoꝝ actiui deorſu3 ſtant: ꝯtemplatiui vo ſtāt ſurſu3: qd̄ aūt archa d: ter camerata ſignificat tres ordīes i ſctā eccleſia.ſ.cōiugatoꝝ ꝯtinētiu3 atq̄ virginū. De hac ꝯtemplatiua vita dic̄ dn̄s in euāgelio. Si vis perfectus eē: vēde oīa q̄ habes ⁊ da pauperibus ⁊ habebis theſauꝝ in celo ⁊ veni ſequeꝛ me. Et de Maria magdalēa ait. Maria optimā partē elegit: que non auferetur ab ea. Uita contemplatiua nō auferet̄ in hoc ſeculo neq̄ in futuro. Actiua vita auferet̄ ab homine i futuro ſeculo. Actiua vita in hoc ſeculo h3 finem: Cōtemplatiua vero nō: q: ſemper perſeuerat. Actiua vita in hoc ſeculo deficit. Cōtemplatiua vo in hoc ſeculo icipit: ſed in celo pficitur. Honeſta virgo moneo te: vt ꝓpter deum deſpicias pſens ſeculum ꝓpter deu3 ab oībus curis ſeculi te ſuſpēde: Sine ipedimento ſeculi deo ſeruire ſtude. Nulla cura ſeculi ſubtrahat te a timore dei. Nulla ſollicitudo reꝝ te ſubtrahat ab itentione dī. Abijce a te quicq̄d pōt ipedire bonū ꝓpoſitū Toto anio odi ⁊ dāna q̄

diligit mundū. Eſto mor-
tua mūdo: ⁊ mund⁹ tibi.
Tanq̄ꝫ mortua ab amore
pſentis vite te ſepara. Tā
q̄ꝫ mortua mūdi gl'iaꝫ nō
ꝯcupiſcaſ: ſoror mihi ama
bilis in xp̄o: ſic ſepulta in
monumēto nō habeas cu
ram de ſeculo. Tanq̄ꝫ de
functa in ſepulchro ab oī
terreno te priua negocio:
ſoror mihi in xp̄o amabil'
ꝯtēne viuēs que poſt mor
teꝫ hr̄e nō poteris. Si hic
ita feceris: poſt mortē tuā
vitā eternā hēbis. Amen.

¶ De curioſitate ꝓ. liiij.

Soror cariſſima mo-
neo te vt de die ī diē
ſtudeas ꝓficē in bo-
nis opib⁹: ⁊ vt non ꝯſide-
res mala q̄ alij faciūt: ſed
ꝯſidera bona q̄ tu facē de
bes. Unde quidā ſapiens
ait. Inſuperuacuis rebus
noli ſcrutari multipliciter
Non eſt tibi neceſſe ea co
gnoſcere q̄ ab humanis ſē
ſibus ſunt remota. dignū
eſt valde vt mētes hoīum
deſinat iudicare: qui alie
na corda pfecte neſcit co-
gnoſcer̄. q̄re? q: īcerta nos
iudicam⁹: quo adusq̄ꝫ ve-
niat dn̄s: qui illuminabit
abſcōdita tenebrax ⁊ ma
nifeſtabit ꝯſilia cordium.
Dignū eſt etiā: vt deſinat
peccar̄ q aliena vitia vult
repꝛhendere. Stulti hoīes
dū alienos errores volunt
repꝛhendē demonſtrant ſu
os. Tādiu homo ignorat
pctā ſua q̄ debuerat flere
⁊ cognoſcer̄: q̄ꝫdiu aliena
vitia exq̄rit curioſe. Sed
cū hō ad ſemetipſū reuer
tit̄: ⁊ ſeſe bn̄ ꝯſiderat: non
exq̄rit ꝙ in alijs repꝛhēdat
q: in ſemetipſo multa īue
nit q̄ lugeat. qui ſemetipſū
bn̄ ꝯſiderat: in ſemetipſo ī
uenit multa q̄ plāgat. Un
de btūs Greg. Nos tāto
minus debem⁹ aliena cor
da repꝛhender̄: q̄ꝫto ſcim⁹
viſu nr̄o non poſſe aliene
cogitationis tenebras illu
ſtrare. Etiā btūs Iſid. ait.
Facili⁹ repꝛehēdimus vi-
tia vniuſcuiuſq̄ꝫ hoīſ q̄ꝫ vir
tutes ītendim⁹. nec qd bo
ni q̄ſq̄ꝫ fecerit agnoſcē cu-
pimus ſed qd mali egerit
pſcrutamur. igit̄ ſoror mi
hi ī xp̄o dilecta moneo te
vt ampli⁹ repꝛhendas tua
vitia q̄ꝫ aliena. puus vide

tua ꝓpria q̄ȝ aliena delicta
de tua correctõe eſto ſolli
cita. De tua ſalute eſto at
tenta. de tua emẽdatione
eſto ꝓuiſa ꝗ ad te non ꝑti
net noli q̄rere. nunq̄ȝ deſi
deres cognoſcẽ quid inter
ſe loquũtur hoĩes. Noli q̄
rere qd quiſq̄ȝ dicat aut fa
ciat. caue curioſitatẽ. Omi
te curas aliene vite. nulla
curioſitaſ aĩuȝ tuũ decipiat
nulla ɔcupiſcẽtia deteſtãde
curioſitatiſ te ſubrepat. ne
tu oblita moꝝ moꝝ. alie
nos pergras xp̄i ſpõſa. tã
ta cura corrige tua vitia.
quãto ſtudio reprehendis
aliena. Nulla tibi ſit cura
ſciẽdi latẽtia. caue ingrere
ea q̄ nõ debes ſcire. preter
mitte q̄ſi ſecretũ ꝗ ſcriptu
re ſcẽ autoritate nõ didici
ſti. Nihil vltra queras q̄ȝ
ſcriptũ eſt. Nihil ampliꝰ
ꝑquiras diuine littere de
mõſtra. Scire nunquã de
ſideres ꝗ ſcire nõ debes.
Soror venerabil' ſcito pro
certo: q: curioſitas ꝑiculo
ſa preſumptio eſt: Curioſi
tas dãnoſa ꝑitia eſt: adhe
reſim ꝓuocat: in fabulas
ſacrilegas p̄cipitat mentẽ
In cauſis obſcuris reddit
audaces. In rebus igna
ris facit hoĩes p̄cipites.
Soror amãtiſſima cum oĩ
ſtudio vitam tuã emẽda.
vt poſt hãc vitam merea
ris ꝑuenire ad eterna gau
dia. Amen.

¶ De vigilantia ſer. lv.

Cariſſima ſo
ror: audi dñȝ
ieſuȝ xp̄m in
euãge. dicẽtẽ
Uigilate quia
neſcitis qñ dñs venturꝰ eſt:
ꝛ iter: Oibꝰ dico vigilate
ꝛ petrꝰ ap̄ls. Eſtote prudẽ
tes ꝛ vigilate in orõnibꝰ.
Cũ hoĩes dixerint pax eſt
ꝛ ſecuritas tũc repentinꝰ
veniet ſup eos interitꝰ. Et
ſalomõ ait. Sũt iuſti atq̄ȝ
ſapientes: ꝛ opera eoꝝ in
manu dei: ꝛ tamen neſcit
homo vtrũ amoꝛ aut odio
dignꝰ ſit. Quare? q: in fu
turo reſeruant̃ icerta. So
ror in xp̄o dilecta. idõ dñs
celauit nob' tp̄s ſui aduen
tus: vt nos lõga expectati
one icerti: ſemꝑ credamꝰ
iudicẽ nr̄m eẽ venturũ: q:
qñ venturus ſit ignoramꝰ.
Uerba ſunt beati Grego.

leticia pñtis vite ita ē agē-
da: vt amaritudo ſequētis
iudicij nūq̄ȝ recedat a me
moꝛia: ſepe diabolus deci
pit hoīem ad peccanduȝ:
⁊ cū de ruina ɔſpicit eum
afflictū: iterū per ſecurita
tem decipit euȝ. igit̄ ſoꝛoꝛ
dilecta mihi in xp̄o ſemꝑ
neceſſe eſt vt cū bona agi-
mus mala que fecim⁹ ad
memoꝛiā reducam⁹ vt dū
culpā caute cognoſcimus
nunq̄ȝ de bono ope ícauti
letemur. Ideo dñs voluit
nobis hoꝛā vltimā eē īco-
gnitam vt ſꝑ sim⁹ ſuſpecti
vt dū illam videē nō poſſu
mus quottidie nos ad illā
ꝑparemus. Etiā ne in hac
vita ſimus ſecuri: btūs yſi
do. nos admonet dicens.
Neq̄ȝ iuſtus d̄ ſua iuſticia
cōfidat neq̄ȝ pctōꝛ de mīa
dei deſperet quicq̄ȝ ſȝ pa-
riter habeāt in coꝛde ſpeȝ
⁊ metū. Sic ſperet in dei
mīam vt ſemꝑ timeat ei⁹
iuſticiā. Quāuiſ ɔuerſatio
ſctōꝝ ſit ꝓbabilis tñ incer
tum eſt hoīb⁹ ad quē fineȝ
ſunt deſtinati. idō nūq̄ȝ hō
dȝ eſſe ſine metu: q: ſatiſfa
cio pnīe: diuino tñ iudi-
cio penſat̄ non humano.
Unde ait ceſari⁹: quāto ſu
m⁹ ſecuri de ꝑteritis pctīs
tm̄ debem⁹ eſſe ſolliciti de
futuris. Venerabiliſ ſoꝛoꝛ
firmiter tene q: oīs vita ſa
pientis hoīs meditatio eſt
moꝛtis. Igit̄ ſoꝛoꝛ mihi in
xp̄o amabilis ſi oī hoꝛa ad
deū vigilaueris ſapiēs eriſ
ſi quottidie mentē tuā ad
deū leuaueris ⁊ diē moꝛ-
tis tue ad memoꝛiā redu-
xeris btā eris ꝑm illud ꝙ
quidā ſapiēs ait. btūs hō
qui ſꝑ eſt pauid⁹. Hac de
cā te moneo v̄go honeſta
vt ſemꝑ ſis pauida ſemꝑ-
q̄ȝ ſuſpecta. Semꝑ eſto ſo
licita ⁊ ɔ̄ diaboli tētatōes
aſtuta. ſꝑ vigila ⁊ ɔ̄ anti-
quū hoſtē īceſſant̄ pugna.
Dieb⁹ ac noctib⁹ oꝛa cum
oī vigilātia ⁊ ɔ̄ īſidias dia
boli viriliter dimica. in oī
vita tua eſto ꝓuiſa ⁊ ɔ̄ v̄ſu
tias inimici cū oī ſollicitu
dine d̄certa. Etiā audi ho
neſta v̄go ea q̄ ieſus xp̄us
ſpōſus tu⁹ dicit i euāgelio
Btūs ille ſeru⁹ quē cū ve
nerit dñs inuenerit vigilā
tem. Ergo ſi ad eūdē dñȝ
nr̄m ieſum xp̄m vigilane

ris tota mēte īter btōs cō/
putaberis in eterna btitu/
dine: btā eris ſi cū oī dÿo/
tione oc'los mētis ad ver
lumē ꝙ ds̄ eſt leuaueris:
vere btā eris ſi ad deū cuꝫ
oī inſtantia vigilaueris q:
ꝑmiſit de⁹ corōnā vigilan
tibus. Unñ in cāticis canti
coꝝ de oculis ſponſi dr̄.
Oculi ei⁹ ſicut colūbe ſup
riuulos aquaꝝ que lacte
ſunt lote ⁊ reſidēt iuxta flu
enta pleniſſima oculi ſpō/
ſi ſcti viri ſūt. q ſicut colū/
be ī ſimplicitate viuūt. ⁊
alijs ſuis ꝑdicatiōib⁹ atqꝫ
exemplis viā ſalutis oſtē/
dūt. Super riuulos aqua
rum eſſe ꝑhibenẗ. q: ſem
per in refrenatōe ſanctaꝝ
ſcripturaꝝ ꝯuerſanẗ: qui
lacte ſūt loti: q: per grām
dei in baptiſmo a pctīs ſu
is ſūt mūdati: quid. n. per
fluenta pleniſſima iuxta q̄
ſedent ītelligim⁹ niſi ſacre
ſcripture ꝓfunda ⁊ archa
na dicta: qbus nos refici/
mus: duꝫ ea legendo vel
audiendo haurimus? Ad
hec etiā iuxta fluenta colū
be reſidē ſolent vt vmbrā
volantiū auiū in aqua vi/
deant: ſuper quā ſe pꝛoijcī
entes vngues rapaces eſ/
fugiant: ſic ſcti viri ſcriptu
ra ſancta fraudes demo/
niuꝫ ꝯſpiciūt: ⁊ ex deſcri
ptione quā vidēt quaſi ex
vmbra inimicum cogno/
ſcunt ⁊ eius deceptōes fu
giūt: ſic ⁊ tu ſoror honeſtiſ
ſima in meditatōib⁹ ſctāꝝ
ſcripturarū eſto aſſidua q:
in eis poteris cognoſcere
qualr̄ hoſtiū inſidias va/
leas declinare. Honeſta
virgo iterū te moneo vt te
cōſilijs ſctē ſcripture ex to
to cōmittas: vꝫ vt nihil ali
ud facias: niſi ꝙ ex reſpō/
ſo ſcripturaꝝ audieris: q:
ibi iuenies qualr̄ fraudes
demonū fugias. Moneo
etiā te: vt metu rapacium
auiū. i. demonū: ſup fluen
ta ſanctaꝝ ſcripturaꝝ ſede
as: ne tu impꝛouiſa (ꝙ ab
ſit) inimicis tuis pꝛeda fi/
as. Rogo vt ſuper riuulos
ſanctarum ſcripturarū in
deſinenter vigiles ⁊ vt cū
ſūmo ſtudio deceptiones
inimicoꝝ vites. Heu inſi
pientes q̄re non cognoſci/
mus vel itelligimus: q: in
cōſpectu dñi cogitationes

leticia pñtis vite ita ē agē- da: vt amaritudo ſequētis iudicij nūq̄ʒ recedat a me moria: ſepe diabolus deci pit hoīem ad peccanduʒ: ⁊ cū de ruina ꝯſpicit eum afflictū: iterū per ſecurita tem decipit euʒ. igit̄ ſoror dilecta mihi in xp̄o ſemꝑ neceſſe eſt vt cū bona agi mus mala que fecim⁹ ad memoriā reducam⁹ vt dū culpā caute cognoſcimus nunq̄ʒ de bono ope īcauti letemur. Ideo dñs voluit nobis horā vltimā eē īco- gnitam vt ſꝑ ſim⁹ ſuſpecti vt dū illam vidē nō poſſu mus quottidie nos ad illā p̄paremus. Etiā ne in hac vita ſimus ſecuri: btūs yſi do. nos admonet dicens. Neq̄ʒ iuſtus d̄ ſua iuſticia cōfidat neq̄ʒ pctōr de mīa dei deſperet quicq̄ʒ ſʒ pa- riter habeāt in corde ſpeʒ ⁊ metū. Sic ſperet in dei mīam vt ſemꝑ timeat ei⁹ iuſticiā. Q̄uāuiſ ꝯuerſatio ſctōꝝ ſit ꝓbabilis tñ incer tum eſt hoīb⁹ ad quē fineʒ ſunt deſtinati. idͦ nūq̄ʒ hō dʒ eſſe ſine metu: q: ſatiſfa ctio pnīe: diuino tñ iudi- cio penſat̄ non humano. Unde ait ceſari⁹: quāto ſu m⁹ ſecuri de p̄teritis pctīs tñ debem⁹ eſſe ſolliciti de futuris. Uenerabiliſ ſoror firmiter tene q: oīs vita ſa pientis hoīs meditatio eſt mortis. Igit̄ ſoror mihi in xp̄o amabilis ſi oī hora ad deū vigilaueris ſapiēs eriſ ſi quottidie mentē tuā ad deū leuaueris ⁊ diē mor- tis tue ad memoriā redu- xeris btā eris ꝫm illud q̄ quidā ſapiēs ait. btūs hō qui ſꝑ eſt pauid⁹. Hac de cā te moneo v̄go boneſta vt ſemꝑ ſis pauida ſemꝑ q̄ ſuſpecta. Semꝑ eſto ſo licita ⁊ ꝯ diaboli tētatōes aſtuta. ſꝑ vigila ⁊ ꝯ anti- quū hoſtē īceſſant̄ pugna. Dieb⁹ ac noctib⁹ ora cum oī vigilātia ⁊ ꝯ īſidias dia boli viriliter dimica. in oī vita tua eſto ꝓuiſa ⁊ ꝯ v̄ſu tias inimici cū oī ſollicitu dine ꝺcerta. Etiā audi ho neſta v̄go ea q̄ ieſus xp̄us ſpōſus tu⁹ dicit i euāgelio Btūs ille ſeru⁹ quē cū ve nerit dñs inuenerit vigilā tem. Ergo ſi ad eūdē dñʒ nr̄m ieſum xp̄m vigilane

ris tota mēte iter btōs cō/
putaberis in eterna btitu.
dine: btā eris ſi cū oī dōuo/
tione oclos mētis ad vex
lumē q̄ dō eſt leuaueris:
vere btā eris ſi ad deū cuȝ
oī inſtantia vigilaueris q̄:
pmiſit deꝰ corona vigilan
tibus. Vñ in cāticis canti
coruȝ de oculis ſponſi dr̄.
Oculi eiꝰ ſicut colūbe ſup
riuulos aquaruȝ que lacte
ſunt lote ꝛ reſidēt iuxta flu
enta pleniſſima oculi ſpō/
ſi ſcti viri ſūt. q ſicut colū/
be ī ſimplicitate viuunt. ꝛ
alijs ſuis pdicatiōibꝰ atqȝ
exemplis viā ſalutis oſtē/
dūt. Super riuulos aqua
rum eſſe ꝓhibent. q: ſem
per in refrenatōe ſanctaꝝ
ſcripturaꝝ ꝯuerſant: qui
lacte ſūt loti: q: per grām
dei in baptiſmo a pctis ſu
is ſūt mūdati: quid. n. per
fluenta pleniſſima iuxta q̄
ſedent itelligimꝰ niſi ſacre
ſcripture ꝓfunda ꝛ archa
na dicta: qbus nos refici/
mus: duȝ ea legendo vel
audiendo haurimus? Ad
hec etiā iuxta fluenta colū
be reſidē ſolent vt vmbrā
volantiū auiū in aqua vi/
deant: ſuper quā ſe proijci
entes vngues rapaces ef/
fugiant: ſic ſcti viri ſcriptu
ra ſancta fraudes demo/
nium pſpiciūt: ꝛ ex deſcri
ptione quā vidēt quaſi ex
vmbra inimicum cogno/
ſcunt ꝛ eius deceptōes fu
giūt: ſic ꝛ tu ſoror honeſtiſ
ſima in meditatōibꝰ ſctāꝝ
ſcripturarū eſto aſſidua q:
in eis poteris cognoſcere
qualr̄ hoſtiū inſidias va/
leas declinare. Honeſta
virgo iterū te moneo vt te
cōſilijs ſctē ſcripture ex to
to cōmittas: vȝ vt nihil ali
ud facias: niſi q̄ ex reſpō/
ſo ſcripturaꝝ audieris: q:
ibi inuenies qualr̄ fraudes
demonū fugias. Moneo
etiā te: vt metu rapacium
auiū. i. demonū: ſup fluen
ta ſanctaꝝ ſcripturaꝝ ſede
as: ne tu improuiſa (q̄ ab
ſit) inimicis tuis preda fi/
as. Rogo vt ſuper riuulos
ſanctarum ſcripturarū in
deſinenter vigiles ꝛ vt cū
ſūmo ſtudio deceptiones
inimicoꝝ vites. Heu inſi
pientes q̄re non cognoſci/
mus vel itelligimus: q: in
cōſpectu dñi cogitationes

noſtre anteq̃uã ad actũ ꝓ-
cedãt: manifeſte ſunt ⁊ ap-
te: dic̃.n. pſalmiſta. Scru-
tans corda ⁊ renes deus.
Igit̃ ſoror amãtiſſima: co-
gitemꝰ nos in ↄſpectu dei
ſemp aſtar̃: ⁊ agnoſcamꝰ
q: terra ⁊ cinis ſumꝰ. Ec-
ce deus nr̃ terribilis retri-
buenꝰ vnicuiq̃ ſꝫ opera
ſua: in ꝓximo eſt ⁊ nõ tar-
dabit: ipſe veniet ⁊ ſaluos
nos faciet. Vigilemꝰ ergo
cũ omni ꝑſeuerãtia ⁊ de-
uotione vt cum venerit ⁊
pulſauerit nõ ĩueniat nos
dormiẽtes ſed vigilãtes in
ſuis laudibꝰ ⁊ in ſuo amo-
re atq̃ in ſuo ſctõ ſeruitio.
Curramꝰ gº dum lucẽ ha-
bemus ne tenebre nos cõ-
prehẽdant. Sic.n. ait ſapi-
entia dei ĩ ꝓuerbijs. Bea-
tus qui audit me ⁊ qui vi-
gilat ad fores meas quot-
tidie: ⁊ obſeruat ad poſteſ
hoſtij mei. Qui me ĩuene-
rit inueniet vitã: ⁊ hauriet
ſaluteꝫ a dño. Virgo chri-
ſti iõ te moneo vt cũ omni
ſtudio vigiles ad deum vt
in die neceſſitatis tue poſ-
ſis eum habere propitiũ.
Igitur honeſta virgo nul-
lus caſus te ĩueniat impa-
rataꝫ: nullus ſit caſus quẽ
nõ ꝓueniat meditatio tua
ꝓpone añ oculos tuos ni-
hil eẽ quod accidẽ nõ poſ-
ſit. Commemorare ſemp
futuras miſerias. In pro-
ſperis meditar̃ quo pacto
aduerſaberis. Semp co-
gita in mente ne aliqd cõ-
trarij accidat. ſapiẽtis ho-
minis eſt preuidere iactu-
raꝫ periculi omnia medi-
tata leuiori euẽtu accidũt:
Expectata mala tolerabi-
lius ferunt̃: perſpecta res
nõ admittitur cuꝫ accide-
rit. Aduenientes impetus
premeditatio frangit: pre-
cogitatio attenuat: futuraſ
moleſtias: ꝓuiſio lenit: ad-
uentũ malorũ: inopinatũ
malum fortiter ferit. Gra-
uia ſunt que ꝑcogitata nõ
fuerant acerba exiſtunt in
quibꝰ ĩprouiſi incurrimꝰ:
Improuiſa mala grauiter
feriunt. Repentinũ malũ
cito frangit: quod prouiſũ
nõ eſt vehemẽter affligit.
Subita maris tempeſtas
terrorem ſuſcitat: improui-
ſus hoſtis male perturbat
Omnia repentina grauio

ra ſunt qui repēte accidūt
grauius occurrūt: Igitur
ſoror mihi in xp̄o dilectiſſi
ma ⁊ ad bona ⁊ mala cor
tuū p̄para. in die bonorū
ne immemor ſis malorū:
⁊ in die malorum ne im-
memor ſis bonorū. Eſto
peruigil ſenſu ne vanis co
gitationibꝰ polluariſ. ama
ſcientiā ſcripturarū ⁊ con
temne vitia carnis. Soror
cariſſima ſi ex toto corde
tuo ad deum vigilaueris.
⁊ ei in omni vita tua cum
omni deuotione ſerüieris
abſq̧ ulla dubitatione cū
eo in celeſti curia regnab.

¶ De prudentia ſer. lvj.

Soror cariſſi-
ma audi dn̄m
Jeſum xp̄m
in euangelio
dicētē. Eſto-
te prudentes ſicut ſerpētes
⁊ ſimplices ſicut colūbe.
Et ſalomon ait: ſimplici-
tas iuſtorū diriget eos ⁊
ſupplantatio ꝑuerſorū va
ſtabit illos via ſimplicis:
via dn̄i ⁊ pauor his q ope
rantur malū. Juſtitia ſim
plicis diriget viā eiꝰ ⁊ in
īpietate ſua corruet impiꝰ
innocens credit oī verbo.
Qui autē decipit iuſtos in
uia mala in īteritu ſuo cor
ruet ⁊ ſimplices poſſide-
bunt bona eius. Viri ſan-
guinū oderunt hominem
ſimplicem. Juſti aūt que-
runt ſalutem illius: ſctā ru
ſticitas ſibi ſoli prodeſt: ⁊
quantū edificat eccleſiam
xp̄i merito uite tantū de-
ſtruit: ſi his qui ueritatem
deſtruūt n̄ reſiſtit. Et bea-
tus hieronymus ait in ſer
uis ⁊ in ancillis dei nō eſt
querēdus cultus corporis
ſed ſimplicitas mētis: nec
ſimplex nec ruſticus ideo
ſanctū ſe exiſtimet ſctitatē
habens in ſua lingua ſed
tantūmodo in pura ⁊ ſim
plici ꝯſcientia: Ex duobꝰ
imperfectis multo eſt me
lius hr̄e ruſticitatē ſanctā
q̄ eloquentiā peccatricē
Magis uenerāda eſt ſan
cta ruſticitas q̄ v̄boſa lo
quacitas. Soror in xp̄o di
lecta ſi nr̄a ītētio ē ſimplex
apud deū in iudicio eiꝰ no
ſtra oꝑatio tenebroſa non
erit. qui caſti eē ꝑ iuſtitiā
neſciūt neq̄q̄ eē inocētes
ꝑ ſimplicitatē poſſunt. ſan

ctorū electorum eccleſia: vias rectitudis ꝛ ſimplici tatis ſne timore icboat: ſ charitate cōſumat: de⁹.n. nō ſolū verborū ſed ꝛ cor dis iſpector: ē ꝛ diligit eos qui in ſimplicitate cordis ſeruiūt ei: Unde ſpōſus in canticis canticorū loqtur dicens. Una eſt columba mea perfecta mea: vna ē matri ſue electa genitrici ſue: mr̄ nr̄a eſt regenera trix grā dei apō q̄ vna co lūba eligit: q: illos ſolos colligit qui in ſimplicitate permanēt: ꝛ ab vnitate nō diuidunt. Multi qppe fi deles dū ad ipſu intēdūt: dū vno deſiderio xp̄i ſe in uicē nutriunt dū babētes cor vnū ꝛ aīam vna ſe in charitate ꝯiungūt ex mul tis mēbris vnum corp⁹ ef ficiunt in me: oēſq ī ſim plicitate vnitatis vinētes vna colūba exiſtunt. Ea q̄ apud boīes deſpecta ſunt ꝛ in cōtemptu babent: in magna glīa ſunt apō deū Igit venerabil ſoror oīpo tentē deum depcemur vt mittat nobis ſpm̄ ſctm̄ de celis q nos bīe faciat ſim plicitatē colūbe ꝛ prudē dentiā ſerpētis vt ſimus in malitia ſimplices ꝛ ī bo nis opibus prudētes: ſer pens.n. aſtutū ē aīal vt de aſpide legit: q: vidēs īcan tatorē vementē affigit aurē vnā terre. ꝛ aliā cauda ob turat ne incantatoris vocē audiat: vnde ꝓpbeta de bis q crudeles ꝛ prudētes ſunt in malo dicit. Furor il lis ſcōm ſimilitudinē ſer pētis ſicut aſpidis ſurde ꝛ obturātis aures ſuas vt ñ exaudiat vocē incantātiu ꝛ venefici īcantātis ſapiē ter. Imitare ergo ꝛ tu ſo ror amabilis bunc ſerpen tem in bac parte: videlic vt aures tuas claudas ne mala verba audias: Ho neſta virgo depcare deu vt oleum peccatoris nō i pinguat caput tuū. Oleu peccatoris laus eſt adula toris. Serpēs obturat au rē ſuā ne audiat īcantatorē ꝛ tu claude aurē ſimuł vt nō audias detrabēte. pru dēs ē aſpis ne verbū mor tis audiat ꝛ moriat: ergo ꝛ tu eſto prudēs ne verba mala p aures tuas intrent

ad aīam tuā: ⁊ moriaris. igiṫ ſponſa xp̄i nec prudē-
tia ſerpētis ſine ſimplicita
te columbe: nec ſimplici-
tas colūbe ſine prudentia
ſpentis dʒ eē in te: quate-
nus colūbe ſimplicitatem
aſtutia ſpentis vt mala ca
ueat ſolicitet: ⁊ prudentiā
ſerpentis ſimplicitas colū
be vt bona faciat tēperet.
Soror amātiſſima mihi ī
xp̄o ēt colūba ſeptem vtu-
tes hʒ (ut legim⁹) in ſe: q̄s
tu per grām ſcti ſpūs pote
ris hīe in te. Colūba ſepe
ſuper riuulos aquarū ſe-
det vt viſo accipitre veniē
te ſe in vndas emergat ⁊
euadat: in tritico meliora
grana eligit: ſepe alienos
pullos nutrit. Roſtro nō
ꝑcutit: nō hʒ fel: nidū faē
in feneſtris muroꝝ: gemi
tū hʒ pro cantu. Depcare
deū gᵒ honeſta vgo cū ſū-
mo ſtudio vt det tibi has
vtutes colūbe. ſ. vt ſup ri-
uulos ſctāꝝ ſcripturarū ſe
deas ⁊ admonitōe eaꝝ in
curſū diaboli euadas: ī ſa
cra ſcriptura meliores elli
ge ſnīas ex qbus te refici-
as. Nutri alienos pullos
i. hoīes pri⁹ a deo alienos
tuis vbis atqꝫ exēplis ad
deū cōuerte. Roſtro non
ꝑcutias. i. ꝓximo tuo ma
lū nō facias: nec malū di
cas. Nō habeas fel. i. nō
habeas in te iracundiā: in
feneſtris petraꝝ fac niduʒ
tuū. i. ſpē tuā. pone in vul
nerib⁹ ⁊ paſſione ieſu chri
ſti ſponſi tui. Gemitū ha
be pro cantu vʒ vt ſiē ho-
mineſ gaudēt ſeculares in
cātilenis ſecli. Ita tu gau-
deas in gemitu ⁊ triſtitia
ſpūali. Igiṫ ſoror venera-
bilis ſicut ſupius dixi tibi
ſicut oʒ te pariṫ intelligē ⁊
cauē īſidias inimici cū oī
ſollicitudine. Sic te opʒ ꝑ
innocentiā vite eē ſimpli-
cem: ⁊ tū cuʒ ſimplicitate
vite oporteat te eſſe prudē
tem. Ille q nō miſcet pru
dentiā ſimplicitati ſm ꝙ
ait ꝓpheta. Colūba eſt ſe
ducta nō habēs cor ſed iō
eſt colūba q: ſimplex. iō
aūt nō hʒ cor q: nō hʒ pru
dentia. iterum ſoror cariſſi
ma te moneo vt in corde
tuo prepares dignū habi-
taculū xp̄o q̄tenus ipſe ve
niens cum p̄re ⁊ ſpū ſctō

dignet apud te manſionē ſibi facet in domicilio pectoris tui. ¶ Ut laice mulieres uitētur sermo. lvij.

Soror cariſſime fuge ſocietatem ſecularium mulierum. Seculares femine que tecū non habēt unā profeſſionem nō accedant ad tuā ſocietatem: qr qd amāt hoc tibi predicāt. Ecce qd diligūt hoc tibi dicunt: io debes uitare ſocietatē ſeculariū feminarum qr ſeculum diligūt ꝛ de ſecularibus loquūtur terrena amāt: ꝛ io terrena tibi annunciāt tranſitoria ꝯcupiſcunt: ꝛ io in auribus tuis trāſitoria exponūt. Sic. n. ſcriptū ē. Unuſquiſq; hō laudat qd diligit. Et io ſecularis femina ſeclm laudat qr secl; diligit. Certe ſi celeſtia diligeret. celeſtia laudarūt. Sine dubio ſi celeſtia amarꝫ: celeſtia approbaret: celeſtia predicaret. Si etna ꝯcupiſcēt: etna tibi ſuadēt: ꝛ io ſoror mōeo te ut ſocietatē ſeculariū feminarū expellas a te: q̄re qr corrūpūt bonos mores cologa mala ꝛ prava. qd facit uxor uiri cū ſpōſa xpi Aut qd agit mulier nupta cū vgine do dvota? Quid in vnū agit ſecularis femina cū xpi ſpōſa: quid agit femina ſeclaris cū ſctimoniali femina? Uel qd agit femina q̄ mūdū diligit cū femina que mūdū reliqt? Quid agit femina marita ta cū femia xpo dedicata. Quid agit q̄ amat virū cū ea que diligit xpm? femia q̄ tuū ꝓpoſitū nō tenet: q̄re ad tuaꝫ ſocietatē venit? Secularis femina que nō hꝫ tuū habitū: q̄re accedit ad tuū ꝯſortiū? Secularis femina qd tecuꝫ agit: que tecū iugū xpi nō ducit? femina q̄ te cū iugo xpi collū nō ſubmiſit: q̄re ad tuū colloquꝫ accedit? Diſpar eſt habitu: diſpar affectu. Et ſicut diſpar ē veſtimento: ita aīo. Mulier ſecularis organum eſt ſathane. Hec cantat tibi qp illecebras ſeculi moneat: ꝛ ſeuitas diaboli oſ̄dat: ſic legim᷒: ſyrena maris talis ē ſurſū ex vmbilico q̄lis pul

cherrima ⁊ formoſa vgo. Ex vmbilico vero vſq͂ ad pedes talis ſicut ē auis: ſyrena hꝫ caput virginis: ⁊ poſteriora auis. Cātat dulce magnis vocibꝰ ⁊ multis modulis atq͂ cuꝫ magna dulcedine dat voces concordes: Sed per ſuas dulces cātilenas ſepe marinarios decipit: ⁊ idiſcrimine ꝑducit. Sepe naute nauigantes mare dulces audiūt voces ſyrenaruꝫ ⁊ per dulces ⁊ ſuaues cantus earum decipiuntur: ⁊ ad mortale periculū ꝑducuntur. Sicut ſyrena per ſuos dulces cantus decipit marinarios: ita ſecularis femina per ſuos deceptorios ſermones decipit chriſti ſuos. Et ſicut ſyrena per ſuaues cātilenas ſolet nauigantes mare a recto itinē deuiare: atq͂ in ꝑditionē ꝑducē: ita ſecl'aris feīa ꝑ blāda vba ac ſeductoria ſolet deo ſuientes a ſctō propoſito retraheř: ⁊ ꝑiculū aīaꝝ ſuarū ꝑducē. Igitur ſoror dilecta mihi in chriſto: fuge cantus ſyrenaruꝫ: ne dum delectaris audire delectamēta terrena a recto itinere auertaris. Quid eniꝫ ſunt verba ſecularium mulieruꝫ niſi cantus ſyrenarum? Ergo cātus ſyrene fuge ⁊ a lingua male ſuadētis mulieris ſepara aures tuaſ. Sic declina vba ſecularis mulieris quaſi ſybillos ſerpētis. Caue ne ſicꝫ ſerpens decepit mulierem in paradiſo: ita te decipiat venenoſa lingua male ſuadentis mulieris in monaſterio. Uide ne mulier vana ⁊ garrula infundat in aures tuas mortis venena. Caue ne mors intret ꝑ feneſtras tuas. id eſt per oculos ⁊ aures tuaſ in animam tuā. Soror venerabilis cum videris mulierē diſpareꝫ tui propoſiti: muni cor tuum ſcuto fidei: ⁊ cōtra eam tropheo crucis arma frontem tuā. Mone ſta ſoror: in hoc ſoluꝫ cum muliere ſeculari ꝯcedo tibi colloquium: vt ſcīs am monitionibus ſuadeaſ illi relinq̄re ſeculum ⁊ venire ad monaſterium. In hoc ſoluꝫ tm̄ do tibi licentiam

loquēdi cū ſeculari femi-
na: vt doceas eā deſpicerē
terrena ⁊ amarē celeſtia ⁊
etiā exire de ſeclo: ⁊ ſerui-
re deo. Iterū vt per tuā al
loquutionē trāſitoria dſpi
ciat ⁊ eterna concupiſcat.
Soror cariſſima ſi ita fece
ris ſicut dixi tibi ⁊ te ī hoc
ſeculo a malo cuſtodies: ⁊
in futuro a dño coronā in
celo recipies. Amen.

¶ Ut virgo nō diligat ſo-
cietatē virorum. Ser. lviij.

Soror cariſſima ⁊ ſi
tāto ſtudio fugies fe
minas: q̄to magis
debes fugē viros? Et ſi tā
ſollicite vitabis ſocietatē
mulierū: q̄to magis vita
re debes ſocietatē virorū?
Et ſi tanta cura ꝯfabulati
ones feminarū declinabiſ
q̄to magis deceptiões vi
rorū declinare debes. Et
ſi tantope aures tuas ſepa
bis a vbis feminarū; q̄to
magis eas debes ſeparare
a ſeductorijs eorū verbis.
Soror mihi ī xp̄o dilecta
moneo te vt vir quāuis ſit
ſanct⁹: nullā tñ tecum ha-
beat ſocietatē: lꝫ ſit ſanct⁹
⁊ iuſt⁹ nullam tecū hēat
familiaritatē q̄ſq̄ſ ſit reli-
gioſus: nullā tecū hēat aſſi
duitatē: quāuis ſit bonus
nullā tecū habeat videndi
iugitatē. q̄re? ne viſitādi fa
miliaritate vtriuſq pereat
caſtitas. Ne vidēdi freq̄uē
tatiōe: vtriuſq annihilet
boneſtas ne vidēdi iugita
te vtriuſq religioſitas īfa-
metur ne vidēdi vſu vtriuſ
q pſona dehoneſtetur. De
cidet a charitate dei. q oc-
caſionē dederit peccandi.
decidet etiā a charitate p
ximi qui occaſionē pbue
rit malefaciendi. Q: ⁊ ſi
malū non facit opere tam
opinionem peſſimā nutrit
per aſſiduitatē cito peccat
homo. ſepe familiaritas
vincit quos vitiū ſupare
ñ potuit. ſepe occaſio pec
candi voluntatē fecit ⁊ fa-
cit. Quos voluptas ſupe-
rare non potuit aſſiduitas
ſupat. Diſpar ſex⁹ in vnū
collocatus illuc puocat in
ſtinctum carnis quo naſci
tur. Etiā naturalis flāma
carnis accendit. ſi illicita
attingit. vir ⁊ femīa diuer
ſi ſunt per naturā. qui ſi in
vnū fuerint collocati q̄-

nis non peccet tamen per
vſum ĩter ſe malam famā
nutriunt. Quis colligabit
ignē in ſinu ſuo ⁊ non cō
buretur? ignis ⁊ ſtupa in
vnū poſita flammas nutri
unt quia ſunt contraria ſi in
vnuꝫ fuerint collocata: flā
mas generant. Ita vir ⁊
femina ſi in vnum fuerint
poſiti licet maluꝫ nō faciant
tamē per aſſiduitatē inter
ſe malā famam nutriūt ⁊
alios de ſe murmurare fa
ciūt. Religioſus vir ⁊ ſan
ctimonialis femina ſi im/
moderate coniunguntur ſi/
bi: alijs de ſe locum pbēt
murmurandi. Sexus viri
⁊ femie diuerſus eſt. ⁊ idō
ſi in vnum coniunguntur:
ſtatim inde occaſio peccā
di naſcitur. Quid ergo in
vnuꝫ facit ignis ⁊ ſtupa?
Cur ſerpēs collocatur in ſi
nu? Quare ignis colloca/
tur in veſtimento? quare
femina que caſtitateꝫ pro
miſit deo ſocietateꝫ habet
cuꝫ viro? femina que pro
pter deū ſeculum contem
pſit: quare viri familiari/
tateꝫ diligit. Quare amat
pñtiam virorum: que cuꝫ
xp̄o deſiderat intrare cele
ſtem thalamuꝫ? Quare fe
mina deo deuota querit au
dire deceptoria viroꝝ ver
ba? Quare que in ſeculo
maritū hr̄e noluit: in mo
naſterio poſita facies ho/
minum vidē concupiſcit?
Igitur ſoror mihi ī xp̄o di
lecta: ſi vis eſſe a fornicati
one ſecura: eſto mēte ⁊ cor
pore a ſocietate viri ſepa/
rata. ſi pfecte vis caſtitatē
tenē pro amore xp̄i: longe
te fac a ſocietate viri. Tu
circa ſerpenteꝫ poſita non
eris longo tēpore ſecura.
Circa ignē ſedens ⁊ ſi fer
rea ſis aliquando diſſolue
ris. Circa periculū conſti/
tuita nō eris diu illeſa vel
ſecura. audi ergo ſoror mi
hi in xp̄o amantiſſima bo
ni conſilij verba. Viri no/
men tuū ſciant faciem tuā
non videant: faciem tuaꝫ
non cognoſcant: quis no
men tuum audiant. Audi
etiam virgo honeſta pau/
li apoſtoli verba. Oportet
nos hr̄e teſtimonium bo/
num ab his que foris ſunt
⁊ intus. Bonam vitā pro
pter nos bonam vero fa/

mam ꝓpter ceteros. So-
ror venerabilis ſi propter
deū in terra vitaueris ſo-
cietatem virorū per deū:
in celo habebis ſocietatē
angelorum. Amen.

¶ Ut virgo fugiat ſocieta
tem iuuenū. Sermo.lix.

Cariſſima mea
ſoror ⁊ ſi talr
viri ſancti ſūt
declinādi ne
vtriuſq; ſan-
ctitas pereat aſſiduitate vi
dēdi: quanto magis decli
nandi ſunt iuuenes. qui ſe
quunt̄ tēporalis vite tene
broſas vias ac delectatio-
nes? Et ſi tanta cura freq̄n
tiam ſanctorū virorū fugē
debes. q̄to magis te opor
tet fugere iuuenes hui⁹ ſe-
culi concupiſcētias ſequē-
tes? Ad hoc dyabol⁹ ocu-
lis religioſe femine iuue-
nes obijcit: vt formas eo-
rum quos per diem vide-
rit mediteter in nocte. Et
vt recēs viſio ⁊ corporalis
inſpectio aſſidue verſetur
in animo. Sic intrat ſagit
ta ſathane per ianuas ocu
lorum vſq; ad animū. Unde
propheta. Intrauit mors
inquit per feneſtras vras
ingreſſa eſt domus veſtra
non intrat ſagitta dyaboli
ad īteriora mētis niſi p ſen
ſus corporis. Soror ī chri
ſto dilecta mihi: amandi
ſunt viri: ſed abſentes.
Amādi ſunt homines nō
intus ſed foris. Diligē de
bem⁹ homines in animo
ſed nō in domo. dilige ho
mines in mente ſed a lon-
ge: diligendi ſunt viri: q;
ſunt op⁹ dei: ſed extra do-
mum. Amādi ſunt viri nō
ꝓpter pulchritudinē cor
poris: ſed q; ſunt op⁹ crea
toris. Iterū ſoror venera
bilis te moneo vt nunq̄ lo
quaris ſola cū ſolo. Nul-
lus loquatur tecū ſingula-
riter nec tu preter duarū
aut trium teſtimoniū lo-
quaris cum aliquo: nō d;
ſponſa xp̄i ſola cū ſolo lo
qui: niſi cum ſuo magiſtro
cum agit penitentiam de
ſuis peccatis. Sanctimo-
nialis femina que cum vi
ro ſola loqui d̄ſiderat ſtul-
ticia in mente eius regnat
Audi igitur dilecta mihi.
Si perfecte caſtitatē vis
tenē pro amore xp̄i longe

recede a ſocietate viri. Si perfecte in terra ꝯtempſe/ris ſocietatē viroꝝ̃ pro xp̄o abſq; vlla dubitatōe: cū eo regnabis ī celo. Am̄

¶ Ut virgo non ꝯiungaꝶ malis hoībus ſermo. lx.

Oro: cariſſi/ma audi verba Salomonis. Fili mi ſi te lectauerīt: pctōres: nō acqeſcas eis. Ne emuleris hoīem iniuſtum: ne ſequaris viā eius Diſcede ab hoīe iniquo: ⁊ habebis pacē. viri iuſti ſocij ſint tibi ⁊ ī timore dī ſit gloriatio tua. Quēcun/q; hominū cognoueriſ ob ſuantē timorē dei: in amicitia iungatur tibi. Homībus malis nō ꝯiungaris. Unde btūs Ambro. Sanctoꝝ hominū vita ceteris hoībus bn̄ viuendi dȝ eē norma: qui.n. ſancto viro aſſociatus fuerit: ex ei⁹ ſo/cietate accipiet vſum bo/ne locutiōis: ⁊ exēplū bōi opis vt accendaꝶ de die ī diē mēs eius in amorē dī. Nō ē valde laudabilis ille qui bon⁹ eſt cuȝ bonis: ſed vē ille eſt laudabil̄: qui bon⁹ eſt cuȝ malis: vere ille bō eſt laudād⁹: q in ſo/cietate maloꝝ̄ ē bon⁹. Sicut ille ē culpand⁹ qui malus ē īter bonos: ita ille eſt laudādus q bon⁹ eſt inter malos. Uerba vite ſūt verba hoīum deū timentiū ⁊ ſanitas aīe his qui ea dili/gūt ⁊ ſequunꝶ. ſicſ ſol oēs expellit caligīnē: ita ſctōꝝ doctrina a ſenſib⁹ nr̄is ex/pellit tenebraſ vitioꝝ. Un̄ dauid ꝓpheta. Cū ſcō ſan ct⁹ eris: ⁊ cū ꝑuerſo ꝑuer/teris. Igr̄ ſoror mihi ī xp̄o dilecta: ſi vis bn̄ viuē ma/loꝝ ſocietatē declina. vita malos caue: iniqs fuge ī/probos: ſpne a te ignauos fuge turbas hoīuȝ: maxie etatū q̄ ꝓne ſūt ad vitium. Nec te adiūgaſ leuib⁹ pſonis: nec te admiſceas vāis Boniſ te ꝯiuge: bonoꝝ cō ſortiū appete: bonoꝝ ſocietatē regre: ſciſ id iniduē ad herē. Si fueris ſocia eoꝝ̄ ꝯuerſatiōis eris ⁊ vtutis. Qui cū ſapiētib⁹ ambulat ſapiēs ē: q cū ſtultis gradi tur ſtult⁹ ē. Similis.n. ſiſi cōiūgi ſolet: ꝑiculoſuȝ eſt

vitam cū malis hoīb⁹ du
cere. perniciosū est vitā
cum hīs qui praue volūta
tis sunt sociare: melius est
hēre malorū odiū: ꝙ cō/
sortiū. Sicut multa habet
bona cōis vita sanctorum
sic plurima mala affert so
cietas malorum. Qui. n.
tetigerit īmundum coinq/
nabitur. Qui tetigerit sor/
didum sordidabitur. igiť
soror venerabilis: si verba
mea libenter audieris: ⁊
ea opēre īpleueris: inter
electos dei cōputaberis.

¶ Ut virgo non suscipiat dōa vł lr̄as ī occłto. c. lxj.

Soror carissima au/
di que dico: ancilla
xp̄i que in abscondi
to litteras vł dona recipit
ordinem suū frangit. Ma
gnū malum facit. ⁊ gran/
de pctm̄ cōmittit si ab oī/
b⁹ lr̄as vel q̄slibz munus
suū suscipit: q: suū ordinē
frangit: grande malū agit
que ꝓpter tpalia dona sui
ordis preuaricatrix existit
Sanctimonialis feīa. que
cū xp̄o desiderat itrare ad
nuptias nō dz hoībus da
re sudariola: pectines: cor
rigias vel cicturas aut fa/
scias: que xp̄z expectat cū
ardēte lampada nō dz ab
hoīb⁹ accipe dona secula/
ria. s. pectines specula: ⁊
cetera alia q̄ ꝓpter amorē
xp̄i ē velata nō dz ab ami
cis suis accipere vanitatis
dona. Que ꝓpter deū sup
caput suū velū sacratū im
posuit multū peccat si ab
hoībus dona secularia ac
cipit. Sanctimonialis fe/
mina q̄ in talib⁹ delectat:
magna vanitate decipit:
⁊ signū demonstrat mere/
tricis. Unde dic̄ btūs hie/
ronimus. Dulces litteras
⁊ sudariola: ⁊ crebra mu/
nuscula: sctūs amor nō ha
bet ac si diceret. si in mēte
sctīmonialis feīe sanctus
amor eēt dona vanitatis ⁊
supfluitatis ab hoībus nō
accipet: mens casta ⁊ reli
giosa nō desiderat a secu/
larib⁹ amicis accipe dōa:
sed a xp̄o pro cuius amore
contēpsit oīa terrena. Q:
ab illo solo dz concupiscē
dona cū quo sperat gaudē
in celesti p̄ria: Casta femi
na nō q̄rit trena dona sed
celestia. Quāto hō āplius

in terrenis donis delectatur: tãto magis a dei amore elongat. ſꝫ ſi ſctimoniales femine faciũt in monaſterio ꝙ mulieres ſeculares facẽ ſolẽt in ſeculo. ſatis culpabiles ſũt corã do. Ergo int ſeculares ⁊ ſctimoniales nulla eſt dr̃ia. Igit ſi inter eas que ſunt in monaſterio ⁊ eas q̃ ſũt in ſeculo nulla eſt diſtãtia itaqꝫ iter religioſas ⁊ ſeculares feminas nulla ẽ diſſonãtia. Ergo ſi ſctimoniales femĩe delectabilia dona dãt ſuis amicis: ſic facere ſolẽt meretrices: vbi eſt honeſtas vbi religioſitas. vbi caſtitas. vbi puritas: vbi ſctitas. Si ſcimoniales feĩe q̃ ꝓ bona opa debuerant placẽ deo: ſuis amicis placẽt in malo luxurioſa dona dãdo. Ubi ẽ pudicitia: vbi ↄtinẽtia vbi reuerẽtia vbi vecũdia: itaqꝫ ſi ſctimoniales femine plus volunt placẽ hominibus in ſeclo q̃ ieſu xp̃o eterno regi in celo vbi ẽ obſeruãtia religionis vbi rigor ordis vbi ardor ↄtemplationis vbi mũditia mẽtis. vbi ↄtritio cordis. vbi ſolicitudo oronis. ubi gemitꝰ pectoris vbi hitus monachalis? Si ſcimoniales femine letant in tpalibꝰ donis ſic letari ſolẽt ſeculares hoies. vbi ẽ ↄtemptꝰ ſeclĩ vbi timor inferni vbi memoria iudicij: vbi recordatio etni incendij vbi amor dei Igit ſi ſanctimõiales femine cõcupiſcunt dona vanitatis ab hoĩbus accipere. Ubi ẽ memoria delictoꝝ. vbi lachryme oculorũ: vbi recordatio peccatoꝝ vilipendit. Cõtemnit deſpicit. adnihilat. Re vera ſctimonialis femina que ab hoibꝰ accipit in quibus delectet ordinẽ ſuũ ↄtemnit que plus gaudet in ſuoꝝ amicoꝝ donis. q̃ in p̃ceptis ſui ordis: ſui ꝓpoſiti ẽ p̃uaricatrix. De talibꝰ ꝓpheta ait dextera eorũ repleta ẽ munerib. ac ſi dicẽt. Quãuis opa eoꝝ videant bona. tñ plus letant in muneribꝰ q̃ in bonis opibꝰ. Magis volũt ab hoĩbus accipe tranſitoria dona. quã a xp̃o eterna bona. Sctimonialis fe

mina que xp̄m pfecte dili git. delectabilia ⁊ ſupflua dona ab oībus nō recipit q: xp̄m in oīb⁹ donis ante ponit. Uñ in cāticis canti coꝝ eccleſie dī. Pulchre ſūt gene tue ſicut turturis. Turturi aſſimilat eccleſia vel q̄libet ſctā aīa q: xp̄m pfecte diligit ⁊ nihil amori ei⁹ pꝛeponit. Turtur ex quo per occaſionē ꝯiugē ſuum pdidit. nūq̄ꝫ alterū amplius q̄rit. q: adulterinū amoꝛē nō recipit. Sic ſctīmonialis femina q̄ xp̄ꝫ pfecte diligit ampli⁹ adulterinū amoꝛē nō recipit. i. amplius in malo hoīes nō diligit. religioſa femīa q̄ plus q̄ꝫ xp̄m diligit hoīeꝫ nō eſt caſta ſꝫ adultera q: xp̄m contemnit cui fuerat deſponſata. Religioſa femina quādo pmū ad monaſteriū venit xp̄m in ſpōſum ſuſcipit: poſt hec vero ſi carnalr̄ hoīem ſup xp̄m diligit: adulteriū facit: ⁊ ſi non coꝛpe: iam tñ adultera eſt in mēte. Scdm̄ illd̄ q dr̄: qui viderit mulierē ad ꝯcupiſcēdā eā: iaꝫ mechatus eſt eā in coꝛde ſuo: ſic etiaꝫ mechatur mulier cum viro ſi eū in coꝛde ſuo ꝯcupierit: vel eū carnaliter dilexerit. Quapꝛopter dilectiſſima mihi i xp̄o ſoꝛoꝛ te moneo vt xp̄m ſponſum tuuꝫ ſup oīa ames: ⁊ ab illo ſolo dōa accipe deſideres. Obſecro te vt ieſū xp̄m ſpōſuꝫ tuū ſup oīa diligas: ⁊ pꝛo amoꝛe illi⁹ ſecularia dona nō accipias pcul dubio q terrena dona affectat: celeſtia nō ſperat: munera excecant oculos ſapientiū: Et mutant v̄ba iuſtoꝝ. Certe ſi munera excecāt oculos ſapientium obcecāt ēt ne de⁹ videatur mētes religioſoꝝ virorum. Si (q̄ veruꝫ eſt) dona oculos ſapientiū excecant: etiaꝫ ⁊ oculos ſeruorum dei ne xp̄s videatur conturbāt. Unde beatus Jſidoꝛ⁹. Non pōt oculus mentis alta vidē quē pulnis claudit: ac ſi aptius diceret. Nō poteſt ocul⁹ mētis pfecte celeſtia conſpicere quem puluis claudit ꝯcupiſcētie. Non poteſt mens ſerui dei ad cōtemplandum deū eſſe libera:

ſi adhuc terrenis cupidita tibus obſcurať. Si adhuc mens ſctimonialis femie in terrenis donis delecta- tur: pfecte celeſtia nō con templatur. Si accipiēdo vel donādo hoībus placē deſiderat: deū pfecte non amat. Nam ⁊ a dō deſpe cti ſunt qui in his vanitati bus placē ɔcupiſcūt. Uñ ait dauid pphēta. Deus diſſipabit oſſa eoꝝ qui ho minibus placēt ɔfuſi ſunt qm̄ deus ſpreuit eos. Ro- go etiaꝫ te ſoror: venerabiľ vt cum oī deuotione audi as yſaiam prophetā dicē- tem: qui excutit man⁹ ſuaſ ab oī munere ī excelſis ha bitabit: ⁊ regē ſanctoꝝ vi- debunt oculi eius in deco re ſuo. Ac ſi dicēt: qui pro pter deuꝫ manus ſuas ab oī munere excutit: in celo bitabit: ⁊ regē ſanctoꝝ in glīa ſua videbit qui cauſa amoris dei ab hoīb⁹ dona vanitatiſ ⁊ ſupfluitatis nō recipit deuꝫ in maieſtate ſuā videbit ⁊ cū oīb⁹ ſctīs in decore illi⁹ in ppetuum gaudebit. Jō ſoror: in xp̄o amabiľ te rogo vt accipi- as cōſiliū huius ſctī pphe te: ⁊ excutias manus tuas ab oī muner. Si tu ī excel ſis vis hitare: ab oī mune re man⁹ tuas excute. Jte rum te moneo per grām dei vt ſtudeas imitari illū qui ait. Ego cū iuſtitia ap parebo in ɔſpectu tuo ſa- ciabor: cuꝫ apparuerit glo ria tua.

¶ Ut virgo cum deuotione reddat q̄ deo promiſit. Sermo. lxij.

Soror: cariſſima bene cogites qd dō voue as ⁊ reddas teipſaꝫ voue integrā ⁊ redde. Te ipſaꝫ in pctīs accuſa. Deū ī bñficijs lauda. Nihil bō ni tibi tribuas ab illo bōā cūcta que hēs te accepiſſē dicas. Cōfitere illū miſeri cordē: te peccatricē illū ve racē: te mēdacē. g⁹ ſoror: di lecta vt dicas cū pphēta. Jntroibo ī domū tuā. i. in monaſteriū ī holocauſtis hoc ē ī ſpū ɔtritionis ⁊ cō pūctiōis: reddaꝫ tibi vota mea. i. ibi me ītegrā offerā tibi ī ara cōdiſ q̄ꝫ tibi voui Neceſſe ē vt q ſaluari dēſi- derat bona q̄ dō vouit: cū oī deuotiōe reddat: gcūq

ad gaudia eterna deſide-
rat peruenire: neceſſe ē vt
bona q̄ deo ꝓmiſit ſtudeat
adimplē. Unde ꝓpheta.
Uouete ⁊ reddite dño dō
vr̄o. Ac ſi dicēt. Uos ipos
vouete ⁊ reddite: qa neceſ
ſe eſt vt qui vouit etiā red
dat. q: vouendo ſe debito
rem fecit. Et meli⁹ eēt nō
vouē: q̄ʒ poſt votū ꝓmiſſa
nō ſolueř. Sunt ēt q̄dā vo
ta oibus cōmunia. q̄dam
vero ſpecialia. Cōmunia
vota ſunt ea que in baptiſ
mo promiſſimus. ſ. vt nō
peccarem⁹: ⁊ vt diabolo
⁊ opibus eius abrenūcia-
rem⁹. Specialia vota ſūt
qñ aliquis ſe monachū fie
ri aut canonicū: aut here-
mitā vel aliquid aliud pro
mittit. Qō ſi ille qui vouit
nō reddiderit: ſalu⁹ eē non
poterit. Quare? q: qui dō
vt bñ viuēt promiſerit: ſi
hoc bonis opib⁹ non īple
uerit: ſaluari nō poterit: qſ
quis bona q̄ deo pollicit⁹
eſt īplere neglexerit: ad il-
la bona q̄ de⁹ ꝓmiſit ꝑue-
nire non poterit. Jlle qui
deo nō vult reddē bona q̄
vouit ei: quō vult adeo ac
cipe bona q̄ ei deus ꝓmi-
ſit? quō vult adeo accipeř
donū celeſte qui deo non
vult reddere ſuuʒ votum.
Aut quō ſe putat adeo ac-
cipe celeſtia dona q̄ʒ deo
negligit ꝑſolueř ſua vota:
q: nō eſt fidelis ſed infide
lis. Jnter īfideles cōdem-
nabitur ille qui vota ſua
deo negligit reddeř inter
īfideles perhibut qui votū
ſuum in bonis nō ꝯſuma-
uerit. Jgiť ſoror in xp̄o di
lecta mihi moneo te vt fa
cias bonū qō ꝓmiſiſti: nō
ſis in vbis facilis: ⁊ in opi
bus difficił. Corā deo faci
le aliqd non ꝓmittas ſine
conſideratione virium ni-
hil preſumas quod nō po
tes facere non promittas.
Jn conſpectu dei multuʒ
eris culpabił ſi non reddi
deris bonum qō promiſe
ris. Qui vota ſua non ex-
plent deo diſplicēt. Jnter
infideles deputabunť qui
qō vouerunt nō implene
runt. Melius eſt. n. non ꝓ
mittere q̄ʒ fidem promiſſā
non ſolueř. Uerūtamē ſo-
ror venerabił reſcinde fi-
dem in malis ꝓmiſſis in

turpi voto mala decretaꝫ.
Malū quod pmiſiſti non
facias quod incaute voui
ſti nō ipleas: impia ē pro
miſſio q̄ ſcelē adimpletur
Nūc ergo ſpōſa xpi ſicut
iam dixi tibi. Si cuꝫ oī de
uotione reddideris dō bo
na qui ei pmiſiſti: accipies
ab eo eterna bona que il-
le promiſit tibi. Amen.

¶ Ut virgo ſemꝑ illud cō
ſideret ꝓpter qđ venit ad
monaſteriū. Sermo. lxiij

SOror cariſſi-
ma ſcito qđ
ſis cognoſce
temetipſā re
duc ad me-
moriā quare ſis nata. Eſto
memor cur ſis orta in quē
uſus ſis genita: qua ꝯditiōe
ſis edita. Ad q̄ rem ſis in
hoc ſeculo ꝓcreata. Me-
mēto cōditionis tue: ſerua
ordinē tue nature. Eſto q
es facta: Talis eſto qualē
te deus fecit: qualem te fa
ctor īſtituit eſto talis. Te-
ne moduꝫ in oī ope tuo in
oī re tēperamentum tene.
Nihil facias ſine tēperan
tia: nec minꝰ facias aliqd
nec nimis: nec vltra quaꝫ
opꝫ nec infra ⁊ ēt in bonis
imoderatū aliqd nō debꝫ
eē: oīa mediocria ſunt vti
lia: ⁊ in ſuo modo pfecta
que cū tēperātia fiunt: ſalu
bria ſūt. Bona aūt in imo
derato vſu noxia efficiunt
Oīs.n. nimietas in vicio
deputat. Tēperate facere
cuncta prudētia eſt: ne de
bona facias malū. Soror
dilecta: reſpice ēt quid ſit
aptū cuiq̄ tēpori prius vi
deas qđ dbeas facē: ⁊ vbi
⁊ qñ q̄liter: ⁊ q̄diu facias
per diſcretiōem cognoſce
cās rerū. Cū oī diligentia
diſtingue cūcta que agis:
diligēter excogita q̄lit bo-
nū icipias ⁊ pficias. Te-
ne diſcretiōeꝫ in oī actiōe
tua: cū bñ diſtixeris opꝰtu
num optie iuſta eris. Quic
qđ bōi feceris cū diſcreti-
one vtus erit quē ad qđ ſi
ne diſcretōe erit vitiū: īdiſ
creta.n. vtus pro uitio re-
putat: vtus ſine diſcretōe
locū uitij obtinet p prauā
ꝯſuetudinē multa ſunt vi-
tiata: prauo vſu multa ſūt
ꝯfundata: multa ſūt illici
te uſurpata: ꝯ pudicos mo
res. Uſus igr autoritati ce

dat. Lex ⁊ ratio prauũ viſũ vincat. Honeſta vgo moneo te vt teneas fidẽ firmã ĩ corde. galeã ſalutis in capite: ſignũ crucis in fronte verbũ vitatis in ore: volũtatẽ bonã in mente: timorem ⁊ verã dilectionẽ dei ⁊ ꝓximi in pectore: cingulũ caſtitatis in corpe: honeſtatẽ in actõe: ſobrietatẽ in ↄſuetudine ⁊ bonitate: hũilitatẽ in ꝓſperitate: patiẽtiã in tribulatõe: ſimplicitatẽ in ↄuerſatõe: ſpẽ certã in creatore: amorẽ vite etne: pſeuerãtiã in bonis opibus vſqꝫ in finẽ. amen.

¶ Ut vgo non qrat placẽ hominibus de pulchritudine ſui vult⁹. Ser. lxiiij.

SOror cariſſima vitemus ↄnitioſas pulchritudĩes ne oium malorũ germina ĩ nos pullulẽt q pulchritudinẽ corpis diligit ſemetipſum decipit. Quare? q: pl'chritudo corporis fallax ẽ: vana ẽ: tra ⁊ cinis ẽ. Deceptio ẽ hois Unñ ſalomõ fallax gfa ⁊ vana ẽ pulchritudo. Multi fuerũt ⁊ ſunt decepti per pl'chritudinẽ corpis. Multi hoies dũ ↄſiderant pulchritudinẽ corpis icidũt ĩ dyaboli laqos duꝫ carnis pulchritudinẽ attẽdũt reciaculis dyaboli ꝑpediunt Multi per pulchritudinẽ corpis alligant in pctis. De⁹ nõ reqrit corpis decoreꝫ: ſed aie pulchritudinẽ ampli⁹ diligit de⁹ ſpũaleꝫ pulchritudinẽ ꝙ̃ carnaleꝫ xp̃s nõ delectat in corpis pulchritudie: ſꝫ in aie puritate. Igit ſoror mihi in xp̃o dilecta mõeo te: vt illam pulchritudinẽ diligaſ in qua delectaſ de⁹. Nunꝙ̃ hoc aio hoies attẽdas: vt eoꝝ pulchritudinẽ diligas. Non ↄſidereꝫ hoies hac intentiõe: vt leteris in eoꝝ pulchritudie. Nunqꝫ iõ hoies ↄſpicias: vt pulchritudinẽ eoꝝ ↄcupiſcas Te etiã rogo vt nũqꝫ vultũ tuũ ↄponas vt hoib⁹ placeas. Nũqꝫ ideo exornes vultũ tuũ vt placeas ĩ oculis itẽtio tua: vt corã hoib⁹ velis appareř formoſa: qr ſi ob hoc facis vt in cõſpectu hoĩuꝫ formoſa videa/

ris: Jeſu xp̄o ſpōſo tuo in-
iuriā facis. Cū ſis xp̄o de-
ſpōſata ſi añ oculos hoīuꝫ
vis appere nō es caſta ſꝫ
adlt͛a: q̄ſi adult͛a xp̄o facis
iiuriā ſi vt ab hoīb⁹ amerīſ
oñdis pulchritudinē tuaꝫ
qūo nō adulteraris q̄ pluſ
q̄ꝫ xp̄m diligis homīes?
Aut qūo nō facis adulteri
um q̄ hoīes amas ſup xp̄ꝫ
qūo dicis nō ſum adult͛a:
q̄ xp̄o te in mōaſterio tra-
didiſti ⁊ nūc homīb⁹ vis
placere de pulchritudine
vult⁹ tui. Cum hoc facis ſi
gnū demōſtras meretriciſ
hoc facere ſolent meretri-
ces ⁊ ſeculares mulieres:
vꝫ cōponūt facies ſuas vt
in ocul' hoīum appareant
formoſe. O q̄ꝫ turpe eſt ⁊
q̄ꝫ abſurdū illud facer͂ fe-
minas ſanctimōīales qđ
facer͂ ſolēt meretrices ⁊ ſe
culares mulieres. Jgr͂ ho
neſta v̄go audi q̄ dico attē
de que moneo: nunq̄ꝫ vul
tuꝫ tuū cōponas vt hoīb⁹
placeas: ſed interius orna
faciem tuaꝫ conſciā bonis
virtutibus vt Jeſu chriſto
celeſti ſponſo placere va-
leas. Deus nō delectatur
in pulchritudine corpis ſꝫ
in pulchritudīe mētis nō
in cōpoſitione vult⁹ ſed in
bonis moribus. Nō ī cor-
poris ꝯpoſitiōe ſed in ſctā
conuerſatione. Cū ſancta
aīa itus ꝓpter xp̄m bonis
morib⁹ ornatur: a chriſto
diligit͛ atq͂ amat͛. qđ bñ
ſpōſus in canticis cantico
rū īſinuat vbi ſpōſus loq͛t
dicens: q̄ꝫ pulchra es ami
ca mea ⁊ q̄ꝫ decora cariſſi
ma in delitijs ac ſi diceret
q̄ꝫ pulchra es amica mea
i. iuſte ſctē ⁊ religioſe viuē
do eſt pulchra ⁊ me ſuper
oīa diligendo es amica iō
es pulchra ⁊ decora q: bñ
viuendo in boniſ operib⁹
conuerſaris atque ideo es
amica quia ꝑfecte me dili
gis ⁊ quia alterum amicū
pluſq̄ꝫ me ñ diligis nō ſo-
lū es amica mea ſꝫ etiā ca
riſſima q: pl⁹ mihi deſide
ras placere per bona opa
in mentē q̄ꝫ homīb⁹ foris
de corpibus pulchritudi-
ne: iō nō ſolū es amica ſꝫ
etiaꝫ in delicijs cariſſima.
Sancta aīa cariſſima dr͂ ī
delitijs videlicet ſcriptura
rum ſctārū q: ad amorem

⁊ familiaritatē xp̄i pfecte nō puenit qui ſcriptuř ſctē delitijs abūdare ɔtemnit. Ille ad amorez xp̄i pfecte puenire poterit q delicijs ſcripturaꝝ ſe reficit ⁊ xp̄z diligit ⁊ a xp̄o diligiť. qui vero plus deſiderat placē hoībus de pulchritudine uultus ſui q̄ȝ xp̄o de bōis opibus nec xp̄m pfecte di ligit nec a xp̄o diligiť: mo neo ergo te ſoror cariſſima ut xp̄m diligas ſup oīa q: de⁹ pr̄ te ellegit in ipſo añ ſecl'a. Rogo ēt te ut illi ſo li placē ɔcupiſcaſ: ⁊ ut ab hoībus laudē temporalez non accipias.

¶ Ut uirgo nō rideat im moderate. Sermo. lxv.

Soror cariſſima. Audi ſa piētiſſimi ſa lamonis ver ba: riſuȝ de putaui errorē ⁊ gaudio di xi qd fruſtra ɔcipieris: er ror dr̄ qñ aliud dȝ fieri ⁊ aliud fit tunc ergo fit error qñ ille q dȝ plorare ridet: iō rurſus dr̄ error q: dum qſq; ridet diē mortis ſue i mēte nō hȝ: vē fruſtra ɔci piť q in tpalib⁹ gaudijs le tatur. Decepti ſūt qui gau dēt in pſperitatib⁹ hui⁹ ſe culi: ſi diez mortis ſue ad memoriā reduxiſſent: pri us pctā ſua plorarēt q̄ȝ de reb⁹ uanis riderēt. qui de reb⁹ uanis ridēt. ſi mala q̄ paſſuri ſunt in mēte habe rēt nō riderēt ſȝ lugerēt un de ēt ſalomō. Riſus dolo re miſcebitur: ⁊ extrema gaudij luct⁹ occupabit: ⁊ dñs in euāgelio. beati qui lugēt qm̄ ipſi ɔſolabūtur. Nō dixit btī q ridēt ſȝ bea ti qui lugēt: q: uere illi ſūt beati qui pctā ſua lugent nō illi qui de reb⁹ uanis rī dent. Qui ſm deū lugent btī ſunt: qm̄ ipſi ɔſolabun tur. Et iacob⁹ apl's: ſtulte ridētes increpat dicēſ. Ri ſus veſter vtetur in luctuȝ ⁊ gaudiū in merorē. Stul tus in riſu exaltat uocē ſuā Sapiēs aūt uix tacite ride bit. Riſum ergo ſoror dile cta q̄ſi errorē de uita ⁊ tē poralē leticiā in luctū cō muta. quare? ſcȝ ut beatifi ces te ſi in hac peregrina tione ploraueris te. uideli cet ut i die mortis tue bea

ta īnuenīaris. ſi te ipſaȝ in
hoc mūdo ploraueris. Co
gnoſce te ꝑegrinam eē in
hoc mundo. q: nō eſt hic
patria tua ſed in celo: non
hēs hic manentē ciuitatē:
q: deus promiſit tibi in ce
lo hieruſalē celeſtē: ad q̄ꝫ
dauid ꝓpheta ꝑuenire de
ſiderabat cū dicebat. leta-
tꝰ ſuȝ in his q̄ dicta ſunt
mihi in domū dñi ibimꝰ.
Tali etiā deſiderio arde-
bat xp̄i ſuus qui dicebat.
Cupio diſſolui ⁊ eſſe cum
xp̄o. ille etiā ad celuȝ ꝑue
nire cupiebat qui dicebat
Heu mihi q: incolatꝰ me
us ꝓlongatus eſt habitaui
cuȝ habitantibꝰ cedar. qū
hec dicebat de uanitatibꝰ
huius mundi nō ridebat.
ſȝ de hac ꝑegrinatōe luge
bat. Igr̄ honeſta v̓go gau
diū tuum ſemꝑ ſit in celo
Tui cordiſ leticia ſemper
ſit modeſta ⁊ trāquilla iu-
xta ꝙ ap̄l's ait. Gaudete
in dño ſemꝑ. Iteruȝ dico
gaudete. Et alio loco dic̄
fructꝰ aūt ſpūs eſt gaudiū
Talis iocunditas nō per
turbat mentē fecūditate ri
dendi ſed ſubleuat animā
per deſiderium ad celeſtē
patriam ꝑuenīēdi ubi poſ
ſit audire. Intra in gaudi-
um dñi tui. Facies homi-
nis eſt ſpeculum cordis. ꝑ
riſum poteſt homo cogno
ſcē cor ſanctimonialis fe-
mine. Riſus ⁊ iocus inu-
tilis ꝯſciētiam uanā oſten
dunt femine ſanctimonia
lis. plerunq; quale ſit cor
femine ſanctimonialis de
mōſtrat riſus ⁊ iocus tur-
pis. Non.n. illa īpudēter
rideret ſi cor caſtum hēet.
Nunq̄ꝫ rideret laſciuie. ſi
laſciuiam nō hēet in men
te ſic.n. ait dñs. Ex abun-
dantia cordis os loquitur
Ergo ex abūdantia uaniſ
ſimi pectoris ridet facies
uirginis ſi in mēte femine
uanitas nō eēt de uanitate
nunq̄ꝫ rideret. mens caſta
plus gaudet in luctu quaȝ
in riſu. Certe ſi ſanctimo-
nialis femina hr̄et in men
te ueram caſtitatem plus
amaret lachrymas. q̄ꝫ le-
ticiam temporaleȝ Si ad
memoriaȝ reduceret ſuas
negligentias ⁊ inferni pe
nas plus diligeret lachry
mas quā riſus. Ubi riſus

⁊ iocus abūdat. ibi pfecta
charitas nō regnat. Si ſcī
monialis pfecte xp̄m dili
geret. nō rideret. ſꝫ cū deſi
derio illiꝰ ideſinent plora
ret. Qꝛ q̄ pfecte xp̄m dili
git ⁊ timet. n̄ ridet ſꝫ amo
re eiꝰ luget. Miror q̄re il
la amat iocus ⁊ riſus que
ideo venit ad monaſteriū
vt pro pctīs ſuis funderet
lachrymaſ Miror q̄re nō
hꝫ verecūdiam. qn̄ in riſu
exaltat vocē ſuam. Ualde
turpe ē ei ridē. que hac pe
regrinatiōe debuerat pctā
ſua plorař. Nos miſeri q̄
re ridemꝰ qui de oībꝰ ope
ribꝰ nr̄is in ꝯſpectu ange
lorū ⁊ oīum ſanctoꝝ deo
rōneꝫ reddituri ſumꝰ. Jō
meliꝰ eſt nobis in hac vita
lugē pcā nr̄a: vt a dn̄o poſ
ſimus cōſequi veniā in fu
tura. Obſecro igiť te ſoror
venerabiľ. vt riſus ⁊ iocꝰ
caueas ⁊ pro pctīs tuis in
deſinent lachrymas fūdaſ
Jocus ⁊ riſus fuge. ⁊ pcā
tua inceſſanter luge. Audi
ſpōſa xp̄i. qd ſpōſus in cā
ticis canticoꝝ ſponſe loqť
dicēs. Oculi tui ſic̄ piſcine
in eſebō dicunť. Qꝛ dum
ſctā aīa de hac peregrina
tione plorat. per grāꝫ dei
a pctīs ſe lauat. ſic ſctimo
nialis femina dꝫ ſine iter
miſſione lugē. vt ſe a pctīs
ſuis poſſet lauare igiť ſoror
cariſſima ſi in hac vita pcā
nr̄a pfecte plorauerimus.
⁊ a vanitatibꝰ huiꝰ mundi
receſſerimus: peccatorūꝫ
noſtrorūꝫ veniam nos ob
tinere credimus. amen.

¶ Ut vgo nō deſideret ci
uitates videre. ſer. lxvi.

Soror cariſſima: au
di quō hieremias p
pheta nr̄as iniquita
tes plorat dicēs. Quō ob
ſcuratū ē auꝝ: mutatꝰ ē co
lor eiꝰ optimꝰ. Diſpſi ſūt
lapides ſanctuarij: i capi
te oīum plateaꝝ. p aurū i
telligimꝰ vitā religioſorꝫ
hoīnū: q̄ antea erat p glo
riā vtutū clara: nunc vo p
turpes opatiōes eſt obſcu
ra. Color optimꝰ auri ſigni
ficāt habitū ſctitatis. qui p
bōa opa p̄us erat p̄cioſus
atqꝫ optimꝰ. nūc vero per
vitia ⁊ ſeclaria opa ē mu
tatꝰ: ⁊ vilis atqꝫ deſpectꝰ.
Uere ē mutatꝰ optimꝰ ha
bitus religioſoꝝ viroꝝ: vꝫ

monachoꝝ canonicoꝝ ⁊ ſctimonialiũ feminaꝝ: qñ ampliꝰ cõponũt: vt placeat in ↄſpectu ppli: q̃ȝ placeat in ↄſpectu dei. Uere eſt mutatꝰ optimus color auri: qñ plus aptat habitꝰ religioſoꝝ viroꝝ: vt placeat per vanã gloꝛiã in ↄſpectu hoĩum: q̃ȝ vt placeat per humilitatẽ ante deuȝ. Certe hodie ſũt mutata religioſoꝝ viroꝝ optima veſtimẽtã: qñ magis oꝛnant vt placeant in palatio regis q̃ȝ in ↄſpectu creatoꝛiſ Seqtur. Diſpſi ſunt lapides ſanctuarij in capite oĩum plateaꝝ. Lapides ſanctuarij ↄ̃ſignãt religioſos viros: qui nunq̃ȝ debẽt foris vagari: ſȝ i ſecreto monaſterij ante oculos ↄ̃i ſp commoꝛari. Sed diſperſi ſũt hodie lapides ſanctuarij in capite oĩum plateaꝝ qñ religioſi viri q̃rendo vana ⁊ ſecularia foꝛis vagant. Jn capite oĩuȝ plateaꝝ lapideſ ſanctuarij ſũt diſpſi: qñ uiri religioſi plꝰ deſiderãt in palatio regis verſari q̃ȝ intra clauſtruȝ monaſterij cõmoꝛari. Diſperſi ſunt: qñ plus deſiderant audire ſupflua verba diuitũ. q̃ȝ p̃cepta ſcripturaꝝ. Jn capite plateaꝝ diſpergunt. qñ plus letant i ↄuiuijs ⁊ loquutionibꝰ diuitũ: q̃ȝ in paupꝫtate ⁊ abſtinẽtia religioſoꝝ fratrũ: ſerui dei plus debẽt diligere legumĩa in monaſterio q̃ȝ opulẽta ↄuiuia in ſeculo. Religioſi uiri plus debent amare olerã iter ſuos frẽs. q̃ȝ multitudinẽ ciboꝝ inter diuites. Uiri religioſi ampliꝰ debẽt gaudeꝛ in menſa paupeꝝ fratruȝ. q̃ȝ in mẽſa regũ. Quare? Quia ſic ait Auguſtinus. Melius ẽ m inꝰegere: q̃ȝ plus hr̃e. Melius eſt pꝛo xp̃o in monaſterio paupꝫtatẽ ſuſtinere quã in ſeculo multas diuitias habeꝛ. Neceſſe eſt igitur ut quiſque religioſus ſi ſaluari deſiderat: ſeculum contemnat ⁊ ſeſe intra monaſterij clauſtra concludat: debet religioſus vir conuentus ſecularium hoĩum fugere. ⁊ ſocietatem ſeruoꝝ dei requirere. Uiri religioſi plus debent dilige

re clauſtra. q̃ȝ regis aulaȝ
Nunc igit audi que dico
auſculta que moneo. Me
lius eſt tibi in clauſtro ſe/
dere. q̃ȝ plateas ciuitatis
circuire plus dilige in mo
naſterio conſiſtere. q̃ȝ ciui
tates uider. Melius ẽ ge/
ſcer intra parietes mona/
ſterij: q̃ȝ apparer in ꝯſpe
ctu populi. Si te incluſe/
ris: in clauſtro: amabe/
ris a xp̃o. Vñ bene in can
ticis canticoꝝ ſpõſus inſi/
nuat: cũ ſponſe loquit di/
cẽs. Ortus cõcluſus ſoror
mea ortus ꝯcluſus fons ſi
gnatus. Unaqueqȝ ſancta
aĩa ortus ꝯcluſus eſſe ĩtelli
gitur: q: dum v̓tutes nu/
trit flores gignit: uirtutibꝰ
ſe nutrit reficit: fructꝰquos
germinat eadem cuſtodit
Cõcluſus. n. ortus ſcã aĩa
eẽ dr̃: q: dum amore vite
eterne a ſtrepitu ſeculari
ſe abſtrahit: duȝ viſus ho
minuȝ fugit dum bona q̃ȝ
agit pp laudes hoĩum ab
ſcondit: dũ ſe ſe pp deũ ne
ab hoĩbus videat icludit:
dum humanas laudes cõ
tẽnit: ipſa bona intentione
ſe circũſepit ne ad interio/
ra rapienda hoſtis antiqs
irrumpe poſſit. fons etiã
ſignatus dr̃: q: dũ celeſtia
aſſidue cogitat dũ ſcientiã
ſcripturaꝝ ſp in vẽtre me/
morie ꝯgregat: quaſi aq̃s
viuẽtes ſctã mens in ſe gi/
gnẽ nõ ceſſat ex qbus ſciẽ/
tes p̃rimos reficere valeat
igit ſoror cariſſima ſicut ſupi
us dixi tibi: ſi duȝ viuis te
ipſaȝ pro amore xp̃i intra
parietes clauſtri icluſeris
⁊ pfecte p̃ceptis regule ad
heſeris poſt hanc vitã cuȝ
eodẽ ieſu xp̃o ſponſo tuo ĩ
celeſti thalamo letaberis.

De tẽtatione ſer. lxvij.

Soror cariſſima audi
iacobũ aplm dicẽ/
tem. Reſiſtite diabo
lo: ⁊ fugiet a vobis. Et btũs
hieronymus dicit. Nihil
eo fortius qui dyabolũ vi
cit. Et nihil imbecilliꝰ q̃ȝ
ille qui a carne ſua ſupat.
Sagitte dyaboli frigor vi
giliarum ⁊ ieiunioꝝ pci/
tate ſunt extinguende. Cal
lidus inimicus nr̃ ſemper
exquirit vnde nos decipe
poſſit: ⁊ nõ tantũ curat in/
gulare corpora ſed aĩas. q̃
ſi lupus gregem. Dyabo/

lus diſſipat aīas: cuȝ fide/lem populū p tentationeȝ necat: tū dyabolus nō amplius tentat electos q̄ꝫ permittat de⁹ qn̄ dyabol⁹ ſer/uos dei tētat. eoꝝ vtilitati/bus ſeruit cū eos per ten/tationes ſuas nō decipit: ſed erudit. Sepe tētatōes quas dyabolus cōmonet ad iteritū boīum deus cō uertit eas ad pꝛofectū animarū. Nunq̄ꝫ ſerui dei tē tationes dyaboli ſuſtinere potuiſſent: ſi nequitiā eoꝝ pietas dei nō tēperaret vł refrenaret: q̄ꝫuis dyabol⁹ ſemꝑ cupiat tentare ſuos dei tū ſi a deo ptātem non accepit nō pōt ipleř qd̄ q̄rit. Vn̄ ⁊ omnis volūtas dyaboli ſemꝑ eſt iniuſta. ſed tamē ꝑmittēte deo iu/ſta eſt ptās eius. Dyabo/lus ex ſemetipſo iniuſte q̄/rit tētare ſuos dei: ſed eos qui tentādi ſunt tētare non poterit niſi ei deus licētiaȝ dederit. Unde ⁊ in libꝛis regū de dyabolo ſcriptuȝ eſt q: ſpūs dn̄i male exagitabat q̄rit ſaul: vbi iuſte ſi ſpūs dn̄i erat: cur malus erat ⁊ ſi mal⁹ erat: cur dn̄i erat? Sed in hoc loco cō/pꝛehēſa eſt duob⁹ verbis ⁊ dī poteſtas iuſta: ⁊ dyaboli volūtas iniuſta. Naȝ ſpūs malus erat per malā volūtatē. ⁊ idem ſpūs dn̄i erat. per acceptam iuſtiſſimā ptātem dyabolus nō eſt miniſtoꝛ vitioꝝ. ſȝ ſolū modo incentoꝛ. neqȝ alibi pōt fomenta ɔcupiſcentie ſuccēdere. niſi vbi pri⁹ graues delectatōes cogitationis viderit. Sed ſi a nobis expellimus delectationes praue cogitatōiſ: ſtatī dyabolus ɔfuſus recedit. ⁊ arma tentationis eius fran/gunť. Sepe dyabol⁹ per ſpeciē boni vulť decipere ſuos dei. qn̄ ſe ſimulat in angelū lucis. ſed diſcretio ſctōꝝ tanta dȝ eſſe vt inter bonū ⁊ malum valeat diſcerneř ne eos dyabolus fraudulēter valeat decipe hec eſt. n. percunctatio Io ſue. Dicētis: nr̄ es ante aduerſarioꝝ. pp hoc ⁊ hiere mie ꝓphete dr̄. Si p̄cioſū a vili ſepaueriſ. q̄ſi os meū eris. Dyabol⁹ in oculis ſecularium boīum terribiľ eſt ſed in oculis electoꝛuȝ. dei

vilis eſt. Increduli dyabolū timent q̄ſi leonē. Illi vero qui in fide fortes ſūt dyabolū deſpiciūt. q̄ſi vermiculū. et cū eum viderūt ꝯtemnūt: dyabolus eſt ſerpens lubricus ſed ſi capiti ei9 hoc eſt p̄ſie ſuggeſtioni nō reſiſtit totus in intima cordis duꝫ nō ſenſit illabitur. Vicia dyabolicaꝝ tēptationū fragilia ſūt. ſed ſi nō caueant. et per vſuꝫ in ꝯſuetudinē trāſeant in nouiſſimis fortiter ꝯualeſcūt ita vt nunq̄ʒ aut cū difficultate vincātur. Dyabolus q̄ñ decipe aliquē hoīem q̄rit. p̄9 naturā vniuſcuiuſqʒ hoīs intēdit et ide ſe applicat vñ videt hoīeʒ aptū ad peccandū. Unde btūs yſidor9. Ampli9 tētat dyabolus hoīem ex parte illa que eum videt per excreſentem humoreʒ facile inclinari ad vitia: vt ſcd̄ʒ humoris ꝯſperſionē adhibeat et temptationē. Sicut ille qui aquam deducit: nō eam per aliā partem mittit: niſi vbi eam meli9 currere cognoſcit. In tota vita dyabolus ci pit hoīem decipere ſed amplius in fine. Et hoc eſt q̄ꝫ in principio ſerpēti dictū ē. Tu inſidiaberis calcaneo eius. Tunc dyabol9 calcaneo hoīs inſidiat: q̄ñ eū in fine vite decipe conat. Naꝫ nimiruꝫ dyabolus hoīem quem ſpatio vite nō decipit in fine decipe diſponit Proīde q̄ʒuis hō ſit iuſt9 nunq̄ʒ tñ neceſſe ē vt ſit in hac vita ſecur9 ſʒ ſꝑ humil caueat ſp̄qʒ ne in fine deciplat ſolicit9 pertimeſcat. Igitur ſoror mihi in xp̄o dilecta: neceſſe ē vt depcemur deum oīpotenteʒ: ne permittat nos tētari ſupra id qd̄ poſſumus ſuſtinere qꝛ ſemp de9 vires dyaboli reſtringit ne tm̄ noceat q̄ʒtum noceř cupit. Unde in canticis canticorū ſp̄us ſctūs dyabolum increpat dicēs. Surge aquilo et veni auſter: perfla ortū meū et fluant aromata illius. Per aquiloneʒ qui in frigore conſtringit et torpentes fac̄ quid aliud niſi immūdus ſp̄us deſignat̄ qui dum tentat et poſſidet oēs reprobos a bono ope tor-

pere facit: per auſtrū vero i. calidū ventum: ſpūs ſanctus deſignat: qui dū mētes electoꝝ tangit ab omni torpore relaxat: ⁊ feruētes in dei amorē facit ergo ſurgat aqlo. i. malign⁹ ſpiritus ab ecclia: vel ab vnaquaqꝫ fideli aīa diſcedat: ne ampli⁹ tētet q̄ȝ opꝫ. veniatqꝫ auſter: ⁊ perflet ortū ſpōſi ⁊ fluāt aromata illius. Ut ſpūs ſanct⁹ vȝ adueniens ignem charitatis mentib⁹ infundat ⁊ a tentatiōe atqꝫ a torpore negligentie menteȝ ſoluat. Qō dū agit aromata fluunt q: adueniente ſpū ſcō: cor q̄ prius torpuerat: ad bona opera ſe excitat: ⁊ q̄ſi orto floreſcit: ⁊ poſt florem fructus redolentes ac reficiētes facit quibus ſe ⁊ proximos ſuos per bona exempla reficit. ¶ Interroga. ¶ Fr̄ cariſſime rogo vt oſīdas mihi: q̄ eſt remediuȝ aduerſus tentatōes demonum. ¶ Rn̄ſio. ¶ Soror mihi in xp̄o dilectiſſima: hoc eſt remediuȝ eius qui vitioꝝ vel demonū tentationib⁹ eſtuat: vt q̄to amplius tentat tanto ampli⁹ ad orones curat. Si ergo cogitationes hui⁹ ſecli male ⁊ ſordide ꝯturbāt cor tuum ⁊ pſuadent aliqd illicitum ꝑpetrare: per orones puras ⁊ vigilias ſctās depellentur ab aīa tua. Aſſidue cū oī deuōtiōe: aſſiſte in ꝯſpectu dñi: in tpe oronis tue: vt iminentē tentationē diaboli facilius poſſis euadē. Cognoſce venerabilis ſoror: q: nō ſolū debemus pugnare ꝯ dyaboli tentationē: ſed etiā ꝯ vitia carniſ. Quare? q: caro cōcupiſcit: aduerſus ſpūȝ ſpūs aūt aduerſus carnē. Idō totā pſeuerant̄ ōbem⁹ orare: quſqꝫ poſſum⁹ per gr̄am dei ſugeſtiones carnaliū deſiderioꝝ atqꝫ tentationes demonū vincer. Frequens oratio extinguit in pugnationem vitioruȝ. Oīo ꝯtinua ſupat tela diaboli. Oīo eſt p̄ma vtūs aduerſus tentationum incurſus. Igit̄ ſoror cariſſima ſicut iā dixi tibi: per orones puras ⁊ vigilias ſanctas: poteris ſuperare tentationes dyabolicas. Sed ſi

adhuc ſentis moleſtias car nis: ſi tāgeris ſtimulis car nis: ſi memoria libidīs ad huc titilat aīum tuū: ſi ca/ro tua adhuc te īpugnat: ſi te luxuria tētat: ſi te libido ad peccandū inuitat: obij/ce tibi memoriam mortis tue: ꝑpone tibi futuꝝ iudi ciū. Reduc ad memoriaꝫ futura tormēta: ꝑpone ti/bi eťna ſupplicia ⁊ etiā ꝑ/pone aū oculos tuos ꝑpe/tuos ignes infernoꝝ, ꝑpo/ne tibi horribiles pęas ge henne. Memoria ardoris gehēne extingnat in te ar/dorem luxurie.

De ſomnijs ſer. lxviij.

Soror cariſſi/ma ea q̄ dūr auſculta. Se pe in noctib⁹ demones oc currētes ꝯturbāt ſenſus ho minū per viſiones. ſepe ēt aperta īpugnatiōe craſſan tes corꝑa hoīum verberāt Diuerſo mō fiunt ſomnia Quedā ſomnia eueniūt ꝑ ſaturitatē ſiue ꝑ exinanitio nēque ēt per experientiā no ta ſunt. Quedā etiā ex pro pria cogitatōe oriunť. Nā ſepe que in die cogitam⁹, in nocte recognoſcimus. Multa ſomnia eueniunt ex illuſiōne īmundoꝝ ſpū/um: ſalomone atteſtāte q ait Multos errare faceret ſomnia ⁊ exciderūt ſperā tes in illis q̄dā autē viſiōes iuſto eueniūt mō. i. ſupne reuelationis miſterio: ſic in veteri teſtō legiť de io/ſeph filio iacob: qui ꝑ ſom niū frībus ē ꝑferēdus: vť legiť ī euāgelio de ioſeph ſpōſo marie qui ꝑ ſomniū eſt admonit⁹ vt fugeret cū puero in egyptū. Nō nun q̄ꝫ accidūt ꝑiuxte ēt viſio nes. i. cogitatiōes ſil'⁊ illu ſiones atq̄ itē cogitatiōes ſil'⁊ reuelatōe daniele di/cente. Qui reuelat myſte/ria, oſ̄ndiť tibi q̄ vētura ſūt. Quāuis quedā vera ſom/nia ſint: tñ facile nō debe/m⁹ eis crederē: q: diuerſis imaginatiōib⁹ naſcunť. ⁊ vī veniāt ꝑfecte ñ cogno/ſcim⁹. Igī ſōnijs facile ñ debem⁹ fideꝫ adhibē. Ne forte ſathā in angelū lucis ſe trāſformāſ: aliquē hoīeꝫ incautū d̄cipiat. Aliq̄ñ de mones q̄ſdā curioſos ⁊ ſō

nia obſuātes. ita deceptoria arte decipiūt: vt quedā ſōnia nō alr̄ eueniāt q̄ȝ ipſi dicūt. iō aliqū vera pronunciāt vt in multis fallāt Sed quāuis ita ſōnia eueniāt ſicut demōes ꝓnūciāt tū credēda nō ſunt: ne ex illuſiōe ꝓcedāt ſcd̄ȝ teſtimoniū ſcripture dicentis. Si dixerint vobis ⁊ ita euenerit non credatis. Sōnia ſimilia ſūt augurijs: ⁊ q̄ ea obſuant augurari noſcūtur. ergo ſōnijs fides nō ē adhibēda: q̄ȝuis videant eē vera. q in ſōnijs vel augurijs ſpem ſuā ponit: nō ꝯfidit in deo ⁊. talis eſt q̄lis ille qui ventuȝ ſequit: aut vmbrā apphēdē nittit. Auguria mēdacia ⁊ ſōnia deceptoria: vtraqȝ vana ſunt. Nō debem⁹ credere ſōnijs: ne forte decipiamur in illis. Spes nr̄a in deo ſp ſit firma ⁊ de ſōnijs nulla nob̄ ſit cura. Dignū valde ē vt i deo ponamus ſpē nr̄am: ⁊ in ſōnijs nullā hēamus fiduciā. Jō ſoror cariſſima te moneo: vt mēs tua nō ſit in ſōnijs vel augurijs intēta: ſed in deo oīpotēte ſit firma. Si eni auguria vel ſōnia obſuaueris: cito decipieris. Jn oī vita tua ꝯtēne auguria ⁊ ſōnia. ⁊ pone ſpē tuā ꝑfecte in dei ꝓuidētia ⁊ in hac vita ⁊ in futura venient tibi proſpera.

¶ De breuitate vite. Ser. lxix.

Soror cariſſima. Audi v̄ba ſalomonis qd̄cunqȝ pōt man⁹ tua facere iſtanter opare: q2 nec op⁹ nec rō: nec ſcia: nec ſapiētia erūt apud inferos q̄ tu ꝑgas. Tm̄. n. i hac pn̄ti vita ē licitū opari bonuȝ. Jn futura nāqȝ vita iā nō expectat opatio: ſed bonorū operum retributio vita iſta: breuis ē. ⁊ caduca. vn̄ btūs yſidor⁹ q lōgitudinē pn̄tis vite nō ſuo ſpatio: ſȝ de eius fine ꝯſiderat q̄ȝ ſit breuis ⁊ miſera ſatis vtilr̄ penſat. Jgit ſoror dilecta mihi in xp̄o. ſi verā vitā q̄ris ad eā uitā tende: q̄ eſt uera pro q̄ es xp̄iana. i. ad eternā. Et̄na uita ē uitalis iſta ē mortalis. Jō debes in carne mori mundo: ne

moriaris in aīa xp̄o. Tūc qſq; viuē credit̄ ſi p̄m ſecu lū moriēs in ſolo deo viuit in q̄ viuē ꝓmiſit. De mora vite hui⁹ tediū patit̄ iuſtus. eo ꝙ ad deſideratā ꝯ p̄riam tarde ꝑueniat. Vētari exitus ignorantia hoī bus eſt incerta. ⁊ dū q̄ſq; mori nō arbitrat̄. heu ꝯfeſtim morit̄. Unde feſtinet vnuſquiſq; emendare malū ꝙ fecit ne inigtantib⁹ moriatur ⁊ ſic̄ finiat̄ vita cuꝫ culpa dyabolus q̄s viuentes accendit ad vitia morientes ſubito nititur ꝯtrahere ad tormēta. Q̄uis hō in hac vita iuſtus ſit tñ cū de corꝑe iſto egredit̄: ꝑtimeſcit ne ſupplicio dign⁹ ſit. Tranqlla vocatio commēdat finē iuſtoꝝ hoīum: vt ex eo itelligantur ſctōꝝ āgeloꝝ hr̄e ꝯſortiū: ex q̄ ſine graui vexatōe d̄ h⁰ mortali corꝑe egrediūt̄. Jeſus xp̄s filius dei cū mag⁰ honore recipit ꝑnos ſuos ab hac vita recedētes in et̄na btitudie. Vñ ſpōſa in cātícis canticoꝝ loqt̄ dicens. Dilect⁹ me⁹ deſcēdit in ortū ſuū ad areolā aromatū vt paſcat̄ i ortis: ⁊ lilia colligat: q: eccleſiā viſitās ad eos maiori gr̄a venit: q̄s ſanctis operib⁹ ⁊ exēplis virtutū: odorē bone fame ꝓximis ſuis emittē cognoſcit in ortis paſcitur: qñ in v̇tutibus animaꝝ delectatur. Lilia colligit: qñ electos ſuos ab hac vita ſuccidit ⁊ ad gaudia et̄ne vite eos trāſire facit. De talib⁹ d̄r. Precioſa in ꝯſpectu dñi mors ſcōꝝ ei⁹. Tela cōſumit̄ filis ⁊ vita hoīs expendit̄ diebus ſingulis. Jn die mortis aīe electoꝝ nimio terrent̄ metu icerti vtrū ad ꝑmiuꝫ an ad ſupplicia tranſeāt. Quidā aūt electi in fine ſuo purgant̄ a leuib⁹ peccatis. Quidaꝫ vero in ipſa mortis ſue hora ilareſcūt ⁊ gaudent ex ꝯtemplatiōe et̄noꝝ bonorū. Jō voluit oīpotēs de⁹ diē mortis nr̄e nobis eē incognitū: vt dum ſꝑ ignoratur ſꝑ eē ꝓxim⁹ credatur. Et tanto qs ſollicitus ſit i bono oꝑe: q̄to incertus ē de ſua euocatione. Demones ſuſcipiunt aīas malorum hoīum in die mortis

ſorū; vt ipſi ſint eis toꝛto
res in penis q̄ fuerunt ſua
ſoꝛes in vicijs. Tunc ma/
ligni ſpūs opa ſua reqrūt
qn̄ aīa de coꝛpoꝛe egredit
⁊ tūc mala que ſuaſerūt re
plicāt vt eā ſecū ad toꝛmē
ta pertrahāt: iniquus poſt
moꝛtē ducit cruciand⁹ iu/
ſtus vō poſt laboꝛe; qēſcit
ſecur⁹. Sic. n. electos bti/
tudo letificat ita credi ne/
ceſſe eſt ꝙ a vie exitus ſui
ignis pctōꝛes exurat. So/
roꝛ mihi in xp̄o dilecta: iō
in aurib⁹ tuis hec expoſui
vt cognoſcas q: neceſſe ē
nos trena ſemꝑ deſpicē ⁊
diē moꝛtis noſtre ſꝑ in mē
te hr̄e. Audi ēt qd Jacob⁹
aplūs dicat. Que eſt vita
nr̄a niſi vapoꝛ ad modicū
parēs. Jterū ſalomon ait.
Ne gloꝛieris in craſtinū;
ignoꝛas. n. quid ſupventu
ra pariat dies. Sollicite
ergo ſoꝛoꝛ venerabilis de
bes viuē ⁊ terminū; vite
tue ꝯſiderare q̄ttidie vt ei⁹
ſeculi blandimenta poſſis
deſpicē ⁊ celeſtia bona ac
quirere. Jn oībus opibus
tuis ꝯſidera nouiſſima tua
⁊ in eternū non peccabis

q: ſi ea ſꝑ conſideraueris
nunq̄ʒ aut raro peccabis.
Hac de cā te moneo ſoꝛoꝛ
vt in reb⁹ vanis hui⁹ mun
di nō leteris: q: ſine dubio
moꝛieris nec hēas ſpem i
rebus tpalib⁹: q: per nul/
lam ſoꝛtē poteris effugere
moꝛtē. Caro miſera cur in
terrenis letat: que ad mā/
ducandū vermib⁹ p̄pa/
ratur. Honeſtiſſima ſoꝛoꝛ
iō hoc dixi vt nunq̄ʒ obli/
uiſcaris oꝛdinem tue cōdi
tionis. Memēto q: cinis
es ⁊ in cinerē reuerteris:
puluis es ⁊ i puluerē ibis
Sic. n. ait dn̄s p̄mo homī
Reduc ad memoꝛiā ea q̄
iob de ſe loquut⁹ eſt dicēs
Quaſi putredo ꝯſumend⁹
ſū ⁊ q̄ſi veſtimentū qd co
medit a tinea. Memoꝛiā
tue moꝛtis obice. Diē exi/
tus tui tibi ꝓpone. Dies
moꝛtis tue ſꝑ ſit in mēoꝛia
tua: ⁊ recoꝛdatōe illi⁹ pfe/
cte caueas peccata ⁊ vitia.

¶ De moꝛte. Ser. lxx.

Soꝛoꝛ venerabil: rō/
go vt audias vba cu
iuſdam ſapientis. O
moꝛs q̄ʒ amara eſt mēoꝛia
tua hoi pacē hn̄ti in ſub/

ſtātijs ſuis. Et iterꝫ o mors bonū eſt iudiciū tuum hoīͤ indigēti ⁊ qui minorat̄ di uitijs ⁊ uirib᷒. Huic ſimi le eſt qđ ait btūs Jſidor᷒ o mors quā dulcis es mi ſeris: quā ſuauis es amar uiuētib᷒ quā iocūda es tri ſtib᷒ atqꝫ lugētib᷒ Mors ponit finē oībus malis in hac uita. Dat finimuꝫ ma lis in hoc ſeclo adimit oēꝫ calamitatem. Mors pͥbet terminū oibus tribulatiōi bus in hoc mūdo: ſed beu expectata mors miſis tar de uenit. igit̄ ſoror cariſſi ma meli᷒ eſt bn̄ mori quā male uiuē. meli᷒ eſt nō eē quā eē īfeliciter. ¶ Jnter rogatio. ¶ frater dilecte rogo te vt dicas ſi debem᷒ mortuos luger̄ aut ꝓ ami cis mortuis plāctū facer̄? ¶ Rn̄ſio. ¶ Soror dile cta. Ad hoc btūs yſido. rn̄ deat tibi. Quāuis ingt pie tas ꝓ defūctis fidelib᷒ plo rare iubeat fides tn̄ ꝓ eis lugē vetat pro fidelib᷒ igit̄ defūctis nō debem᷒ plo rare ſꝫ deo grās agē: quia eos de miſeria hui᷒ ſeculi dignat᷒ eſt liberare: ⁊ qui eos ad loca refrigerij: lu cis ⁊ pacis ſicut credimus fecit trāſire: Defunctos fi deles lugē nō debem᷒ qs ad requiē migraſſe nō du bitamus. Honeſta virgo audi q̄ dico. illi hoīes ſunt in morte plorādi: qs dͤmo nes cū ignominia rapiūt: nō illi qs angeli cū honoꝛ̄ ſuſcipiūt: vel illi ſunt lugē di quos demones pertra hunt ad penas inferni nō aūt illi quos āgeli pducūt ad gaudia paradiſi. Aut il li ſūt plorādi qui poſt mor tem a demonib᷒ ſepeliunt̄ in īferno: nō illi qui ab an gelis collocant̄ i celo: illi ſūt plorādi q male moriūt̄ nō illi qui bn̄ finiūtur: illi ſunt flēdi q mala morte ꝑ occupant̄. ⁊ nō illi q p̄cio ſa morte honorant̄: xp̄i vir go audi q̄ dico qn̄ mortu os qui bn̄ moriunt̄ lugeo ⁊ mihi noceo ⁊ illis nō ꝓ ficio: quādo mortuos plo ro ⁊ illis nō ꝓdeſt ⁊ mihi obeſt: illi ergo mortuos ſu os carnalr̄ lugeant qui re ſurrectionē negāt: aut qs poſt mortē non credunt re ſurrecturos igitur ſoror ca

riſſima: nos quí mortuos
nr̄os credimus cū xp̄o re
gnare: nō debem⁹ pro eis
plorare ſed orare nō debe
mus mortuos carnalr̄ lu/
gere: ſed pro eis dn̄o p̄ces
fundē: vt eos dignetur de
penis eripere.

¶ De iudicio. ſer. lxxi.

GEminū eſt iu
diciū diuinū:
vnū: quo in
hac vita iudi/
cant̄ hoīes al
terū quo in futura iudica/
bunt̄. ꝓpterea quidā hic
iudicant̄ ꝓpter infirmita/
tes ⁊ paupertates ⁊ p vari/
as tribulatōes hui⁹ ſeculi:
ne in futuro iudicent̄: Jō
qbuſdā ad purgationē ꝓfi
cit tp̄alis pena quorūdā ve
ro hic incboat damnatio:
⁊ illic paraſ perfecta ꝑdi/
tio quidā iudicaſ in hoc ſe
culo p tribulationē: qdam
vero in futuro iudicabun
tur per ignē ad examen di
ſtricti iudicis: nec iuſticia
iuſti ſecura erit: ide eſt qđ
de dn̄o loqtur iob. Jnno/
centē ⁊ impiū ipſe ꝯſumit
cōſumit̄ qppe a deo inno
cens qū ipſa innocētia liq/
dius reqſita: ⁊ diuine ino/
cētie cōparata nihil efficit̄
Cōſumitur ēt a deo impi⁹
qū ſubtilitate diuini exa/
minis ipietas illius reqri/
tur ⁊ detecta dānat̄. Xp̄s
in iudicio p diuerſitate me
ritorū mitis ac ſuauis ap
parebit electis: reprobis
vero apparebit terribilis.
Jn die iudicij qualē vnuſ/
quiſq habuit ꝯſciam talē
iudicē hēbit Ut xp̄o in ſua
trāquillitate manēte: illis
ſolis terribilr̄ appareat: qs
mala ꝯſcia accuſat. Soror
cariſſima audi beatū yſi/
dorū dicentē. Nullus hō ē
ſine pctō: nec quiſq̄ ſecu/
rus eſſe pōt de dei iudicio
cū etiā de ocioſis verbis
reddēda ſit ratio. Heu no
bis miſeris pctōrib⁹: heu
nobis indignis: qd in illa
die dicturi ſum⁹ qui nō ſo
lum ocioſis verbis ſ; ⁊ fa
ctis qtidie peccamus: ⁊ a
malis actibus nunq̄ ceſſa
mus. Si in iudicio oīpotē
tis dei iuſt⁹ ſecur⁹ nō erit:
qd de nobis pctōrib⁹ erit?
Si ad examē diſtricti iudi
cis: nec iuſticia iuſti hōis
erit ſecura: nos miſeri qd

faciem⁹ in die illa: qui q̄t
tidie mł̄tiplicam⁹ pcā nr̄a
Si in die iudicij vix ſaluabi
tur iuſtus: nos qui innume
rabilia mala fecim⁹ in die
illa vbi apparebim⁹. Nul
lus bō ſine timore poterit
ēē in die illa: qn̄ celi mouē
di ſūt ⁊ terra ⁊ oia elemē
ta calore ſūt ſoluēda: de q̄
etiā dr̄. Dies illa dies ire
dies tribulatiōis: dies mi
ſerie ⁊ vidicte dies nubis
⁊ caligis: dies tube ⁊ clā
goris tribulabit̄ in ea for
tis. Heu frī mi qd̄ i illa die
ſum⁹ dicturi: qn̄ ille diſtri
ctus iudex aduenerit? dū
eni aduentū illi⁹ memora
ſti me plorar̄ feciſti. tn̄ me
morādo terribilē diē iudi
cij: ad lachrymas me coe
giſti. Soror mihi i xp̄o di
lecta bn̄ feciſti ſi cū timore
diſtricti iudicis fleuiſti: q2
anteq̄ȝ appareat dies iudi
cij oportet nos ꝑuenire an
te faciem eius in ꝯfeſſiōe:
⁊ lachrymas nr̄as i ꝯſpe
ctu ei⁹ ponē. In hac vita ē
tēpus acceptabile ⁊ dies
ſalutis: vn̄ dr̄. q̄rite dn̄m
dū inueniri pōt: inocate eū
dum ꝓpe eſt. In hac vita
nō vi iudex ⁊ eſt prope in
futura vita videbit̄. ⁊ erit
longe. igit̄ ſoror cariſſima
neceſſe ē vt q̄ram⁹ dn̄m in
toto corde ⁊ tota mente in
hac pn̄ti vita: ſi eū inuenire
q̄rim⁹ in futura. Si eūȝ in
hac vita cū oi deuotione q̄
ſierimus: ⁊ a malis operi
bus receſſerimus. i die iu
dicij miſicordiā ab eo cō
ſequemur. q2 benignus ⁊
miſericors ē. De illo nāq̄
ſcriptū eſt. ſuauis dn̄s vni
uerſis. ⁊ miſeratiōes eius
ſup oia opa eius. Igit̄ ſo
ror cariſſima. deprecemur
ip̄m tribilē ac iuſtiſſimuȝ
iudiceȝ cum lachrymis ⁊
oi deuotione. vt in die iu
dicij nō reddat nobis ꝑm
iniqtates nr̄as ſed ꝑm mi
ſericordias ſuas. ⁊ vt non
permittat nos cum impe
rijs audire illā terribilem
ſnīam. Ite maledicti in
ignē eternuȝ. Sȝ vt faciat
nos cū electis ſuis audire
Venite bn̄dicti p̄ris mei
pcipite regnū qd̄ vob̄ pa
ratū eſt ab origine mūdi.

De exortatōe ꝑ. 72.

Cariſſima ſoror: iam
per gr̄aȝ dei nauim

locutionis ad portū diri/
go. ſed tñ iterū ad te reuer
tor loquēdo. Tu. n. roga/
ſti ut v̄ba ſctē admonitōis
ſcriberē tibi. Ego vo ſi nō
vt debui. tñ per grām dei
vt potui ex dictis ſctōꝝ pa
trum ad tuā ꝯmonitioneꝫ
ſnīas collegi q̄s tue dile/
ctioni in hoc libro repſita
ui. Ecce igiť ſoror mihi in
xp̄o dilecta. habes hōe vi
te monita. Datum eſt tibi
conſiliū bene viuendi ⁊ ēt
norma. Nulla iā ignoran
tia a pctō te excuſat. Non
es iam neſcia bone vite.
Non. n. ip̄udēs aut igna
ra bñ uiuēdi. Jam nō po/
teris dicē per ignorantiaꝫ
peccaui. Quare? q: iā lex
expoſita ē tibi q̄ debes ſe/
qui. iā oſtēſa ſūt tibi prece
pta bñ viuēdi. iā demon/
ſtratū eſt tibi q̄liter in do/
mō dei debeas ꝯuerſari.
q̄lis debeas eē iā oñſuꝫ eſt
tibi. Jā habes cognitionē
mandatoꝝ. iam ſcis qd ſit
recte viuē. Uide g° ne vl/
tra offendas. Uide ne dei
cepsbonū qō noſti deſpi
cias ne bonū qō legis ma
le viuēdo ꝯtemnis. Si bo
na que legis male viuēdo
cōtempſeris in conſpectu
dei nimis eris culpabilis
Quare? q: melius eſt viā
ſalutis non cognoſcere. q̄
poſt cognitioneꝫ retroire.
ergo acceptū donū ſciētie
mente ⁊ opeꝛe retine. Jm/
ple opere q̄ didiciſti pre/
ceptōe. Soror venerabił.
Jteꝝ iterūq3 p̄cipio tibi vt
ſummo ſtudio cuſtodias
monita huius libri.

¶ De obſecratōe. F. lxxiij

Te deprecor ſoror ca
riſſima in chriſto vt
te non pigeat audi/
re ea que tibi dicē volo cū
magno deſiderio. q: i xp̄o
te multuꝫ diligo. ideo tibi
ꝯſciam oſtendo meā. Sꝫ
dum tibi pctā mea mani/
feſto: ne forte aures tuas
polluam timeo. Te tamē
rogo dilecta ſoror in chri/
ſto. vt des veniam mihi
peccatori idigno. Ego mi
ſer ⁊ peccator a primis ſe
re annis contaminaui vitā
meaꝫ ſemp noua peccata
veteribus cōiunxi ſp pctā
pctis addidi peccare nun
q̄ ſiui. bonum quod facerē
debueram nō feci. ⁊ ma/

lum quod non debueram facē feci. Ego miser nō ſū dign⁹ videre altitudinē ce li p̄ remultitudīe iniq̄tatis mee. q̄m irritaui irā oipo/ tentis dei aduerſum me ⁊ īnnumerabilia mala corā eo cogitaui dixi ⁊ feci ab īfa ntia mea vſq̧ in p̄ntem diem. Ego infelix peccaui in īfantia: peccaui in pue/ ritia: in adoleſcētia ⁊ in iu/ uentute ſed etiā qđ eſt gra uius ⁊ piculoſius peccaui in ſenectute. Cecidi miſer in ceno flagitioꝝ. Ego re⁹ cecidi in foueā peccatorū. Ego culpabilis in puteū iniq̄tatis. Ego infelix ceci di in pfundū maloꝝ deſcē di miſer in uolutabrū viti orū. Heu miſer heu infe/ lix cecidi ⁊ per me nō va/ leo ſurgē. Te ergo depcor ſoror in xp̄o amabil' vt me ſubleues manu tue oronis Manū tue oronis mihi porrige ⁊ me đ pfundo vi tiorum extrahe. Tue īter/ ceſſionis manū extende ⁊ me de fouea iniq̄tatis eri/ pe. Soror cariſſima cert⁹ ſum qđ ſi tu pactum quod cū xp̄o pepigiſti ſeruaue/

ris ⁊ tibi dabit' corona in eterna gaudia: ⁊ mihi pec catori dabit' venia in hac vita. Si tu ea q̄ xp̄o voui/ ſti deuota mēte īpleueris ⁊ mihi indigno ueniā ob/ tinebis: ⁊ tu cū ſanctis uir ginib⁹ in celeſti thalamo letaberis. Honeſta uirgo cert⁹ ſuꝫ nec dubito ꝙ tua virginalis ofo poterit ob tinere ueniā pctōꝝ meoꝝ mihi īdigno. Soror vene rabilis ſi tu in ſeruitio dei ſicut pollicita es pſeuera/ ueris: ⁊ mihi pctōꝝ indul gentiā pſequeris: ⁊ tu īter choros vgīnū in ppetuū exultabis. Honeſta virgo rogo vt intēta mēte audias que dico. Tu es ſorō mea deuotiſſima in xp̄o per cu ius interceſſionē mundari a pctōꝝ meoꝝ ſordib⁹ nō dubito. Si tu honorabilis virgo accepta es deo: ⁊ ſi tu cū Jeſu xp̄o ſponſo tuo caſto cubili cubaueri' pro ſalute mea quicq̄d ab eo petieris īpetrabis: Si tu ſoror caſtis amplexib⁹ xp̄ꝫ amplexata fueris: pfecto mihi pctōri ueniā obtiner poteris. Si tu amplexib⁹

xp̄i flagrãtiſſimo odo:e vir
ginitatis adheſeris mihi ĩ
digno indulgentiã obtine
bis. Si ieſum xp̄m ſpõſuȝ
celeſtẽ ſuper oĩa amaueriſ
⁊ in eius dulciſſimo amo/
re regeueris: delictoꝝ me
o:ũ abſolutionẽ acquirere
poteris. Jeſus ſpõſus tu⁹
non te contriſtabit: ſed qđ
cunq; petieris tibi dabit:
qui te ſue copule ſociauit
multuȝ. n. te diligit: q: ſuo
ſanguine te redemit. Jgit̃
amo: tuus in xp̄o erit pctõ
rum meoꝝ remiſſio. Spẽ
remiſſionis habeo. Si tu
cariſſima ſo:o: q̃s multuȝ
diligo ītraueris cũ xp̄o ad
nuptias in celeſtem thala
mũ. Tu ſo:o: uenerabilis
in die diſtricti ac tremẽdi
iudicij dei ſolatiuȝ meum
eris: ubi ſum redditur⁹ ra
tionem de culpis ⁊ negli/
gentijs meis. Meritã etiã
tue ſctẽ v̄ginitatis minuet
penã mee iniq̃tatis. Amẽ.

Laus omnipotenti deo.

Jmp:eſſum Uenetijs per
Petrum de Quarengijs
Bergomẽſeȝ. M cccccij.
Die. iij. Octob:is.

Tabula huius operis

De fide. Sermo.j.
De ſpe. Sermo.ij.
De gratia. ſermo.iij.
De timore dei. ſer.iiij.
De charitate. ſermo.v.
De primordijs conuerſorum. ſermo.vj.
De conuerſione vij.
De cōtemptu mūdi. viij.
De habitu. ix.
De cōpunctiōe cordis. x.
De triſtitia. xj.
De dilectione dei. xij,
De dilectione proximi. xiij.
De cōpaſſione. xiiij.
De miſericordia. xv.
De exēplis ſanctorum. xvi.
De contentione. xvij.
De diſciplina. xviij.
De obedientia. xix.
De perſeuerantia. xx.
De v̄ginitate. xxj.
De continētia. xxij.
De fornicatione. xxiij.
De abſtinentia. xxiiij.
De ebrietate. xxv.
De peccato. xxvi.
De confeſſione peccatorum & penitentia. xxvij.
De cōmunione. xxviij.
De cogitatione. xxix
De ſilentio. xxx.
De mendacio. xxxj.
De periurio. xxxij.
De detractione. xxxiij.
De inuidia. xxxiiij.
De ira. xxxv.
De odio. xxxvj
De ſuperbia. xxxvij.
De iactantia. xxxviij
De humilitate. xxxix.
De patientia. xl.
De concordia. xli.
De tolerantia. xlij.
De infirmitate. xliij
De auaritia. xliiij.
De cupiditate. xlv.
De paupertate. xlvi.
De murmuratiōe. xlvij.
De proprio. xlviij.
De oratione. xlix.
de lectione. l.
de operatione. lj.
de pſalmis & hymnis. lij.
de actiua & contemplatiua vita. liij.
de curioſitate. liiij.
de vigilantia. lv.
de prudentia. lvi.
Vt layce mulieres vitentur. lvij.
Vt virgo non diligat ſocietatem virorū. lviij.
Vt virgo fugiat ſocietatē iuuenum. lix.
Vt virgo non coniungat